

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ജുസ്അ് - 19

കെ . എൻ . എം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച
വിശുദ്ധ ഖുർആൻ
വിവരണത്തിൽ നിന്ന്

പുനഃപ്രസാധനം
മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവി

ഇന്ത്യൻ ഇസ്ലാഹി സെന്റർ, ഓമാൻ
www.knm.org.in

സിലബസ് ലഭിച്ചവരോട് രണ്ട് വാക്ക്.....

ഖുർആനിക സന്ദേശം സമൂഹത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുക എന്ന മഹത്തായ ലക്ഷ്യത്തോടെ ഐ ഐ സി ഒമാൻ കഴിഞ്ഞ 18 വർഷങ്ങളിലായി സംഘടിപ്പിച്ചു വരുന്ന ഒരു പദ്ധതിയാണ് QVP.

ഐ.ഐ.സി പ്രവർത്തകരുടെ നിരന്തരമായ അദ്ധ്വാനവും, സമയവും വലിയ സാമ്പത്തികവും ഈ പദ്ധതിക്ക് പിന്നിലുണ്ട്. സർവശക്തന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടെ, തീർച്ചയായും ഈ സിലബസ് (പത്തൊൻപതാമത് ജൂസ്ആ്) മുഴുവനായി ഒരാവർത്തിയെങ്കിലും വായിക്കാൻ താല്പര്യം കാണിക്കുമെന്ന വിശ്വാസത്തോടെയാണ് ഇത് നിങ്ങളിലേക്കെത്തിക്കുന്നത്.

അതോടൊപ്പം, സിലബസ് തുറന്ന് വെച്ച് ലോകത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്താണെങ്കിലും എഴുതാവുന്ന 'ഓപ്പൺ ബുക്ക് എക്സാമിലോ', 2026 റമദാനിൽ നടക്കുന്ന ONLINE / FINAL വിജ്ഞാന പരീക്ഷകളിലോ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ.... (ഇൻശാ അല്ലാഹ്)

അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ... ആമീൻ

കൺവീനർ, QVP

ഇന്ത്യൻ ഇസ്ലാഹി സെന്റർ, ഒമാൻ

ഓപ്പൺ ബുക്ക് എക്സാമ ഉത്തരങ്ങൾ അയക്കേണ്ട വാട്സാപ്പ് നമ്പർ

+968 91462341

സമർപ്പിക്കേണ്ട അവസാന തീയതി 2026 ജനുവരി 14

ഖുർആൻ വിജ്ഞാന പരീക്ഷ (QVP)

സർവ്വലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു മനുഷ്യരാശിക്ക് മുഴുവൻ സന്മാർഗ്ഗദർശനമായി അവതരിപ്പിച്ച അവസാനത്തെ വേദഗ്രന്ഥമാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. മനുഷ്യന്റെ ഭൗതികവും പാരത്രികവുമായ സമാധാനത്തിനും വിജയത്തിനുമുള്ള കൃത്യമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ ഖുർആനിൽ വിവരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ ഏകദൈവ വിശ്വാസവും സൽകർമ്മങ്ങളുമാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആനിന്റെ പ്രമേയം. ഈ സന്ദേശം പിൻപറ്റിയവർക്ക് ശാശ്വത വിജയമുണ്ടെന്ന സന്തോഷവാർത്തയും, ഇത് അറിഞ്ഞിട്ടും തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവർക്ക് വേദനാജനകമായ നരക ശിക്ഷയുടെ മുന്നറിയിപ്പും ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

ഈ ഖുർആനിക സന്ദേശം മലയാളികളായ പ്രവാസികളിലേക്ക് എത്തിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ കെ.എൻ.എം. പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ബഹുമാന്യനായ മർഹൂം മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവിയുടെ ഖുർആൻ വിവരണം അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇന്ത്യൻ ഇസ്ലാഹി സെൻറർ, ഒമാൻ നടത്തി വരുന്ന പഠന സംരംഭങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഖുർആൻ വിജ്ഞാന പരീക്ഷ (QVP). മലയാളം എഴുത്തും വായനയും അറിയുന്ന മുഴുവൻ ആളുകൾക്കും പങ്കെടുക്കാൻ കഴിയുന്ന ബൃഹത്തായ പഠനപദ്ധതിയാണിത്. **പതിനെട്ട് വർഷം മുൻപ് തുടക്കം കുറിച്ച ഈ പദ്ധതിയിലൂടെ സെൻറർ ലക്ഷ്യം വെക്കുന്നത് “ഖുർആൻ പഠനം ജനകീയമാക്കുക, ലളിതമാക്കുക” എന്നതാണ്. പത്തൊൻപതാമത് ഘട്ട പരീക്ഷയുടെ പാഠഭാഗങ്ങളാണ് (ജൂൺ 19 - സൂറ ഫുർഖാൻ 21 മുതൽ സൂറ സുറത്തു നം. 55 വരെ) നിങ്ങൾക്ക് മുന്നിൽ തുറന്ന് വെച്ചിരിക്കുന്നത്.**

സിലബസിനോടൊപ്പം നേരത്തെ തയ്യാറാക്കി നൽകുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് തപ്ലീർ തുറന്ന് വെച്ച് ഉത്തരം എഴുതി നൽകാവുന്ന QVP - OPEN BOOK EXAM, QVP QUIZ COMPETITION, ഗ്ലോബൽ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടക്കുന്ന ഓൺലൈൻ എക്സാം, **ഒമാനിലെ പഠിതാക്കൾക്ക് മാത്രമായി സംഘടിപ്പിക്കുന്ന FINAL EXAM** എന്നിങ്ങനെ നാല് ഘട്ടങ്ങളിലായാണ് പരീക്ഷ നടക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്താൽ ഒമാനിലെ വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിലായി പത്തോളം പരീക്ഷാ സെൻററുകളുണ്ട്. ഉന്നത വ്യക്തിത്വങ്ങൾ മുതൽ കുടുംബിനികളും കുട്ടികളും ആയി നൂറ് കണക്കിന് പരീക്ഷാർത്ഥികൾ പങ്കെടുക്കുന്നു. ഒരേ സമയത്ത്, ഒരേ ചോദ്യക്കടലാസിൽ ഒമാൻ മുഴുവൻ ഏകീകരിച്ച് നടക്കുന്ന ഏറ്റവും വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഖുർആൻ വിജ്ഞാന പരീക്ഷ, കേന്ദ്രീകൃത ഇവാല്യുവേഷൻ എന്നിവ QVP യുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. ഓപ്പൺ ബുക്ക് എക്സാം **Answer Sheet** സമർപ്പിക്കേണ്ട അവസാന തീയതി **2026 ജനുവരി 14** വരെയും, **ഓൺലൈൻ എക്സാം** 2026 റമദാൻ ഒന്നാമത്തെ വെള്ളിയും, ഫൈനൽ എക്സാം റമദാൻ രണ്ടാമത്തെ വെള്ളിയുമാണ് നടക്കുക.

പരീക്ഷയിൽ ഉന്നത വിജയം നേടുന്നവർക്ക് നാട്ടിലേക്കും തിരിച്ചുമുള്ള വിമാന ടിക്കറ്റുകൾ ഉൾപ്പെടെ പ്രത്യേക പാരിതോഷികങ്ങളും പ്രോൽസാഹന സമ്മാനങ്ങളും, സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും വിതരണം ചെയ്യുന്നു. ഇതിന് പുറമെ, ഖുർആൻ ജീവിതത്തിൽ പാലിച്ച് കൊണ്ട് ജീവിത പരീക്ഷ വിജയിക്കുന്നവർക്ക് ലഭിക്കുവാനുള്ളത് ശാശ്വത സ്വർഗ്ഗമാണ്.! മഹാഭാഗ്യവാൻമാർക്ക് ലഭിക്കുന്ന സമ്മാനം.!

അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

വിശദ വിവരങ്ങൾക്ക് ബന്ധപ്പെടുക :

+968 91462341 (പരീക്ഷാ കൺട്രോളർ)

ജുസ്‌ഉ 19

വിഭാഗം 3

21 നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവർ പറയുന്നു: “നമ്മുടെ മേൽ മലക്കുകൾ ഇറക്കപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ റബ്ബിനെ നാം (നേരിൽ) കാണുകയോ ചെയ്തുകൂടേ?” എന്ന്. തീർച്ചയായും, അവർ തങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ (സ്വയം) ഗർവ്വനടിക്കുകയും, വലിയ ധിക്കാരം ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്!

22 മലക്കുകളെ അവർ കാണുന്ന ദിവസം-(ആ) കുറ്റവാളികൾക്ക് അന്ന്- സന്തോഷ വാർത്തയേ ഇല്ല. അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: “ഭദ്രമായ തടസ്സം!” എന്ന്.

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ۖ لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ۝١١﴾

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا ۝١٢﴾

21 പറയുന്നു, പറയുകയും ചെയ്തു. ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവർ. നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതു, നമ്മെ കാണുന്നത്. ﴿لَوْلَا أُنْزِلَ﴾ ഇറക്കപ്പെടരുതോ, ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടേ. ﴿عَلَيْنَا﴾ ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ. ﴿الْمَلَائِكَةُ﴾ മലക്കുകൾ. ﴿أَوْ نَرَىٰ﴾ അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് (നമുക്ക്) കണ്ടുകൂടേ. ﴿رَبَّنَا﴾ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ, നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിനെ. ﴿لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا﴾ തീർച്ചയായും അവർ ഗർവ്വം നടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ﴿فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ അവരുടെ സ്വന്തം നിലയിൽ, മനസ്സിൽ. ﴿وَعَتَوْا﴾ അവർ ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്, അതിരുകവിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ﴿عُتُوًّا كَبِيرًا﴾ വലിയ

ധിക്കാരം. 22 **يَوْمَ يُرَوَّى** അവർ കാണുന്ന ദിവസം. **الْمَلَائِكَةُ** മലക്കുകളെ. **لَا سُنْئَةً** സന്തോഷ വാർത്തയേ ഇല്ല. **يَوْمَئِذٍ** അന്ന്, ആ ദിവസം. **لِلْمُجْرِمِينَ** കുറ്റവാളികൾക്ക്, പാപികൾക്ക്. **يَقُولُونَ** അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. **حَجْرًا** തടസ്സം, തടവ്, മുടക്കം. **مُحْجُورًا** തടസ്സപ്പെട്ട, മുടക്കപ്പെട്ട, തടയപ്പെട്ട (ഭദ്രമായ) .

പരലോകത്തിലും, മരണാനന്തരജീവിതത്തിലും വിശ്വാസമില്ലായ്മ നിമിത്തം, അല്ലാഹു വുമായി കണ്ടുമുട്ടേണ്ടിവരുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോ, അവന്റെ മുമ്പിൽ തങ്ങളുടെ ചെയ്തികളെ കുറിച്ച് സമാധാനം ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന ഭയമോ ഇല്ലാത്തവരാണ് ആ അവിശ്വാസികൾ. അതുകൊണ്ട് നിരർത്ഥങ്ങളായ ആക്ഷേപങ്ങളും ചോദ്യങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിൽ അവർക്ക് ഒരു ലക്കുംലഗാനുമില്ല. നബി (ﷺ) യുടെ ഒന്നിച്ച് ഒരു മലക്കിനെ അയക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് അവർ ചോദിച്ചത് നാം മുകളിൽ കണ്ടു. ഇപ്പോൾ അവർ കുറേകൂടി മുന്നോട്ട് കടന്ന് ചോദിക്കുന്നു: “എന്തുകൊണ്ടാണ് മലക്കുകൾ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ നേരെ വന്ന് മുഹമ്മദിന്റെ വാദം സത്യമാണെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താത്തത്?!” ധിക്കാരം അവിടംകൊണ്ടും അവസാനിക്കുന്നില്ല. “അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുതന്നെ ഞങ്ങളുമായി നേരിൽ കണ്ട് ഉപദേശിക്കുകയോ, ഇവന് സാക്ഷ്യം നൽകുകയോ ചെയ്തുകൂടേ?!” ഇതാണ് അടുത്ത ചോദ്യം. തനി അഹങ്കാരത്തിൽനിന്നും, ധിക്കാരത്തിൽനിന്നും മാത്രം ഉടലെടുക്കുന്ന ഈ ചോദ്യങ്ങളൊന്നും വാസ്തവത്തിൽ മറുപടി അർഹിക്കുന്നവയല്ലതന്നെ.

എന്നാൽ ഈ ധിക്കാരികൾ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം ഓർമ്മിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അതവരുടെ ഗുണത്തിന് തന്നെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. അതായത്, മലക്കുകളെ അവർ ശരിക്കു കാണുന്ന ഒരു ദിവസമുണ്ട്. അത് വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ ഇവരുടെ ഈ ധിക്കാരവും, പരിഹാസവുമെല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമാകും. ശാപകോപങ്ങളുടെ വാർത്തകളും, ശിക്ഷാവകുപ്പുകളുടെ അനുഭവങ്ങളുമെല്ലാതെ-സന്തോഷത്തിന്റെയും അനുഭവത്തിന്റെയും കണികപോലും - അവർക്ക് മലക്കുകളിൽ നിന്നോ മറ്റോ ലഭിക്കുവാനുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഇതവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ.

حجراً محجوراً എന്ന വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശാർത്ഥമെന്ന നിലക്കാണ് ‘ഭദ്രമായ തടസ്സം’ എന്ന് അതിന് നാം തർജ്ജമ നൽകിയത്. സൂ: മര്യം 23-ാം വചനത്തിലെ **نَسِيًا مِّنْ سِيَا** എന്ന പ്രയോഗത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, അവിടെ നാം ചില സംഗതികൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായി. അതേ തരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രയോഗം തന്നെയാണിതും. “മുടക്കപ്പെട്ട മുടക്കം, വിലക്കപ്പെട്ട വിലക്കം, തടയപ്പെട്ട തടസ്സം” എന്നും മറ്റും ഇതിന് വാക്കർത്ഥം കൊടുക്കാം. ശക്തിയായ അല്ലെങ്കിൽ ഭദ്രമായ തടസ്സം എന്നുദ്ദേശ്യം. ഈ വാക്ക് പറയുന്നവർ-അഥവാ **يَقُولُونَ** എന്ന ക്രിയയുടെ കർത്താവ്-മലക്കുകളാണെന്നും, കുറ്റവാളികളാണെന്നും വരാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. മലക്കുകൾ പറയുന്ന വാക്കാണെന്നുള്ളതാണ് കൂടുതൽ ബലപ്പെട്ട അഭിപ്രായം. അപ്പോൾ അതിന്റെ വിവക്ഷ, നിങ്ങൾക്കിവിടെ യാതൊരു രക്ഷയുമില്ല, എല്ലാവിധ സന്തോഷവും ഭദ്രമാംവണ്ണം നിങ്ങൾക്ക് തടയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നായിരിക്കും. ഇനി, അത് അവിശ്വാസികളാകുന്ന കുറ്റവാളികളുടെ വാക്കാണെന്ന് വെക്കുന്നപക്ഷം, അതിന്റെ താൽപര്യം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: “ഞങ്ങൾക്കും ശിക്ഷക്കുമിടയിൽ ഭദ്രമായ തടസ്സം (ശരിയായ തടവ്) ഏർപ്പെടുത്തിത്തന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണം!”

23 അവർ [അവിശ്വാസികൾ] കർമ്മമായിട്ട് (എന്തെങ്കിലും) പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ നേരെ **وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ** ചെന്ന് അതിനെ നാം ചിതറിയ ധൂളി (പോ

ലെ) യാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

هَبَاءٌ مَّنْثُورًا ﴿٢٣﴾

- 24 സ്വർഗ്ഗവാസികൾ അന്നേ ദിവസം, ഭവനം നല്ലവരും, വിശ്രമസ്ഥലം കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കും.

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ

مَقِيلًا ﴿٢٤﴾

23 നാം ചൊല്ലുന്നതാണ്, മുന്നിടുന്നതാണ്. അവർ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതിലേക്ക്. هَبَاءٌ കർമ്മമായിട്ട്, വല്ല പ്രവർത്തനവും. فَجَعَلْنَاهُ എന്നിട്ട് നാമതിനെ ആക്കുന്നതാണ്. യൂളി, പൊടിപടലം. مَّنْثُورًا വിതറപ്പെട്ട, ചിതറിയ. 24 സ്വർഗ്ഗക്കാർ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആളുകൾ. يَوْمَئِذٍ അന്നു. خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, നല്ലവരായിരിക്കും. مُسْتَقَرًّا ഭവനം, താവളം, വാസ സ്ഥലം. وَأَحْسَنُ കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ടവരും, ഭംഗിയുള്ളവരും. مَقِيلًا വിശ്രമസ്ഥലം.

ദാനധർമ്മങ്ങൾ കൂടുംബബന്ധം പാലിക്കൽ മുതലായ വല്ല സൽക്കർമ്മങ്ങളും അവർ -അവിശ്വാസികൾ- ഇഹത്തിൽവെച്ച് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമാവുകയില്ല, അഥവാ പരലോകത്തിൽ അത് കൊണ്ട് അവർക്ക് ഒരു നന്മയും സിദ്ധിക്കുകയില്ല എന്നത്രെ അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിലും, പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കാതെയുള്ള സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഇഹലോകത്തിൽവെച്ച് ലഭിച്ചേക്കുന്ന ഗുണങ്ങളല്ലാതെ, പരലോകത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ അതിന് തീരെ പരിഗണന നൽകപ്പെടുകയില്ലെന്ന വസ്തുത ഖുർആൻ പലേടത്തും ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

- 25 മേഘപടലവും കൊണ്ട് ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുകയും, മലക്കുകൾ ഒരു (ശക്തിമത്തായ) ഇറക്കപ്പെടൽ ഇറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം,-

وَيَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَمِ وَتُزَلَّ الْمَلَائِكَةُ

تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾

- 26 അന്ന് യഥാർത്ഥമായ രാജാധിപത്യം പരമകാരുണികനത്രെ: അത് അവിശ്വാസികൾക്ക് പ്രയാസമേറിയ ഒരു ദിവസമായിരിക്കുന്നതാണ്.

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا

عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾

25 പൊട്ടിപ്പിളരുന്ന (പിളർന്നുപോകുന്ന) ദിവസം. السَّمَاءُ ആകാശം. بِالْغَمَمِ മേഘപടലവും കൊണ്ട്, കാർമേഘത്തോടെ. وَتُزَلَّ ഇറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന. الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ. تَنْزِيلًا ഒരു തരം ഇറക്കപ്പെടൽ (ശക്തിയേറിയ ഇറക്കൽ). 26 الْمَلِكُ രാജാവും, ആധിപത്യം. يَوْمَئِذٍ അന്ന്, ആ ദിവസം. الْحَقُّ യഥാർത്ഥമായ, സ്ഥിരമായുള്ള. لِلرَّحْمَنِ പരമകാരുണികനാണ് (അല്ലാഹുവിനാണ്). وَكَانَ അതാകുന്നു, അതായിരിക്കും. يَوْمًا ഒരു ദിവസം. عَلَى الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ. عَسِيرًا പ്രയാസമേറിയ, തെരുകയായ.

സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രാദി ഗ്രഹങ്ങളടക്കമുള്ള വാനമണ്ഡലങ്ങളും, അവയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ചരാചരങ്ങളുമെല്ലാംതന്നെ, ഇന്നത്തെ ഈ ഘടനാവ്യവസ്ഥകൾ മാറി മറ്റൊരു പുതിയ വ്യവസ്ഥാപത്തിന് വിധേയമായിത്തീരുന്ന ഒരു ദിവസം-അഥവാ അന്ത്യനാൾ-വരുവാനിരിക്കുന്നു, അന്നത്തെ ദിവസം, സാക്ഷികളായി, നന്മ തിന്മകളുടെ രേഖകൾ സമർപ്പിക്കുന്നവരായി, വിചാരണനിലയത്തിലേക്ക് എല്ലാവരെയും ശേഖരിച്ചു കൂട്ടുന്ന

വരായി-ഇങ്ങിനെ പല പ്രകാരത്തിൽ-മലക്കുകൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ഇറക്കപ്പെടുന്നു. സൃഷ്ടി കളെല്ലാം ഭയവിഹ്വലരായിക്കൊണ്ട് ഒരേ വേദിയിൽ സമ്മേളിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആ മഹാപ്രളയ ദിനത്തിൽ, രാജാവെന്നോ, നേതാവെന്നോ, ഉന്നതനെന്നോ, യോഗ്യനെന്നോ-പ്രത്യക്ഷത്തിലാകട്ടെ, പരോക്ഷത്തിലാകട്ടെ-വാദിക്കുവാൻ ആരുമില്ലെന്ന ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. പരിപൂർണ്ണവും, യഥാർത്ഥവുമായ രാജാധിപത്വം രാജാധിരാജാവായ അല്ലാഹുവിന് മാത്രമായിരിക്കും. അവനെ ചോദ്യം ചെയ്യാനോ, സ്വാധീനപ്പെടുത്തുവാനോ ഒരാൾക്കും സാധ്യമല്ല. സദൃശമായ അടിയാൻമാർക്ക് മാത്രം അവിടെ രക്ഷ ലഭിക്കും. കുറ്റവാളികളായ അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ആ ദിവസത്തെ തരണം ചെയ്യുകയെന്നത് അങ്ങേയറ്റം പ്രയാസകരവുമായിരിക്കും.

അമ്പതിനായിരം കൊല്ലത്തോളം ദൈർഘ്യം വരുന്ന ആ ഭയങ്കരദിവസത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ മനുഷ്യൻ എങ്ങിനെയാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടുകയെന്ന് നബി (ﷺ) തിരുമേനി യോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതിന് തിരുമേനി നൽകിയ ഉത്തരം: സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകൾക്ക് ഒരു നിർബ്ബന്ധ ('ഫർജ്') നമസ്കാരം നമസ്കരിക്കുന്നത്ര സമയം പോലെയായി അത് ലഘൂകരിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും എന്നായിരുന്നു (رواه البيهقي عن أبي سعيد الخدري (رض)) നബി (ﷺ) യിലും, അവിടുത്തെ പ്രബോധനത്തിലും വിശ്വസിക്കാതെ, പരൻമാരുടെ ദുർബ്ബോധനങ്ങളിൽ കുടുങ്ങി വഴിപിഴച്ചുപോയവരെക്കുറിച്ച് അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ പറയുന്നത് നോക്കുക:-

27 അക്രമകാരിയായുള്ളവൻ (വ്യസനഭാരത്താൽ) തന്റെ കൈകൾ കടിക്കുന്ന ദിവസം, അവൻ പറയും; “അഹോ! ഞാൻ റസൂലിന്റെ കൂടെ ഒരു മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നേനെ!

وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيِّنِي
أَتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا

28 “എന്റെ കഷ്ടമേ! ഇന്നവനെ ഞാൻ സുഹൃത്തായി സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായേനെ!

يَوَيْلَ لِي لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فَلَانًا خَلِيلًا

29 “എനിക്ക് ബോധനം വന്നെത്തിയതിനുശേഷം, അവനെ അതിൽനിന്ന് വഴിപിഴപ്പിച്ചു കളഞ്ഞുവല്ലോ!” പിശാച് മനുഷ്യനെ കൈവെടിയുന്നവനാകുന്നു.

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا

ഇവിടെ ‘അക്രമകാരി’ (الظالم) എന്നും, ‘ഇന്നവൻ’ (فലان) എന്നും പറഞ്ഞത് ചില പ്രത്യേകവ്യക്തികളെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല. സത്യപ്രബോധനത്തിന് ചെവികൊടുക്കാതെ, അന്യരുടെ ദുർബ്ബോധനങ്ങൾക്കും ചൊല്പടിക്കും വശംവദരായി വഴിപിഴച്ചവരെല്ലാം ‘അക്രമകാരി’കളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഏതൊരു കൂട്ടരുടെ ദുർബ്ബോധനം, അല്ലെങ്കിൽ അനുകരണം അവരെ വഴിപിഴപ്പിച്ചുപോ-അത് വ്യക്തിയോ, കക്ഷിയോ, മനുഷ്യനോ, ജിന്നോ, ആരെങ്കിലുമായാകട്ടെ-അക്കൂട്ടരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ‘ഇന്നവൻ’ എന്ന് പറഞ്ഞത്. വഴിപിഴക്കുവാൻ കാരണം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ആരായിരുന്നാലും ശരി, അതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന ഒരു ദുശ്ശക്തി ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്. അതെ, പിശാച്, മനുഷ്യന്റെ രക്ഷാമാർഗ്ഗം മുഴുവൻ തടയപ്പെടുകയും, ഭാവിജീവിതം അവെ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ പിശാച് ഒരിക്കലും തൃപ്തി അടയുന്നതല്ല. അത് സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അവന്റെ ‘സുഹൃൽബന്ധ’ത്തിൽ നിന്നും അവൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും ചെയ്യും. അവനെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യൻ ജാഗരൂകനായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നത്രെ “പിശാച് മനുഷ്യനെ കൈവെടിയുന്നവനാണ്” എന്ന വാക്യം മുഖേന അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നത്.

ഈ ആയത്തുകളുടെ അവതരണഹേതുവായി പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഉദ്ധരിച്ചു കാണുന്ന ഒരു സംഭവം, അവയുടെ ഉള്ളടക്കം ഉദാഹരണസഹിതം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സഹായകമാകുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്:- അബൂമുഘെത്തിന്റെ മകൻ ഉഖ്ബത്ത് (عقبة بن أبي معيط) നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ സാധാരണ ചെല്ലാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അയാൾ തിരുമേനിയെ വിരുന്നിന് ക്ഷണിച്ചു. അയാൾ നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അയാളുടെ ഭക്ഷണം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നബി (ﷺ) വിസമ്മതം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ അയാൾ ഇസ്ലാമിന്റെ സാക്ഷ്യവാക്യങ്ങൾ ('ശഹാദത്ത് കലിമകൾ') ഉച്ചരിച്ചു. ഉബയ്യൂബ്നു ഖലഫ് (أبي بن خلف) ഉഖ്ബത്തിന്റെ ഒരു ചങ്ങാതിയായിരുന്നു. ഉബയ്യ് അതിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിച്ചു. അതിന് ഉഖ്ബത്തിന്റെ മറുപടി: “ഞാൻ മതം മാറിയതൊന്നുമല്ല, മുഹമ്മദ് എന്റെ ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ വിസമ്മതിച്ചത് എനിക്ക് ലജ്ജയായിത്തോന്നി; അതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെ ചെയ്തുവെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ” എന്നായിരുന്നു. ഉബയ്യ് ഇങ്ങിനെ പ്രത്യുത്തരം പറഞ്ഞു: “ശരി, എന്നാൽ നീ മുഹമ്മദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവന്റെ പിറടക്ക് ചവിട്ടുകയും, അവന്റെ മുഖത്ത് തുപ്പുകയും ചെയ്യാതെ ഞാൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല.” ഉഖ്ബത്ത് അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു! ഈ അവസരത്തിൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി: “താൻ മക്കായിൽനിന്ന് വെളിയിൽ പോകുന്നപക്ഷം, തന്റെ തലക്കുമീതെ വാൾ വീഴാതെ ഞാൻ കാണുകയുണ്ടാവുകയില്ല..” തിരുമേനിയുടെ ഈ പ്രവചനം ശരിയായിരുന്നു. ഉഖ്ബത്ത് ബദ്റു യുദ്ധത്തിൽ ചിറപിടി ക്കപ്പെടുകയും, അലി (﷓) അയാളെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ഉണ്ടായി. ഉബയ്യാകട്ടെ, ഉഹദ് യുദ്ധത്തിൽ തിരുമേനിയുടെ കരങ്ങളാൽ കുന്തംകൊണ്ട് കിട്ടിയ കുത്തുനിമിത്തം നരകാവകാശിയായി മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “മനുഷ്യൻ അവന്റെ ചങ്ങാതിയുടെ മതത്തിലായി ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതാണ്. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ ഓരോരുവാനും, താൻ ആരെയാണ് ചങ്ങാതിയായി- സുഹൃത്തായി-വെക്കേണ്ടതെന്ന് നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ.” يخشع المرء على دين خليله فلينظر أحدكم من يخالله - رواه أبو داود والترمذی

30 റസൂൽ പറയുന്നു: “എന്റെ രക്ഷിതാവേ, എന്റെ ജനങ്ങൾ ഈ ഖുർആനെ വർജ്ജിക്കപ്പെട്ടതാക്കിക്കളഞ്ഞു!” وَقَالَ الرَّسُولُ يَرْبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا

31 അപ്രകാരം തന്നെ, ഓരോ പ്രവാചകനും കുറ്റവാളികളിൽപ്പെട്ട ഓരോ (തരം) ശത്രുവെ നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മാർഗ്ഗദർശകനായും, സഹായകനായും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെ മതി. وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًّا وَنَصِيرًا

30 റസൂൽ പറയുന്നു, പറയുകയും ചെയ്തു. يَا رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ. إِنَّ قَوْمِي നിശ്ചയമായും എന്റെ ജനത. اتَّخَذُوا അവർ ആക്കിയിരിക്കുന്നു. هَذَا الْقُرْآنَ ഈ ഖുർ ആനെ. مَهْجُورًا വർജ്ജിക്കപ്പെട്ടത്, പുറം തള്ളപ്പെട്ടത്, വെടിയപ്പെട്ടത്. 31 അപ്രകാരം. وَكَذَلِكَ നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു. لِكُلِّ نَبِيٍّ എല്ലാ നബിമാർക്കും. عَدُوًّا ഓരോ ശത്രുവെ. مِّنَ الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളിൽപ്പെട്ട. وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബ് തന്നെ മതി. هَادِيًّا മാർഗ്ഗദർശകനായിട്ട്. وَنَصِيرًا സഹായകനായും.

തൗഹീദിലേക്കും, വുർആനിലേക്കും എല്ലാവിധേനയും ക്ഷണിച്ചുനോക്കിയിട്ടും ജനങ്ങൾ മർക്കടുഷ്ടി കൈവിടാതിരിക്കുന്നത് കണ്ട് റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി അല്ലാഹുവിനോട് സങ്കടപ്പെടുകയാണ്: “റബ്ബേ! എന്നെ നീ ഏതൊരു ജനതയിലേക്ക് നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അവർ - എന്റെ സ്വന്തം ജനത-ഈ മഹത്തായ വുർആനെ പാടെ അവഗണിച്ച് പുറം തള്ളിയിരിക്കുകയാണോ! നിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളും, താക്കീതുകളും അവർ വിലവെക്കുന്നില്ല....”

ഈ സങ്കടാവസ്ഥയിൽ നബി (ﷺ) ക്ക് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ ആശ്വാസം നൽകുന്നു: “ഇത്തരം ശത്രുക്കൾ-നബിയേ-തനിക്ക് മാത്രമല്ല, പാപകൃത്യങ്ങളിലും, കുറ്റകരങ്ങളായ അഴിമതികളിലും മുഴുകിയിരുന്ന ഓരോ തരം ശത്രുക്കൾ എല്ലാ നബിമാർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും, അവസാനം വിജയവും രക്ഷയും ലഭിക്കുന്നത് നബിമാർക്കും അവരുടെ അനുയായികൾക്കും തന്നെയായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് തൽക്കാലം ക്ഷമ കൈകൊള്ളുക. പ്രബോധന വിഷയിത്തിലാകട്ടെ, മറ്റു തുറകളിലാകട്ടെ, തനിക്കാവശ്യമായ സഹായം നൽകുവാനും തന്റെ രക്ഷിതാവായ ഞാൻ മാത്രം മതി. മറ്റാരും അതിനാവശ്യമില്ല. യഥാർത്ഥമായ മാർഗ്ഗദർശനവും, സഹായവും നൽകുവാൻ മറ്റാർക്കും സാധ്യവുമല്ല.”

32 അവിശ്വസിച്ചവർ പറയുന്നു: “അദ്ദേഹത്തിന് [നബിക്ക്] വുർആൻ ഒട്ടാകെ ഒന്നായി ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്താണ്?” എന്ന്! അപ്രകാരം (പല പ്രാവശ്യമായി അവതരിച്ചത്) തന്നെയാണ്. (നബിയേ) നിന്റെ ഹൃദയത്തെ അതുകൊണ്ട് നാം സ്ഥിരപ്പെടുത്തേണ്ടതിന് വേണ്ടിയാകുന്നു (അത്) . നാം അത് ശരിക്ക് സാവകാശക്രമം ഓതിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا

32 പറയുന്നു, പറഞ്ഞു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. لَوْلَا എന്തുകൊണ്ട് ഇറക്കപ്പെട്ടില്ല, അവതരിപ്പിക്കപ്പെടരുതോ. عَلَيْهِ അവന്റെമേൽ, അദ്ദേഹത്തിന്. الْقُرْآنُ വുർആൻ. جُمْلَةً ഒട്ടാകെ, മൊത്തമായി. وَاحِدَةً ഒന്നായി, ഒരേ ഒരു. كَذَلِكَ അപ്രകാരംതന്നെ. لِنُثَبِّتَ നാം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ ഉറപ്പിക്കാൻവേണ്ടി. بِهِ അതുകൊണ്ട്. فُؤَادَكَ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ. وَرَتَّلْنَاهُ നാമതിനെ സാവകാശക്രമം വായിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു, സാവകാശത്തിലാക്കിത്തന്നു. تَرْتِيلًا ഒരുതരം (ശരിക്കുള്ള) സാവകാശക്രമം.

നബി (ﷺ) യുടെയും, വുർആന്റെയും നേരെ, കിട്ടുന്ന അവസരങ്ങളെല്ലാം ആക്ഷേപത്തിനും കുതർക്കത്തിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക പതിവാക്കിയിരിക്കുന്ന ആ അവിശ്വാസികൾ ചോദിക്കുന്ന മറ്റൊരു ചോദ്യമാണിത്: വുർആൻ എന്തുകൊണ്ടാണ് പല പ്രാവശ്യങ്ങളിലായി കുറേശ്ശെ മാത്രം അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? എന്തുകൊണ്ട് അത് ഒന്നായി ഒരേ പ്രാവശ്യം അവതരിക്കുന്നില്ല? ഈ ആക്ഷേപത്തിൽ യഹൂദർക്കും പ്രത്യേകം പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. തൗറാത് മുതലായ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഒരേ പ്രാവശ്യമായിട്ടാണ് അവതരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നാണ് അവർ അതിന് അസ്പദമാക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ, തൗറാത്തും ഇതര വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും ഒരേപ്രാവശ്യമായിത്തന്നെ അവതരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന് ഖണ്ഡിതമായ തെളിവ് കാണുന്നില്ല. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. വുർആൻ സന്ദർഭോചിതം കുറേശ്ശെ കുറേശ്ശെയായി അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണമാണ് നമുക്ക് പരിശോധിക്കേണ്ടതുള്ളത്. അതിവിടെ ചുരുങ്ങിയ വാക്കിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. “നി

ന്റെ ഹൃദയത്തെ അതുകൊണ്ട് സ്ഥിരപ്പെടുത്തേണ്ടതിന് വേണ്ടിയാണ് എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. സുറത്തുൽ ഇസ്രാഇലിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം **الْأَسْرَاءُ... عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكْثٍ**... ഖുർആനെ പല പ്രാവശ്യമായി വേറിട്ടവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് നീ അത് ജനങ്ങൾക്ക് സാവധാനത്തിൽ ഓതിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു എന്ന് സാരം. ഈ രണ്ട് വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ആലോചിക്കുമ്പോൾ, ഖുർആൻ ഒരേ പ്രാവശ്യത്തിൽ തന്നെ മുഴുവൻ ഭാഗവും അവതരിക്കാതെ പല ഗഡുക്കളായി അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ താഴെ കാണുന്ന ഗുണങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്:

1) നബി (ﷺ) എഴുത്തും വായനയും അറിയാത്ത ആളായ സ്ഥിതിക്ക് ഖുർആൻ പഠിക്കുവാനും, മനഃപാഠമാക്കുവാനും അത് സഹായകമാകുന്നു. 2) മറവിയോ, അബദ്ധമോ, അവസരക്കുറവോ പിണയാതെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നു. 3) ഒറ്റപ്രാവശ്യമായി അവതരിക്കുന്ന പക്ഷം, ഖുർആനിലടങ്ങിയ നിയമങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ജനങ്ങൾ ഒരടിയിായി അനുഷ്ഠിക്കുകയും, നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതായി വരും. ഇത് നബി (ﷺ) ക്കും ജനങ്ങൾക്കും കൂടുതൽ വിഷമമുളവാക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഈ ദോഷം ഇല്ലാതാകുന്നു. 4) അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ ഇടക്കിടെ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കലും, അതുമായി ജിബ്രീൽ(عليه السلام) ഇടക്കിടെവന്ന് നബി (ﷺ) യുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കലും നബി (ﷺ) യുടെ ഹൃദയദാർഢ്യത്തിനും, മനസ്സമാധാനത്തിനും ഉപയുക്തമാകുന്നു. 5) ജനങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കും, അപ്പപ്പോൾ സംഭവിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾക്കും അതതവസരത്തിൽ തന്നെ ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ മുഖേന പരിഹാരമാർഗ്ഗം ലഭിക്കുന്നത് ജനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ഫലവും ശുഷ്കാന്തിയും, പ്രചോദനവും ഉളവാക്കുന്നു. 6) ദീർഘകാലമായി അടിയുറച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില ആചാരങ്ങളും, വഴക്കങ്ങളും സമുദായത്തിൽനിന്ന് പെട്ടെന്ന് നിറുത്തലാക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. അവയിൽ താൽക്കാലിക നിയമങ്ങൾവഴി ക്രമേണ അയവ് വരുത്തിയശേഷം, സ്ഥിരവും കണിശവുമായ നിയമ നടപടി അവതരിപ്പിക്കുകയും, പുതിയ ആചാരവും വഴക്കവും നിലവിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യാൻ എളുപ്പമായിത്തീരുന്നു. 7) ഖുർആനോട് കിടനിൽക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരാൻ അതിന്റെ ശത്രുക്കളെ അത് വെല്ലുവിളിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ആ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടുവാൻ വല്ലവരും മുതിരുന്ന പക്ഷം, അവർക്ക് അതിനുള്ള അവസരം നീണ്ടുനിൽക്കുവാനും, അവരുടെ പരാജയം കൂടുതൽ ബോധ്യപ്പെടുവാനും സഹായമായിത്തീരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ, പല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും, ഗുണങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുതുകൊണ്ടാണ്, ഖുർആൻ ഒറ്റപ്രാവശ്യത്തിലായി അവതരിക്കാതെ-അവസരത്തിനും, സന്ദർഭത്തിനും അനുസരിച്ച് കുറേശ്ശെയായി-സാവകാശത്തിൽ അവതരിച്ച് 23 കൊല്ലക്കാലംകൊണ്ട് പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ടത്. വിശുദ്ധഖുർആന്റെ പ്രത്യേകതകളിൽ ഒന്നാണിത്.

- 33 (നബിയേ) അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ ഏതൊരു മാതൃകയും [ഏതുതരം പ്രശ്നവും] കൊണ്ടുവരുന്നതായാലും, നിനക്ക് യഥാർത്ഥവും, ഏറ്റവും നല്ലവിവരണവും നാം കൊണ്ടുവന്ന് തരാതിരിക്കയില്ല. وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾
- 34 തങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളിലായി [തല കീഴായി] നരകത്തിലേക്ക് ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നവരാകട്ടെ, അങ്ങനെയുള്ളവർ, സമാനം ഏറ്റവും ചീത്തപ്പെട്ടവരും, മാർഗ്ഗം ഏറ്റവും പിഴച്ചവരുമത്രെ. الَّذِينَ تُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾

33 وَأَنذَرْتُكَ لَا يَأْتِيَنَّكَ 33 അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വരികയില്ല, കൊണ്ടുവരികയില്ല. بِمَثَلٍ ഒരു ഉപമയും കൊണ്ട്, മാതൃകയുമായി, ഉദാഹരണത്തെ (ഒരു പ്രശ്നവും) . لَا يَأْتِيَنَّكَ നിന്റെ അടുക്കൽ നാം വരാതെ, നിനക്ക് നാം കൊണ്ടുവരാതെ. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥവും കൊണ്ട്, സത്യത്തെ, ന്യായവുമായി. وَأَخْسَنَ ഏറ്റവും നല്ലതിനെയും, നല്ലതുകൊണ്ടും. تَفْسِيرًا വ്യാഖ്യാനം, വിവരണത്താൽ. 34 إِلَىٰ يَأْتِيَنَّكَ 34 യാതൊരു കൂട്ടർ. يُحْشَرُونَ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടും. عَلَىٰ وَجْهِهِمْ തങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളിലായി. إِلَىٰ (ജഹന്നമാകുന്ന) നരകത്തിലേക്ക്. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. شَرٌّ (ഏറ്റവും) മോശപ്പെട്ടവരാണ്, ചീത്തപ്പെട്ടവരാണ്. مُكَاً സ്ഥാനം, സ്ഥാനത്താൽ. وَأَضَلَّ ഏറ്റവും പിഴച്ചവരുമാണ്. سَبِيلًا വഴി, മാർഗ്ഗത്താൽ.

അവിശ്വാസികളുടെ പല ആരോപണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. തുടർന്നു അവർ രംഗത്തിറങ്ങുന്ന ഏതുതരം ആരോപണമാതൃകകളെയും, അവർ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടു വരുന്ന ഏതുതരം പ്രശ്നങ്ങളെയും സത്യവും ന്യായവുമായ മാർഗ്ഗേണ തട്ടിത്തകർക്കുമാറ് ഏറ്റവും നല്ല വിവരണവും വ്യാഖ്യാനവും നാം നൽകുന്നതാണെന്ന് നബി (ﷺ) ക്ക് അല്ലാഹു ഉറപ്പുകൊടുക്കുന്നു. ആ മൽസരബുദ്ധികളുടെ പര്യവസാനം നരകത്തിലേക്കാണെന്നും, അവരെ അതിലേക്ക് കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടത് ഏറ്റവും നിന്ദ്യമായ നിലയിൽ മുഖംകുത്തി കിഴുക്കാന്തക്കായ സ്ഥിതിയിലായിക്കുമെന്നും, അവർ അങ്ങേയറ്റം വഴിപിഴച്ചു ദുഷിച്ചു പോയിരിക്കയാണെന്നും അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) പറയുന്നു: “ഖിയാമത്തുനാളിൽ ജനങ്ങൾ മൂന്ന് തരക്കാരായി ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടും: ഒരു തരക്കാർ കാൽനടക്കാരായി, മറ്റൊരു തരക്കാർ വാഹനപ്പുറത്തായി, വേറൊരു തരക്കാർ മുഖംകുത്തിയവരായി.” അപ്പോൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു: “റസൂലേ, എങ്ങിനെയാണ് മുഖങ്ങളിൽ നടക്കുക?” തിരുമേനി പറഞ്ഞു: “അവരെ അവരുടെ കാലുകളിൽ നടത്തിയവന് നിശ്ചയമായും അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ നടത്തുവാനും കഴിവുള്ളവനാണ്. എന്നാൽ, (അറിഞ്ഞേക്കുക-അങ്ങിനെ മുഖംകുത്തി നടക്കുമ്പോൾ) എല്ലാ കല്ലുംമുളളും അവർ തങ്ങളുടെ മുഖംകൊണ്ടുതന്നെ സൂക്ഷിക്കുന്നതാണ്.” (തിർമദീ) ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (رحمهم الله) അനസ്(رضي الله عنه) വഴി നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം: “എങ്ങിനെയാണ് അവിശ്വാസിയെ അവന്റെ മുഖത്തിന്മേലായി ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുക?” എന്ന് നബി(ﷺ) യോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു. നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: **اليس الذي امشاه على الرجلين في الدنيا قادر على ان يمشيه على وجهه** (ഇഹലോകത്തിൽ അവനെ രണ്ടുകാലിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ളവൻ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവനെ അവന്റെ മുഖത്തിന്മേൽ നടത്തുവാൻ കഴിവുള്ളവനല്ലയോ?!)

“ഇഹലോകത്തിൽ കാലിന്മേൽ നടത്തി” എന്നും, “ഖിയാമത്തുനാളിൽ മുഖത്തിന്മേൽ നടത്തുവാൻ” എന്നും ഈ ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പ്രയോഗിച്ചതിൽ ഒരു തത്വം ഒളിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം: ഈ ലോകത്തെ പ്രകൃതിചട്ടങ്ങളും, പരലോകത്തെ പ്രകൃതി ചട്ടങ്ങളും ഒരേ മാനദണ്ഡംകൊണ്ട് അളന്നുകൂടാത്തതാണ്, ഭൗതിക നടപടിക്രമങ്ങളിൽ നിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തമായ നടപടികളും അവിടെ നടക്കുവാനിരിക്കുന്നുണ്ട് എന്നത്രെ അത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സൂചനയുടെ ഉദ്ദേശമില്ലെങ്കിൽ-അല്ലാഹുവിന്റെ കഴിവിനെ മാത്രം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്- “കാലുകളിന്മേൽ നടത്തിയവൻ മുഖത്തിന്മേൽ നടത്തുവാൻ കഴിയുന്നവനല്ലയോ” എന്നുമാത്രം പറയാമായിരുന്നുവല്ലോ. ചുരുക്കത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ കഴിവും, പരലോകത്തിലെ നടപടിക്രമങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ മുഖംകൊണ്ട് നടക്കുകയെന്നത് കേവലം അസംഭവ്യമൊന്നുമല്ല എന്ന് താൽപര്യം. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ, ചില പ്രവാചകന്മാരുടെയും അവരെ നിഷേധിച്ച ജനങ്ങളുടെയും കഥകൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

വിഭാഗം . 4

- 35 മുസാക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ തന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനെ നാം സഹായിയായി നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു.
- وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٢٥﴾
- 36 എന്നിട്ട് നാം (അവരോട്) പറഞ്ഞു: “നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയ ആ ജനതയുടെ അടുക്കലേക്ക് നിങ്ങൾ (രണ്ടുപേരും) പോയിക്കൊള്ളുക.” (ജനത അവരെ വ്യാജമാക്കി.) അപ്പോൾ, അവരെ നാം പാടെ തകർത്തു നശിപ്പിച്ചു.
- فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٢٦﴾

35 നാം കൊടുക്കുകയുണ്ടായി, തീർച്ചയായും നൽകി. മുസാ(നബി) ക്ക്. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം. وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു, നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. مَعَهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെകൂടെ. أَخَاهُ هَارُونَ തന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനെ. وَزِيرًا സഹായി, സഹായകനായി. 36 എന്നിട്ട് നാം പറഞ്ഞു. أَذْهَبَا രണ്ടുപേരും പോകുക. إِلَى الْقَوْمِ ജനതയുടെ അടുക്കലേക്ക്. الَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവരായ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. فَدَمَّرْنَاهُمْ എന്നിട്ട് അവരെ നാം തകർത്തു. تَدْمِيرًا ഒരു തകർക്കൽ.

‘നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയ ജനത’ എന്ന് പറഞ്ഞത് ഫിർഔനെയും അവന്റെ ജനങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. അവരുടെ സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണ്. സു: ത്വാഹായിൽ അത് നാം സവിസ്തരം വായിച്ചുവല്ലോ.

- 37 നൂഹിന്റെ ജനങ്ങളെയും തന്നെ, അവർ റസൂലുകളെ വ്യാജമാക്കിയപ്പോൾ നാം മുക്കി നശിപ്പിച്ചു. അവരെ മനുഷ്യർക്ക് നാം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. അക്രമകാരികൾക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നാം തയ്യാറാക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
- وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٧﴾
- 38 ‘ആദി’നെയും, ‘ഥമൂദി’നെയും, ‘റസ്സ്’ കാരെയും, അതിനിടയിലായി അനേകം തലമുറകളെയും (നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്).
- وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٢٨﴾
- 39 എല്ലാവർക്കുംതന്നെ, നാം ഉദാഹരണങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. (അവരത് നിരസിച്ച് കളഞ്ഞു;) എല്ലാവരെയും നാം പാടെ നശിപ്പിച്ചു കളയുകയും ചെയ്തു.
- وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٢٩﴾

37 الرُّسُلُ റസൂലുകളെ, ദൈവദൂതന്മാരെ. وَأَعْرَضْنَا അവരെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു. لِلنَّاسِ ജനങ്ങൾക്ക്, മനുഷ്യർക്ക്. آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, ലക്ഷ്യം. وَأَعْتَدْنَا നാം ഒരുക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لِلظَّالِمِينَ അക്രമകാരികൾക്ക്. أَلِيمًا ശിക്ഷ. وَفُرُوسًا വേദനയേറിയ. 38 وَأَعْدَا ആദിനെയും. وَثَمُودَ മഥൂദിനെയും. وَأَصْحَابَ الرَّسِّ റസ്സുകാരെയും. وَكَأَنَّا തലമുറകളെയും, കാലക്കാരെയും. بَيْنَ ذَلِكَ അതിന്നിടയിൽ. كَثِيرًا വളരെ, അനേകം. 39 أَهْلًا എല്ലാവർക്കും. لَّهِ അവർക്ക് നാം വിവരിച്ചു കൊടുത്തു, ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. الْأَمْثَالَ ഉദാഹരണങ്ങൾ, ഉപമകൾ. وَكَأَنَّا എല്ലാവരെയും. تَبَرَّأْنَا നാം നശിപ്പിച്ചു, താറുമാറാക്കി. تَبَرَّأْنَا ഒരു നശിപ്പിക്കൽ, താറുമാറാക്കൽ.

ഹൂദ് (عليه السلام) നബിയുടെ സമുദായമാണ് 'ആദ്,' ജനത, സ്വാലിഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ സമുദായമാണ് 'മഥൂദ്' ജനത. 'റസ്സ്'കാർ (أصحاب الرس) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഏത് ജനതയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി നമുക്ക് പറയുവാൻ വയ്യ. 'റസ്സ്' എന്ന വാക്കിന് മതിൽ കെട്ടപ്പെടാത്ത കിണർ എന്നർത്ഥമുണ്ട്: ഒരു കിണറ്റിനരികെ (വെള്ളത്താവളത്തിൽ) വസിച്ചിരുന്നതു കൊണ്ടാണ് അവർക്ക് ഈ പേര് വന്നതെന്ന് ചിലർ പറയുന്നു. യഥാർത്ഥ്യമല്ല. മറ്റോ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു രാജ്യമാണ് 'റസ്സ്' എന്നും, ആ രാജ്യക്കാരാണ് ഇവരെന്നും മറ്റും വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. اللَّهُ اعْلَمَ ഏതായാലും, നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ കാലം തുടങ്ങി മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്തിനിടയ്ക്ക് മേൽ പറഞ്ഞവരും, അല്ലാത്തവരും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വളരെ തലമുറകൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. പല ജനതയും അവരുടെ നബിമാരെ നിഷേധിക്കുകയും, അക്കാരണത്താൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനും ഭയങ്കര ശിക്ഷകൾക്കും പാത്രമാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ഈ വസ്തുത ഈ മുശ്ശറികളും ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയുമാണ് ഈ ആയത്തുകളുടെ താൽപര്യം.

എല്ലാവർക്കും ഉദാഹരണങ്ങൾ (الأمثال) വിവരിച്ചു കൊടുത്തുവെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ഉപമകളും ലക്ഷ്യങ്ങളും സഹിതം ആവശ്യമായ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിയെന്നാകുന്നു. അത് നിഷേധിക്കുകയും, ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തതു മൂലമാണ് എല്ലാവരും ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായതും. എന്നാൽ, എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലെയും അംഗങ്ങൾ മുഴുവനും ശിക്ഷമൂലം നശിക്കുകയുണ്ടായെന്ന് ധരിച്ചുകൂടാ. മിക്ക സമുദായത്തിലും അതത് നബിമാരിൽ വിശ്വസിച്ച ഭാഗ്യവാന്മാർ ഏറെക്കുറെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരെല്ലാം പൊതുശിക്ഷകളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ വസ്തുത വുർആനിൽ പലേടത്തും പ്രസ്താവിച്ച് കാണാവുന്നതാണ്. നൂഹിന്റെ ജനത 'റസൂലുകളെ' വ്യാജമാക്കി എന്ന് (ബഹുവചന രൂപത്തിൽ) പറഞ്ഞത് ഒരു പ്രത്യേക റസൂലിനെ വ്യാജമാക്കുന്നതും, എല്ലാ റസൂലുകളെയും വ്യാജമാക്കുന്നതും ഒരുപോലെയായതുകൊണ്ടാകുന്നു. കാരണം, എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും പ്രബോധനതത്വം ഒന്നാണല്ലോ. ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയാണ്, എല്ലാ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിക്കൽ നമുക്ക് നിർബന്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും.

മേലെ പേരെടുത്ത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സമുദായങ്ങളുടെ സംഭവങ്ങൾ ഹിജാസിലെ അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പരിചയം ഇല്ലാത്തവയായിരിക്കാം. എന്നാൽ, ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ സമുദായത്തിന്റെ സംഭവം അങ്ങനെയല്ല. അതിന്റെ അറികുറികളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഇന്നും വ്യക്തമാംവണ്ണം അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. അറബികൾ അവരുടെ ഉഷ്ണകാലത്തെ (ശാമിലേക്കുള്ള) യാത്രകളിൽ അത് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ആകയാൽ, ആ സംഭവത്തെ ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഇങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

40 നിശ്ചയമായും, (ആ) ചീത്ത മഴ വർഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട നാട്ടിലൂടെ അവർ [അവിശ്വാസികൾ] വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ, അവരത് കണ്ടിരുന്നില്ലേ?! (കാണായ്കയല്ല-) പക്ഷേ, അവർ പുനരുത്ഥാനത്തെ പ്രതീക്ഷിക്കാതായിരിക്കുകയാണ്. [അതുകൊണ്ടാണ് പലപ്പോഴും അത് കണ്ടു വന്നിട്ടും അവർ ചിന്തിച്ച് പാഠം പഠിക്കാതിരിക്കുന്നത്.]

وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا
السَّوَّىٰ فَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا
لَا يَرْجُونَ نَشُورًا ﴿٤٠﴾

40 തീർച്ചയായും അവർ വന്നിട്ടുണ്ട്, ചെന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. الْقَرْيَةِ നാട്ടിൽ, രാജ്യത്തുടേ. وَلَقَدْ أَتَوْا മഴ വർഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായ. الْمَطَرُ ചീത്തമഴ, ദുഷിച്ചമഴ. فَلَمْ يَكُونُوا അപ്പോൾ അവരായിരുന്നില്ലേ, അവരല്ലേ. يَرَوْنَهَا അതിനെ കാണും. بَلْ പക്ഷേ, എങ്കിലും. كَانُوا അവരാകുന്നു, ആയിരുന്നു. لَا يَرْجُونَ പ്രതീക്ഷിക്കാതെ, കരുതാതെ, ഭയപ്പെടാത്ത(വർ) . نَشُورًا പുനരുത്ഥാനത്തെ, പുനർജീവിതത്തെ.

ലൂത്ത് (لُوطٌ) നബിയുടെ ജനന നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും അവരുടെ രാജ്യം അടിമേലായി മറിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിനെയാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചത്. അവരിൽ അഗ്നിയാലുള്ള ഒരു ശരവർഷം ഉണ്ടായതും മറ്റും സുറത്തുൽ അമ്പിയാഇൽ നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ശരവർഷത്തെപ്പറ്റിയാണ് ‘ചീത്തമഴ’ (مطر السوء) എന്ന് പറഞ്ഞത്.

41 (നബിയേ) അവർ നിന്നെ കാണുമ്പോൾ, നിന്നെ ഒരു പരിഹാസപാത്രമല്ലാതെ അവർ ആക്കുന്നില്ല: “ഇവനാണോ, അല്ലാഹു റസൂലായി നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളവൻ?!”

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا
الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾

42 “നമ്മുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളിൽ നിന്ന്- നാം അവയിൽ സ്ഥിരചിത്തത കൈക്കൊണ്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ- ഇവൻ നമ്മെ നിശ്ചയമായും വഴിതെറ്റിച്ചു കളയുമായിരുന്നു!” (എന്നിങ്ങിനെ പറയും) അവർ ശിക്ഷയെ കാണുന്ന സമയത്ത് അവർക്കറിയാറാകും: ആരാണ് ഏറ്റവും വഴിപിഴച്ചിട്ടുള്ളവരെന്ന്!

إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ إِلَهِنَا لَوْلَا أَن
صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ
يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

41 അവർ നിന്നെ കണ്ടാൽ, കാണുമ്പോൾ. إِن يَتَّخِذُونَكَ നിന്നെ അവർ ആക്കുകയില്ല. إِلَّا പരിഹാസം (പരിഹാസപാത്രം) അല്ലാതെ. أَهَذَا ഇവനാണോ. الَّذِي യാതൊരുത്തൻ. بَعَثَ اللَّهُ അല്ലാഹു നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ള. رَسُولًا റസൂലായി, ദൂതനായി. 42 إِنْ നിശ്ചയമായും ആയേക്കുമായിരുന്നു. لَيُضِلَّنَا അവൻ നമ്മെ വഴി തെറ്റിക്കുക. عَنْ إِلَهِنَا നമ്മുടെ ആരാധ്യൻമാരിൽ (ദൈവങ്ങളിൽ) നിന്ന്. لَوْلَا നാം ക്ഷമ (സ്ഥിരചിത്തത) കൈക്കൊണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ. عَلَيْهَا അവയിൽ. وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ അവർക്ക് അറിയാറാകും, വഴിയെ അറിയും. حِينَ يَرَوْنَ അവർ കാണുന്ന സമയത്ത്. الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ. مَنْ أَضَلُّ ആരാണ് ഏറ്റവും പിഴച്ചവർ. سَبِيلًا മാർഗ്ഗം, വഴി.

അവിശ്വാസികൾ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പല അപവാദങ്ങളുടെയും, ആക്ഷേപങ്ങളുടെയും മാതൃകകൾ ഇതിനുമുമ്പ് അല്ലാഹു വിവരിച്ചു. അവകൊണ്ടാണും അവർ

മതിയാക്കുന്നില്ല. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ പരിഹസിക്കുകയും, തെറി പറയുകയും അവരുടെ സ്വഭാവമാണ്. ആ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു ഉദാഹരണമത്രെ ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. എത്രത്തോളം പൂർണ്ണമായി, അവഹേളന രൂപത്തിലുമാണ് അവർ തിരുമേനിയോട് പെരുമാറിയതെന്ന് ഈ ഒരേ ഉദാഹരണത്തിൽനിന്നും, അവർ പ്രയോഗിച്ച വാക്കുകളിൽനിന്നും അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. അതേ സമയത്ത് തന്നെ. മറ്റൊരു യാഥാർത്ഥ്യവും അതിൽ നിഴലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ തൗഹീദിലേക്കുള്ള ക്ഷണം വളരെയധികം ഊർജ്ജിതമായിരുന്നുവെന്നും, അവരിൽ അത് ധാരാളം അമ്പരപ്പും, കോളിളക്കവും ഉളവാക്കിയിരുന്നുവെന്നും അതിൽനിന്നും ധ്വനിക്കുന്നു. എന്തുതന്നെ വന്നാലും, തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കണമെന്ന ഒരേ വാശിയും, സത്യം സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്ന മർക്കടമുഷ്ടിയുംകൊണ്ട് മാത്രമാണ് അവർ നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കാത്തത് എന്നാണല്ലോ 'നാം അവയിൽ സ്ഥിരചിത്തത കൈകൊണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ' **لَوْلَا اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهِا** എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ആശ്ചര്യംതന്നെ! മർക്കടമുഷ്ടിക്കുണ്ടോ വല്ല ചികിൽസയും?!

43 തന്റെ ഇച്ഛയെ തന്റെ 'ഇലാഹാ'ക്കി [ആരാധ്യവസ്തുവാക്കി]വെച്ചിട്ടുള്ളവനെ നീ കണ്ടുവോ?! എന്നിരിക്കെ, നീ അവന്റെമേൽ ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവനാകുമോ?!

أَرَأَيْتَ مَنْ آتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

44 അതല്ല, അവരിൽ അധികമാളുകളും കേൾക്കുന്നുണ്ടെന്നോ, മനസ്സീരുത്തുന്നുണ്ടെന്നോ നീ വിചാരിക്കുന്നുവോ? ! അവർ കന്നുകാലികളെപ്പോലെയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല; അത്രയുമല്ല, അവർ (അവയെക്കാൾ) കൂടുതൽ വഴിപിഴച്ചവരത്രെ.

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾

43 നീ കണ്ടുവോ. **أَتَّخَذَ** ആക്കിയവനെ. **إِلَهُهُ** തന്റെ ഇലാഹാ, അവന്റെ ദൈവം, ആരാധ്യവസ്തു. **هَوَاهُ** തന്റെ ഇച്ഛയെ, തന്നിഷ്ടത്തെ. **أَفَأَنْتَ** അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) നീയുണ്ടോ. **تَكُونُ** ആകുന്നു (നീ ആകുമോ). **عَلَيْهِ** അവൻ, അവന്റെ മേൽ. **وَكِيلًا** ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവൻ, ഭരമേറ്റവൻ. 44 അതോ, അതല്ല, അല്ലാത്തപക്ഷം, അഥവാ. **تَحْسَبُ** നീ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ, ഭാവിക്കുന്നുണ്ടോ. **أَنَّ أَكْثَرَهُمْ** അവരിൽ അധികമാളും ആണെന്ന്. **يَسْمَعُونَ** അവർ കേൾക്കുന്നു (എന്ന്). **أَوْ يَعْقِلُونَ** അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സീരുത്തുന്നു, ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നു, ഗ്രഹിക്കുന്നു (എന്ന്). **إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ** അവരല്ല. **بَلْ هُمْ** കന്നുകാലികളെ (ആടുമാടാടകങ്ങളെ) പോലെയല്ലാതെ. **أَضَلُّ سَبِيلًا** എങ്കിലും (അത്രയുമല്ല) അവർ. **أَضَلُّ** കൂടുതൽ പിഴച്ചവരാണ്. **سَبِيلًا** വഴി, മാർഗ്ഗം.

പ്രമാണങ്ങളും, ലക്ഷ്യങ്ങളും വകവെക്കാതെ, ദേഹേച്ഛയും, തന്നിഷ്ടവും ആധാരമാക്കി ജീവിതം നയിക്കുന്നവൻ അതിനെ ഒരു തരത്തിൽ തന്റെ ദൈവമാക്കി വെക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെ സംസ്കരിക്കുവാനോ, അവരുടെ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു നടത്തുവാനോ സാധ്യമാകുന്നതല്ല. കാരണം-തുടർന്ന് പറയുന്നതുപോലെ-അവർക്ക് മനസ്സാക്ഷിയും, മനുഷ്യത്വപരമായ വിവേചനവും നഷ്ടപ്പെട്ട് തനി മുഗതുല്യരായിരിക്കുകയാണ്.

'ജാഹിലിയ്യാ' കാലത്ത് (ഇസ്ലാമിനുമുമ്പ് അജ്ഞാനകാലത്ത്) ചില ആളുകൾ, കുറേ കാലം ഒരു കല്ലിനെ ആരാധ്യവസ്തുവായി വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അതിനെക്കാൾ നല്ലതായ വേറൊരു കല്ല് കാണുമ്പോൾ, ആദ്യത്തേതിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് ആ പുതിയ കല്ല് തൽസ്ഥാനത്ത്

പ്രതിഷ്ഠിച്ച് ആരാധിച്ചു വരുക പതിവുവന്നായിരുന്നു. ഇത്തരം സമ്പ്രദായത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ‘ഇച്ഛയെ ഇലാഹാക്കി’ എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായം. പ്രസിദ്ധ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവായ ഇബ്നു ജരീർ (رحمته الله) ഈ അഭിപ്രായമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും. അപ്പോൾ, തത്വദീക്ഷയും വിവേചന ബുദ്ധിയും കൂടാതെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ- വിഗ്രഹങ്ങളോ, ദേവീദേവന്മാരോ, മനുഷ്യരോ, പ്രതിമകളോ, ഭൂതങ്ങളോ, ചിഹ്നങ്ങളോ ഏതായാലും ശരി-സ്വീകരിക്കുന്നവരെല്ലാം ഈ അക്ഷേപത്തിന് വിധേയരാകുന്നു.

ഇമാം ഇബ്നുകഥീർ (ابن كثير-رحمته الله) ഇതിനെക്കാൾ വിപുലമായ ഒരർത്ഥത്തിലാണ് ഈ വാക്യം വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. ‘ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം ഒരാൾക്ക് നന്നായി തോന്നുകയും, തന്റെ ഇച്ഛയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അത് നല്ലതെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ, ആ കാര്യം തന്റെ മതവും, ആദർശവുമായി കണക്കാക്കുക.’ ഇതാണ് അദ്ദേഹം ‘ഇച്ഛയെ ഇലാഹാക്കുക’ എന്നതിന് കൊടുത്ത വ്യാഖ്യാനം. ഇച്ഛിക്കാത്ത ആശയാദർശങ്ങളും, തന്നിഷ്ടത്തിനനുകൂലമായ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നവരും, സൗഖ്യജീവിതം, ആഡംബരം, സമ്പത്ത്, പ്രേമം, കാമം, വിനോദം, പന്തയം ആദിയായവയിൽ മനംലയിച്ചവരും ഈ രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം അതതിനെ ഇലാഹാക്കിയവരാണെന്ന് പറയാം. ഇതേ അടിസ്ഥാനത്തിൽതന്നെയാണ് നബി(ﷺ) ഇങ്ങിനെ അരുളിച്ചെയ്തതും:

عسى عبد الدينار وعبد الدرهم وعبد الخميصة ان اعطى رضي وان لم يعط سخط الخ - رواه البخاري
പൊൻപണത്തിന്റെ അടിമയും, വെള്ളിപ്പണത്തിന്റെ അടിമയും, പട്ടുപുതപ്പിന്റെ (സുഖപ്രിയനായ) അടിമയും കഷ്ടനഷ്ടത്തിൽ പെട്ടുപോയി. അവന് (ഉദ്ദേശിച്ച്) കിട്ടിയാൽ തൃപ്തിപ്പെടും, കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ കുപിതനാകും..എന്ന് സാരം.

രണ്ടാമത്തെ വചനം, ഇത്തരക്കാർ വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യപ്രായരല്ലെന്നും, മൃഗപ്രായരാണെന്നും-അത്രയുമല്ല, അതിനെക്കാൾ നികുഷ്ടരാണെന്നുതന്നെ-സമർത്ഥിക്കുകയാണ്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവർക്ക് വിശേഷ ബുദ്ധിയുണ്ട്. കേൾക്കുന്ന കാതുകളുമുണ്ട് പക്ഷെ, ഉപദേശങ്ങളും ദുഷ്ടാന്തങ്ങളും അവർ ചെവികൊണ്ട് ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. സത്യാസത്യങ്ങളും, ന്യായാന്യായങ്ങളും ചിന്തിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്നുമില്ല. ഈ നിലക്ക് അവർ ആടുമാടുകൾക്ക് സമമാണ്. എന്നാൽ, അല്പംകൂടി മുന്നോട്ടുപോയി ആലോചിക്കുന്നതായാൽ, മൃഗങ്ങൾ താരതമ്യേന ഇവരിലും ഭേദമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവക്ക് വിശേഷബുദ്ധിയും, വിവേചനശക്തിയുമില്ല. എന്നിട്ടുപോലും, അവയുടെ നിത്യവൃത്തികൾ അവ യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കുന്നു; അവയുടെ പ്രകൃതിക്ക് യോജ്യമാംവണ്ണം ഓരോന്നും, അതതിന്റെ രക്ഷാമാർഗ്ഗം തേടുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അതതിനെ പോറ്റുന്ന യജമാനന്റെ ആജ്ഞാനുസരിച്ച് വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവ സത്യവിശ്വാസികളല്ലെങ്കിൽ സത്യനിഷേധികളുമല്ല. അതേ സമയത്ത് ഈ ഇച്ഛാപൂജകൻമാരാകട്ടെ, അവരുടെ സ്രഷ്ടാവും, അന്നദാതാവും, നിയന്താവും, രക്ഷിതാവുമായ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല; അവന്റെ ആജ്ഞാനിർദ്ദേശങ്ങൾ മാനിക്കുന്നുമില്ല; അവനോട് കൂറും ഭക്തിയും കാണിക്കുന്നുമില്ല; വരുവാനിരിക്കുന്ന മഹാവിപത്തുകളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നുമില്ല. അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും അവർ കന്നുകാലിമൃഗങ്ങളെക്കാൾ വഴിപിഴച്ചവരാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

തുടർന്നുള്ള കുറെ ആയത്തുകളിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യത്തെയും നിത്യാനുഗ്രഹങ്ങളെയും സ്ഥാപിക്കുന്ന അഞ്ച് പ്രധാന പ്രകൃതിദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു. അവ ഓരോന്നും, അല്പമെങ്കിലും ബുദ്ധികൊടുത്ത് ചിന്തിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന പരമാർത്ഥങ്ങളാകുന്നു. ഒന്നാമത്തേത്:-

വിഭാഗം 5

45 (മനുഷ്യാ) നിന്റെ രക്ഷിതാവികളേക്ക്-
എങ്ങനെയാണ് അവൻ നിഴലിനെ വ്യാ
പിപ്പിച്ചതെന്ന്-നീ നോക്കുന്നില്ലേ?! അവ
ൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതിനെ
നിശ്ചലമാക്കുമായിരുന്നു. പിന്നെ, നാം
(അല്ലാഹു) സൂര്യനെ അതിന് ലക്ഷ്യമാ
ക്കി (അടയാളമാക്കി) യിരിക്കുന്നു;

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ
لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ
دَلِيلًا

46 പിന്നീട്, നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് നാം അ
തിനെ കുറേശ്ശെയായി പിടിച്ചെടുത്തു
(ചുരുക്കി) കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുന്നു

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا

45 നീ നോക്കുന്നില്ലേ, കാണുന്നില്ലേ. **كَيْفَ** എങ്ങനെ
യാണ്. **مَدَّ** അവൻ വ്യാപിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്, നീട്ടിയിരിക്കുന്നത് (എന്ന്). **الظِّلَّ** നിഴലിനെ, തണ
ലിനെ. **لَوْ** അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ. **لَجَعَلَهُ** അതിനെ അവൻ ആക്കുമായിരുന്നു. **سَاكِنًا**
നിശ്ചലം, അടങ്ങിയത്. **ثُمَّ** പിന്നെ. **جَعَلْنَا** നാം ആക്കി. **الشَّمْسَ** സൂര്യനെ. **عَلَيْهِ** അതിന്,
അതിന്മേൽ. **دَلِيلًا** ലക്ഷ്യം, അടയാളം, അറിയിക്കുന്നത്. 46 **ثُمَّ قَبَضْنَاهُ** പിന്നെ നാം അതിനെ
പിടിച്ചു, പിടിച്ചെടുത്തു. **إِلَيْنَا** നമ്മിലേക്ക്. **قَبْضًا** ഒരു പിടുത്തം. **يَسِيرًا** കുറേശ്ശെ, ലഘുവായി,
അല്പമായ.

الظِّل (ഇല്ലി) എന്ന പദത്തെയാണ് 'നിഴൽ' എന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്തത്. 'തണൽ,
ഛായ, പ്രതിച്ഛായ, പ്രതിബിംബം' എന്നൊക്കെ അതിന് അർത്ഥം വരും. പ്രഭാതം മുതൽ
സൂര്യോദയം വരെ ഭൂമിയിൽ വ്യാപകമായി തണലുണ്ടായിരിക്കും. ഉദയത്തോടുകൂടി തണൽ
നീങ്ങി വെയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. അപ്പോഴാണ് അതിന് മുമ്പത്തെ അവസ്ഥാവിശേഷം
തികച്ചും വേർതിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയുക. ഒന്നിന്റെ എതിരുവശം കാണുമ്പോഴാണല്ലോ മുൻ
സ്ഥിതി കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നത്. (*) അനന്തരം ഉദയം കഴിഞ്ഞാൽ അസ്തമനം വരെ സ്ഥൂ
ല വസ്തുക്കൾക്കെല്ലാം നിഴൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. സൂര്യനില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ
അതറിയപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. ഈ രണ്ടിനും പുറമെ മൂന്നാമതൊരു തരം നിഴലും നാം കണ്ടു
കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതത്രെ, കൂടുതൽ വ്യാപകമായത്. ഭൂമിയുടെ പകുതിഭാഗം നിത്യേന
സൂര്യന് പ്രതിമുഖമായി നിന്ന്, നിഴൽ മുടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അഥവാ രാത്രിയായിക്കൊണ്ടിരി
ക്കുന്നു. സൂര്യൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതോടൊപ്പം രാത്രിയാകുന്ന നിഴലും പകലും തമ്മിൽ
വേർതിരിയുന്നു. ഏതുതരം നിഴലോ, തണലോ ആയിരുന്നാലും ശരി, അതിനെ കാഴ്ചയിൽ
വേർതിരിച്ചു കാട്ടിത്തരുന്ന ലക്ഷ്യം സൂര്യനത്രെ. സൂര്യനില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ലോകം സദാ
ഒരേ അവസ്ഥയിൽത്തന്നെ നിഴൽമുടി അവശേഷിക്കുമായിരുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞതിനെക്കാൾ
വിപുലമായ ഒരു നിഴലും ഇവിടെ വിഭാവനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഭൂമിയെയും, ചന്ദ്രനെയും
പോലെ സ്വയം പ്രകാശിതമല്ലാത്ത ഗോളങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ ഇരുളും നിഴലും, നിറഞ്ഞവ
യാണ്. നമ്മുടെ സൂര്യനടക്കം നഭോമണ്ഡലത്തിലുള്ള അനേകായിരം സൂര്യഗോളങ്ങൾ സ്വ
യം പ്രകാശിതങ്ങളുമാണ്. നമ്മുടെ സൂര്യനിൽ നിന്നാണ് നമ്മുടെ ഭൂമിക്കും മറ്റുചില ഗോള
ങ്ങൾക്കും വെളിച്ചം കിട്ടുന്നത്. സൂര്യനില്ലാത്തപക്ഷം, ഭൂമിയും ചന്ദ്രനുമെല്ലാം നമുക്ക്
ഗോചരങ്ങളാകുമായിരുന്നില്ല.

* **ويضدها تبين الأشياء** (എതിരുവശം കൊണ്ടാണ് വസ്തുക്കൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തിരിച്ചറിയുന്നത്) എന്നൊരു കവി
പറഞ്ഞത് വാസ്തവം.

സൂര്യൻ ഇല്ലെന്നോ, അതിന് സഞ്ചാരമില്ലെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ പ്രകാശമില്ലെന്നോ സങ്കൽപ്പിക്കുക, അതുമല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയും സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രകാശമയമാണെന്ന് വെക്കുക: എന്നാൽ ഈ ലോകപ്രകൃതിയിൽ നേരിടാനിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ എന്തൊക്കെയായിരിക്കും?! ആലോചിച്ച് നോക്കുക. മനുഷ്യരാൽ അത് നിർണ്ണയിക്കുക സാധ്യമല്ല. രാപ്പകൽ ഇല്ലാതാകുന്നു, ചൂടും തണുപ്പും വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു, സമയനിർണ്ണയം അസാധ്യമാകുന്നു, അങ്ങിനെ പലതും. ചുരുക്കത്തിൽ ലോകവ്യവസ്ഥ പാടെ വ്യത്യാസപ്പെടും. അതുപോലെത്തന്നെ, കറുത്തിരുണ്ട അർദ്ധരാത്രിമാറി ഒരു നൊടിയിടയൽ പെട്ടന്ന് പ്രകാശം തിളങ്ങുന്ന-മദ്ധ്യാഹ്നം അനുഭവപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ മറിച്ചോ സംഭവിക്കുന്നുവെന്ന് സങ്കൽപ്പിക്കുക! വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ സ്വൈരവിഹാരം കൊള്ളുന്ന-അനേകതരം ജോലിത്തിരക്കുകളിൽ വ്യാപൃതരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന-ജനകോടികളുടെ ജീവിതത്തിൽ അതെന്തുമാത്രം സംഭ്രമജനകമായിരിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് ഊഹിക്കുവാൻ പോലും പ്രയാസം. ‘അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ അതിനെ (നിശ്ചിനെ) നിശ്ചലമാക്കുമായിരുന്നു’ എന്നും, പിന്നീട് നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് അതിനെ കുറേശ്ശെയായി പിടിച്ചെടുത്തു കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ രഹസ്യം ഇതിൽനിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉറ്റോലോചിക്കുമ്പോഴാണ്, ഈ സുറത്തിലെ 2-ാം വചനത്തിൽ “എല്ലാ വസ്തുവെയും അവൻ സൃഷ്ടിച്ച് അതിന് ശരിയായ നിർണ്ണയം ചെയ്തതിരുന്നു” (وخلق كل شيء فقدره تقديراً) എന്നതുപോലെയുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങളുടെ അന്തരംഗത്തിന്റെ വിശാലതയും, അർത്ഥവ്യാപ്തിയും നമുക്ക് ഏറെക്കുറെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുക. واللَّهُ الْمُوفِقُ അടുത്ത വചനത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ ദൃഷ്ടാന്തത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

47 അവനത്രെ, നിങ്ങൾക്ക് രാത്രിയെ ഒരു വസ്ത്രവും, ഉറക്ക് ഒരു വിശ്രമവും (അഥവാ മരണവും) ആക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളവൻ. പകലിനെ അവൻ ഒരു ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പും (അഥവാ വ്യാപാരയോഗ്യവും) ആക്കിയിരിക്കുന്നു.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا

47 അവനാണ് യാതൊരുവൻ. جَعَلَ അവൻ ആക്കി. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. اللَّيْلَ രാത്രിയെ. لِبَاسًا വസ്ത്രം, ഉടുപ്പ്. وَالنَّوْمَ ഉറക്കിനെ. سُبَاتًا വിശ്രമം, ആശ്വാസം, നിശ്ചലാവസ്ഥ. وَجَعَلَ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തു. النَّهَارَ പകലിനെ. نُشُورًا എഴുന്നേൽപ്പ്, പുനരെഴുന്നേൽപ്പ്, പുറപ്പാട്, ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ്.

വസ്ത്രം മനുഷ്യന് നഗ്നത മറയ്ക്കുവാനും, ദേഹരക്ഷക്കും ഉപകരിക്കുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ രാത്രിയും നമുക്ക് മറവും രക്ഷയും നൽകുന്നു, വസ്ത്രം അത് ധരിച്ച് വ്യക്തിക്കുമാത്രം ഉപകരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, രാത്രിയാകുന്ന വസ്ത്രം പൊതുവിൽ എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. ഉറക്കുകയോ, അതൊരു വിശ്രമമാണ്. ഒരു കണക്കിൽ അത് ഒരുതരം മരണമാണെന്ന് പറയാം. കുറെ നേരത്തേക്ക് അത് നമ്മുടെ ചലനങ്ങളും, പ്രവർത്തനങ്ങളും, ഗ്രഹണേന്ദ്രിയങ്ങളും അടക്കിവെച്ച് നമ്മെ നിശ്ശേഷ്കരാക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ നമുക്ക് പദാർത്ഥ ലോകവുമായി ബോധപൂർവ്വമായ ഒരു ബന്ധവുമില്ലാതാകുന്നു. വല്ല ബന്ധവും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് സ്വപ്നം വഴി ആത്മീയലോകത്തോടായിരിക്കും. ഈ നിലക്ക് നിദ്ര ഒരു മരണം തന്നെ. മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ശാരീരികവും മാനസികവുമായ ക്ഷീണവും തളർച്ചയും മാറ്റി ഒരു പുതിയ ഉന്മേഷവും ചൈതന്യവും വീണ്ടെടുക്കുവാനും, പരിഹാരം കാണാതെ തലയിലേറ്റി നടക്കുന്ന എത്രയോ വിചാരവികാരാദിശല്യങ്ങളെ അൽപനേരം

ഒരു അത്താണിയിൽ ഇറക്കിവെച്ച് അത്മാവിന് സൈരവിഹാരം നടത്താനും നിദ്ര സഹായിക്കുന്നു-അല്ല, നിർബന്ധിക്കുന്നു. ഈ നിലക്ക് അതൊരു വമ്പിച്ച വിശ്രമവും ആകുന്നു. കുറച്ചു ദിവസമോ, മണിക്കൂറുകളോ ഉറങ്ങുവാൻ കഴിയാതെ വന്നാലത്തെ ദുരവസ്ഥ ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഉറങ്ങുവാൻ പറ്റിയ മറവും, സ്വസ്ഥതയും, അനുകൂലമായ പൊതു പരിതസ്ഥിതികളും രാത്രിയിലാണുള്ളത്. അങ്ങനെ, അല്ലാഹു നമുക്ക് രാത്രിയെ വസ്ത്രവും, നിദ്രയെ വിശ്രമവുമാക്കിത്തന്നിരിക്കുകയാണ്.

മനുഷ്യൻ-ഇതരജീവികളെപ്പോലെത്തന്നെ-അവന്റെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം അന്വേഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ല, അവൻ ആയിരമായിരം തുറകളിൽ വ്യാപരിക്കുകയും, വിഹരിക്കുകയും വേണം-വിശ്രമിച്ചാൽ മാത്രം പോര. അതുകൊണ്ട് സമയമെല്ലാം രാത്രിയായിരുന്നാൽ അവൻ ജീവിക്കുക സാധ്യമല്ല. അവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ ഭൂമി മുഴുവനും പരന്നുകിടക്കുകയാണ്. അല്ല, അന്തരീക്ഷത്തിലും ഉപരിയാകാശത്തും അവൻ സഞ്ചരിക്കേണ്ടിവരും. ഇതിനായി അല്ലാഹു അവന് പകലിനെ പ്രദാനം ചെയ്യുകയും, അവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുമാറ് അതിനെ പാകപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അനുദിനം രാത്രിയിൽ നിദ്രയാകുന്ന മരണവിശ്രമം ആസ്വദിച്ച ശേഷം അതിൽ നിന്ന് പ്രഭാതവേളയിൽ അവൻ പുനരഴുന്നേൽക്കുകയും, അടുത്ത രാത്രിവരെ ജീവിതയാത്ര തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്. മൂന്നാമത്തെ ദൃഷ്ടാന്തം ഇതാണ്:-

48 തന്റെ (മഴവർഷമാകുന്ന) കാരുണ്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ, സന്തോഷവാർത്തയെന്ന നിലക്ക് കാറ്റുകളെ അയച്ചിട്ടുള്ളവനും അവൻ [അല്ലാഹു] തന്നെ. ആകാശത്തു നിന്നും നാം [അല്ലാഹു] വളരെ ശുദ്ധമായ ജലം ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾

49 -നിർജ്ജീവമായ രാജ്യത്തെ അതുകൊണ്ട് നാം ജീവിപ്പിക്കുവാനും, നാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽപെട്ട കന്നുകാലികൾക്കും, വളരെ അധികം ജനങ്ങൾക്കും അത് കുടിപ്പിക്കുവാനും വേണ്ടിയത്രെ (അത്)

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيِّتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾

50 അവർ ആലോചിച്ചു നോക്കേണ്ടതിനായി, നിശ്ചയമായും അവർക്കിടയിൽ നാം അതിനെ കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ജനങ്ങളിൽ അധികഭാഗവും നന്ദികേട് ചെയ്യാനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) കൂട്ടാക്കാതിരിക്കുകയാണ്!

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾

48 ആവൻ തന്നെയാണ്. الَّذِي അയച്ചവൻ, നിയോഗിച്ചവൻ. الرِّيحَ കാറ്റുകളെ. بُشْرًا സന്തോഷവാർത്തയായി. بَيْنَ يَدَيْ മുമ്പിൽ, മുന്നിൽ. رَحْمَتِهِ അവന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ (മഴയുടെ). وَأَنْزَلْنَا നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തു. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന് (ഉപരിഭാഗത്ത്നിന്ന്). വെള്ളം. طَهُورًا അതിശുദ്ധമായ. 49 لِنُحْيِيَ നാം ജീവിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി. بِهِ അതുകൊണ്ട്. بَلْدَةً രാജ്യത്തെ. مَّيِّتًا നിർജ്ജീവമായ. وَنُسْقِيَهُ അതിനെ കുടിപ്പിക്കുവാനും, കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കുവാനും. أَنْعَامًا കന്നുകാലികൾക്ക്. وَأَنَاسِيَّ മനുഷ്യർക്കും. كَثِيرًا വളരെയധികം. 50 وَلَقَدْ തീർച്ചയായും, തിട്ടമായും. صَرَّفْنَاهُ അതിനെ നാം വിഹിതം ചെയ്തു,

കൈകാര്യം ചെയ്തു. **فَأَبَىٰ** അവർക്കിടയിൽ. **لِيَذْكُرُوا** അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻവേണ്ടി. എന്നാൽ വിസമ്മതിച്ചു കൂട്ടാക്കാതായി. **أَكْثَرُ النَّاسِ** ജനങ്ങളിൽ അധികവും. **إِلَّا كُفُورًا** നന്ദികേടി നെയല്ലാതെ.

അല്ലാഹുവിന്റെ കണക്കു അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അതിമഹത്തായ ഒരനുഗ്രഹമത്രെ മഴവർഷം. അതുകൊണ്ടാണ് മഴയെ ഉദ്ദേശിച്ച് ‘അവന്റെ കാരുണ്യം’ (**رحمته**) എന്ന് പറഞ്ഞത്. മഴ വർഷിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന സന്തോഷവാർത്തയെന്നോണം, മഴക്കുമുമ്പായി കാറ്റുവീശുക പതിവാണല്ലോ. മഴവെള്ളംകൊണ്ട് അനേകം ഗുണങ്ങളുള്ളതിൽ പ്രധാനമായ മൂന്നു ഗുണങ്ങളെ അല്ലാഹു ഇവിടെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു.

1) അത് വളരെ ശുദ്ധമായത് (**طهور**) ആകുന്നു. വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിലും, ജീവശാസ്ത്രത്തിലും, ആരോഗ്യരംഗത്തുമെല്ലാം ശുദ്ധജലത്തിനുള്ള സ്ഥാനം വമ്പിച്ചതാകുന്നു. പ്രായോഗിക രംഗത്ത് ഇതരവസ്തുക്കളെ അപേക്ഷിച്ച് ജലത്തിന്റെ ശുദ്ധത കവിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ആകയാൽ, ബാഹ്യമായ മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും, ആന്തരികമായ മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും, ശുദ്ധി വരുത്തുന്ന ഒരു പദാർത്ഥമത്രെ വെള്ളം. ഭൂവിഭവങ്ങളിൽ മറ്റൊന്നിനും തന്നെ ഈ ശുദ്ധീകരണശക്തി കാണപ്പെടുന്നില്ല. മുഖവും കൈകാലുകളും ഒന്ന് കഴുകിയാൽ അഴുക്കും ചെളിയും നീങ്ങുന്നതുപോലെത്തന്നെ, ക്ഷീണം, കോപം, താപം ആദിയായവയും നീങ്ങി ഉന്മേഷവും, പ്രസന്നതയും, മനസ്സമാധാനവും അനുഭവപ്പെടുന്നു. ‘വുസു’വും, കുളിയും (**الوضوء والغسل**) ശാരീരിക ശുദ്ധിയോടൊപ്പം ആത്മീയ ശുദ്ധിയും ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഹദീസുകളിലും മറ്റും കാണാവുന്നത് സ്മരണീയമാണ്. അനുഭവങ്ങളും അതിനെ സാക്ഷ്യീകരിക്കുന്നു. 2) ജീവചൈതന്യം, അഥവാ ഉൽപ്പാദയോഗ്യതയില്ലാത്ത ഭൂമിയെ അത് ചൈതന്യവും ജീവസ്സുമുള്ളതാക്കുന്നു. 3) മനുഷ്യകോടികൾക്കും, അവരുടെ കൃഷി ഉപകരണവും ഭക്ഷ്യവസ്തുവുമായ കാലിസമ്പത്തുകൾക്കും കുടിക്കാനും, കുളിക്കാനും മറ്റു പല ആവശ്യങ്ങൾക്കും അത് അനിവാര്യമാകുന്നു. ഈയൊരനുഗ്രഹത്തിന്റെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചറിയുവാൻ ഇടവരാത്തവരുണ്ടെങ്കിൽ, ദാഹവേളയിൽ അൽപനേരത്തേക്ക് വെള്ളം കിട്ടാതിരുന്നാൽ അവർക്ക് ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

എല്ലാവർക്കും പൊതുവിൽ സുഭിക്ഷം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം-ഓരോ നാട്ടിന്റെയും സ്വഭാവ വിശേഷതക്കനുസരിച്ച്-അല്ലാഹു മഴ വർഷത്തെ വിഹിതം ചെയ്ത് കൈകാര്യം നടത്തിവരുന്നു. ചിലേടങ്ങളിൽ കൊല്ലത്തിൽ ആറുമാസം, ചിലേടങ്ങളിൽ രണ്ടുമൂന്ന് മാസം. മറ്റ് ചിലേടത്ത് കൊല്ലത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം-ഇങ്ങിനെ വിവിധ തരത്തിൽ-അവൻ മഴ വർഷിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ പ്രദേശത്തിന്റെയും പക്ഷതയും, പാകതയും, ആവശ്യവും നോക്കി വിഹിതം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. ഭൂലോകത്ത് ഈ അനുഗ്രഹങ്ങൾ സർവ്വോപരി ആസ്വദിച്ചും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയും വരുന്ന ഏക ബുദ്ധിജീവിയായ മനുഷ്യന് വളരെയേറെ ചിന്തിക്കുവാനും ഉറ്റാലോചിക്കുവാനും അതിൽ വകയുണ്ട്. അവൻ അതിന് കടമപ്പെട്ടവനുമത്രെ. അതിന്റെ പേരിൽ മാത്രം അവൻ അല്ലാഹുവിനോട് വളരെ നന്ദിയും കുറും കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വല്ലപ്പോഴും മഴയുടെ ആധിക്യമോ, പോരായ്മയോ കാരണം അവന് ദോഷം ഭവിക്കുന്ന പക്ഷം-അതിന് ഏറെക്കുറെ കാരണം മനുഷ്യരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തന്നെ ആയിരിക്കുന്നതുമാണ്-ആയവസരത്തിൽ അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ പശ്ചാത്തപിച്ച് വിനയപൂർവ്വം കൈമലർത്തുകയാണ് ആദ്യമായി ചെയ്യേണ്ടത്.

പക്ഷേ, ചിലർ അതെല്ലാം പ്രകൃതിയുടെ കനിവോ, കോപമോ, ആയി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ചിലർ ഗ്രഹഫലവും, ഗ്രഹപ്പിഴയുമായി-അല്ലെങ്കിൽ ഞാറ്റുവേലയുടെ ഗുണദോഷങ്ങളായി-വിശ്വസിക്കുന്നു മറ്റു ചിലർ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാം ചില ആകസ്മിക സംഭവങ്ങളായോ, അല്ലെങ്കിൽ പരിഗണനീയമല്ലാത്ത നിസ്സാര സംഭവങ്ങളായോ ധരിച്ചുപോകുന്നു. ചുരുക്കി

പ്പറഞ്ഞാൽ, ഈ മഹൽപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പിന്നിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന അപാരമായ-അദ്യശ്യമായ-ആ മഹാശക്തിയെപ്പറ്റി മിക്ക മനുഷ്യരും ആലോചിക്കുന്നില്ല. അവനോട് നന്ദിയും ഭക്തിയും കാണിക്കുന്നുമില്ല. (فابى اكثر الناس الا كفورا) നമ്മെയെല്ലാം അല്ലാഹു, അവനോട് നന്ദിയും ഭക്തിയുമുള്ള സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

രാത്രിയിൽ ഒരു മഴ പെയ്തതിനെത്തുടർന്ന് രാവിലെ സുബ്ഹ് (الصبح) നമസ്കാരാനന്തരം ഹുദൈബിയ്യയിൽവെച്ച് - ജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) തിരുമേനി ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: “നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് എന്ന് പറയുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?” അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: “അല്ലാഹുവിനും അവന്റെ റസൂലിനും അറിയാം,” അപ്പോൾ തിരുമേനി ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തു:

قال اصبح من عبادي مؤمن بي وكافر بي واما من قال مطرنا بفضل الله ورحمته فذلك مؤمن بي كافر بالكعب واك
واما من قال مطرنا بنوء كذا وكذا فذلك كافر بي مؤمن بالكواك -متفق عليه

സാരം:-അല്ലാഹു പറയുന്നു: നേരം പുലർന്നപ്പോൾ എന്റെ അടിയാൻമാരിൽ, എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരും എന്നിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവരും ഉണ്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതായത്: ഞങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടും, കാരുണ്ഡംകൊണ്ടും മഴ പെയ്തു കിട്ടി എന്ന് പറയുന്നതാരോ അവർ എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരും, നക്ഷത്രങ്ങളിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവരുമാകുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് ഇന്നിന്ന ഞാറ്റുവേല-അഥവാ ഗ്രഹപ്പകർച്ച-മൂലം മഴ പെയ്തുവെന്ന് പറയുന്നതാരോ അവർ എന്നിൽ അവിശ്വസിച്ചവരും, നക്ഷത്രങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുമത്രെ. (ബു.മു.)

‘നാം അതിനെ കൈകാര്യം ചെയ്തു’ صرفناه എന്ന വാക്കിലെ സർവ്വനാമം ضمير കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മഴവെള്ളമാണെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നാം ഈ വിവരണം നൽകിയിട്ടുള്ളത്. മേൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യം-അഥവാ മുകളിൽ വിവരിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ-ആണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വേറെ ചിലർ ഖുർആനാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ഈ രണ്ടഭിപ്രായമനുസരിച്ചും ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ‘നാം ആവർത്തിച്ചു വിവരിച്ചു’ എന്നായിരിക്കും. ഈ പദത്തിന് അങ്ങിനെയും അർത്ഥം വരാം. الله اعلم

51 നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലാ ഓരോ രാജ്യത്തിലും ഓരോ മുന്നറിയിപ്പുകാരനെ (പ്രവാചകനെ) നാം നിയോഗിക്കുമായിരുന്നു.

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾

52 ആകയാൽ, നീ അവിശ്വാസികളെ അനുസരിക്കരുത്; ഇത് (ഖുർആൻ) കൊണ്ട് അവരോട് വലുതായ സമരം നടത്തുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക.

فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ ۖ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾

51 നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ. لَبَعَثْنَا നാം നിയോഗിക്കുമായിരുന്നു, അയക്കുമായിരുന്നു. 52 فَلا تُطِعِ الْكَافِرِينَ ഓരോ താക്കീതുകാരനെ. فِي كُلِّ قَرْيَةٍ എല്ലാ നാട്ടിലും, രാജ്യത്തും. وَجَاهِدْهُمْ بِهِ അവരോട് സമരം നടത്തിക്കൊള്ളുക. 53 ഇതുകൊണ്ട്. جِهَادًا സമരം. كَبِيرًا വലുതായ.

സാരം: നബിയേ, അവിശ്വാസികൾക്ക് നമ്മുടെ ശിക്ഷയെ താക്കീതുചെയ്യുന്ന പ്രവാചകൻമാരെ ഓരോ നാട്ടിലേക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അയക്കുവാൻ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല.

ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അതൊട്ടും നമുക്ക് പ്രയാസകരവുമല്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, എല്ലാ നാട്ടിലും, എല്ലാ ജനവിഭാഗത്തിനും താക്കീത് നൽകുവാനായിക്കൊണ്ട് തന്നെത്തന്നെ നിയോഗിക്കുവാനാണ് നാം ഉദ്ദേശിച്ചത്. ആ നിലക്ക് കുറേ വിഷമങ്ങൾ താൻ സഹിക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിലും, അതിന് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലവും തനിക്ക് നാം തയ്യാറാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ അവിശ്വാസികളുടെ അഭീഷ്ടങ്ങൾക്കൊന്നും വഴിപ്പെട്ടുകൊടുക്കാതെ, വിശുദ്ധ ഖുർആനുമായി അവരോട് സധീരം സമരം നടത്തിക്കൊള്ളുക.

മഴവെള്ളമാകുന്ന ഭൗതികാനുഗ്രഹത്തെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് പ്രവാചകത്വമാകുന്ന ആത്മീയാനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ ഒരു സൂചന കാണാം: മഴവെള്ളം ഓരോ നാട്ടിലും വർഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, പ്രവാചകത്വത്തെയും എല്ലാ ഇടത്തിലും സദാ വർഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഈ ലോകപ്രകൃതിവ്യവസ്ഥകൾക്ക് യോജിച്ചതല്ല എന്നത്രെ ആ സൂചന. അടുത്ത വചനത്തിൽ നാലാമത്തെ ദൃഷ്ടാന്തത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

53 രണ്ട് സമുദ്രങ്ങളെ അയച്ചുവിട്ടവനും
അവനത്രെ; ഇത് (ഒന്ന്) നല്ല സ്വച്ഛര * وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ
ജലവും, അത് (മറ്റേത്) കയ്പായ ഉപ്പു فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
ജലവുമാകുന്നു. അവ രണ്ടിനുമിടയിൽ ഒരു മറയും, ഭദ്രമായ ഒരു തടസ്സവും
അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٥٣﴾

53 **وَهُوَ الَّذِي** അവൻ തന്നെയാണ് യാതൊരുവൻ. **مَرَجَ** അവൻ അയച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നു. **الْبَحْرَيْنِ** രണ്ട് സമുദ്രത്തെ. **هَذَا** ഇത് (ഒന്ന്). **عَذْبٌ** ശുദ്ധജലമാണ്. **فُرَاتٌ** നല്ല ശുദ്ധമായ. **وَهَذَا** ഇത്, ഇതാ കട്ടെ (മറ്റേത്). **مِلْحٌ** ഉപ്പാണ്. **أُجَاجٌ** കഠിന ഉപ്പായ (കയ്പായ). **وَجَعَلَ** അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തു. **بَيْنَهُمَا** ആ രണ്ടിനുമിടയിൽ. **بَرْزَخًا** ഒരു മറ. **وَحِجْرًا** തടസ്സവും, മുടക്കവും. **مَّحْجُورًا** തടസ്സപ്പെട്ട (ഭദ്രമായ).

‘രണ്ട് സമുദ്രങ്ങൾ’ കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് രണ്ടുതരം ജലസമൂഹമാകുന്നു. ഒന്ന് ശുദ്ധജലം കുടിക്കുവാനും ദാഹം തീർക്കുവാനും പറ്റിയ ആസ്വാദ്യജലം. മറ്റേത് കഠിനമായ ഉപ്പുരസം നിമിത്തം കയ്പുള്ളതും കുടിക്കുവാൻ കൊള്ളാത്തതുമായ ജലം. പ്രകൃത്യാ തന്നെ ഈ വിരുദ്ധസ്വഭാവങ്ങളുള്ള രണ്ട് ജലങ്ങളും ഭൂമിയിൽ ധാരാളം കാണാം. ബാഹ്യമായ ഒരു നിയന്ത്രണവും കൂടാതെ, അവ അന്യോന്യം തൊട്ടും കുടിച്ചേർന്നും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ എത്രയോ കാലഘട്ടങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടും, ഒരു വിഭാഗം മറ്റേതിനെ കടന്നാക്രമിച്ച് പരാജയപ്പെടുത്തുകയോ, തന്നിൽ ലയിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അഥവാ, ഉപ്പു ജലം ഇല്ലാതായി പകരം ശുദ്ധജലം അതിന്റെ സ്ഥാനം കൈക്കലാക്കുകയോ, മറിച്ച് ഉപ്പു ജലം അതിരുകടന്ന് ശുദ്ധജലം ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ല, ഏതോ ഒരു അദൃശ്യമഹാശക്തി അതിന് തടസ്സമായി നിലകൊള്ളുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ കഴിവ് (القدرة) ഒന്നു മാത്രമാണത്.

സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും, അവിശ്വാസത്തിന്റെയും (الإيمان والكفر) ഇടക്കുള്ള അവ സ്ഥയും ഇതുതന്നെ. ഒന്ന് മറ്റേതിൽ ലയിക്കുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള സമരമനസ്ഥിതിയാകുന്ന മറ സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിലനിൽക്കുന്ന കാലത്തോളം, സത്യവിശ്വാസമാകുന്ന ശുദ്ധജലസമുദ്രവും, അവിശ്വാസമാകുന്ന ഉപ്പു ജലസമുദ്രവും തമ്മിൽ സംയോജനം സാധ്യമല്ല. അഞ്ചാമത്തെ ദൃഷ്ടാന്തം ഇതാകുന്നു:-

54 അവൻതന്നെയാണ്, മനുഷ്യനെ ജലത്തിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ച് അവനെ വംശബന്ധവും, വൈവാഹികബന്ധവും (ഉള്ളവൻ) ആക്കിയിരിക്കുന്നവനും, നിന്റെ രക്ഷിതാവ് (എല്ലാ കാര്യത്തിനും) കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾

54 അവൻ തന്നെയാണ് യാതൊരുവൻ. **خَلَقَ** അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു. **مِنَ الْمَاءِ** ജലത്തിൽനിന്ന്, ജലത്താൽ. **بَشَرًا** മനുഷ്യനെ. **فَجَعَلَهُ** എന്നിട്ട് അവനെ ആക്കി. **نَسَبًا** വംശബന്ധം, കുലബന്ധം. **وَصِهْرًا** വൈവാഹിക ബന്ധവും. **وَكَانَ** ആകുന്നു. **رَبُّكَ** നിന്റെ രക്ഷിതാവ്. **قَدِيرًا** കഴിവുള്ളവൻ (സർവ്വശക്തൻ) .

ജലവംശത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു പ്രത്യേക ഇനമാകുന്ന മനുഷ്യബീജത്തെയാണ് ഇവിടെ ‘ജലം’ (ماء) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. തീ, വെള്ളം, മണ്ണ്, വായു, ജീവൻ എന്നീ പഞ്ചഭൂതങ്ങളിൽ ഒന്നായ വെള്ളമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും വരാവുന്നതാണ്.

മനുഷ്യർ തമ്മിൽ സ്ഥിരബന്ധം ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത് രണ്ട് വിധത്തിലാണ്. ഒന്ന് കുലത്തിന്റെയും, വംശത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ. ഒരാളുടെ പിതൃപരമ്പരയും, ഗോത്രപ്പേരും കണക്കാക്കുന്നത് ഈ ബന്ധത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ്. മറ്റൊന്ന് വിവാഹത്താൽ ഉളവാകുന്ന ബന്ധുത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ. വേറൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, പുരുഷൻ വഴിക്കും സ്ത്രീ വഴിക്കുമാണ് മനുഷ്യർ തമ്മിൽ ബന്ധുക്കളാവുന്നത്. ഒരേ ബീജത്തിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ ഇങ്ങിനെ രണ്ട് വിഭാഗമായതും, ഓരോ വിഭാഗത്തിലെ വ്യക്തികൾ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തമായ ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയുലുമായതും അല്ലാഹുവിന്റെ മഹാശക്തിയുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതുതന്നെ. ഒരേ പിതാവിൽനിന്നും, ഒരേ മാതാവിൽ നിന്നുമായി ഉത്ഭവിച്ചു തുടങ്ങിയ മനുഷ്യവംശം ക്രമേണ പെറ്റു പെരുകിപ്പെരുകി കോടാനുകോടികളായിത്തീർന്നതും അതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം തന്നെ.

55 അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, തങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതും, ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതുമായ വസ്തുവെ അവർ ആരാധിക്കുന്നു! അവിശ്വാസി, തന്റെ രക്ഷിതാവിനെതിരായി (ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിന്) പിൻതുണ നൽകുന്നവനായിരിക്കുകയാണ്.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۚ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

56 (നബിയേ) സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനും, (താക്കീത് നൽകുന്ന) മുന്നറിയിപ്പുകാരനുമായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെനാം അയച്ചിട്ടില്ല.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾

57 പറയുക: “ഇതിന്റെ [ഈ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിന്റെ] പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല; ആരെങ്കിലും തന്റെ രക്ഷിതാവികലേക്ക് ഒരു മാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കിവെക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ (അത് ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ) എന്നല്ലാതെ.

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِن أَجْرٍ إِلَّا أَن شَاءَ أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾

55 وَأَعْبُدُونِ അവൻ ആരാധിക്കുന്നു. مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനുപുറമെ. مَا لَا يَنْفَعُهُمْ അവർക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതിനെ. وَلَا يَضُرُّهُمْ അവർക്ക് ഉപദ്രവവും ചെയ്യാത്ത. وَكَانَ الْكَافِرُ അവിശ്വാസിയായ കുന്നൂ, ആയിരിക്കുന്നു. عَلَى رَبِّهِ തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ മേൽ (എതിരിൽ). ظَهِيرًا പിൻതുണ നൽകുന്നവൻ, പിൻതുണക്കാരൻ. 56 وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا താക്കീതുകാരനും, മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നവനും. 57 قُلْ പറയുക. مَا أَسْأَلُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നില്ല, ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. عَلَيْهِ അതിന്റെ പേരിൽ, അതിന്. مِنْ أَجْرِ ഒരു പ്രതിഫലവും (കുലിയുടെ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട ഒന്നും). لَا إِكْفَالِي ഒഴികെ. مَنْ شَاءَ ആരെങ്കിലും ഉദ്ദേശിച്ചാൽ (ചെയ്യപ്പെട്ട) . أَنْ يَتَّخِذَ ഉണ്ടാക്കുവാൻ, ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ. إِلَى رَبِّهِ തന്റെ റബ്ബികളേക്ക്. سَبِيلًا വല്ല മാർഗ്ഗവും, ഒരു വഴി.

ഒരു വസ്തുവെ ആരാധിക്കുന്നപക്ഷം, അതുമൂലം എന്തെങ്കിലും ഒരു ഗുണം പ്രതീക്ഷിക്കുവാനുണ്ടായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ, അതിനെ ആരാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും ഒരു ദോഷം ബാധിക്കുവാനുണ്ടാകണം. രണ്ടുമില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ആരാധിക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്?! എന്നിട്ടും, ഈ അവിശ്വാസികൾ ചെയ്യുന്നത് അതാണ്. സ്രഷ്ടാവും, പരിപാലകനും, പരമകാരണികനുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ-മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള-എത്രയോ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചും, കണക്കറ്റ ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് അവരും ജീവിക്കുന്നത് അതെല്ലാം അഗണ്യകോടിയിൽ തള്ളിക്കളഞ്ഞ് അല്ലാഹുവിനെതിരിൽ, പിശാചിന്റെയും, അവന്റെ കക്ഷിക്കാരുടെയും പക്ഷത്തുചേർന്ന് അവരുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം നടത്തിക്കൊണ്ട് അവർക്ക് പിൻതുണ നൽകുകയാണ് അവിശ്വാസികളുടെ ജോലി.

ബലം പ്രയോഗിച്ച് നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം ജനങ്ങളെ തൗഹീദിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുവാൻ നബി (ﷺ) നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വിശ്വസിച്ചവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ അതിമഹത്തായ പ്രതിഫലമുണ്ടെന്ന സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനും, നിഷേധിച്ചവർക്ക് അതികഠിനമായ ശിക്ഷയുണ്ടെന്ന മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി താക്കീത് ചെയ്യാനാണ് അവിടുന്ന് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതിൽ കവിഞ്ഞ് നബി (ﷺ) ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്ന് 56-ാം വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യവും പ്രീതിയും ലഭിക്കുവാനും, അവന്റെ സാമീപ്യം സമ്പാദിക്കുവാനും ആർക്കെങ്കിലും ഉദ്ദേശമുണ്ടെങ്കിൽ അവർത് ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ നബി (ﷺ) തിരുമേനി ആവശ്യപ്പെടുന്നത് വാസ്തവമാണ്. ഈ ആവശ്യാർത്ഥം ദാനധർമ്മങ്ങൾ തുടങ്ങിയ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാൻ അവിടുന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നുമുണ്ട്. അതാണവിടുന്ന് ചെയ്യേണ്ടതും. ഇതല്ലാതെ-എത്രയോ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് നിർവ്വഹിച്ചു വരുന്ന പ്രബോധനത്തിന്റെ പേരിൽ-എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രതിഫലമോ, സ്വാർത്ഥമോ തിരുമേനി ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അങ്ങിനെ വല്ല ആവശ്യവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കാതിരുന്നതിൽ ജനങ്ങൾക്കൊരു ന്യായം പറയുവാനുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വസ്തുത അവരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുവാനാണ് 57-ാം വചനം നബി(ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നത്. തുടർന്നുള്ള വചനം തിരുമേനിക്ക് കൂടുതൽ മനശ്ശാന്തിയും ധൈര്യവും നൽകുന്നു-

58 (നബിയേ) മരണം ബാധിക്കാത്ത സജീവനായുള്ളവനിൽ (കാര്യങ്ങളെ) ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അവൻ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നതോടെ കീർത്തനവും ചെയ്യുക. തന്റെ അടിയാൻ മാരുടെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മജ്ഞനായി അവൻ തന്നെ മതി!

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ
حَمْدَهُ ۚ وَكَفَىٰ بِهِ بُذُنُوبَ عِبَادِهِ
خَيْرًا

59 ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും, അവയ്ക്കിടയിലുള്ളതും ആറ് ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവനത്രെ (അവൻ) പിന്നീട്, അവൻ 'അർശി'ൽ [സിംഹാസനത്തിൽ] ആരോഹണം ചെയ്തു. (അവൻ) പരമകാരുണികൻ! ആകയാൽ, അതിനെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയായ ഒരുവനോട് ചോദിച്ചുകൊള്ളുക.

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ الرَّحْمَنُ فَسْأَلُ بِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾

58 നീ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക. عَلَى الْحَيِّ സജീവനായുള്ളവനിൽ, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവന്റെ മേൽ. الَّذِي لَا يَمُوتُ മരണപ്പെടാത്തവനായ. وَسَبِّحْ നീ കീർത്തനവും ചെയ്യുക, തസ്ബീഹു നടത്തുകയും ചെയ്യുക. بِحَمْدِهِ അവൻ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നതോടെ, സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്. بِهٖ അവൻ മതി. بِذُنُوبٍ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി, കുറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച്. عِبَادِهِ തന്റെ അടിയാൻമാരുടെ. خَيْرًا സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയായിട്ട്. 59 الَّذِي خَلَقَ ആകാശങ്ങളെ. ഭൂമിയെയും. وَمَا بَيْنَهُمَا അവ രണ്ടിനുമിടയ്ക്കുള്ളതും. فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ആറു ദിവസങ്ങളിൽ. ثُمَّ പിന്നെ. اسْتَوَى അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു, ശരിപ്പെട്ടു. عَلَى الْعَرْشِ സിംഹാസനത്തിൽ രാജപീഠത്തിൻമേൽ. الرَّحْمَنُ പരമകാരുണികനാണ്. فَاسْأَلْ ആകയാൽ (എന്നാൽ) ചോദിക്കുക. بِهِ അവനെപ്പറ്റി, ഇതിനെക്കുറിച്ച്. خَبِيرًا ഒരു സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയോട്.

അവിശ്വാസികളുടെ എതിർപ്പുകളിലും, നിഷേധത്തിലും അക്ഷമനാകാതെ, എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ഭരമേൽപിച്ച്, സ്ഥിരചിത്തനായിരുന്നുകൊള്ളുവാൻ നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ പരമമായ അവന്റെ ചില ഗുണവൈശിഷ്ട്യങ്ങളും അതോടൊപ്പം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 1) അവൻ ഒരിക്കലും മരണം ബാധിക്കാത്തവനും, എന്നെന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനുമാണ്. 2) അവൻ തന്റെ അടിയാൻമാരുടെ-അവന്റെ അടിയാൻമാർക്കെല്ലാം ഒരുതരം ഇല്ലത്താനും-പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് സസൂക്ഷ്മം അറിയുന്നവനാണ് അഥവാ, അതിനെപ്പറ്റി വേണ്ടുന്ന നടപടികൾ എടുക്കുവാൻ മറ്റാരെയെങ്കിലും തെളിവോ, സഹായമോ, മാധ്യസ്ഥമോ, ഇടപെടലോ ഒന്നും തന്നെ അവന് ആവശ്യമില്ല. 3) ആകാശഭൂമികളടക്കമുള്ള സകല വസ്തുവിന്റെയും സ്രഷ്ടാവും സിംഹാസനാധിപതിയും അവനാണ്. എന്നിരിക്കെ മറ്റാരിലും ഭരമേൽപിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല.

'അവൻ 'അർശി'ൽ ആരോഹണം ചെയ്തു' (استوى على العرش) എന്ന് പറഞ്ഞതിനെ സംബന്ധിച്ച് സൂ: ത്വാഹാ 5-ന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആറ് ദിവസങ്ങളിലാണ് അകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന് ഖുർആൻ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു രാവു പകലും ചേർന്ന 24 മണിക്കൂർ സമയത്തിനാണ് നാം സാധാരണ 'ദിവസം' (يوم) എന്ന് പറയുന്നത്. തികച്ചും, ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ദിവസങ്ങൾ, ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, നിലവിലുള്ള ഈ വ്യവസ്ഥ നൽകിക്കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലല്ലോ, "നിങ്ങൾ എണ്ണിവരുന്ന ആയിരം കൊല്ലത്തിന് സമമാണ് നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു ദിവസം"

(وان يوما عند ربك كألف سنة مما تعدون-الحج: ٤٧) എന്ന് സൂ: ഹജ്ജിൽ പറയുന്നു (ഇതിന്റെ വിവരണം അവിടെ നോക്കുക) അന്ത്യനാളിനെക്കുറിച്ച് 'അമ്പതിനായിരം കൊല്ലത്തെ അളവിലുള്ള ഒരു ദിവസം (في يوم كان مقداره خمسين ألف سنة-المعارج) എന്ന് ഒരിടത്ത് ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതേ നാളിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് 'അന്ത്യദിനം' (اليوم الآخر) എന്നും പറയുന്നു. "ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ച ദിവസം തന്നെ, അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയത്തിൽ മാസങ്ങളുടെ എണ്ണം പന്ത്രണ്ടാണ്." (ان عدة الشهور عند الله اثنا عشر شهرا الخ-التوبة) എന്നും ഖുർആൻ പറയുന്നു.

അപ്പോൾ, 24 മണിക്കൂർ സമയം എന്നോ, നമ്മുടെ രാവു പകലും ചേർന്ന സമയമെന്നോ ഉള്ള അർത്ഥത്തിലല്ല ഇവിടെ ‘ആറ് ദിവസങ്ങൾ’ (سِتَّةَ أَيَّامٍ) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചതെന്ന് ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാണ്. ആകാശഭൂമികളുടെ ഉല്പത്തിയെക്കുറിച്ച് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ, ലക്ഷക്കണക്കിലോ, കോടിക്കണക്കിലോ ഉള്ള കാലം കൊണ്ടാണവ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ വന്നിട്ടുള്ളതെന്ന് കാണുന്നു. ഈ നീണ്ട കാലഘട്ടങ്ങളിൽ, വ്യത്യസ്തങ്ങളായ, ആറു ഉപകാലഘട്ടങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. ശാസ്ത്രീയാഭിപ്രായങ്ങൾ ഒരിക്കലും മാറാത്ത ഉറച്ച അഭിപ്രായങ്ങളല്ല. എങ്കിലും, പ്രസ്തുത അഭിപ്രായങ്ങൾ ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ചു ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ പ്രസ്താവനക്ക് വിരുദ്ധമാകുന്നില്ല എന്നുമാത്രം. അല്ലാഹു അതുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതെന്താണെന്ന് സൂക്ഷ്മമായി പറയുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല.

59-ാം വചനത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ‘സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയായ ഒരുവനോട് അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചുകൊള്ളുക’ (فَسْأَلْ بِهِ خَيْرًا) എന്നുള്ള വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധാർഹവും അർത്ഥവത്തും ആകുന്നു. കൂടുതൽ വിവരമുള്ള വല്ല മനുഷ്യനോടും ചോദിച്ചറിയുവാനുള്ള ഒരാഹ്വാനമല്ല ഇത്. ആകാശഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചും, അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിമാഹത്മ്യത്തെക്കുറിച്ചും സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവൻ അവൻ ഒരുവൻ മാത്രമെന്നുള്ളതെന്നും, അതിനെപ്പറ്റി ശരിക്കുശരിയും സസൂക്ഷ്മവുമായ അറിവ് അവനിൽനിന്നല്ലാതെ അന്വേഷിച്ചിട്ടു ഫലമില്ലെന്നുമാണ് ആ വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം. അപ്പോൾ, സത്യവിശ്വാസിയായ ഏതൊരുവനും, ഖുർആന്റെ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനക്കെതിരായ ശാസ്ത്രീയസിദ്ധാന്തത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഖുർആന്റെ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനയോട് ഒപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ സിദ്ധാന്തത്തിന് വ്യാഖ്യാനം നൽകുകയല്ലാതെ, അതിനെപ്പിച്ച് ഖുർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ന്യായവും യുക്തവുമല്ല. ഖുർആന്റെ വാക്യങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായി കാട്ടിത്തരുന്ന പരിധി തെറ്റാതെ, കൂടുതൽ അറിവിനായി പരിശ്രമിക്കുകയും, ‘റബ്ബേ എനിക്ക് അറിവ് വർദ്ധിപ്പിച്ചു തരേണമേ!’ (رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا) എന്ന് നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യാം.

ആകാശഭൂമികളുടെയും, അവയിലുള്ള സർവ്വവസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവും, സിംഹാസനാധിപതിയുമാണ് അല്ലാഹു എന്നിരിക്കുമ്പോൾ, അവൻ അവയുടെ സർവ്വാധിപതിയും ഏകാധിപതിയുമായിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. അതേ സമയത്ത് അവൻ പരമകാരുണികനും (الرَّحْمَنُ) ആകുന്നുവെന്ന് ഉണർത്തുന്നു. പാപികളായുള്ളവർക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങുവാനും, പുണ്യവാൻമാർക്ക് കൂടുതൽ ആവേശവും, പ്രോത്സാഹനവും വർദ്ധിക്കുവാനും വേണ്ടിയാണ്. എന്നാൽ, അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതിലും ഒരു ആശയക്കുഴപ്പം! അതാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

60 നിങ്ങൾ ‘റഹ്മാൻ’ (പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ) ‘സുജൂദ്’ (വണക്കം) ചെയ്യുവിൻ എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ അവർ പറയും: “എന്താണ് റഹ്മാൻ”? നീ ഞങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്നതിന് ഞങ്ങൾ ‘സുജൂദ്’ ചെയ്യുകയോ?!” അത് [ആ വാക്ക്] അവർക്ക് വെറുപ്പ് അധികരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۖ

60 പറയപ്പെട്ടാൽ. ‘സുജൂദ്’ അഥവാ. നിങ്ങൾ സുജൂദ് (വണക്കം, സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം) ചെയ്യുവിൻ, തല കുനിക്കുവിൻ. ‘റഹ്മാൻ’ (പരമകാരുണികൻ). ‘സുജൂദ്’ അവർ പറയും, പറയുന്നു. ‘റഹ്മാൻ’ എന്താണ് റഹ്മാൻ, ഏതാണ് പരമകാരുണികൻ. ഞങ്ങൾ

സുജൂദ് ചെയ്കയോ. لَمَّا تَأْمُرُنَا നീ ഞങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്നതിന്. وَرَزَا أَمْرًا അതവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. وَنُفُورًا വെറുപ്പ്, അറപ്പ്, മിരട്ട്. ഈ ആയത്ത് ഓതിയാൽ സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ മഹൽഗുണങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന പല തിരുനാമങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ‘റഹ്മാൻ’ الرَّحْمَن എന്ന നാമവും. ‘അല്ലാഹു’ اللهُ എന്ന നാമത്തെക്കഴിച്ചാൽ ഇതിനാണ് ഖുർആനിൽ മറ്റേതിനാക്കാളും പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചു കാണുന്നത്. അവന്റെ അപാരമായ കൃപാകടാക്ഷത്തെയും അതിയായ ദയാശീലത്തെയും അത് ദ്രോതിപ്പിക്കുന്നു. പരമകാരുണികൻ എന്നാണല്ലോ അതിന്റെ അർത്ഥം. എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ ആവേശവും മോഹവും ഉളവരായിരിക്കണമെന്നും, ഏതു മഹാപാപിയായിരുന്നാലും അവൻ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നപക്ഷം, നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാനാണ് ഇതുപോലെയുള്ള പല സന്ദർഭങ്ങളിലും-സ്വതന്ത്രനാമമായി കൊണ്ടും, അല്ലാഹു എന്ന നാമത്തിന്റെ വിശേഷണമായിക്കൊണ്ടും-‘റഹ്മാൻ’എന്ന് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്.

അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർക്ക് ഈ നാമത്തിന്റെ അർത്ഥം അറിയാമെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിന്റെ നാമമായി അതിനെ ഉപയോഗിക്കുന്നത് അവർക്ക് സുപരിചിതമല്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ‘റഹ്മാൻ സുജൂദ് ചെയ്യുവിൻ’ എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടപ്പോൾ അവർ ‘എന്താണ് റഹ്മാൻ’ എന്നു ചോദിക്കുവാൻ കാരണമെന്നത്രെ പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഹുദൈബിയായിലെ സന്ധിപത്രത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ‘ബിസ്മില്ലാഹിറഹ്മാനി-റഹീം’ എന്നെഴുതുവാൻ നബി (ﷺ) എഴുത്തുകാരനോട് പറഞ്ഞുകൊടുത്തപ്പോൾ, ബുറൈശികൾ അതിന് വിസമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി. അവർ പറഞ്ഞു: “ഞങ്ങൾക്ക് റഹ്മാനും റഹീമും പരിചയമില്ല, (പഴയ പതിവനുസരിച്ച്) മുമ്പ് എഴുതാറുള്ളതുപോലെ ‘ബിസ്മികല്ലാഹുമ്മ’ (باسمِ كَلْبٍ= അല്ലാഹുവേ നിന്റെ നാമത്തിൽ) എന്നെഴുതണം.” ഇതേ കാരണം - ഈ പേർ അല്ലാഹുവിനും ഉപയോഗിക്കുക പതിവില്ലായ്ക-തന്നെയാണ് ഇവിടെയും അവർ ‘റഹ്മാൻ എന്താണ്’ എന്ന് ചോദിച്ചതെന്ന് ഇബ്നു കഥീറും (رحمته) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

മൂസാ (عليه السلام) നബിയോട് ഫിർഔൻ ‘എന്താണ് ലോകരക്ഷിതാവ്?’ (وما رب العالمين-الشعراء) എന്ന് ചോദിക്കുകയുണ്ടായതുപോലെ, അഹങ്കാരപൂർവ്വം മുശ്ശരിക്കുകൾ ചോദിച്ചതാണ് ഇതെന്ന് വേറൊരു കൂട്ടർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മറ്റുചിലർ പറയുന്നതിങ്ങിനെയാകുന്നു: “അല്ലാഹുവിനെ ഒരു ക്രൂരനും കഠിനനുമായിട്ടല്ലാതെ- കാരുണ്യവാനായും ദയാലുവായും പൗരാണിക ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല, പരമകാരുണികൻ എന്നർത്ഥമായ ‘റഹ്മാൻ’ എന്ന പേർ കേട്ടപ്പോൾ അവർക്കത് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതാണ് ഈ ചോദ്യത്തിന് കാരണം”. പക്ഷേ, താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഖുർആൻ വചനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമാണ് ഈ മൂന്നിൽവെച്ച് സ്വീകാര്യമായതെന്ന് കാണാം. സൂ: ബനൂഇസ്രായീലിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

قُلْ ادْعُوا اللَّهَ اَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ اَيُّمَا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى-بنو اسرائيل

(പറയുക: നിങ്ങൾ ‘അല്ലാഹു; എന്ന് വിളിച്ചേക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ‘റഹ്മാൻ’ എന്ന് വിളിച്ചേക്കുക’, ഏതു തന്നെ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നതായാലും അവന് അത്യുത്തമമായ നാമങ്ങളുണ്ട്.) പ്രത്യുത നാമങ്ങളിൽ ഏതും ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്ന് സാരം.

വിഭാഗം 6

61 ആകാശത്തിൽ ഗ്രഹമണ്ഡലങ്ങൾ(അഥവാ രാശിമണ്ഡലങ്ങൾ) ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളവൻ നന്മയേറിയവനാകുന്നു, അതിൽ ഒരു ദീപവും, പ്രകാശം നൽകുന്ന ഒരു ചന്ദ്രനും അവൻ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾

62 അവൻതന്നെയാണ്- ആലോചിച്ചു നോക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നന്ദിചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടി-രാവിനെയും, പകലിനെയും മാറി വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാക്കിയവനും.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنۢ أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾

61 تَبَارَكَ നന്മയേറിയവനാകുന്നു, മഹത്വമേറിയവനാകുന്നു. الَّذِي ആക്കിയിട്ടുള്ളവൻ. فِي ആകാശത്തിൽ. السَّمَاءِ ആകാശത്തിൽ. بُرُوجًا രാശികളെ, ഗ്രഹമണ്ഡലങ്ങളെ. وَجَعَلَ ആക്കുകയും ചെയ്തു, ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. فِيهَا അതിൽ. سِرَاجًا ഒരു വിളക്ക്, ദീപം. وَقَمَرًا ഒരു ചന്ദ്രനെയും. مُنِيرًا പ്രകാശിക്കുന്ന, പ്രകാശമുള്ളതായ. 62 وَهُوَ അവൻ തന്നെയാണ് യാതൊരുവനും. اللَّيْلَ അറുപൻ രാത്രിയെ ആക്കി. وَالنَّهَارَ പകലിനെയും. خِلْفَةً മാറിവരുന്നത്. لِّمَنۢ أَرَادَ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവനുവേണ്ടി. أَن يَذَّكَّرَ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻ. أَوْ അല്ലെങ്കിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന. شُكُورًا നന്ദി ചെയ്യാൻ, കൃതജ്ഞത കാണിക്കാൻ.

‘ദീപം’ سِرَاجًا എന്ന് പറഞ്ഞത് സൂര്യനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. സൂര്യൻ അതിന്റെ ഉപഗ്രഹമായ ഭൂമിക്കും, ഭൂമിയുടെ ഉപഗ്രഹമായ ചന്ദ്രനും വെളിച്ചം നൽകുന്നതും, സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്നതുമായതുകൊണ്ട് അതിനെ ‘ദീപം’ എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതാവാം. സൂര്യപ്രകാശം ഏൽക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം ഭൂമിയും, ചന്ദ്രനും ഇരുട്ടടഞ്ഞതാകുമായിരുന്നു. സൂര്യനിൽ നിന്ന് ചന്ദ്രനിൽ പതിക്കുന്ന പ്രകാശം ഭൂമിയിലേക്ക് തിരിച്ചടിക്കുന്നതാണ് നിലാവെളിച്ചം. സ്വയം പ്രകാശിതങ്ങളായ ഗോളങ്ങൾക്കെല്ലാംതന്നെ ‘ശംസു’കൾ (الشموس) സൂര്യൻമാർ എന്നും, ചന്ദ്രനെപ്പോലുള്ള ഉപഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ‘ഖമറുകൾ’ (القمار) എന്നും അറബിയിൽ പറയാറുണ്ട്. ‘ഗ്രഹമണ്ഡലങ്ങൾ’ എന്നും ‘രാശിമണ്ഡലങ്ങൾ’ എന്നും അർത്ഥം കൽപിച്ചത് ‘ബുറൂജ്’ (بروج) എന്ന വാക്കിനാണ്. ഏകവചനം ‘ബുർജ്ജ്’ (برج) എന്നത്രെ. ഇതിന് ‘കൊത്തളം, ഉന്നതമായ മാളിക’ എന്നൊക്കെയാണ് ഭാഷാർത്ഥം. വലിയ ഗ്രഹമണ്ഡലങ്ങൾക്കും, സപ്തഗ്രഹങ്ങളുടെ സഞ്ചാരമാർഗ്ഗങ്ങളായ പന്ത്രണ്ട് രാശിമണ്ഡലങ്ങൾക്കും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

വമ്പിച്ച നക്ഷത്രഗോളങ്ങളായി ആകാശത്തിൽ എറെക്കുറെ 1000 എണ്ണമാണുള്ളതെന്നത്രെ മുൻകാലത്ത് ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇന്നാകട്ടെ, പരിഷ്കരിച്ച ടെലസ്കോപ്പ് (ദൂരദർശിനി) കളുടെ സഹായത്താൽ രണ്ട് കോടിയിലധികം മഹാനക്ഷത്രങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇനിയും, പുതിയ നിരീക്ഷണങ്ങൾ അവയുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. നിരീക്ഷണമാർഗ്ഗങ്ങളും നിരീക്ഷണസാമഗ്രികളും എത്ര പുരോഗമിച്ചാലും, അവയുടെ ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മമായ വിവരവും, കൃത്യമായ എണ്ണവണ്ണവും അവയുടെ സ്രഷ്ടാവായ സർവ്വജ്ഞനു മാത്രമേ കണക്കാക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

സപ്തഗ്രഹങ്ങൾ, സൂര്യചന്ദ്രൻമാർ, രാപ്പകലുകൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച് സുറത്തുൽ അമ്പിയാദ് 33-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം പലതും വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതലൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. രാശിമണ്ഡലങ്ങൾ മാസത്തിന് ഒന്നുവീതം 12 രാശി കളായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മേടം തുടങ്ങി മീനം വരെയുള്ള 12 മലാള മാസപ്പേരുകൾ അതത് മാസത്തിലെ രാശിനാമങ്ങളും കൂടിയാകുന്നു. () ഓരോ രാശിമാർഗ്ഗത്തിലൂടെയും സൂര്യൻ സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലത്തിനാണ് സൂര്യമാസങ്ങൾ എന്ന് പറയുന്നത്. ഓരോന്നിലും സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലയളവിൽ അൽപം ഏറ്റക്കുറവുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ചില മാസങ്ങളിൽ ദിവസങ്ങൾ ഏറിയും കുറഞ്ഞും വരുന്നത്.

രാവോ പകലോ സ്ഥിരമായി നിലക്കാതെ ഒന്നിനുശേഷം ഒന്നായി വന്നും പോയും കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാലാണ് അവയെപ്പറ്റി 'മാറിമാറി വരുന്നത്' **خَلْفَةً** എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചത്. ഈ മാറ്റങ്ങളും, അതിന് കാരണമാകുന്ന ഗോളചലനങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണവും, ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ചിന്തിക്കുവാൻ ധാരാളം വകനൽകുന്നു. അതുവഴി അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിവൈഭവവും, നിത്യാനുഗ്രഹങ്ങളും, ഓർക്കുവാനും, അവനോട് നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുവാനും അവസരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിന്തിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവന്റെയും, നന്ദികെട്ടവന്റെയും കൺമുമ്പിൽ എന്തുതന്നെ കണ്ടാലും, അവനിൽ അത് യാതൊരു കോളിളക്കവും ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ലല്ലോ. അവൻ രാത്രി ഉറങ്ങുവാനും, പകൽ ദേഹേച്ഛകൾ നിറവേറ്റുവാനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമെന്നുമാത്രം. വീണ്ടുവിചാരവും, ഉപകാരസ്മരണയുമുള്ള ഭാഗ്യവാൻമാരാകട്ടെ, രാപ്പകലുകളിൽ ഓരോന്നിനെയും-അതതിന്റെ സ്വഭാവവിശേഷത കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട്-ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കും. പകൽ ചെയ്തുപോയ തെറ്റിനെപ്പറ്റി രാത്രിയിലും, രാത്രിയിൽ വന്നുപോയ കുറ്റത്തെപ്പറ്റി പകലിലും അവൻ വീണ്ടു വിചാരവും വേദവും വരുന്നു. അതത് സമയത്തിനനുയോജ്യമായ സൽപ്രവൃത്തികളും അവൻ ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ രാവും പകലും അവൻ ഗുണകരമായി അവൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തും. **وَاللَّهُ الْمُوفَىٰ** നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്ത ഒരു ഹദീസ് ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. അവിടുന്ന് പറയുന്നു:-

ان الله ييسط يده بالليل لبتوب مسيء النهار وييسط يده بالنهار لبتوب الليل حتى تطلع الشمس
- رواه مسلم مسيء

സാരം: പകലിൽ തിന്മചെയ്തവൻ വേദിച്ചു മടങ്ങുന്നത് സ്വീകരിക്കുവാനായി അല്ലാഹു രാത്രിയിൽ അവന്റെ കൈ നീട്ടുന്നു; രാത്രിയിൽ തിന്മ ചെയ്തവൻ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നത് സ്വീകരിക്കുവാനായി അവൻ പകലിലും കൈ നീട്ടുന്നു. (ലോകാവസാനത്തിങ്കൽവെച്ച്) സൂര്യൻ പടിഞ്ഞാറുനിന്ന് ഉദയം ചെയ്യുന്ന കാലംവരെ ഇതുണ്ടാകും. (മു) അവിശ്വാസികളും, കൃതഘ്നരമായ ജനങ്ങളുടെ പല സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞശേഷം, അല്ലാഹുവിൽ ശരിക്കു വിശ്വസിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങളുടെ ചില സവിശേഷഗുണങ്ങളാണ് തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

63 'റഹ്മാനായുള്ളവന്റെ' [പരമകാരുണികന്റെ] അടിയാൻമാർ, ഭൂമിയിൽ വിനയത്തോടെ നടക്കുന്നവരത്രെ. അറിവില്ലാത്തവർ അവരെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതായാൽ, അവർ സമാധാനപരമായത് പറയു

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

* അറബിയിൽ പന്ത്രണ്ട് രാശികളുടെ പേരുകൾ ക്രമപ്രകാരം ഇവയാകുന്നു:-

الحمل، الثور، الجوزاء، السرطان، الأسد، السنبلة، الميزان، العقوب، القوس، الجدى، الدلو، الحوت.

ന്നതാണ്.

63 റഹ്മാന്റെ അടിയാൻമാർ. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരാനും. يَمْشُونَ അവർ നടക്കും. عَلَى الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. هَوْنًا വിനയത്തോടെ, എളിമ നിലയിൽ. إِذَا خَاطَبَهُمْ അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചാൽ, അവരോട് നേരിട്ടാൽ. الْجَاهِلُونَ അജ്ഞാൻമാർ, മൂഢന്മാർ, അറിവില്ലാത്തവർ. فَأُولَئِكَ അവർ പറയും. سَلَامًا സമാധാനമായത്, സമാധാനവാക്ക്, സലാം എന്ന്.

‘റഹ്മാന്റെ അടിയാന്മാർ’ എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതുതന്നെ ഈ ഭാഗ്യവാൻമാരുടെ ശ്രേഷ്ഠതക്ക് മകുടം ചാർത്തുന്നു, ഇവർ പിശാചിന്റെയോ, ദേഹേച്ഛയുടെയോ, ഐഹിക സുഖത്തിന്റെയോ, പരദൈവങ്ങളുടെയോ അടിമകളാകാതെ, പരമകാരുണികന്റെ സാമീപ്യത്തിനും അപാരമായ കരുണക്കും പാത്രവാൻമാരായിട്ടുള്ളവരാണെന്ന് ആ പേരുതന്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇവരുടെ ലക്ഷണങ്ങളായി ഒമ്പത് സൽഗുണങ്ങൾ അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തുപറയുന്നത് കാണാം:-

1-ാമത്: അവർ ഭൂമിയിൽകൂടി നടക്കുന്നത് വിനയത്തോടെയായിരിക്കും. അടക്കത്തോടും, ഒതുക്കത്തോടും കൂടി, അനാവശ്യത്തിലും അക്രമത്തിലും പങ്കെടുക്കാതെ, വിനോദങ്ങളിൽ മുഴുകാതെ, അഹംഭാവമോ, പത്രാസോ കൂടാതെ വളരെ പാകതയുള്ളവരായിട്ടാണ് അവർ ഭൂമുഖത്ത് കഴിഞ്ഞുകൂടുക അഥവാ-ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ-അറിവും, സഹനവും, ഒതുക്കവും, മാനുതയും ഉള്ളവരായിരിക്കും. മനഃമനം നടന്നു പോകണമെന്നല്ല, ആയത്തിന്റെ താൽപര്യം. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ നടത്തത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്ന ഹദീസുകളിൽ, അവിടുന്ന് വേഗംവേഗം കാലടികൾ പൊക്കിയെടുത്ത് നടക്കുകയും, ഒരു കുന്നിൻചരുവിൽകൂടി ഇറങ്ങിവരുന്നപ്രകാരം (എളുപ്പത്തിൽ) നടക്കുകയും പതിവായിരുന്നുവെന്നു കാണാം.

2-ാമത്: അജ്ഞാൻമാരായ-കാര്യവിവരമില്ലാത്ത-ആളുകൾ അവരുമായി അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ അവർ സമാധാനപരമായ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കും. അവർ ഇങ്ങോട്ട് ഉപയോഗിക്കുന്നതരത്തിലുള്ള വിഡ്ഢിത്തങ്ങളോ, മര്യാദകെട്ട വാക്കുകളോ അങ്ങോട്ട് പറയാതെ, വിട്ടുവീഴ്ചയും, നല്ലവാക്കും ഉപയോഗിക്കും എന്നർത്ഥം. ഈ രണ്ട് ഗുണങ്ങളിൽനിന്ന് ഇവരുടെ സ്വഭാവഗുണം പൊതുവിലും, ജനങ്ങളുമായുള്ള പെരുമാറ്റക്രമം വിശേഷിച്ചും മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവുമായുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഇവരുടെ നിലപാട് എന്തായിരിക്കുമെന്ന് നോക്കുക:-

64 തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന് ‘സുജൂദ്’ [സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നവരും, നിന്ന് നമസ്കരിക്കുന്നവരുമായിക്കൊണ്ട് രാക്കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവരുമാകുന്നു.

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا

65 (ഇപ്രകാരം) പറയാറുള്ളവരുമാണ്: “ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, നരകശിക്ഷ ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിത്തരേണമേ! നിശ്ചയമായും അതിന്റെ ശിക്ഷ ഒരു തീരാനഷ്ടമാകുന്നു;-

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا

66 “നിശ്ചയമായും അത് [നരകം] വളരെ ചീത്തയായ താവളവും പാർപ്പിടവുമാണെന്നാണ്!”

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

64 وَالَّذِينَ يَبْتُغُونَ رَاكِبِينَ (സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം) ചെയ്യുന്നവരായും. وَقِيَامًا (നിൽക്കുന്നവരായും) (നിന്ന് നമസ്കരിക്കുന്നവരായും) . 65 وَالَّذِينَ يَقُولُونَ (പറയുന്നവരുമാകുന്നു. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. اصْرِفْ തിരിച്ചുകളയേണേ, അകറ്റേണമേ, ഒഴിവാക്കിത്തരേണമേ. عَنَّا ഞങ്ങളിൽ നിന്ന്. عَذَابَ جَهَنَّمَ നരകശിക്ഷയെ. إِنَّ عَذَابَهَا നിശ്ചയമായും അതിന്റെ ശിക്ഷ. إِنَّكَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. غَرَامًا ഒഴിയാനഷ്ടം, തീരാനഷ്ടം, വേറിടാത്തത്, ഭാരപ്പെട്ടത്. 66 إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അത്. تَاءً വളരെ ചീത്തയാണ്, വളരെ മേഘപ്പെട്ടതാണ്. مُسْتَقَرًّا താവളം, ഭവനം. وَمَقَامًا പാർപ്പിടവും, താമസസ്ഥലവും.

സുജൂദും, നിറുത്തവും നമസ്കാരകർമ്മത്തിലെ രണ്ട് പ്രധാന ഭാഗങ്ങളാകുന്നു. സുജൂദ് ഇതര ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിൽവെച്ച് കൂടുതൽ ഭക്തി പ്രകടമാക്കുന്നതും, കൂടുതൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതുമത്രെ. രാത്രിയിൽ വളരെയേറെ സമയം ഇവർ നമസ്കാരകർമ്മത്തിലായി ചിലവാക്കുമെന്ന് സാരം. രാത്രിനമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി ഖുർആനിലും ഹദീസിലും ധാരാളം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. നബി (ﷺ) ചിലപ്പോൾ, കാലുകളിൽ നീരുകെട്ടുമാറ് ദീർഘസമയം രാത്രി നമസ്കാരത്തിൽ മുഴുകിയിരുന്നുവെന്ന് പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണല്ലോ. അവിടുന്ന് ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: “നിർബന്ധനമസ്കാരങ്ങളെ കഴിച്ചാൽ പിന്നെ, നമസ്കാരത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായത് രാത്രിയുള്ളിൽ ചെയ്യുന്ന നമസ്കാരമാകുന്നു.” (افضل الصلوة بعد المفروضة صلاة في جوف الليل - رواه احمد) സ്വർഗ്ഗസ്ഥരായ സജ്ജനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്ന മദ്ധ്യ ഖുർആനിൽ ഒരിടത്ത് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “രാത്രിയിൽ അവർ ഉറങ്ങുന്നത് കുറവായിരുന്നു, നിശാന്ത്യസമയങ്ങളിൽ (പാതിരക്കും പ്രഭാതത്തിലും ഇടക്കുവെച്ച്) അവർ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.” (كانو قليلا من الليل ما يهجعون وبالا سحرهم يستغفرون - الذاريات)

റഹ്മാന്റെ അടിയാൻമാർ, ജനങ്ങളുമായി നന്നായി പെരുമാറുന്നവരും, വിനയശീലൻമാരും, അല്ലാഹുവിന്റെ ആരാധനയിലും സ്മരണയിലും മുഴുകിയവരും തന്നെ. എങ്കിലും, അതേ സമയത്ത് അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് സദാ ഭയപ്പെടുള്ളവരുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ എപ്പോഴും നരകശിക്ഷയിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കേണമേ എന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. വെറുതെ ഈ വാക്കുകൾ ഉരുവിട്ടു പറയുകയല്ല, നരകശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യവും, അത് അനുഭവപ്പെടുന്നപക്ഷം ഉണ്ടാകുന്ന തീരാനഷ്ടവും മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടും ഓർത്തുകൊണ്ടുംതന്നെയാണവരുടെ പ്രാർത്ഥന.

ഇവരുടെ 3-ാമതും, 4-ാമതും ഗുണങ്ങളാണ് ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ നാം കണ്ടത്. 5-ാമത് ഗുണം ധനപരമായ കാര്യങ്ങളിലുള്ളതാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

67 وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا (അമിതവ്യയം ചെയ്കയാകട്ടെ, പിശുക്ക് കാണിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യാത്തവരുമാകുന്നു; അതിനിടയിൽ മിതമായതായിരിക്കുന്നതാണ് (അത്) .

67 وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا (അവർ ചിലവഴിക്കുന്നതായാൽ. അവർ അതിരുകുവിയുകയില്ല, അമിതവ്യയം ചെയ്കയില്ല. وَلَمْ يَقْتُرُوا (പിശുക്ക്) കാണിക്കുകയുമില്ല, കൂടുതൽ കാണിക്കുകയുമില്ല. وَكَانَ അതായിരിക്കും. بَيْنَ ذَلِكَ മിതമായത്, ചൊവ്വായത്.

യാതൊന്നും ചിലവഴിക്കാത്ത ആളുകളുണ്ടാകുകയില്ല. ചിലവഴിക്കുന്നതിലുള്ള ഏറ്റക്കുറവ്, ചിലവഴിക്കുന്ന വിഷയത്തിന്റെ ഗുണദോഷം, ചിലവഴിക്കുന്നതിന്റെ പരിതസ്ഥിതി എന്നിവ നോക്കിയിട്ടാണ് ഒരാളുടെ ലുബ്ധതയും, അമിതത്വവും കണക്കാക്കുന്നത്. മിക്കജനങ്ങളും ഈ രണ്ടിലൊരു തരത്തിൽ പെട്ടവരായിരിക്കും. ഇക്കൂട്ടരാകട്ടെ, രണ്ടുതരത്തിലും ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. അവർ എല്ലാ നിലക്കും മിതത്വം പാലിക്കുന്നവരായിരിക്കും.

മിതമായി ചിലവഴിക്കേണ്ടത് ദാനധർമ്മങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല. സ്വന്താവശ്യങ്ങളിലും, വീട്ടാവശ്യങ്ങളിലും, എന്നുവേണ്ട മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അതാവശ്യമത്രെ. വാസ്തവത്തിൽ ദാനധർമ്മാദിവിഷയങ്ങളെക്കാൾ മിതത്വം ഗൗനിക്കേണ്ടത് അവയിലാണുതാനും, മുജാഹിദ് (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇങ്ങിനെ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു: “അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അബൂബുബൈസ് മല (*) യോളം സ്വർണ്ണം ചിലവഴിച്ചാലും അത് അമിതവ്യയമല്ല; അല്ലാഹുവിനോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു സേർ (ധാന്യം) ചിലവഴിച്ചാലും അത് അമിതവ്യയമാകുന്നു.” 6-ാമത് ഗുണവിശേഷം അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

68 അല്ലാഹുവിനോടുകൂടെ വേറെ ഒരു ആരാധ്യനെയും വിളി (ച്ച് പ്രാർത്ഥി)ക്കാത്തവരുമാകുന്നു; അല്ലാഹു വിരോധിച്ചിട്ടുള്ള ദേഹത്തെ (ശരീയായ) ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തുകയുമില്ല; അവർ വ്യഭിചാരം ചെയ്തുകയുമില്ല (അങ്ങിനെയുള്ളവരുമായിരിക്കും) . ആരെങ്കിലും അത് (മൂന്നും) ചെയ്യുന്നതായാൽ അവൻ, കുറ്റം (ചെയ്തതിന്റെ ശിക്ഷ) കണ്ടെത്തുന്നതാണ്:-

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۖ

69 അതായത്, ‘ഖിയാമത്തു’ നാളിൽ അവൻ ശിക്ഷ ഇരട്ടിച്ച് കൊടുക്കപ്പെടും; നിന്ദനായ നിലയിൽ അതിലവൻ ശാശ്വതനായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ۖ

68 യാതൊരു കുട്ടരുമാണ്. അവർ വിളിക്കുകയില്ല, പ്രാർത്ഥിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെകൂടെ. *إِلَهًا آخَرَ* വേറെ ആരാധ്യനെ, ദൈവത്തെ. *وَلَا يَقْتُلُونَ* അവർ കൊലപ്പെടുത്തുകയുമില്ല. *النَّفْسَ* ദേഹത്തെ, ആളെ, ആത്മാവിനെ. *الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ* അല്ലാഹു വിലക്കിയ, വിരോധിച്ച, ഹറാമാക്കിയ. *إِلَّا بِالْحَقِّ* ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ, മുറപ്രകാരമല്ലാതെ. *وَلَا يَزْنُونَ* അവർ വ്യഭിചരിക്കുകയുമില്ല. *وَمَنْ يَفْعَلْ* ആരെങ്കിലും ചെയ്താൽ, ആർ ചെയ്യുന്നുവോ. *ذَلِكَ* അത്. *يَلْقَ* അവൻ കാണും, കണ്ടെത്തും. *أَثَامًا* കുറ്റത്തെ (ശിക്ഷയെ) . 69 *يُضَاعَفْ* ഇരട്ടിക്കപ്പെടും. *لَهُ* അവന്. *الْعَذَابُ* ശിക്ഷ. *يَوْمَ الْقِيَامَةِ* ഖിയാമത്തുനാളിൽ. *وَيَخْلُدْ* അവൻ ശാശ്വതമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. *فِيهِ* അതിൽ. *مُهَانًا* നിന്ദനായ നിലയിൽ അപമാനിക്കപ്പെട്ടവനായിക്കൊണ്ട്.

പാപങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും, വമ്പിച്ചതും, ഏറ്റവും ശിക്ഷാർഹവുമാണ് ശീർക്ക്, കൊല, വ്യഭിചാരം എന്നീ മൂന്ന് പാപങ്ങൾ. ഒരു സാധാരണക്കാരനിൽ നിന്നുപോലും അവ ഒരിക്ക

* മക്കയിലെ ഒരു മലയാണ് അബൂബുബൈസ് (ابو قبيس)

ലും ഉണ്ടാകാവതല്ല. എന്നിരിക്കെ, റഹ്മാന്റെ അടിയാൻമാരായ സജ്ജനങ്ങളിൽനിന്ന് ഇത്തരം പാപങ്ങൾ തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലല്ലോ. അപ്പോൾ ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ എടുത്തു പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഒരു സംഗതി നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച അഞ്ച് ഗുണങ്ങളും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഒരുവനിൽ ഉള്ളതോടുകൂടിത്തന്നെ അവൻ ഈ മൂന്നിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു പാപത്തിൽ ഒരുപക്ഷേ ആകപ്പെട്ടുകൂടാത്തതല്ല. ഒരാൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുകയും, അവനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ വേറെ വല്ലതിനെയും ആരാധിച്ചും, പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നേക്കാം. അല്ലാഹുവിനോടുകൂടെ വേറെ ഒരു ഇലാഹിനെയും വിളിക്കുകയല്ല 'لا يدعون مع الله الها اخر' എന്ന് പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഈ സംഗതി നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. അതുപോലെത്തന്നെ, കേവലം സൽഗുണവാനായ മനുഷ്യൻ, ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യസഹജമായ വികാരവിചാരങ്ങൾക്ക് വിധേയനായി കൊലയിലോ വ്യഭിചാരത്തിലോ ചെന്നുപെട്ടേക്കാം. ഈ മൂന്ന് വൻകുറ്റങ്ങളിലും അകപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിന് പുറമെയാണ് വാസ്തവത്തിൽ റഹ്മാന്റെ അടിയാൻമാരുടെ മറ്റു ഗുണങ്ങൾ ഇവിടെ വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ, ഇവരും മനുഷ്യരാണല്ലോ. മനുഷ്യന്റെ പക്കൽ അബദ്ധം പിണഞ്ഞേക്കാം, അവന്റെ മനസ്ഥിതിയിൽ മാറ്റം വന്നേക്കാം. അങ്ങനെ, ഈ വൻകുറ്റങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് അവൻ പ്രവർത്തിച്ചുപോയാൽ പിന്നീട് അവന് രക്ഷാമാർഗ്ഗമില്ലേ? തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി അടുത്ത വചനത്തിൽ തന്നെ പ്രതിപാദിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഈ പാപങ്ങളുടെ ഭയങ്കരത കാണിക്കുകയാണ് ഈ ആയത്ത് ചെയ്യുന്നത്.

ശിർക്കിലും, (ആരാധനയിലും പ്രാർത്ഥനയിലും മറ്റുള്ളവരെ പങ്കുചേർക്കുന്നതിലും) വ്യഭിചാരത്തിലും അനുവദനീയമായ ഒരു ഇനവുമില്ല. കൊലയിലാകട്ടെ, ചിലത് അനുവദിക്കപ്പെട്ടതും, ചിലത് ആവശ്യമായതുമുണ്ടായിരിക്കും. പ്രതികാരശിക്ഷാനിയമം നടത്തേണ്ടി വരുക, ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുക, അപ്പോൾ അത് ചെയ്യേണ്ടതായിവരും. അതുകൊണ്ടാണ് കൊലയെ സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ 'ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ' (الاباحق) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ മൂന്ന് മഹാപാപങ്ങളുടെ ഗൗരവം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ, അവയുടെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് ഇതേ വചനങ്ങളിൽ തന്നെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മാത്രം മതിയാകും. അതിന് ഒരു വിശദീകരണം ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ, ഈ മൂന്ന് മഹാപാപങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തന്നെ ഏറ്റവും നികൃഷ്ടമായ ഇനങ്ങൾ ഏതാണെന്ന് ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) വിവരിക്കുന്നത് നോക്കുക:-

عن ابن مسعود رضي الله عنه قال قلت يا رسول الله اي الذنب اعظم قال ان تدعوا لله ندا وهو خلقك فقلت ثم اي قال ان تقتل ولدك خشية ان يطعم معك قلت ثم اي قال ان تزني حليلة جارك فانزل الله تصديق ذلك والذين لا يدعون مع الله الها اخر - الأية - رواه الشيخان

(ഇബ്നു മസ്ഊദ് (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ഞാൻ ചോദിച്ചു: “അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, പാപത്തിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വമ്പിച്ചത് ഏതാണ്?” അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ‘നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചത് അല്ലാഹുവാണ് എന്നിരിക്കെ, നീ അവന് സമാനെവെച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കലാണ്. ‘ഞാൻ ചോദിച്ചു: ‘പിന്നെ ഏതാണ്?’ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ‘നിന്റെ സന്താനം നിന്റെ ഒന്നിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കുമെന്ന് പേടിച്ച് നീ അതിനെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതാണ് ‘ഞാൻ ചോദിച്ചു: ‘പിന്നെ ഏതാണ്?’ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ‘നീ നിന്റെ അയൽക്കാരന്റെ ഭാര്യയെ വ്യഭിചാരം ചെയ്യലാണ്.’ അനന്തരം ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ സത്യവൽക്കരണമായിക്കൊണ്ട് والذين لا يدعون എന്ന് തുടങ്ങുന്ന (നാമിപ്പോൾ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന) ആയത്ത് അവതരിച്ചു. (ബു: മു.)

അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് ചെയ്യുന്ന ഏതുതരം ആരാധനയും, അവരോട് ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പ്രാർത്ഥനയും, ശിർക്കിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവാണ് സ്രഷ്ടാവെന്ന് അറിയുന്ന ഒരാൾ, അവന് മാത്രം പ്രത്യേകമായുള്ള അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ, വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളിലോ, മറ്റാരെയെങ്കിലും അവനോട് സമമായി കൽപിച്ച് അവരോട് പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നത്-പ്രാർത്ഥനയാണല്ലോ ആരാധനയുടെ കഴമ്പ്-ഏറ്റവും വലിയ ശിർക്കാകുന്നു.

അതുപോലെത്തന്നെ, നിയമപ്രകാരമല്ലാത്ത എല്ലാ കൊലയും വൻകുറ്റം തന്നെ. അത് സ്വന്തം മക്കളെയോകുമ്പോൾ ഗൗരവം കൂടുന്നു. അതോടൊപ്പം കൊലയുടെ ഉദ്ദേശ്യം തന്റെ സന്താനത്തിന് ഭക്ഷണം കൊടുക്കേണ്ടുന്ന ഭാരവും കൂടി വഹിക്കേണ്ടി വരുമല്ലോ എന്ന ഭയം (ദാരിദ്ര്യഭയം) ആകുമ്പോൾ അതിലും കൂടുതൽ ഗൗരവപ്പെട്ടതാകുന്നു. കാരണം, ഈ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഓരോ ജീവികളുമുള്ള ഉപജീവനമാർഗ്ഗം ഈ ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്കാര്യം അവൻ ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും, അതിന് പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് മനുഷ്യന്റെ ചുമതലയാണ്. ഈ ചുമതല കഴിയും വണ്ണം നിറവേറ്റുകയും, അതിന്റെ ലാഭനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയുമല്ലാതെ, മക്കളെ വധിച്ചതുകൊണ്ട് അതിന് പരിഹാരമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ഒന്നോ രണ്ടോ മാത്രം മക്കളുള്ളവരും, തീരെ മക്കളില്ലാത്തവരും ദരിദ്രൻമാരായും, ധാരാളം മക്കളുള്ളവർ ധനികൻമാരായും നാം സദാ കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. ദരിദ്രത്തെ ഭയന്ന് സന്താനങ്ങളെ (ജനിച്ചതും, ജനിക്കാനിരിക്കുന്നതും) നശിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം, സ്രഷ്ടാവിനെയും, അവന്റെ വാഗ്ദാനത്തെയും, അവന്റെ കഴിവിനെയും, സർവ്വജ്ഞതയെയുമെല്ലാം തന്നെ നിഷേധിക്കലാകുന്നു. ഇവിടെ സന്ദർഭം മറ്റൊന്നായതുകൊണ്ട് ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരിക്കേണ്ടതില്ല. മൂന്നാമത്തെ മഹാപാപം വ്യഭിചാരമാണ്. എല്ലാ വ്യഭിചാരവും വമ്പിച്ച കുറ്റമാകുന്നു. എന്നാൽ, അന്യന്റെ ഭാര്യയായിരിക്കുക, മാത്രമല്ല, തന്റെ എല്ലാവിധ ഗുണകാംക്ഷക്കും ബന്ധപ്പെട്ടവനായ അയൽക്കാരമേതു കൂടിയിരിക്കുക, അപ്പോൾ വ്യഭിചാരത്തിന്റെ ഇനങ്ങളിൽപ്പെട്ട് ഇത് കൂടുതൽ നികൃഷ്ടമായിത്തീരുന്നു.

ഏറ്റവും വമ്പിച്ച പാപമേതാണെന്നാണല്ലോ ഇബ്നു മസ്ഊദ് (رحمته الله) ചോദിച്ചത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഓരോന്നിലും വെച്ച് കൂടുതൽ നീചമായ ഇനങ്ങളെ നബി (ﷺ) എടുത്തു പറഞ്ഞതും. ഈ വൻകുറ്റങ്ങൾ ചെയ്താൽതന്നെയും, അവർക്ക് നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും, അതിന് പരിഹാരമുണ്ടെന്നും അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു:-

70 പക്ഷെ, ആരെങ്കിലും പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ, അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ തിന്മകളെ അല്ലാഹു നന്മകളായി മാറ്റുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾

71 ആരെങ്കിലും പശ്ചാത്തപിക്കുകയും സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ, നിശ്ചയമായും, അവൻ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ശരിക്കു പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾

70 പക്ഷെ, ഒഴികെ. مَنْ تَابَ ആരെങ്കിലും പശ്ചാത്തപിച്ചാൽ, പശ്ചാത്തപിച്ചവൻ (ഒഴികെ). വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്ത. وَعَمِلَ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. عَمَلًا صَالِحًا സൽക്കർമ്മം, നല്ല പ്രവൃത്തി. فَأُولَٰئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ (അങ്ങിനെയുള്ളവർ). اللَّهُ അല്ലാഹു മാറ്റം, പകരമാക്കും. سَيِّئَاتِهِمْ അവരുടെ തിന്മകളെ, കുറ്റങ്ങളെ. حَسَنَاتٍ മകളായിട്ട്. كَانَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ. رَحِيمًا കരുണാനിധി, ദയാലു. 71 ആർ പശ്ചാത്തപിച്ചുവോ. وَعَمِلَ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. صَالِحًا നല്ലത്, സൽക്കർമ്മം. فَإِنَّهُ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവൻ. يَتُوبُ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു, മടങ്ങുന്നു. إِلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. مَتَابًا ഒരു പശ്ചാത്താപം, മടക്കം (ശരിയായ മടക്കം).

ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി മനുഷ്യർക്കും വേദിക്കുക, ചെയ്തുവരുന്ന തെറ്റ് നിറുത്തൽ ചെയ്ത് പിന്നീട് ആവർത്തിക്കാതിരിക്കുക, ഇതാണ് 'തൗബ' അല്ലെങ്കിൽ പശ്ചാത്താപം (التوبة) എന്നു പറയുന്നത്. പശ്ചാത്താപം ശരിയായിട്ടുള്ളതാകേണമെങ്കിൽ, പിന്നീടതിന്റെ അടയാളം പ്രവർത്തനത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെയെന്നപോലെ മറ്റു പലേടത്തും തൗബയെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ അതിനെത്തുടർന്ന് സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെയും ഖുർആൻ സാധാരണ പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. ഈ ആയത്തിൽ സൽക്കർമ്മത്തിന് പുറമെ 'വിശ്വസിക്കുകയും' എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. മേൽപ്രസ്താവിച്ച മൂന്ന് മഹാപാപങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേത് ശിർക്കാണല്ലോ. യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യവിശ്വാസമുള്ളവരിൽ നിന്ന് ശിർക്ക് ഉണ്ടാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ആകയാൽ ശിർക്കിൽനിന്ന് മോചനം ലഭിക്കേണ്ടതിനും പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കേണ്ടതിനും ഒന്നാമതായി അവന്റെ വിശ്വാസം പുതുക്കേണ്ടതുണ്ട്. തുടർന്ന് പറഞ്ഞ രണ്ട് പാപങ്ങൾ (കൊലയും വ്യഭിചാരവും) ചെയ്തവന് വിശ്വാസം അടിയോടെ നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയാവതല്ലെങ്കിലും, അവന്റെ വിശ്വാസം കേവലം ദുർബ്ബലമാണെന്ന് തീർച്ചയാണ്. അത്രയും ഭയങ്കരങ്ങളാണല്ലോ അവ രണ്ടും. ആകയാൽ അവന്റെ വിശ്വാസം ഒന്ന് ശക്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതുമാണ്. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഇവിടെ **تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا** (പശ്ചാത്താപിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും. സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും) എന്ന് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. **اللَّهُ اعْلَمَ**

ഇപ്രകാരം പശ്ചാത്താപം ചെയ്തവരുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുക മാത്രമല്ല, നന്മകളായി മാറ്റുകയും ചെയ്യുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് വളരെ ശ്രദ്ധേയവും, ആവേശജനകവുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം എത്ര വിശാലം?! തിന്മകളെ നന്മകളായി മാറ്റുമെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ചെയ്ത പാപങ്ങൾക്ക് പുണ്യഫലം ലഭിക്കുമെന്നല്ല. അവയ്ക്ക് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷകൾ ഒഴിവാക്കപ്പെടുകയും, പശ്ചാത്താപിച്ചതിന് നല്ല പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടാതെ, പശ്ചാത്താപിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ചെയ്തുവന്നിരുന്ന തിന്മയുടെ സ്ഥാനത്ത് നന്മകൾ പ്രവർത്തിച്ച് പുണ്യം നേടുവാൻ സഹായം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാണ് ഉദ്ദേശ്യം. ശിർക്കിനും അവിശ്വാസത്തിനും വേണ്ടി അടരാടിയിരുന്നവരും, അക്രമത്തിലും പാപങ്ങളിലും മുഴുകിയിരുന്നവരുമായ എത്രയോ ആളുകൾ, അതിൽനിന്ന് പശ്ചാത്താപിച്ച് മടങ്ങിയശേഷം തൌഹീദിനും സത്യവിശ്വാസത്തിനും വേണ്ടി അതിലുമധികം സേവനങ്ങളും, ത്യാഗങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ചുവന്ന ചരിത്രങ്ങൾ ധാരാളം ഇസ്ലാമിലുണ്ട്. ഉമർ (رضي الله عنه), ഖാലിദ് ബിനുൽ വലീദ് (رضي الله عنه) തുടങ്ങി വഹ്ശീ (رضي الله عنه) മുതലായവരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു നോക്കുക.

'ഒരു നന്മ ചെയ്വാൻ ഒരാൾക്ക് ഉദ്ദേശമുണ്ടായിട്ട് അത് പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തുവാൻ കഴിയാതെ വന്നാലും, ഒരു നന്മയുടെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹു അവന് നൽകും. അത് പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തുന്നപക്ഷം, ചുരുങ്ങിയത് പത്തിരട്ടിയും, (പത്തു നന്മയുടെ പ്രതിഫലം) ചിലപ്പോൾ 700 ഇരട്ടി വരെയും, അതിലധികവും പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ഒരാൾ ഒരു തിന്മ ചെയ്വാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതിന്റെ പേരിൽ യാതൊരു നടപടിയും എടുക്കപ്പെടുകയില്ല. അത് പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഒരേഒരു തിന്മയുടെ കുറ്റം മാത്രം നൽകപ്പെടും.' എന്നിങ്ങനെ നബി (ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ഇമാം ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും (رضي الله عنه) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

'അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു' എന്ന വാക്യം കൊണ്ടാണല്ലോ 70-ാം വചനം അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെയുള്ള സമാപനവാക്യങ്ങൾ മറ്റു പലേടത്തും ഖുർആനിൻ കാണാം. അതിലെല്ലാംതന്നെ, മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലുള്ള

ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ സൂചനയാണ് അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. റഹ്മാന്റെ അടിയാൻമാരുടെ 7-ാമത് ഗുണം ഇതാണ്:

72 (അവർ) കൃത്രിമത്തിന് സാക്ഷിയാകുകയും ചെയ്യാത്തവരായിരിക്കും; വ്യർത്ഥമായ കാര്യത്തിനരികെകൂടി പോകുന്നതായാൽ, അവർ മാനുസ്മാരായ നിലയിൽ പോകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا

72 യാതൊരു കൂട്ടരുമാണ്. അവർ സാക്ഷിയാവുകയില്ല, സാക്ഷി നിൽക്കുകയില്ല. الزُّورُ കൃത്രിമത്തിന്, കള്ളത്തിന് (കള്ളസാക്ഷ്യം). وَإِذَا مَرُّوا അവർ പോയാൽ, നടന്നാൽ. بِاللَّغْوِ വ്യർത്ഥത്തിനരികെ, അനാവശ്യത്തിനരികെ. مَرُّوا അവർ പോകുന്നതാണ്, നടക്കുന്നതാണ്. كِرَامًا മാനുസ്മാരായിട്ട്.

‘കൃത്രിമം’ എന്നർത്ഥം കൽപിച്ചത് ‘സൂർ’ (زور) എന്ന പദത്തിനാണ്. ‘അക്രമം, അനീതി, കള്ളവ്, അസത്യം, തോന്നിയവാസം’ ഇത്യാദി അർത്ഥങ്ങളിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ‘യശ്ഹദുന’ (يَشْهَدُونَ) എന്ന വാക്കിനാകട്ടെ, ‘സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക, സാക്ഷിപറയുക, ഹാജരാകുക, കാണുക’ എന്നിങ്ങനെയും പല അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. കൃത്രിമമായുണ്ടാക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾക്ക് ‘മുസവ്വർ’ (مُزَوَّر) എന്ന് പറയുന്നു. ആകയാൽ, യാതൊരു അക്രമങ്ങൾക്കും, അസത്യത്തിനും അവർ അരുനിൽക്കുകയും, അതിൽ ഭാഗഭാക്കുകയും ചെയ്തുകയില്ലെന്നും സിദ്ധിക്കുന്നു. കള്ളസാക്ഷി (شهادة الزور) പറയലും, അത് ഏറ്റെടുക്കലും പ്രത്യേകിച്ചും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. കള്ള സാക്ഷ്യത്തെ ഏഴു മഹാപാപങ്ങളിൽ ഒന്നായി നബി (ﷺ) എണ്ണിയിരിക്കുന്നത് പരക്കെ അറിയാവുന്നതാണ്. കള്ളസാക്ഷി പറഞ്ഞ ഒരാൾക്ക് നാൽപ്പത് അടിക്ക് പുറമെ, മുഖത്ത് അടയാളം വെക്കുക, തലമുടികളായിച്ച് അങ്ങാടിയിൽകൂടി നടത്തുക എന്നീ ശിക്ഷകൾ കൂടി ഉമർ (رضي الله عنه) നൽകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് ചിലർ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു.

‘വ്യർത്ഥമായ കാര്യങ്ങളെ’ (اللغو) കുറിച്ച് സുറത്തുൽ മുഅ്മീനിന്റെ ആദ്യഭാഗങ്ങളിൽ നാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനാവശ്യമായതും, ധാർമ്മികനിലവാരം താഴ്ത്തിക്കളയുന്നതും, ന്യായവിരുദ്ധമായതുമായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അതിൽ പെടുന്നു. മഹാനായ അബ്ദുൽ ഹഖ് ദഹ്ലവി (عبدالحق الدهلوي - رح) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു പോലെ, ഇന്നത്തെ നൂത്തം, സിനിമ, നാടകം തുടങ്ങിയ കലാവിനോദങ്ങളെന്നപേരിലറിയപ്പെടുന്ന എല്ലാ തോന്നിയവാസങ്ങളും, അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളുടെ പലതരം ഉത്സവാദികോലാഹലങ്ങളും, ബിദ്അത്തുകാരുടെ (മതത്തിൽ അനാചാരങ്ങൾ കടത്തിക്കൂട്ടിയവരുടെ) പല ചടങ്ങുകളും, മാമൂലുകളും-എല്ലാം തന്നെ-വർജ്ജിക്കപ്പെടേണ്ടവയാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഈ അടിയാൻമാർ വ്യർത്ഥമായ കാര്യങ്ങളുടെ സമീപത്തുകൂടി പോകുമ്പോൾ മാനുസ്മാരായ നിലയിൽ പോകുമെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അതിൽ പങ്കെടുക്കുകയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അതിൽ താൽപര്യം തോന്നുകയോ, ശ്രദ്ധപതിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ, പ്രതിഷേധപൂർവ്വം തിരിഞ്ഞുപോകുമെന്നാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാം:-

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ - الْقَصَص: 55

സാരം: വ്യർത്ഥമായതുകേട്ടാൽ അവർ അതിൽനിന്നും തിരിഞ്ഞുപോകും. അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: “ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളും! നിങ്ങൾക്ക് സലാം. ഞങ്ങൾ വിഡ്ഢികളെ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.”

8-ാമത് ഗുണം ഇതാണ്:-

73 (അവർ) യാതൊരു കൂട്ടരുമായിരിക്കും: തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ 'ആയത്തു' കൾ [വേദവാക്യങ്ങൾ] കൊണ്ട് അവർക്ക് ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ, ബധിരന്മാരും, അന്ധന്മാരുമായ നിലയിൽ അതിന്മേൽ അവർ വീഴുകയില്ല.

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا

73 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുമാണ്. إِذَا ذُكِّرُوا അവർക്ക് ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ, ഓർമ്മിക്കപ്പെട്ടാൽ. بِآيَاتِ ആയത്തുകൾ (വേദവാക്യങ്ങൾ) കൊണ്ട്, ലക്ഷ്യങ്ങൾകൊണ്ട്, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേന. رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിന്റെ. لَمْ يَخِرُّوا അവർ വീഴുകയില്ല, നിലംപതിക്കുകയില്ല. عَلَيْهَا അതിന് മീതെ. صُمًّا ബധിരൻമാരായി. وَعُمْيَانًا അന്ധൻമാരായും.

അതായത്, അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകൾ മുഖേന ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്ന അവസരത്തിൽ-അവിശ്വാസികളും കപടവിശ്വാസികളും ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ-അശ്രദ്ധയും, അവഗണനയും അവർ കാണിക്കുകയില്ല. നേരെമറിച്ച് കണ്ണും കാതും കൊടുത്ത് സശ്രദ്ധം അത് മനസ്സിലാക്കുകയും, സബഹുമാനം അത് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ആവേശപൂർവ്വം തയ്യാറാകുകയാണ് ചെയ്യുക. ചില ആളുകൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചതുപോലെ-അല്ലെങ്കിൽ താൽപര്യപൂർവ്വം ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തതുപോലെ-അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകൾ കൊണ്ട് ഉപദേശിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അത് കണ്ണടച്ച് വിശ്വസിക്കാതെ, വിമർശനബുദ്ധി പരിശോധിച്ച് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ അത് സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂ എന്നല്ല ഈ വചനത്തിന്റെ സാരം. സാധാരണക്കാർ നൽകുന്ന ഉപദേശങ്ങളിൽ ഇതാവശ്യംതന്നെ. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകൾ വിമർശനപൂർവ്വം പരിശോധിച്ചെ സ്വീകരിക്കാവൂ എന്ന് പറയുന്നത് കേവലം അസംബന്ധവും അതിർ കവിച്ചലുമാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:-

(١) إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ - الْمَسْجِدَةِ (٢) ... إِذَا تَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتِ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًا - مَرْيَمَ

സാരം: 1. യാതൊരു കൂട്ടർ മാത്രമേ നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളൂ: അവർക്ക് അവകൊണ്ട് ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ അവർ സൂജൂദ് (സാഷ്ടാംഗം) ചെയ്യുന്നവരായും കൊണ്ട് വീഴുകയും, തങ്ങളുടെ റബ്ബിന് സ്തോത്രം ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അവർ അഹംഭാവം നടിക്കുകയുമില്ല. (സു:സജദ) 2. അവർക്ക് (ഇതിന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകൻമാർക്ക്) റഹ്മാന്റെ ആയത്തുകൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അവർ, സൂജൂദ് ചെയ്യുന്നവരായും, കരയുന്നവരായുംകൊണ്ട് നിലം പതിക്കുന്നതാണ്. (സു: മർയം.) ഇവിടെ വിമർശനത്തിനും, പരിശോധനക്കും സ്ഥാനമുണ്ടോ എന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! സജ്ജനങ്ങളുടെ 9-ാമത് ഗുണത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

74 (അവർ ഇപ്രകാരം) പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും: “ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരിൽനിന്നും, സന്തതികളിൽനിന്നും ഞങ്ങൾക്ക് നീ കൺകുളിർമ്മ (മനസ്സന്തോഷം) പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ! ഞങ്ങളെ ഭയഭക്തൻമാർക്ക് മുന്പൻമാരാക്കുക (മാതൃകയാ

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا

ക്കുക) യും ചെയ്യേണമേ!!”

74 യാതൊരു കൂട്ടരും. يَقُولُونَ അവർ പറയും. إِنَّا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. هَبْ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യേണേ. مِنْ أَرْوَاجِنَا ഞങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരിൽ നിന്നും. وَذُرِّيَّتِنَا ഞങ്ങളുടെ സന്തതികളിൽ നിന്നും. قُرَّةَ أَعْيُنٍ (മനസ്സന്തോഷം) . وَاجْعَلْ لَنَا ഞങ്ങളെ ആക്കുകയും വേണമേ. لِلْمُتَّقِينَ ഭയഭക്തന്മാർക്ക്, സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്ക്. إِمَامًا മുന്മാർ, നേതാക്കൾ (മാതൃക) .

അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, കുടുംബത്തിന്റെ നന്മയിലും വളരെ താല്പര്യവും ആകാംഷയും ഉള്ളവരായിരിക്കും. കുടുംബജീവിതത്തിൽനിന്നും, സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽനിന്നും അകന്ന് ഏകാന്തത സ്വീകരിക്കുന്നതിനെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയാണല്ലോ ഇസ്‌ലാം ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ പത്നികളും സന്തതികളും സർക്കർമ്മികളും, സജ്ജനങ്ങളും ആയിത്തീരുവാനും, അതുവഴി തങ്ങൾക്ക് ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും കൺകുളിർമ്മയും, മനസ്സന്തോഷവും കൈവരുവാനും അവർ സദാ അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥന നടത്തും. (*) മാത്രമല്ല, ഇസ്‌ലാമിക നടപടിക്രമങ്ങൾ ശരിക്കും ആചരിച്ചു വരുന്ന ഭയഭക്തന്മാർക്ക് തങ്ങളും, തങ്ങളുടെ പത്നികളും സന്താനങ്ങളും മുന്മാരായിരിക്കുവാനും-അഥവാ മാതൃകയായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്നവരായിത്തീരുവാനും-അവർ പ്രാർത്ഥന ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ ആഗ്രഹവും ഗുണകാംക്ഷയും അത്രയും വലുതായിരിക്കും.

നബി (ﷺ) പറയുന്നു:

إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ وَعِلْمٍ يَنْتَفِعُ بِهِ مِنْ بَعْدِهِ صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ-مُسْلِم (ആദമിന്റെ മകൻ-മനുഷ്യൻ-മരണപ്പെട്ടാൽ അവന്റെ കർമ്മങ്ങൾ, മൂന്ന് കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും മുറിഞ്ഞുപോകുന്നതാണ്. അതായത്, തന്നിടുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്ന മക്കൾ, തന്റെ കാലശേഷം ഉപകാരപ്രദമായിത്തീരുന്ന അറിവ്, സ്ഥായിയായ ദാനധർമ്മം എന്നിവ.(മു.) റഹ്മാന്റെ അടിയാൻമാരായ സഹനശീലരുടെ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ വിവരിച്ചശേഷം അവർക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന പ്രതിഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് തുടർന്നു പറയുന്നു:-

75 അവർ സഹിച്ചതിന്റെ ഫലമായി അവർക്ക് മണിമേടകൾ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്; അഭിവാദ്യത്തോടും, സമാധാനസന്ദേശത്തോടും (കൂടി) അതിൽ വെച്ച് അവർ എതിരേൽക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا

76 അതിൽ അവർ നിത്യവാസികളായ നിലയിലായിരിക്കും (വസിക്കുക) . ഒരു റെ നല്ല ഭവനവും, പാർപ്പിടവും!

خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

75 അക്കൂട്ടർ, അവർ. يُجْزَوْنَ അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും. الْغُرْفَةَ ഉന്നതമാളിക, മണിമാടം. بِمَا അവർ സഹിച്ചതുകൊണ്ട്, ക്ഷമിച്ചതു നിമിത്തം. وَيُلَقَّوْنَ അവർ എതിരേൽക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും, കാണിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടും. فِيهَا അതിൽവെച്ച്. تَحِيَّةً അഭിവാദ്യത്തോടെ,

* പ്രാർത്ഥനകളിൽ കഴിവതും, ഖുർആനിലും ഹദീസിലും കാണപ്പെടുന്ന പ്രാർത്ഥനാവാക്യങ്ങൾ തന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്.

കാഴ്ചയായി, ഉപചാരം. **وَسَلَامًا** സമാധാനസന്ദേശമായും, സലാമോടും, ശാന്തിയും. 76 **خَالِدِينَ** നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ, ശാശ്വതരായിട്ട്. **فِيهَا** അതിൽ. **حَسُنْتَ** വളരെ നല്ലതാണ്, എത്ര നല്ലത്. **مُسْتَقَرًّا** താവളം, ഭവനം. **مُفَامًا** പാർപ്പിടവും.

അവർ ഒരിക്കലും അതിൽനിന്ന് പുറത്തുപോകേണ്ടിവരികയോ, അതിൽവെച്ച് മരണമടയുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല. അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ശാശ്വതരായിരിക്കും. വസിക്കുവാനും സുഖിക്കുവാനും അതിൽപരം നല്ല ഭവനം വേറെയൊന്നില്ല എന്നുസാരം. നരകശിക്ഷയിൽനിന്ന് തങ്ങളെ ഒഴിവാക്കുവാനായി ഇവർ ചെയ്യുന്ന 'ദുആ' (പ്രാർത്ഥന) യിൽ നരകം വളരെ മോശപ്പെട്ട ഭവനവും പാർപ്പിടവുമാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നുവല്ലോ, അതുകൊണ്ട് അതിനുമേറെ വിപരീതമായി, സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മണിമാടങ്ങൾ വളരെ നല്ല ഭവനങ്ങളും വളരെ നല്ല പാർപ്പിടങ്ങളുമാണെന്ന് ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

അവസാനമായി, അവിശ്വാസികൾക്ക് കനത്ത ഒരു താക്കീത് നൽകുവാൻ നബി(ﷺ) യോട് കൽപിച്ചുകൊണ്ട് ഈ അദ്ധ്യായം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു:-

77 (നബിയേ) പറയുക: “നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന ഇല്ലെങ്കിൽ, എന്റെ റബ്ബ് നിങ്ങളെപ്പറ്റി എന്ത് വകവെക്കുവാനാണ്?! (ഒന്നും വകവെക്കാനില്ല.) എന്നാൽ, നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും കളവാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ, വഴിയെ അത് (താക്കീതു ചെയ്യപ്പെട്ട ശിക്ഷ) അനിവാര്യമായിരിക്കുന്നതാണ്.”

قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

77 **قُلْ** പറയുക. **مَا يَعْبُؤُا** എന്തു വകവെക്കുവാനാണ്, വില കൽപിക്കുവാനാണ്, പരിണിക്കുവാനാണ്, വകവെക്കുകയില്ല, വിലവെക്കുകയില്ല. **بِكُمْ رَبِّي** നിങ്ങളെപ്പറ്റി. **لَوْلَا** എന്റെ റബ്ബ്. **دُعَاؤُكُمْ** നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന ഇല്ലെങ്കിൽ, വിളിക്കൽ ഇല്ലെങ്കിൽ. **فَقَدْ** എന്നാൽ തീർച്ചയായും. **كَذَّبْتُمْ** നിങ്ങൾ കളവാക്കിയിരിക്കുന്നു, വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. **فَسَوْفَ** ആകയാൽ, വഴിയെ. **يَكُونُ** അതായിത്തീരും, ആകും. **لِزَامًا** അനിവാര്യം, ഒഴിവാക്കാത്തത്, വേറിടാത്തത്.

അവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ വചനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുന്നതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഓരോന്നിന്റെയും ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

1) നിങ്ങൾ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കുന്നുവെന്ന് മാത്രമല്ല, അവരോട് പ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടല്ലാതെയുള്ള ഈ പ്രാർത്ഥന ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെപ്പറ്റി അവൻ വളരെയൊന്നും വകവെക്കുമായിരുന്നില്ല; ഇത്ര ഗൗരവത്തോടെ വീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. നിങ്ങളാണെങ്കിൽ ഇതിനും പുറമെ സത്യപ്രബോധനത്തെ കളവാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷ അനിവാര്യമായിരിക്കുന്നു. അത് താമസിയാതെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.

2) നിങ്ങൾ ആരാധനയിലും പ്രാർത്ഥനയിലും ശീർക്ക് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ്. എങ്കിലും, ചുരുക്കം ചില സന്നിദ്ധഘട്ടങ്ങളിലെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനോട് നിങ്ങൾ നിഷ്കളങ്കമായി പ്രാർത്ഥന ചെയ്യാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് അവൻ നിങ്ങളെ ഇപ്പോൾ ശിക്ഷിക്കാത്തത്.

എന്നാൽ, നിങ്ങൾ സത്യത്തെ കളവാക്കി നിഷേധിച്ചിരിക്കുകയോ ശിക്ഷ നിങ്ങൾക്ക് അധികം താമസിയാതെ അനുഭവപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും. അതിന് ഒഴിവുണ്ടാകുകയില്ല. (കപ്പൽ യാത്രകളിൽ വെച്ചും മറ്റും കഠിനമായ ആപൽഘട്ടം നേരിടുമ്പോൾ ബഹുദൈവാരാധകരായ മുശ്ശരികൾ, അവരുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കാതെ, അല്ലാഹുവിനോടുതന്നെ നിഷ്കളങ്കമായ പ്രാർത്ഥന നടത്തുമെന്നും, ആപത്ത് നീങ്ങി രക്ഷപ്പെട്ടാൽ വീണ്ടും പഴയപടി ശിർക്ക് പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണെന്നും ഖുർആൻ പലേടത്തും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് (*) ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്.) മനുഷ്യൻ പൊതുവിൽ എത്രതന്നെ ധിക്കാരം പ്രവർത്തിച്ചാലും, ഇടയ്ക്കെങ്കിലും ചിലർ അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും വരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവൻ അവരെ ഒന്നാകെ ശിക്ഷിച്ചു നശിപ്പിക്കാത്തത് എന്നത്രെ ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം.

‘അല്ലാഹുവേ, (മുഹമ്മദ് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന) ഇതാണ് നിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള യഥാർത്ഥ (സത്യ) മെങ്കിൽ, നീ ഞങ്ങളുടെമേൽ കല്ലുമഴ വർഷിപ്പിച്ചേക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വേദനയേറിയ വല്ല ശിക്ഷയും കൊണ്ട് വന്നേക്കുക!’ എന്ന് ധൈര്യസമേതം പ്രാർത്ഥിക്കുമാറ് ധിക്കാരികളായ മുശ്ശരികളെ സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:- **وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ-لَا تَنْفَالُ** (നബിയേ, നീ അവരിൽ ഉണ്ടായിരിക്കെ അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ല, അവർ പാപമോചനം തേടാറുള്ള സ്ഥിതിക്കും അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നവനല്ല എന്ന് സാരം.) നബി തിരുമേനി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: **الْبَخَارَى-هَلْ تَنْصُرُونَ وَتَرْزُقُونَا بَعْضُكُمْ** (നിങ്ങൾക്ക് സഹായം ലഭിക്കുന്നതും, ആഹാരം നൽകപ്പെടുന്നതും നിങ്ങളുടെ അബലൻമാർ നിമിത്തമല്ലാതെ മറ്റു വല്ലതുകൊണ്ടുമാണോ?) ഈ തത്വം ഒരു കവി മനുഷ്യലോത്തെ നോക്കിപ്പറഞ്ഞതത്രെ വാസ്തവം!-

وَصِيَّةٌ مِنَ الْيَتَامَى رَضِعَ	*	لَوْلَا شَيْخٌ لَلَّاهُ رَكِعَ
صَبَّ عَلَيْكُمْ الْعَذَابَ الْاَوْجَعَ	*	وَمَهْمَلَاتٍ فِي الْفَلَاةِ رَتَعَ

സാരം: അല്ലാഹുവിന് ‘റുകുള്’ (കുമ്പിട്ട് നമസ്കാരകർമ്മം) ചെയ്തുവരുന്ന ചില വൃദ്ധൻമാരും, അനാഥകളിൽപ്പെട്ട മൂലകുടി പ്രായക്കാരായ ചില ശിശുക്കളും, മരുഭൂമിയിൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ട് മേഞ്ഞു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുറെ ജീവജന്തുക്കളും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ (മനുഷ്യലോകമേ,) നിങ്ങളുടെമേൽ വളരെ വേദനപ്പെട്ട ശിക്ഷ ചൊരിയപ്പെടുമായിരുന്നു!

3) **دَعَاكُمْ** എന്ന വാക്കിന് നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന എന്ന് അർത്ഥം കല്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് മേൽക്കണ്ട രണ്ട് വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഉള്ളത്. എന്നാൽ **دَعَاءٌ** (ദുആ) എന്ന വാക്കിന് ‘വിളി, ക്ഷണം’ എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. ഈ അർത്ഥം കൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് മൂന്നാമത്തെ വ്യാഖ്യാനം. അതിങ്ങിനെയാണ്: റസൂൽ നിങ്ങളെ തൌഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പ്രബോധനകൃത്യം നിലവിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അതില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, അല്ലാഹു നിങ്ങളെപ്പറ്റി ഒട്ടും വില വെക്കുമായിരുന്നില്ല. നിങ്ങൾ പ്രബോധനത്തെ കളവാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് നിങ്ങൾ ശിക്ഷക്ക് അവകാശപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അത് വഴിയെ അനുഭവപ്പെടുന്നതുമാണ്.

മേൽക്കണ്ട മൂന്നഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് പുറമെ വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഏതായാലും ഇത്രയും ചെറിയ ഒരു വചനം, പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യം ഇല്ലാത്തതും, സാരവത്തായതുമായ പല വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കും ഇടം നൽകത്തക്കവണ്ണം

* സു: അൻആം 63, 64; നഹ്ൽ 53, 54; യൂനുസ് 22, 23 മുതലായവയിൽ കാണാം.

വിശാലമായ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ ഒരു പ്രത്യേകത തന്നെയാകുന്നു.

اللهم اجعلنا من عبادك الصالحين واجعلنا للمتقين اماما
والحمد لله اولاً و آخراً

Translation & Intereptation by:

Muhammed Amani Moulavi

Published by:

Kerala Nadvathul Mujahideen – Mujahid Centre – Calicut -4

Prepared by:

www.islamhouse.com as per the copyright received from the Publishers:

To be used for Reference and Daawa purpose only.

26 സൂറത്തു ശുഅറാഓ سورة الشعراء

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത്. വചനങ്ങൾ 227. വിഭാഗം (റുക്വഅ്) 11
(അവസാനത്തെ 4 വചനങ്ങൾ മദീനയിൽ അവതരിച്ചത്.)

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയും
മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

1 'ത്വാ-സീൻ-മീം'. (*)

طسّم ﴿٢﴾

2 (താഴെ കാണുന്ന) അവ സുവ്യക്തമായ
വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ സൂക്തങ്ങളാകുന്നു.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٣﴾

3 അവർ വിശ്വാസികളാകാത്തതിനാൽ നീ
നിന്റെ ജീവൻ അപകടപ്പെടുത്തുന്ന
വനായേക്കാം! (അത് വേണ്ട.)

لَعَلَّكَ بَخْعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٤﴾

4 നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവരുടെ
മേൽ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ആകശത്തുനിന്നും
നാം ഇറക്കുന്നതാണ്; അപ്പോൾ അവരുടെ
പിരടികൾ അതിന് കീഴൊതുങ്ങുന്നതായി
ത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (പക്ഷേ,
അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല) .

إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةٌ فَظَلَّتْ
أَغْشَاهُمْ هَاهَا خَاضِعِينَ ﴿٥﴾

5 പരമകാരുണികനായുള്ളവന്റെ പക്കൽ
നിന്നും പുതുതായി നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു
ഉൽബോധനവും തന്നെ - അവരതിൽ
നിന്ന് തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരായിട്ടല്ലാതെ
-അവർക്ക് വരുന്നില്ല! (ഏതുതന്നെ വന്നാ
ലും അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നു.)

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُحْدَثٍ إِلَّا كَانُوا
عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٦﴾

6 അങ്ങനെ, അവർ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുക
യാണ്; അതിനാൽ, ഏതൊന്നിൽ അവർ
പരിഹാസം കൊള്ളുന്നുവോ അതിന്റെ
[ആ ശിക്ഷയുടെ] വൃത്താന്തങ്ങൾ അവർ
ക്ക് വന്നുകൊള്ളും.

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَاتِيهِمْ أَنْبُؤُهُ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٧﴾

1 طسّم 'ത്വാ-സീൻ-മീം'. 2 تِلْكَ അത്, അവ. آيَاتُ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ സൂക്തങ്ങളാണ്, ആയത്തുകളാണ്. الْمُبِينُ സുവ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ. 3 لَعَلَّكَ നീ ആയേക്കാം, ആയിരിക്കാം. أَلَّا يَكُونُوا അപകടപ്പെടുത്തുന്നവൻ. نَفْسَكَ നിന്റെ ആത്മാവിനെ, ജീവനെ, നിന്നെത്തന്നെ. 4 إِنْ نَشَأْ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം. نُزِّلْ നാം ഇറക്കും, അവതരിപ്പിക്കും. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ, അവരിൽ. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. آيَةٌ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. فَظَلَّتْ അപ്പോൾ ആയിത്തീരുന്നതാണ്. أَغْشَاهُمْ അവരുടെ പിരടികൾ. هَاهَا അതിന്, അതിലേക്ക്. خَاضِعِينَ കീഴൊതുങ്ങുന്നവ. 5 وَمَا يَأْتِيهِمْ അവർക്ക് വരുന്നില്ല, ചെല്ലുന്നില്ല. مِّنْ ذِكْرٍ ഒരു ഉൽബോധനവും തന്നെ, ഒരു സ്മരണയും. مِّنَ الرَّحْمَنِ റഹ്മാനിൽനിന്ന്, പരകാരുണികനിൽനിന്ന്. مُحْدَثٍ പുതുതായി നൽകപ്പെട്ട, പുത്തനായ. كَانُوا അവർ ആയിട്ടല്ലാതെ, ആകാതെ. عَنْهُ അതിനെപ്പറ്റി, അതിൽനിന്ന്. مُعْرِضِينَ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവർ, അശ്രദ്ധർ. 6 فَسَيَاتِيهِمْ അങ്ങനെ അവർ വ്യാജമാക്കിക്കളഞ്ഞു. أَنْبُؤُهُ അതിനാൽ അവർക്ക് വന്നുകൊള്ളും,

* ഇങ്ങിനെയുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം ഇതിനുമുമ്പ് പല പ്രാവശ്യം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വരും. ¹أَبْنَاءُ യാതൊന്നിന്റെ വൃത്താന്തങ്ങൾ. ²مَا كَانُوا അവരാകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. ³أَمْ അതു കൊണ്ട്, അതിനെപ്പറ്റി. ⁴يَسْتَرْفِئُونَ പരിഹാസംകൊള്ളുക, പുച്ഛിക്കുന്ന(വർ) .

മുശ്ശിക്കുകളുടെ ഉപദ്രവം അതിന്റെ പാരമ്യത്തിലെത്തിയിരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ അവതരിച്ച സുറത്തുകളിൽ ഒന്നാണ് ഈ സുറത്തും. കഴിയുന്നത്ര അപവാദങ്ങളും ആക്ഷേപങ്ങളും അവർ പുറപ്പെടുവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നബി (ﷺ) ഒന്നിന് മറുപടി കൊടുക്കുമ്പോൾ, അവർ വേറെ ഒന്ന് മൂന്നാട്ട് കൊണ്ടുവരും. ചിലപ്പോൾ നബി (ﷺ) യോട് ‘നീ പ്രവാചകനാണെങ്കിൽ ആ മലകൾ ഇങ്ങോട്ട് കൊണ്ട് വരിക, അല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ ഒരു പുഴയുണ്ടാക്കൂ’ എന്നിങ്ങനെ തനി ബാലിശമായ ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കും. നബി (ﷺ) ഞാണെങ്കിൽ, അവർ വിശ്വസിച്ചുകാണുവാനുള്ള അത്യാഗ്രഹത്തിനും, അവരുടെ മർക്കടമുഷ്ടിയിലുള്ള വ്യസനത്തിനും കണക്കുമില്ല. അവരിലാകട്ടെ, മത്സരവും, വാശിയും കൂടിക്കൊണ്ടുനിൽക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ഈ സുറത്തു മുഖേന അല്ലാഹു തിരുമേനിയെ മനസ്സമാധാനപ്പെടുത്തി. ആശ്വസിപ്പിക്കുകയാണ്, അത്രയൊന്നും വ്യാകുലപ്പെട്ട് വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല, ദൗത്യം നിർവഹിക്കൽ മാത്രമാണ് തന്റെ ചുമതല; അവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നടപടി ഞാൻ ആയിക്കൊള്ളാം; മുൻകഴിഞ്ഞ പ്രവാചകന്മാർക്കും അവരുടെ ജനങ്ങൾക്കുമിടയിലും ഇപ്രകാരം മൊക്കെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിങ്ങനെ-പല നബിമാരുടെയും കഥകൾ തുടർന്ന് വിവരിച്ചു കൊണ്ട് - അല്ലാഹു തിരുമേനിയെ ഇതു മുഖേന സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുന്നു.

- 7 ഭൂമിയിലേക്ക് അവർ നോക്കുന്നില്ലേ -എല്ലാ (തരം) ഉൽകൃഷ്ടമായ ഇണ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നുമായി- എത്രയാണ് നാമതിൽ മുളപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്ന്?! أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿٧﴾
- 8 നിശ്ചയമായും, അതിൽ ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തം ഉണ്ട്. (എങ്കിലും) അവരിൽ അധികമായും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല. إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ط وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾
- 9 നിശ്ചയമായും, നിന്റെ രക്ഷിതാവുതന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും. وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

7 അവർ കാണുന്നില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ. ഭൂമിയിലേക്ക്. ¹أَوَلَمْ يَرَوْا (എത്രയോ) ²أَنْبَتْنَا നാം മുളപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, ഉൽപാദിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ³فِيهَا അതിൽ. ⁴مِنْ كُلِّ زَوْجٍ എല്ലാ ഇണകളുമായിട്ട്, ഇണകളിൽ നിന്നും. ⁵كَرِيمٍ മാനുഷമായ, ഉൽകൃഷ്ടമായ. 8 ⁶إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. ⁷آيَةً ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തം. ⁸وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികവും. ⁹مُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ, വിശ്വാസികൾ. 9 ¹⁰وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്. ¹¹لَهُوَ അവർതന്നെയാണ്. ¹²الرَّحِيمُ പ്രതാപശാലി. ¹³الْعَزِيزُ കരുണാനിധി

ചരിത്രപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി പ്രകൃതിപരമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം-എല്ലാവർക്കും സദാ കണ്ടറിയാവുന്ന ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം - അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: വിവിധ വർഗ്ഗങ്ങളും, അനേകതരം ജാതികളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സസ്യലോകം! അവയുടെ ഉൽപാദനം, കൗതുകം, ഉപയോഗം, ഘടനാക്രമം ആദിയായവയിലും, മുളച്ച് തഴച്ച് വളർച്ചയെത്തിയശേഷം നാശോന്മുഖമായിത്തീർന്ന് വീണ്ടും ഉൽപാദിതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലും ബുദ്ധിമുട്ടെത്താത്ത ആലോചിക്കുന്നപക്ഷം, ഈ അവിശ്വാസികൾക്ക് വേറെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അന്വേഷിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അല്ലാഹുവിലും മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലും

വിശ്വസിക്കുവാൻ ഉപയുക്തമായ ധാരാളം തെളിവുകൾ അതിൽ തന്നെയുണ്ട്. പക്ഷെ, അതിൽ ചിന്തിക്കാത്തതുകൊണ്ട് മിക്കവരും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാതിരിക്കുകയാണ്. വാസ്തവത്തിൽ- അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നല്ലാതെ- അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിപ്രതാപങ്ങൾക്കോ, അവന്റെ മഹത്വത്തിനോ അതുമൂലം യാതൊരു കോട്ടവും ബാധിക്കുന്നതല്ലതന്നെ. അവൻ തികച്ചും പ്രതാപശാലിതന്നെയാണ്. അതേ സമയത്ത് കരുണാനിധിയുമാകുന്നു എന്നിങ്ങനെ അവിശ്വാസികളെ ഉണർത്തിക്കൊണ്ട് അടുത്ത വചനം മുതൽ പല ചരിത്ര സംഭവങ്ങളിലേക്കും അവരുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നു.

വിഭാഗം 2

- 10 (നബിയേ) നിന്റെ രക്ഷിതാവ് മൂസായോട് (ആ) അക്രമികളായ ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക എന്ന് വിളിച്ചുകൽപിച്ച സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) ;

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ اتَّبِعْ أَتْلَمِ

- 11 -അതായത്, ഫിർഔന്റെ ജനതയുടെ അടുക്കൽ - അവർ സൂക്ഷിക്കുകയില്ലേ (എന്ന് നോക്കുക) ?!

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۚ أَلَا يَتَّقُونَ

- 12 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “രക്ഷിതാവേ, എന്നെ അവർ വ്യാജമാക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.”

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

- 13 “എന്റെ മനസ്സ് ഇടുങ്ങിപ്പോയേക്കും, എനിക്ക് നാവോട്ടം (സംസാരവൈഭവം) ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും; ആകയാൽ, ഹാറൂന്റെ അടുക്കലേക്ക് നീ (ദൂതനെ) അയച്ചാലും!”

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ

هَارُونَ

- 14 “(മാത്രമല്ല) എന്റെമേൽ അവർക്ക് ഒരു കുറ്റവും (ആരോപിക്കുവാൻ) ഉണ്ട്. അതിനാൽ, അവർ എന്നെ കൊന്നുകളയുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.”

وَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ

10 വിളിച്ചു പറഞ്ഞ (കൽപിച്ച) സന്ദർഭം, വിളിച്ചപ്പോൾ. مُوسَى നിന്റെ റബ്ബ്. നബിയുടെ. 11 قَوْمَ فِرْعَوْنَ അക്രമികളായ. 12 قَالَ അവർ എന്നെ വ്യാജമാക്കുമെന്ന്. 13 وَيَضِيقُ ഇടുങ്ങുകയും ചെയ്യും, ഞെരുങ്ങും, കുടുസ്സാവാം. 14 وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. 15 وَأَخَافُ അതിനാൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. 16 وَأَنْ يَقْتُلُونِ അവരെനെ കൊല്ലുമെന്ന്, കൊല്ലുന്നതിനെ.

മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ കഥ കുറെ വിശദീകരിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സുറത്തുകളിൽ ഒന്നാണ് ഇതും. സു: ത്വാഹയിൽ കൂടുതൽ വിസ്തരിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഓരോ വശത്തിന്റെയും ആവശ്യമായ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി അവിടെ നാം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്

ഇവിടെ അതാവർത്തിച്ച് ദീർഘിപ്പിക്കാതെ അത്യാവശ്യ വിവരണം കൊണ്ട് മതിയാക്കുകയാണ്.

‘ഹാറൂന്റെ അടുക്കലേക്ക് ദൂതനെ അഥവാ മലക്കിനെ അയക്കുക’ എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, തനിക്ക് ഒരു സഹായകൻ എന്ന നിലക്ക് അദ്ദേഹത്തെ റസൂലായി നിയോഗിച്ച് തരണമെന്നായിരുന്നു. ‘എന്റെ മേൽ അവർക്ക് ഒരു കുറ്റം ആരോപിക്കുവാനുണ്ട്’ എന്ന് പറഞ്ഞത്, അദ്ദേഹം മുമ്പ് ഒരു വിബ്ബത്തിയെ കൊലപ്പെടുത്തിയ സംഭവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. മൂസാ (ﷺ) നബിയുടെ അപേക്ഷ അല്ലാഹു അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു.

- 15 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: “ഒരിക്കലുമില്ല; എന്നാൽ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും നമ്മുടെ ദൂഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി പോയിക്കൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, നാം നിങ്ങളുടെ കൂടെ എല്ലാം കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. (ഞാൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും.)
- 16 “എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ ഫിർഔന്റെയടുക്കൽ ചെന്ന് ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ ദൂതൻമാരാണ് എന്ന് പറയുക;”
- 17 “-ഇസ്രാഹൂൽ സന്തതികളെ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ നീ വിട്ടയച്ചു തരണമെന്ന്. (ഇതാണ് ദൗത്യം)”

قَالَ كَلَّا فَادْهَبَا بِعَايَتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ

فَاتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ

15 അവൻ പറഞ്ഞു. 16 ഒരിക്കലുമില്ല, അങ്ങനെയല്ല, അതുവേണ്ടാ. 17 എന്നാൽ രണ്ടാളും പോകുക. 18 നമ്മുടെ ദൂഷ്ടാന്തങ്ങളുംകൊണ്ട്. 19 നിശ്ചയമായും നാം. 20 നിങ്ങളുടെ കൂടെ, ഒന്നിച്ച്. 21 കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്, ശ്രദ്ധിച്ച് കേൾക്കുന്നവരാണ്. 22 ഫാതിയാ എന്നിട്ട് രണ്ടുപേരും ചെല്ലുവിൻ. 23 ഫിർഔന്റെ അടുക്കൽ. 24 എന്നിട്ട് പറയുവിൻ. 25 നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. 26 ദൂതൻമാരാണ്. 27 ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ, ലോകരുടെ റബ്ബിന്റെ. 28 നീ വിട്ടയച്ചു തരണമെന്ന്. 29 ഞങ്ങളുടെകൂടെ, ഒപ്പം. 30 ബി ഇസ്രായീൽ ഇസ്റാഹൂൽ സന്തതികളെ (ഗോത്രത്തെ) .

തൗഹീദിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുക എന്നതാണ് എല്ലാ റസൂലുകളുടേയും പ്രഥമ പ്രധാനമായ കടമ. ഇതിനുപുറമെ, ധാർമ്മികമായും, സദാചാരപരമായുമുള്ള നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളും അവർ അറിയിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ, അതതു ജനങ്ങളുടെ പരിതസ്ഥിതിയനുസരിച്ച് ചില പ്രവാചകന്മാർക്ക് പ്രത്യേകമായി ചില കടമകളും നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരിക്കും. ഈ സൂറത്തിൽ തുടർന്നുവരുന്ന നബിമാരുടെ കഥകളിൽനിന്നും മറ്റും ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. ഫിർഔന്റെയും, ഇസ്രാഹൂൽ ഗോത്രക്കാരുടേയും പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതി നിമിത്തം, ഇസ്രാഹൂലുരെ ഫിർഔനിൽനിന്ന് മോചിപ്പിക്കുക എന്നത് മൂസാ (ﷺ) നബിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പ്രത്യേക കർത്തവ്യമായിരുന്നു. ഇസ്രാഹൂൽ ജനത ഏറെക്കുറെ 400 കൊല്ലത്തോളമായി വിബ്ബത്തികളുടെ (ഈജിപ്തുകാരുടെ) അടിമകളും ഭൃത്യന്മാരുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്. അതികഠിനമായ മർദ്ദനങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവർ ഈജിപ്തിൽ ജീവിച്ചുവരുന്നത്. അവരിൽ മുൻകഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള പ്രവാചകന്മാരാൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഫലസ്തീൻ പ്രദേശത്തേക്ക് അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ അവരെ തങ്ങൾക്ക് വിട്ടുകിട്ടണമെന്നാണ് മൂസ (ﷺ) ഫിർഔനോട്

അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അവനുണ്ടാ അതിന് സമ്മതിക്കുന്നു?!

- 18 അവൻ [ഫിർഔൻ] പറഞ്ഞു: “കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നെ ഞങ്ങൾ വളർത്തിവന്നില്ലേ? നിന്റെ ആയുഷ്കാലത്തിൽനിന്ന് കുറെ കൊല്ലങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നീ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു?”

سِينِ

- 19 “നീ ചെയ്തിട്ടുള്ള (ആ ദുഷ്) പ്രവൃത്തിയും നീ ചെയ്തു. നീ കൃതഘ്നന്മാരിൽ പെട്ടവൻതന്നെ!”

وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنْ

الْكَافِرِينَ

18 അവൻ പറഞ്ഞു. **قَالَ** അവൻ പറഞ്ഞു. **أَلَمْ نُزَكِّكَ** ഞങ്ങൾ നിന്നെ വളർത്തിവന്നില്ലേ. **فِينَا** ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ. **وَلَيْدًا** കുട്ടിയായിരിക്കെ, ശിശുവായിരിക്കെ. **وَلَبِثْتَ** നീ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്തു, താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. **فِينَا** ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ. **مِنْ عُمُرِكَ** നിന്റെ ആയുഷ്കാലത്തിൽ നിന്ന്. **سِينِ** കുറെ കൊല്ലങ്ങൾ. 19 **وَفَعَلْتَ** നീ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. **فَعَلْتَكَ** നിന്റെ (ദുഷിച്ച) പ്രവൃത്തി, വിക്രിയ. **الَّتِي** നീ ചെയ്ത, പ്രവർത്തിച്ച. **وَأَنْتَ** നീ, നീയാകട്ടെ. **مِنْ الْكَافِرِينَ** നന്ദികെട്ടവരില പെട്ടവൻതന്നെ, കൃതഘ്നരിൽ പെട്ടവനാണ്.

മൂസ(عليه السلام) നബിയെ ഒരു കുറ്റവാളിയും, നന്ദികെട്ടവനും ധിക്കാരിയുമായി ചിത്രീകരിക്കുവാനാണ്, ഫിർഔൻ ഇതൊക്കെപ്പറയുന്നത്. നീ ഒരു ചോരക്കുഞ്ഞായിരുന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ നിന്നെ നദിയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തി; ഞങ്ങൾ ലാളിച്ചു വളർത്തി; വളരെക്കാലം നീ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സുഖസമ്പൂർണ്ണമായി കഴിഞ്ഞുകൂടി; ഇതെല്ലാ ഇരിക്കവെ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാളെ നീ കൊലചെയ്ത് നാടുവിടുകയും ചെയ്തു. ഇത്രയും നന്ദികേട് കാട്ടിയതിനു ശേഷം-ഇപ്പോഴിതാ-ഒരു പുതിയ മതവും, വാദവുമായി വന്നിരിക്കുന്നു! എന്നത്രെ ഫിഔന്റെ ആക്ഷേപം.

മൂസ (عليه السلام) നബി അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ 18 കൊല്ലമാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടിയതെന്നും അതല്ല 30 കൊല്ലമാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ദിവ്യദൗത്യവുമായി ഈജിപ്തിൽ വന്നശേഷം ഒരു കൊല്ലത്തെ പരിശ്രമം കൊണ്ടാണ് ഫിർഔന്റെ സന്നിതിയിൽ അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിന് അവസരം ലഭിച്ചതെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. **اللَّهُ اعْلَم**

- 20 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ആ അവസരത്തിൽ ഞാനത് ചെയ്കയുണ്ടായി; ഞാൻ (സൻമാർഗമറിയാതെ) പിഴവ് ബാധിച്ചവരിൽ പെട്ടവനായിരുന്നു.”

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ

- 21 “അങ്ങനെ, നിങ്ങളെ ഭയപ്പെട്ടപ്പോൾ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഞാൻ ഓടിപ്പോയി. അനന്തരം എന്റെ റബ്ബ് എനിക്ക് വിജ്ഞാനം പ്രദാനം ചെയ്തു; എന്നെ അവൻ മുൻസലൂകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.”

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي

حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

- 22 “അതാകട്ടെ, ഇസ്രാഹീൽ സന്തതികളെ നീ അടിമകളാക്കിവെച്ചതിനാൽ, എന്റെ മേൽ നീ എടുത്തുപറയുന്ന ഒരനുഗ്രഹമത്രെ”.

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَىٰ أَنْ عَبَّدَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ

20 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. فَعَلَيْهَا അതു ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചു, ചെയ്തു. إِذَا അപ്പോൾ, ആ അവസരത്തിൽ. وَأَنَا ഞാനാകട്ടെ, ഞാൻ. مِنَ الصَّالِينَ (അറിവില്ലാതെ) പിഴവുപിണഞ്ഞവരിൽപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. 21 അങ്ങനെ (അതിനാൽ) ഞാൻ ഓടിപ്പോയി. مِنْكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. لَمَّا ഞാൻ നിങ്ങളെ ഭയപ്പെട്ടപ്പോൾ. فَوَهَبَ അനന്തരം (എന്നിട്ട്) പ്രദാനംചെയ്തു. لِي എനിക്ക്. رَبِّي എന്റെ റബ്ബ്. حُكْمًا വിജ്ഞാനം, വിധി, അധികാരം. وَجَعَلَنِي എന്നെ അവൻ ആക്കുക (ഉൾപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്തു. مِنَ الْمُرْسَلِينَ മുൻസലുകളിൽ. 22 وَتِلْكَ അത്, അതാകട്ടെ. نِعْمَةٌ ഒരു അനുഗ്രഹമാണ്. تَمُنُّهَا അത് നീ എടുത്തുപറയുന്നു, ദാക്ഷിണ്യം പറയുന്നു. عَلَىٰ എന്റെമേൽ. أَنْ عَبَّدَتْ നീ അടിമകളാക്കിയതിനാൽ. بَنِي إِسْرَءِيلَ ഇസ്രാഹീൽ സന്തതികളെ.

മുസ (ﷺ) ആദ്യമായി കുറ്റം സമ്മതിക്കുകയും, ആ കൈതെറ്റ് വന്നുപോയ പരിതസ്ഥിതി വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ന് എനിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അറിവും, ബോധവും അന്നെന്നിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്റെ പക്കൽ അബദ്ധത്തിൽ വന്നുപോയ ആ കുറ്റത്തിന് നിങ്ങളെന്നെ കൊന്നുകളയുമെന്ന് പേടിച്ച് ഞാൻ നാടുവിടുകയാണുണ്ടായത്. ഇപ്പോൾ എനിക്ക് അല്ലാഹു എനിക്കു വിജ്ഞാനവും പ്രവാചകത്വവും നൽകിയിരിക്കുന്നു. ആ നിലക്കാണ് ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അവന്റെ ദൗത്യവും കൊണ്ട് വന്നിരിക്കുന്നത്. പിന്നെ, നിങ്ങൾ എനിക്ക് ചെയ്ത ചില അനുഗ്രഹങ്ങൾ എടുത്തു പറയുകയുണ്ടായി. വാസ്തവത്തിൽ അത് നിങ്ങളുടെ ഒരു അനുഗ്രഹമായി എടുത്തുദ്ധരിക്കുവാൻ സംഗതിയായത് ഇസ്രായിലിയരെ ആകമാനം നീ അടിമകളാക്കി നിർദ്ദാക്ഷണ്യം മർദ്ദിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടാണല്ലോ. അതില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, മറ്റു കുട്ടികളെപ്പോലെ ഞാനും എന്റെ വീട്ടിൽ എന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ കീഴിൽ തന്നെ വളർന്നുവരുമായിരുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് അതൊരു ദയാദാക്ഷണ്യമായി എടുത്തു പറയാനില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് മുസ(ﷺ) നബി മറുപടി പറയുന്നത്.

‘ഞങ്ങൾ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ ദൂതൻമാരാണെന്ന് മുസാ (ﷺ) പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഫിർഔന് അത് സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

- 23 ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു: “എന്താണ് ലോകരക്ഷിതാവ് (എന്ന് പറയുന്നത്) ?!”

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

- 24 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും അവയ്ക്കിടയിലുള്ളതിന്റെയും രക്ഷിതാവാണ്- നിങ്ങൾ ദൂഢവിശ്വാസമുള്ളവരാണെങ്കിൽ!”

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ إِنَّكُمْ مُوقِنِينَ

23 ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു. وَمَا എന്താണ്, ഏതാണ്. رَبُّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവ്, ലോകരുടെ റബ്ബ്. 24 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبُّ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ റബ്ബ്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَمَا بَيْنَهُمَا രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും. إِنَّكُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. مُوقِنِينَ ഉറപ്പിക്കുന്നവർ, ദൂഢമായിവിശ്വസിക്കുന്നവർ.

ഇത് കേട്ടപ്പോൾ അവൻ ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. താനല്ലാതെ മറെറാരു റബ്ബും, ഇലാഹും ഇല്ലെന്ന് വാദം മുഴുകിയിരുന്ന അവൻ അത് പരിഹാസ്യമാക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തി.

- 25 അവൻ തന്റെ ചുറ്റുമുള്ളവരോട് പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്നില്ലേ (-ഇവൻ പറയുന്നത്) ?!”

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾

- 26 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവും നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാരായ പിതാക്കളുടെ രക്ഷിതാവും തന്നെ.”

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

25 **قَالَ** അവൻ പറഞ്ഞു. **لِمَنْ** യാതൊരുവരോട്. **حَوْلَهُ** അവന്റെ ചുറ്റുമുള്ള. **أَلَا تَسْتَمِعُونَ** നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്നില്ലേ. 26 **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **رَبُّكُمْ** നിങ്ങളുടെ റബ്ബാണ്. **رَبُّ آبَائِكُمْ** നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളുടെയും റബ്ബാണ്. **الْأَوَّلِينَ** പൂർവ്വികന്മാരായ, ആദ്യത്തേവരായ.

ഇങ്ങിനെ, മൂസാ (عليه السلام) നബി കാര്യം ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമാക്കി. പക്ഷെ, ഫിർഓൻ പരിഹാസം വിട്ട് ശുണ്ഠിയിലേക്ക് നീങ്ങി.

- 27 അവൻ (സദസ്യരോട്) പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിങ്ങളുടെ (ഈ) റസൂൽ നിശ്ചയമായും ഭ്രാന്തൻ തന്നെയാണ്!”

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾

- 28 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഉദയസ്ഥാനത്തിന്റെയും, അസ്തമയ സ്ഥാനത്തിന്റെയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും റബ്ബാകുന്നു (അവൻ) -നിങ്ങൾ മനസ്സീരുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ!”

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

27 **قَالَ** അവൻ പറഞ്ഞു. **إِنَّ رَسُولَكُمْ** നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ റസൂൽ. **الَّذِي أُرْسِلَ** അയക്കപ്പെട്ടവനായ. **إِلَيْكُمْ** നിങ്ങളിലേക്ക്. **لَمَجْنُونٌ** ഭ്രാന്തൻതന്നെ. 28 **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **رَبُّ الْمَشْرِقِ** ഉദയസ്ഥാനത്തിന്റെ റബ്ബാണ്. **وَالْمَغْرِبِ** അസ്തമയസ്ഥാനത്തിന്റെയും. **وَمَا بَيْنَهُمَا** രണ്ടിനുമിടയ്ക്കുള്ളതിന്റെയും. **إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ** നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. മനസ്സീരുത്തുന്ന, ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നവർ

ഫിർഓന് ഔദ്ധത്യം വർദ്ധിച്ചു. ന്യായത്തിൽകൂടി സംസാരിക്കുവാൻ അവൻ വഴി കാണുന്നില്ല. അങ്ങനെ ശക്തി ഉപയോഗിക്കുവാൻ മുതിർന്നു ഗർജ്ജിക്കുകയായി.

- 29 അവൻ പറഞ്ഞു: “ഞാനല്ലാത്ത വല്ല ഇലാഹിനെയും നീ സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ തടവുകാരുടെ കൂട്ടത്തിലാക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.”

قَالَ لَنْ أَخَذَتْ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾

- 30 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഞാൻ സുപ്രത്യക്ഷമായ ഒരു കാര്യം [ദൃഷ്ടാന്തം] നിനക്ക് കൊണ്ടുവന്നാലോ?! (നീ സമ്മതിക്കുകയ

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

8

ഗിക്കുകയും ചെയ്യുക;-

- 37 അവർ, എല്ലാ അറിവുള്ള [നീപുണൻമാരായ] ജാലവിദ്യക്കാരെയും അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരട്ടെ.”

يَا تُولٰٓئِكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾

34 അവൻ പറഞ്ഞു. **لَلْمَلَأِ** പ്രമുഖരോട്, പ്രധാനികളോട്. **حَوْلَهُ** തന്റെ ചുറ്റുമുള്ള. **إِنْ هَذَا** നിശ്ചയമായും ഇവൻ. **لَسَاحِرٌ** ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരൻ തന്നെ. **عَلِيمٌ** അറിവുള്ളവനായ. 35 **يُرِيدُ** അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. **أَنْ يُخْرِجَكُمْ** നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാൻ. **مِنْ أَرْضِكُمْ** നിങ്ങളുടെ ഭൂമിയിൽനിന്ന്, നാട്ടിൽ നിന്ന്. **بِسُحْرِهِ** അവന്റെ ജാലവിദ്യകൊണ്ട്, **فَمَاذَا** അതിനാൽ എന്താണ്. **تَأْمُرُونَ** നിങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു, കല്പിക്കുന്നു. 36 **قَالُوا** അവർ പറഞ്ഞു. **أَرْجِهْ** അവൻ ഒഴിവു കൊടുക്കുക, സാവകാശം, കൊടുക്കുക. **وَإِخَاهُ** അവന്റെ സഹോദരനും. **وَأَبْعَثْ** നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക. **فِي الْمَدَائِنِ** നഗരങ്ങളിൽ, പട്ടണങ്ങളിൽ, രാജ്യങ്ങളിൽ. **حَاشِرِينَ** ശേഖരിക്കുന്നവരെ. 37 **يَا تُولٰٓئِكَ** അവർ തനിക്ക് (അങ്ങക്ക്) കൊണ്ടുവരട്ടെ, വരട്ടെ. **بِكُلِّ سَاحِرٍ** എല്ലാ സിഹ്റൻമാരെയും കൊണ്ട്, എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും. **عَلِيمٍ** അറിവുള്ള (നീപുണരായ) .

മുസാ കാണിച്ചത് ഒരു ദിവ്യ ദൃഷ്ടാന്തമെന്നുമല്ല- ജാലവിദ്യ () മാത്രമാണ്-പക്ഷെ അവനതിൽ നീപുണനാണ്; അതുവഴി അവൻ ജനങ്ങളെ വശീകരിച്ച് നാട്ടിൽനിന്ന് പുറത്ത് കൊണ്ട് പോവുകയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്ന് ഫിർഔൻ സമർഥിച്ചു, എങ്കിലും ഇനി എന്തു വേണമെന്നറിയാതെ കൂഴങ്ങി. ദർബാറിലുള്ളവരോട് നിർദ്ദേശം തേടി. തൽക്കാലം മുസാ () നബിയെയും സഹോദരൻ ഹാറൂൻ () നബിയെയും ഒഴിവാക്കിവിടുവാനും നാട്ടിലെല്ലാമുള്ള സമർഥരായ ജാലവിദ്യക്കാരെ ശേഖരിച്ച് കൊണ്ടുവന്ന് ഒരു മത്സരം നടത്തുവാനും അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പെട്ടെന്ന് മുസാ () നബിയെ കൊലചെയ്യുകയോ മറ്റോ ചെയ്താൽ അത് ജനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പവും, ആശങ്കയും ഉള്ളവാക്കിയേക്കുമെന്ന് അവർ കരുതിയിരിക്കാം. ഏതായാലും വമ്പിച്ച ഒരു ജനാവലിയുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് പരസ്യമായിരുന്ന അത് നൽകണമെന്ന് അല്ലാഹുവും ഉദ്ദേശിച്ചു.

- 38 അങ്ങനെ, അറിയപ്പെട്ട ഒരു ദിവസത്തിലെ നിശ്ചിത സമയത്തേക്ക് ജാലവിദ്യക്കാർ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ടു.

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتٍ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾

- 39 ജനങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു: “നിങ്ങൾ സമ്മേളിക്കുന്നുണ്ടോ?”

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

- 40 “ജാലവിദ്യക്കാരാണ് വിജയികളാകുന്നതെങ്കിൽ, നമുക്ക് അവരെ പിൻതുടർന്നേക്കാമല്ലോ!”

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِن كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾

38 **فَجُمِعَ السَّحَرَةُ** അങ്ങനെ ജാലവിദ്യക്കാർ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ടു. **لِمِيقَاتٍ يَوْمٍ** ഒരു ദിവസത്തിലെ നിശ്ചിത സമയത്തേക്ക്. **مَّعْلُومٍ** അറിയപ്പെട്ട (നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട) . 39 **وَقِيلَ لِلنَّاسِ** മനുഷ്യരോട്. **هَلْ أَنتُمْ** നിങ്ങളാണോ. **مُجْتَمِعُونَ** സമ്മേളിക്കുന്നവർ (ഒരുമിച്ചുകൂടുന്നുവോ) . 40 **لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ** സമ്മേളിക്കുന്നവർ (ഒരുമിച്ചുകൂടുന്നുവോ) .

* ‘ജാലവിദ്യ’ എന്നർത്ഥം കൽപിച്ച ‘സിഹ്റ’ (السحر) എന്ന വാക്കിൽ പല ഇനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നുമെന്ന് സു: അൽബഖറ 102-ന്റെയും ത്യാഹാ 66-ന്റെയും വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നമുക്ക് പിൻപറ്റാം, തുടർന്നേക്കാം. السَّحَرَةُ ജാലവിദ്യക്കാരെ. إِنَّ كَانُوا അവർ ആയിരുന്നാൽ. هُمْ അവർ തന്നെ. الْغَالِبِينَ ജയിച്ചവർ, വിജയികൾ.

അങ്ങനെ, ഉത്സവദിവസം പൂർവ്വാഹ്നസമയത്തേക്ക് എല്ലാവരും സമ്മേളിച്ചു. അനേകം ജാലവിദ്യക്കാരും-ആയിരക്കണക്കിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു-ധാരാളം പ്രേക്ഷകരും! രാജകീയമായ പ്രചാരണം മൂറക്കു നടന്നിരിക്കുമല്ലോ. മിക്കവാറും ജാലവിദ്യക്കാർക്കു തന്നെയാണ് വിജയമുണ്ടാകുകയെന്നാണവരുടെ പ്രതീക്ഷ.

41 അങ്ങിനെ, ജാലവിദ്യക്കാർ വന്നപ്പോൾ അവർ ഫിർഔനോട് പറഞ്ഞു: “ഞങ്ങളാണ് വിജയികളാകുന്നതെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും വല്ല പ്രതിഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കുമോ?”

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَأَجْرًا
إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾

42 അവൻ പറഞ്ഞു: “അതെ, അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ (നമ്മുടെ സന്നിധിയിൽ) സാമീപ്യം നൽകപ്പെടുന്നവരിൽ പെട്ടവരുമായിരിക്കും.”

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾

43 മൂസാ അവരോട് [ജാലവിദ്യക്കാരോട്] പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾക്ക് ഇടുവാനുള്ളത് ഇട്ടേക്കൂ”.

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾

44 അപ്പോൾ, അവർ തങ്ങളുടെ കയറുകളും, വടികളും (നിലത്ത്) ഇട്ടു. അവർ (ഇപ്രകാരം) പറയുകയും ചെയ്തു: “ഫിർഔന്റെ വീര്യംകൊണ്ട് നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ തന്നെയായിരിക്കും വിജയികൾ!”

فَالْقَوْمَ حِبَاهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا
لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

45 അനന്തരം മൂസാ തന്റെ വടി ഇട്ടു. അപ്പോഴതാ, അവർ പകിട്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനെ (മുഴുവനും) അത് വിഴുങ്ങിക്കളയുന്നു!

فَأُلْقِيَ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾

46 അപ്പോൾ, ജാലവിദ്യക്കാർ ‘സുജൂദാ’യി വീഴ്ത്തപ്പെട്ടു [സാഷ്ടാംഗം നിലംപതിച്ചു].

فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾

47 അവർ പറഞ്ഞു: “ഞങ്ങൾ ലോകരക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചു,-

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

48 അതായത്, മൂസായുടേയും, ഹാറൂന്റെയും രക്ഷിതാവിൽ!”.

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾

41 അങ്ങിനെ വന്നപ്പോൾ. السَّحَرَةُ ജാലവിദ്യക്കാർ. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لِفِرْعَوْنَ ഫിർഔനോട്. أَإِنَّا തീർച്ചയായും ഉണ്ടോ. لَأَجْرًا ഞങ്ങൾക്ക്. الْغَالِبِينَ വിജയികൾ. 42 അവൻ പറഞ്ഞു. نَعَمْ അതെ, ഉവ്വ്. وَإِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. إِذَا അപ്പോൾ, എന്നാൽ. لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ സാമീപ്യം നൽകപ്പെടുന്നവരിൽപെട്ടവരുമാണ് (അടുത്ത ആളുകളായിരിക്കും). 43 അവരോട് മൂസാ പറഞ്ഞു. أَلْقُوا നിങ്ങൾ ഇടുക, പ്രയോഗിക്കുക. مَا യാതൊന്ന്. مُلْقُونَ നിങ്ങൾ (അത്) ഇടുന്നവരാകുന്നു. 44 അങ്ങനെ അവർ ഇട്ടു. حِبَاهُمْ അവരുടെ കയറുകൾ. وَعَصِيَّهُمْ അവരുടെ വടികളും. وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. بِعِزَّةِ വീര്യംകൊണ്ട്, പ്രതാപംകൊണ്ട്, മഹ

താത്താൽ. ^١ഫിർഔൻ. ^٢നിശ്വയമായും ഞങ്ങൾ. ^٣ഞങ്ങൾതന്നെയാണ്. ^٤ഘാലൂൻ. വിജയികൾ, ജയിക്കുന്നവർ. 45 ^٥فَالْقِيَ مُوسَى അനന്തരം മൂസാ ഇട്ടു. ^٦عَصَاهُ തന്റെ വടി. ^٧فَإِذَا هِيَ അപ്പോഴതാ അത്. ^٨تَلْقَفُ വിഴുങ്ങുന്നു. ^٩مَا يَأْفِكُونَ അവർ പകിട്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, കൃത്രിമം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. 46 ^{١٠}فَالْقِيَ അപ്പോൾ ഇടപ്പെട്ടു (നിലംപതിച്ചു). ^{١١}السَّحَرَةُ ജാലവിദ്യക്കാർ. ^{١٢}سَاجِدِينَ സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരായനിലയിൽ, സുജൂദ് ചെയ്തുകൊണ്ട്. 47 ^{١٣}قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. ^{١٤}آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. ^{١٥}رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിൽ. 48 ^{١٦}رَبِّ مُوسَى മൂസായുടെ റബ്ബ്. ^{١٧}وَهَارُونَ ഹാറൂന്റെയും.

എന്തോ ചില രാസപ്രയോഗങ്ങളുടെയോ മറ്റോ സഹായത്താൽ പൊതുജനദുഷ്ടിയിൽ പാമ്പുകളാണെന്ന് തോന്നിക്കുന്നവിധം ജാലവിദ്യക്കാർ നടത്തിയ പ്രദർശനം പാടെ പരാജയപ്പെട്ടു. അവർ നിലത്തിട്ടിരുന്ന കയറുകളും വടികളുമാകുന്ന കൃത്രിമപ്പാമ്പുകളെ യെല്ലാം മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ വടിയാകുന്ന ഭയങ്കരനായ ആ പെരുമ്പാമ്പ് വഴുങ്ങി കളഞ്ഞു. അവർ പരാജയം സമ്മതിച്ചു. അത് ദൈവിക ദുഷ്ടാന്തം തന്നെയാണെന്ന് അവർക്ക് ശരിക്കും ബോധ്യപ്പെട്ടു. അവർ ലോക രക്ഷിതാവിങ്കൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവന് സുജൂദായി നിലംപതിക്കുകയും ചെയ്തു. തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഒട്ടും ധൈര്യക്ഷയം കൂടാതെ അവർ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു ഫിർഔന് ഇത് വമ്പിച്ച അടിയാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

- 49 അവൻ [ഫിർഔൻ] പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ സമ്മതം നൽകും മുമ്പായി അവനെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു (അല്ലേ) ?! നിശ്വയമായും, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ജാലവിദ്യ പഠിപ്പിച്ചുതന്ന നിങ്ങളുടെ നേതാവുതന്നെയാണ്. അതു കൊണ്ട് അടുത്തുതന്നെ നിങ്ങൾക്കറിയാറാകും;-
- قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
- 50 നിശ്വയമായും, നിങ്ങളുടെ കൈകളും, കാലുകളും വ്യത്യസ്തമായനിലയിൽ ഞാൻ മുറിപ്പിച്ചുകളയും; നിങ്ങളെ മുഴുവനും ഞാൻ ക്രൂശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും”.
- لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِّنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَيْكُمْ أَجْمَعِينَ
- 51 അവർ പറഞ്ഞു: “ഒരു ദോഷവുമില്ല [വിരോധവുമില്ല]; നിശ്വയമായും ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങി ചെല്ലുന്നവരാകുന്നു.
- قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ
- 52 ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളിൽ ആദ്യത്തേവരായതിനാൽ, ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുമെന്ന് ഞങ്ങളാശിക്കുന്നു”.
- إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَن كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ

49 അവൻ പറഞ്ഞു. ^١فَالْقِيَ നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിച്ചു (അല്ലേ). ^٢قَالَ ഞാൻ സമ്മതം നൽകുന്നതിനുമുമ്പ്. ^٣لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. ^٤إِنَّهُ നിശ്വയമായും അവൻ നിങ്ങളുടെ വലിയവൻ (നേതാവ്) തന്നെ. ^٥عَلَّمَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതന്നവനായ. ^٦السَّحَرَةُ ജാലവിദ്യ. ^٧فَلَسَوْفَ ആകയാൽ വഴിയെ (അടുത്തുതന്നെ). ^٨تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും, നിങ്ങൾക്കറിയാം. 50 ^٩لَا قُطْعَنَ നിശ്വയമായും ഞാൻ മുറിപ്പിക്കും, ധാരാളം മുറിച്ചുകളയും. ^{١٠}أَيْدِيكُمْ നിങ്ങളുടെ കൈകൾ. ^{١١}وَأَرْجُلُكُمْ നിങ്ങളുടെ കാലുകളും. ^{١٢}مِّنْ خَلْفٍ വ്യത്യസ്തമായ നിലയിൽ. ^{١٣}وَأَجْمَعِينَ നിങ്ങളെ ക്രൂശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. 51 ^{١٤}قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. ^{١٥}لَا ضَيْرَ

ദോഷമില്ല, വിരോധമില്ല. **إِلَىٰ رَبِّنَا** നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. **إِلَىٰ رَبِّنَا** ഞങ്ങളുടെ രബ്ബികളേക്ക്. **مُنْقَلِبُونَ** മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നവർതന്നെ, തിരിച്ചെത്തുന്നവരാണ്. **52** **إِنَّا نَطْمَعُ** നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, മോഹിക്കുന്നു. **أَن يَغْفِرَ لَنَا** പൊറുത്തുതരുമെന്ന്. **لَا** ഞങ്ങൾക്ക്. **بُنَّ** ഞങ്ങളുടെ രബ്ബ്. **أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ** ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ, പിഴവുകൾ. **كُنَّا** ഞങ്ങൾ ആയതിനാൽ. **سُطَىٰ** സത്യ വിശ്വാസികളിൽ ആദ്യത്തേവർ. പ്രഥമവിശ്വാസികൾ.

ഫിർഔൻ ക്രോധിച്ചു തന്റെ അനുജനായ അഹ്മദ്യെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചത് വമ്പിച്ചതെറ്റായി അവൻ ചിത്രീകരിച്ചു. അവരങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ കാരണം. മൂസാ (عليه السلام) നബി അവരുടെ നേതാവും ഗുരുവും ആയതാണെന്ന് പറഞ്ഞ് തന്റെ പരാജയം മറച്ചുവെക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ആ ശുദ്ധാത്മാക്കളായ സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൈ കയ്യുകൾ-ഒരു പുറത്തെ കാലും മറു പുറത്തെ കയ്യുമായി-മുറിച്ചും, അവരെ കുരിശിൽ തറച്ചും മൃഗീയമായി ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് ആക്രോശിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാൽ, സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചു കഴിഞ്ഞ അവർ അതൊന്നും വിലവെച്ചില്ല. യാതൊരു വിരോധവുമില്ല ഞങ്ങൾ ഏതായാലും അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നവർ തന്നെയാണ്; മരണം ഒരിക്കൽ അനിവാര്യമാണ്; അതുകൊണ്ട് തന്റെ ശിക്ഷയൊന്നും ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. മാത്രമല്ല ഞങ്ങൾ ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ട് ഉടനേത്തന്നെ ആദ്യമായി വിശ്വസിച്ചവരായതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുതരുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് പ്രതീക്ഷയുണ്ട്. എന്നിങ്ങനെയാണവർ ഫിർഔന് സധീരം മറുപടി കൊടുത്തത് ഫിർഔനിന്റെ വിധിക്ക് ഈജിപ്തിൽ മറുകെ ഇല്ലല്ലോ അങ്ങിനെ അവരെല്ലാം തൗഹീദിന്റെ രക്തസാക്ഷികളായിത്തീർന്നു.

പിന്നീട് കുറേക്കാലം മൂസാ (عليه السلام) ജനങ്ങളെ തെഹ്റീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പല അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്ക് കാണിച്ചു കൊടുത്തു. ഫിർഔനും അവന്റെ ജനതയും അവരുടെ പഴയനിലപാടിൽതന്നെ ഉറച്ചുനിന്നു. ഇസ്രാഹീലിയരിൽപെട്ട കുറെ ആളുകൾ മാത്രം തൗഹീദിൽ വിശ്വസിച്ചു. മൂസ (عليه السلام) നബി പ്രബോധനം ചെയ്ത് തുടങ്ങിയതുമുതൽ ഇസ്രാഹീൽ ഗോത്രക്കാർ കൂടുതൽ മർദ്ദനത്തിനിരയായിരുന്നു. അവർ മൂസാ (عليه السلام) നബിയെ പൊറുതിമുട്ടിക്കുകയുണ്ടായി. അവരെ രക്ഷിക്കാനായി അദ്ദേഹം പ്രാർഥിക്കുകയുണ്ടായി. അല്ലാഹു പ്രാർഥന സ്വീകരിച്ചു

വിഭാഗം-4

- 53 നാം മൂസാക്ക് 'വഹ്യു' (ബോധനം) നൽകി: “എന്റെ അടിയാൻമാരെയും കൊണ്ട് രാപ്രയാണം ചെയ്യുക (രാത്രി പോയിക്കൊള്ളുക) ; നിങ്ങൾ അനുഗമിക്കപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും (ഫിർഔനും കൂട്ടരും നിങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വരും).”
- 54 അപ്പോൾ, (വിവരമറിഞ്ഞ്) ഫിർഔൻ നഗരങ്ങളിൽ (ജനങ്ങളെ) ശേഖരിക്കുന്ന ആളുകളെ അയച്ചു (അവർ ഇങ്ങിനെ പ്രചാരം ചെയ്തു) :-
- 55 “നിശ്ചയമായും, ഇക്കൂട്ടർ കുറഞ്ഞ ആളുകളുള്ള ഒരു സംഘമത്രെ.
- 56 അവർ നിശ്ചയമായും നമ്മെ അരിശം കൊള്ളിച്ചവരുമാണ്.

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن أَسْرِ بِعِبَادِي ۖ إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ ۝ ﴾

﴿ فَأَرْسَلْ فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۝ ﴾

﴿ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ۝ ﴾

﴿ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ۝ ﴾

57 നാമാകട്ടെ, ജാഗരൂകരായ ഒരു സംഘക്കാരമാകുന്നു”.

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ ﴿٥٧﴾

53 നാം ബോധനം നൽകി, വഹ്യം കൊടുത്തു. إِلَىٰ مُوسَىٰ മൂസാക്ക്. أَنِ اسْرَ നീ രാപ്രയാണം (രാവുയാത്ര) ചെയ്യുക എന്ന് عَادَىٰ എന്റെ അടിയാന്മാരുമായി انكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ متبعون പിൻതുടരപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും. 54 فَأَرْسَلْنَا فِرْعَوْنَ അപ്പോൾ ഫിർഔൻ അയച്ചു. فِي الْمَدَائِنِ നഗരങ്ങളിൽ, രാജ്യങ്ങളിൽ. حَاشِرِينَ ശേഖരിക്കുന്നവരെ, ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നവരെ. 55 إِنَّ هَؤُلَاءِ നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ. لَشِرْذِمَةٌ ഒരു സംഘംതന്നെയാണ്, കൂട്ടംതന്നെ. كَاذِبُونَ കുറഞ്ഞആളുള്ള, കുറഞ്ഞവരായ. 56 وَإِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لَأَن نَّمْنَمِ لَغَائِظُونَ അരിശംകൊള്ളിക്കുന്നവരുമാണ്. 57 وَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. لَجَمِيعٌ ഒരു സംഘക്കാരാണ്, കൂട്ടക്കാരതന്നെ. حَاذِرُونَ ജാഗരൂകരായ, ഉണർവ്വുള്ള.

വഹ്യം അനുസരിച്ച് മൂസാ (عليه السلام) നബിയും ഇസ്രാഹീലിയരും രാത്രി പുറപ്പെട്ടു. ഫിർഔൻ എങ്ങിനെയോ വിവരമറിഞ്ഞു. ഉടൻടി പല ഭാഗത്തേക്കും ആളയച്ച് സൈന്യ സജ്ജീകരണം ചെയ്തു. ഇസ്രാഹീൽ ജനത നന്നെ കുറച്ചേയുള്ളൂ. അവരെ പിടിക്കുവാൻ നമുക്ക് പ്രയാസമില്ല. അവർ മുമ്പേതന്നെ നമ്മെ അരിശം കൊള്ളിച്ചുവന്ന ജനയാണ്. അവരെ നാം എപ്പോഴും ജാഗരൂകരായും ഗൗനിച്ചും തന്നെയാണ് കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നതും. എന്നിങ്ങനെ പ്രഖ്യാപനം നടത്തി. ഒരു വമ്പിച്ച സേന തയ്യാറായി.

حَاذِرُونَ എന്ന വാക്കിന് പകരം حَازِرُونَ എന്നും ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ നാം ജാഗ്രതയെടുത്തവരാണ്-അഥവാ ആയുധസാമഗ്രികൾ മുതലായ മുൻകരുതൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാണ്-എന്ന് സാരമാകുന്നു

58 അങ്ങനെ, നാം അവരെ തോപ്പുകളിൽ നിന്നും, (നദി മുതലായ) നീരുറവകളിൽ നിന്നും പുറത്തിറക്കി;

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٨﴾

59 ഭണ്ഡാരങ്ങളിൽനിന്നും, മാനുഷമായ സ്ഥാനത്തു നിന്നും (പുറത്തിറക്കി - അവർ ഇസ്രാഹീലിയരെ പിൻതുടർന്നു) .

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٩﴾

60 അപ്രകാരമാണ് (സംഭവിച്ചത്) . അവയ്ക്ക് ഇസ്രാഹീൽ സന്തതികളെ നാം അവകാശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

كَذَٰلِكَ وَأَوْثَرْنَاهَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٦٠﴾

58 അങ്ങനെ നാമവരെ പുറത്തിറക്കി, പുറത്താക്കി. مِّنْ جَنَّاتٍ തോപ്പുകളിൽനിന്ന്. عُيُونٍ നീരുറവകളിൽനിന്നും, അരുവികളിൽനിന്നും. 59 وَكُنُوزٍ ഭണ്ഡാരങ്ങളിൽനിന്നും. وَمَقَامٍ സ്ഥാനത്തുനിന്നും. كَرِيمٍ മാനുഷമായ. 60 كَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ്. وَأَوْثَرْنَاهَا അവയ്ക്ക് നാം അവകാശപ്പെടുത്തി, അതിന് അവകാശികളാക്കി. بِبَنِي إِسْرَءِيلَ ഇസ്രാഹീൽ സന്തതികളെ.

ഉൽപന്നസമൃദ്ധങ്ങളായ തോട്ടങ്ങൾ. ജലാശയങ്ങൾക്കരികെ പരന്നുകിടക്കുന്ന വിശാലമായ വയൽപാടങ്ങൾ, നീലനദിയും ഉപനദികളും തുടങ്ങിയ ജലാശയങ്ങൾ, കണക്കില്ലാത്ത സ്വർണ്ണനികഷപങ്ങൾ, അന്തരീക്ഷത്തിൽ തല പൊക്കിനിൽക്കുന്ന കൊട്ടാരങ്ങൾ, അതിവിസ്തൃതമായ രമ്യഹർമ്മ്യങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ഈജിപ്തിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള സർവ്വസ്വവും പിന്നിൽ വിട്ടേച്ചുകൊണ്ട് ഫിർഔനും സൈന്യവും പുറത്തുവന്നു-അല്ലാഹു അവരെ പുറത്തിറക്കി. അങ്ങിനെയാണ് അക്രമ സംഭവിച്ചത്. അതേ പ്രകാരത്തിലുള്ള സുഖസൗകര്യ

ങ്ങൾ പിന്നീട് അല്ലാഹു ഇസ്രാഹൂലുകൾക്ക് ഫലസ്തീനിൽ വെച്ച് നൽകുകയുണ്ടായി. ഇതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ‘അവയക്ക് ഇസ്രാഹൂൽ സന്തതികളെ നാം അവകാശപ്പെടുത്തി’ എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഫിർഔനും കൂട്ടരും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടശേഷം ഇസ്രാഹൂലുകൾ ഈജിപ്തിലേക്ക് മടങ്ങിയതായി ചരിത്രം കാണുന്നില്ല.

- 61 എന്നിട്ട് അവർ (ഫിർഔനും സൈന്യവും) ഉദയവേളയിലായിക്കൊണ്ട് അവരുടെ പിന്നാലെ വന്നു.

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦١﴾

- 62 അങ്ങനെ, രണ്ടു സംഘവും പരസ്പരം കണ്ടപ്പോൾ മൂസായുടെ ആൾക്കാർ പറഞ്ഞു: “നിശ്ചയമായും നാം, പിടിയിലകപ്പെടുന്നവരാണല്ലോ!”

فَلَمَّا تَرَاءَا الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴿٦٢﴾

- 63 അദ്ദേഹം (മൂസാ) പറഞ്ഞു: “ഒരിക്കലുമില്ല, എന്റെ കൂടെ എന്റെ റബ്ബുണ്ട്; അവൻ എനിക്ക് (വേണ്ടുന്ന) മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിക്കൊള്ളും.”

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٣﴾

61 എന്നിട്ട് അവർ അവരെ അനുഗമിച്ചു, പിന്നാലെ ചെന്നു. مُشْرِقِينَ അവർ ഉദയവേളയിലായിക്കൊണ്ട് (ഉദയസമയത്ത്) . 62 അങ്ങനെ അനേകം കണ്ടപ്പോൾ, കാണാറായപ്പോൾ. الْجَمْعَانِ രണ്ടു സംഘവും. قَالَ പറഞ്ഞു. أَصْحَابُ مُوسَى മൂസായുടെ ആൾക്കാർ. إِنَّا لَمُدْرَكُونَ നാം പിടിയിൽപെടുന്നവർതന്നെ. 63 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. كَلَّا ഒരിക്കലുമില്ല, അങ്ങനെയല്ല. مَعِيَ നിശ്ചയമായും എന്റെ കൂടെയുണ്ട്. رَبِّي എന്റെ റബ്ബ്. سَيَهْدِينِ അവൻ എനിക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിക്കൊള്ളും, എനിക്ക് വഴികാട്ടും

ഫിർഔനും പട്ടാളസംഘവും ഉദയസമയത്ത് തങ്ങളുടെ അടുത്തെത്താറായി കണ്ടപ്പോൾ, ഇസ്രാഹൂലുകൾ മുറവിളി കൂട്ടുകയായി. അവർ ചെങ്കടലിനടുത്തെത്തിയിരിക്കുന്നു. പിന്നാലെ ശത്രുക്കളും, മുന്നിൽ സമുദ്രവും! മൂസാ (ﷺ) നബിക്കറിയാം, അല്ലാഹു തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുമെന്ന്. അദ്ദേഹം അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ചു.

- 64 അപ്പോൾ, “നിന്റെ വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തിൽ അടിക്കുക” എന്ന് മൂസാക്ക് നാം (അല്ലാഹു) ബോധനം നൽകി. (അദ്ദേഹം അടിച്ചു.) അപ്പോൾ അത് പിളർന്നു. എന്നിട്ട് ഓരോ പിളർപ്പും വമ്പിച്ച മലനിണ്ണപോലെയായിത്തീർന്നു.

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٤﴾

- 65 അവിടെവെച്ച് മറ്റേവരെ (ഫിർഔന്റെ സംഘത്തെ) നാം അടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

وَأَزَلَفْنَا ثُمَّ الْآخَرِينَ ﴿٦٥﴾

- 66 മൂസായെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും മുഴുവൻ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَّعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٦﴾

- 67 പിന്നീട്, മറ്റേകൂട്ടരെ നാം മുക്കിക്കൊന്നു.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٦٧﴾

- 68 നിശ്ചയമായും, അതിൽ ഒരു(വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തം ഉണ്ട്. അവരിൽ അധികമാളും **إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ** വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.
- 69 നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് തന്നെയാണ് **وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ** പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും.

64 അപ്പോൾ നാം വഹ്യാ (ബോധനം) നൽകി. **إِلَىٰ مُوسَىٰ** മൂസാക്ക്. അടിക്കുക എന്ന്. **بَعْصَاكَ** നിന്റെ വടി കൊണ്ട്. **الْبَحْرَ** സമുദ്രത്തിൽ, സമുദ്രത്തിന്. **فَانْفَلَقَ** അപ്പോളതു പിളർന്നു. **فَكَانَ** എന്നിട്ടു ആയി. **كُلُّ فِرْقٍ** എല്ലാ പിളർപ്പും. **كَالطُّودِ** മലന്തിണ്ണപോലെ. **الْعَظِيمِ** വമ്പിച്ച. 65 നാം അടുപ്പിക്കയും ചെയ്തു, അണയിച്ചു. **ثُمَّ** അവിടെവെച്ച്. **الْآخِرِينَ** മറ്റേവരെ, മറ്റേകുട്ടരേ. 66 നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. **مُوسَىٰ** മൂസായെ. **وَمَنْ مَّعَهُ** തന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും. **أَجْمَعِينَ** മുഴുവനും, എല്ലാവരെയും. 67 പിന്നെ നാം മൂക്കി, മൂക്കി നശിപ്പിച്ചു. **ثُمَّ** അറുത്തു. **أَعْرَفْنَا** നാം അറിയുകയും ചെയ്തു. **ثُمَّ** പിന്നെ നാം മൂക്കി, മൂക്കി നശിപ്പിച്ചു. **الْآخِرِينَ** മറ്റേവരെ. 68 **إِنَّ فِي ذَلِكَ** നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. **لَآيَةً** ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തം. **وَمَا كَانَ** ആയിട്ടില്ല, ഇല്ല, അല്ല. **أَكْثَرُهُمْ** അവരിൽ അധികമാളും. **مُؤْمِنِينَ** വിശ്വാസികൾ, വിശ്വസിക്കുന്നവർ. 69 **وَإِنَّ رَبَّكَ** നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്. **هُوَ** അവൻതന്നെയാണ്. **الْعَزِيزُ** പ്രതാപശാലി, വീര്യപ്പെട്ടവൻ. **الرَّحِيمُ** കരുണാനിധി.

വഹ്വ് കിട്ടിയ പ്രകാരം മൂസാ (عليه السلام) നബി തന്റെ വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തിൽ അടിച്ചതോടെ സമുദ്രം ഇരു പുറങ്ങളിലേക്കും മാറി നിന്നു. ഇസ്റാഹൂലയ്ക്ക് സസുഖം കടന്നു പോകുമാറ് വിശാലമായ മാർഗ്ഗം തുറക്കപ്പെട്ടു. ഇരുപുറങ്ങളിലും വമ്പിച്ച മലപോലെ ജലം ഉയർന്ന് ചിറച്ചു നിൽക്കുന്നതിനിടയിൽക്കൂടി അവർ മറുകരപറ്റി രക്ഷപ്പെട്ടു. അപ്പോഴേക്കും അവരെ പിടികൂടാൻ വേണ്ടി പിൻതുടർന്നു വരുന്ന ഫിർഔനും കൂട്ടരും ആ വിശാലമായ സമുദ്രകവാടത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ച് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഉടനെ വെള്ളം തമ്മിൽ കൂടിമുട്ടുകയും അവർ ആകമാനം മുങ്ങി നശിക്കുകയും ചെയ്തു.

മേലുദ്ദരിച്ച ആ വമ്പിച്ച സംഭവത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിനും, ശക്തി മാഹാത്മ്യത്തിനും മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ സത്യതക്കുമെല്ലാംതന്നെ മതിയായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. അതേ വിശ്വാസത്തിലേക്കാണ് മുഹമ്മദ് (ﷺ) നബിയും ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നത്. എന്നരികെ, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാനും. ഈ സംഭവം തെളിവായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകളും, ചിന്തിക്കുന്നില്ല, വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

67, 68 എന്നീ ആയത്തുകളിലെ അതേ വാചകങ്ങൾ 8 ഉം 9 ഉം ആയത്തുകളിലും നാം കണ്ടുവെല്ലോ. സസ്യലതാതികളുടെ ഉൽപാദനത്തിലടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു കൊണ്ടായിരുന്നു അവിടെ അത് പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇവിടെ (ﷺ) മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെയും, ഫിർഔന്റെയും കഥയെതുടർന്നാണ്. ഇനിയും ഈ സുറത്തിൽ തുടർന്നു വരുന്ന ഓരോ നബി മാരുടെ കഥക്കുശേഷവും ആവാക്യങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ, ഈ സുറത്തിൽ അത് എട്ടുപ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. പ്രസ്തുത ദൃഷ്ടാന്തസംഭവങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ മനുഷ്യസാധ്യമല്ലാത്തതും സാധാരണഗതിക്കതീതമായതുമായതാണെന്ന് ആ വാക്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു ഖുർആനിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള സൂചനകൾ നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്ന ഒരു സംഗതിയത്രെ. നമ്മെ ചിന്തിപ്പിക്കുവാനാണ് അതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാണ് (العزيز) എന്ന പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, മനുഷ്യർ എത്ര അനുസരണമില്ലാത്തവനും, ധിക്കാരിയുമായിരുന്നാൽപോലും, അവന്റെ പ്രതാപത്തിനും, മഹത്വത്തിനും യാതൊരു കോട്ടവും നേരിടുവാനില്ലെന്നും അതിന്റെ നാശം മനുഷ്യർ

തന്നെയാണനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയെന്നും ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയാകുന്നു. അതോടൊന്നിച്ചു തന്നെ ‘കരുണാനിധി’ (الرحيم) യാണ് എന്നും ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളത് നോക്കുക. മനുഷ്യൻ എന്ത് തെറ്റുകുറ്റം ചെയ്താലും ശരി, വേദിച്ച് മടങ്ങുന്ന പക്ഷം അത് പൊറുത്ത് കൊടുത്ത് കരുണ ചെയ്യുവാൻ അല്ലാഹു തയ്യാറാണെന്നത്രെ അത് കാണിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ മനുഷ്യൻ എല്ലാ സമയത്തും അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെട്ടും, അവന്റെ കാരുണ്യത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാകുന്നുവെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

لو يعلم المؤمن ما عند الله من العقوبة ما طمع بجنته احد ولو يعلم الكافر ما عند الله من الرحمة ما قنط من رحمته احد - رواه مسلم

(സത്യവിശ്വാസിയായ മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അടങ്കലുള്ള ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് (പൂർണ്ണമായി) അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവന്റെ സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കുമെന്ന് ഒരാളുംതന്നെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതല്ല. അവിശ്വാസിയായ മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കലുള്ള കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് (ശരിക്ക്) അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, അവന്റെ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒരാളും തന്നെ നിരാശപ്പെടുന്നതുമല്ല) ഓരോന്നും അത്രയും വിശാലവും ശക്തിമത്തുമാണെന്ന് സാരം.

വിഭാഗം 5

70 [നബിയേ] ഇബ്രാഹീമിന്റെ വൃത്താന്തവും അവരിൽ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുക;-

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ

71 അതായത്: അദ്ദേഹം തന്റെ പിതാവിനോടും, ജനങ്ങളോടും “നിങ്ങൾ എന്നിനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നത്” എന്ന് ചോദിച്ച സന്ദർഭം.

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ

72 അവർ പറഞ്ഞു: “ഞങ്ങൾ ചില ബിംബങ്ങളെ ആരാധിച്ചു വരുന്നു; അങ്ങനെ, ഞങ്ങൾ അവയ്ക്ക് ഭജനമിരിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.”

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَافِيَةً

73 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പാർത്ഥി) കുമ്പോൾ അവർ നിങ്ങളെ (പാർത്ഥിക്കുന്നതായി) കേൾക്കുമോ? അല്ലെങ്കിൽ, അവർ നിങ്ങൾക്ക് (എന്തെങ്കിലും) ഉപകാരം ചെയ്യുകയോ, ഉപദ്രവം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുമോ?”

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يُضُرُّونَ

74 അവർ പറഞ്ഞു: (അതൊന്നുമില്ല) പക്ഷെ, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ അപ്രകാരം ചെയ്തുവരുന്നതായി ഞങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു. (ഞങ്ങളവരെ അനുകരിച്ചുവെന്നുമാത്രം)

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ

70 നീ ഓതിക്കൊടുക്കുക. അബ്രാഹിം. അബ്രാഹിം. ഇബ്രാഹീമിന്റെ വൃത്താന്തം, വർത്തമാനം. 71 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം, പറഞ്ഞപ്പോൾ. തന്റെ പിതാവിനോട്, ബാപ്പയോട്. തന്റെ ജനങ്ങളോടും. നിങ്ങൾ എന്നിനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നത്. 72 അവർ പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നു. ചില ബിംബങ്ങളെ. അങ്ങനെ ഞങ്ങളായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവയ്ക്ക്, അവയുടെ അടങ്കൽ. ഭജനമിരിക്കുന്നവർ. 73 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അവർ നിങ്ങളെ

കേൾക്കുമോ. **إِذْ تَدْعُونَ** നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, വിളിക്കുമ്പോൾ. **أَوْ يَنْفَعُكُمْ** അല്ലെങ്കിൽ അവർ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യുമോ. **أَوْ يَضُرُّونَ** അല്ലെങ്കിൽ അവർ ഉപദ്രവം ചെയ്യുമോ. 74 **فَإِلَّا** അവർ പറഞ്ഞു. **بَلْ وَجَدْنَا** പക്ഷേ, ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു, കണ്ടെത്തി. **مَاءًا** ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ. **كَذَلِكَ** അപ്രകാരം, അങ്ങിനെ. **يَفْعَلُونَ** അവർ ചെയ്യുന്നതായി.

മുസാ (عليه السلام) നബിയുടെ കഥയെത്തുടർന്ന് ഇബ്രാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ചില വൃത്താന്തങ്ങളാണ് അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നത്. പിതാവും നാട്ടുകാരും ആരാധിച്ചുവരുന്നത് വിഗ്രഹങ്ങളെയാണെന്ന് ഇബ്രാഹീം (عليه السلام) നബിക്കറിയാത്തതല്ല. അതിന്റെ നിരർത്ഥത വിവരിച്ച് കൊടുക്കുവാൻ ഒരസ്ഥിവാദമിടുകയാണ് അദ്ദേഹം ഈ ചോദ്യം വഴി ചെയ്യുന്നത്. തങ്ങൾ ബിംബങ്ങളെ ആരാധിക്കാറുണ്ടെന്ന് മാത്രമല്ല, അവയുടെ മുമ്പിൽ സ്ഥിരമായി നമിച്ചുകൊണ്ട് ഭജനമിരിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടെന്നും അവർ അറിയിച്ചു. ആ ഉത്തരം തന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന് അവരിൽ നിന്ന് ലഭിക്കേണ്ടതും. ശരി, അത്രയെല്ലാം അവയ്ക്ക് നിങ്ങൾ സ്ഥാനം കൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളും, അപേക്ഷകളും അവർ സാധിപ്പിച്ചു തരേണ്ടതാണല്ലോ. അവ അതൊക്കെ കേൾക്കുമോ? അതുമില്ലെങ്കിൽ അവ നിങ്ങൾക്ക് ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഉപകാരം ചെയ്യുമോ? അതുമില്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും ഉപദ്രവം ചെയ്യാനെന്നെങ്കിലും അവക്ക് കഴിയുമോ എന്നെല്ലാമാണ് അദ്ദേഹം തുടർന്ന് ചോദിക്കുന്നത്. ‘ഇല്ല, ഇല്ല’ എന്നു മാത്രമാണവരുടെ ഉത്തരം. പക്ഷേ, ഈ ഉത്തരംകൊണ്ട് മതിയാക്കിയാൽ അവരുടെ മതം പൊളിഞ്ഞുപോകുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാക്കളെ ശരണം പ്രാപിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ അവയെ ആരാധിച്ചു വരുന്നത് കണ്ടു. ഞങ്ങളും അതനുകരിച്ചു വന്നു. ഒരു കാര്യവുമില്ലാതെ, അവരങ്ങിനെ ചെയ്യുമോ? ഇതാണവരുടെ ന്യായീകരണം! ഇബ്രാഹീം (عليه السلام) നബി തുടർന്നു.

75 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “എന്നാൽ, നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ) -നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ-”

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾

76 “[അതെ] നിങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ മുൻകഴിഞ്ഞ പിതാക്കളും (ആരാധിക്കുന്നതിനെ) തന്നെ?!”

أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾

77 “അവർ [ആ ആരാധ്യന്മാർ] എനിക്ക് ശത്രുക്കളാണ് -ലോകരക്ഷിതാവൊഴികെ”.

فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾

75 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **أَفَرَأَيْتُمْ** എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (മനസ്സിലാക്കിയോ - ഒന്ന് പറയുവിൻ) . **مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ** നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ. 76 **أَنْتُمْ** നിങ്ങൾ തന്നെ. **وَآبَاؤُكُمْ** നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും. **الْأَقْدَمُونَ** മുൻകഴിഞ്ഞവരായ, പൗരാണികരായ. 77 **فَإِنَّهُمْ** എന്നാൽ അവർ. **عَدُوٌّ لِّي** എനിക്ക് ശത്രുവാണ്. **إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ** ലോകരക്ഷിതാവൊഴികെ.

ലക്ഷ്യമൊന്നും നോക്കാതെ പൂർവ്വീകന്മാരെ അനുഗ്രഹിക്കൽ (التَّقْلِيد) മതത്തിൽ അംഗീകൃതമല്ലെന്നുള്ളതിന് ഇബ്രാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ഈ വചനം മതിയായ തെളിവാണ്. അറിവില്ലാത്തവർ അറിവുള്ളവരോട് ചോദിച്ചറിയുന്നതിൽ വിരോധമില്ല. അതാവശ്യമാണുതാനും. പക്ഷേ, ഏതെങ്കിലും ചിലർ ചെയ്യുന്നതോ പറയുന്നതോ മാത്രം ആസ്പദമാക്കി അത് സ്വീകരിക്കുക അതിന്റെ ന്യായവും ലക്ഷ്യവും നോക്കാതിരിക്കുക, എതിരായ ലക്ഷ്യം കണ്ടാൽപോലും അത് കൈവിടാതിരിക്കുക. ഇതാണ് ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട അനുകരണം. ഒരു കാര്യം പുതിയതോ പഴക്കമുള്ളതോ എന്നോ, അതിന്റെ അനുകൂലികൾ കുറവോ, അധിക

മോ എന്നോ ഉള്ളത് അക്കാര്യം ശരിയോ, തറ്റോ ആണെന്നതിന് തെളിവല്ല. അത് ന്യായമാണോ, അംഗീകൃതമാണോ, ലക്ഷ്യമുള്ളതാണോ, ഇതൊക്കെയാണ് അതിന് മാനദണ്ഡമാക്കേണ്ടത്. ഈ വസ്തുതയത്രെ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ മറുപടിയിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്.

താൻ ഏക ആരാധനയായി സ്വീകരിച്ച ലോകരക്ഷിതാവ് ഏങ്ങനെയുള്ളവനാണെന്നും, അവനെ മാത്രം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള കാരണങ്ങൾ എന്താണെന്നും ഇബ്രാഹീം (عليه السلام) നബി തുടർന്ന് വിവരിക്കുന്നു:-

78 “എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവനത്രെ [അവൻ]. എന്നിട്ട് അവൻ എനിക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു;”

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

79 ‘അവൻ എനിക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നു, എനിക്ക് കുടിക്കുവാൻ (വെള്ളം) തരുകയും ചെയ്യുന്നു- അങ്ങനെയുള്ളവനു മാകുന്നു;’

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

80 ‘എനിക്ക് രോഗം ബാധിച്ചാൽ, എന്നെ അവൻ സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു;’

وَإِذَا مَرَضْتُ هُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

81 ‘എന്നെ മരണപ്പെടുത്തുകയും, പിന്നീട് എന്നെ ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനുമാണ്;

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾

82 പ്രതിഫല നടപടിയുടെ ദിവസം[അന്ത്യനാളിൽ] എന്റെ തെറ്റ് എനിക്ക് പൊറുത്തുതരുമെന്ന് ഞാൻ ആശിക്കുന്നവനു മത്രെ [അവൻ].”

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾

78 الَّذِي خَلَقَنِي എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവനാണ്. فَهُوَ എന്നിട്ട് അവൻ. يَهْدِينِ എനിക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു, വഴി കാണിക്കുന്നു. 79 وَالَّذِي هُوَ യാതൊരുവനുമാണ്. هُوَ അവൻ. يُطْعِمُنِي എനിക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നു. وَيَسْقِينِ എനിക്ക് കുടിക്കുവാൻ തരുകയും ചെയ്യുന്നു. 80 وَإِذَا مَرَضْتُ എനിക്ക് രോഗം പിടിച്ചാൽ. هُوَ എന്നാലവൻ. يَشْفِينِ എന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു. 81 وَالَّذِي يُمِيتُنِي എന്നെ മരിപ്പിക്കുന്നവനുമാണ്. ثُمَّ പിന്നെ. يُحْيِينِ എന്നെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. 82 وَالَّذِي യാതൊരുവനുമാണ്. أَنْ അവൻ പൊറുത്തുതരുമെന്ന്, പൊറുത്തുതരുവാൻ. لِي എനിക്ക്. خَطِيئَتِي എന്റെ തെറ്റ്, പിഴവ്, അബദ്ധം. يَوْمَ الدِّينِ പ്രതിഫല നടപടിയുടെ ദിവസം, നടപടി എടുക്കുന്ന ദിവസം.

മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടി മുതൽ പരലോകജീവിതവരെയുള്ള എല്ലാ പ്രധാന വശങ്ങളെയും സ്പർശിക്കുന്ന ഒരു വിവരണമാണ് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ഈ പ്രസ്താവനയിലുള്ളത്. ഇവ ഓരോന്നിലും മറ്റാർക്കും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു പങ്കുമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് മറ്റാരേയും അരാധനയായി സ്വീകരിക്കുവാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല എന്നാണ് അദ്ദേഹം താൽപര്യമാക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ മഹൽഗുണങ്ങൾ എടുത്തുപറഞ്ഞപ്പോൾ, അതോടൊപ്പം തന്റെ ഇഹപരനന്മകൾക്കുവേണ്ടി അവനോട് ദുആ (പ്രാർത്ഥന) ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ ഭക്തിനിർഭരമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിന് സാധിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ദുആ ചെയ്യുന്നു:-

- 83 “രക്ഷിതാവേ, എനിക്ക് വിജ്ഞാനം പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ! എന്നെ സജ്ജനങ്ങളോട് ചേർത്തുതരുകയും വേണമേ!”
- رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنَیْ بِالصَّالِحِیْنَ ﴿٨٣﴾
- 84 “പിൻക്കാലക്കാരിൽ എനിക്ക് സൽകീർത്തി ഉണ്ടാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യേണമേ!”
- وَأَجْعَلْ لِّی لِسَانَ صِدْقٍ فِی الْآخِرِیْنَ ﴿٨٤﴾
- 85 “എന്നെ സുഖാനന്ദത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗാവകാശികളിൽ ആക്കിത്തരുകയും വേണമേ!”
- وَأَجْعَلْنِیْ مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِیْمِ ﴿٨٥﴾
- 86 “എന്റെ പിതാവിന് പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹം വഴിപിഴച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കുകയാണ്!”
- وَأَغْفِرْ لِأَبِیْ ۖ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّیْنَ ﴿٨٦﴾
- 87 “അവർ (മനുഷ്യർ) ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം, എന്നെ അപമാനത്തിലാക്കരുതേ!”
- وَلَا تُخْزِنِیْ یَوْمَ یُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾
- 88 “അതായത്: സ്വന്താകട്ടെ, മക്കളാകട്ടെ ഉപകരിക്കാത്ത ദിവസം;-”
- یَوْمَ لَا یَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾
- 89 “നിർദ്ദോഷമായ (അന്യൂനമായ) ഹൃദയവുമായി അല്ലാഹുവിങ്കൽ ചെന്നവർക്കൊഴികെ (മറ്റാർക്കും ഉപകരിക്കാത്ത ദിവസം).”
- إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِیْمٍ ﴿٨٩﴾

83 رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ. هَبْ لِي എനിക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ. حُكْمًا വിജ്ഞാനം, വിധി എന്നെ ചേർക്കുകയും വേണമേ. وَالْحَقْنَیْ എന്നെ ചേർക്കുകയും വേണമേ. بِالصَّالِحِیْنَ സജ്ജനങ്ങളോട്, സദ്വൃത്തരോട്. 84 وَأَجْعَلْ لِّی എന്നിക്ക് ഉണ്ടാക്കിത്തരുകയും വേണമേ. لِسَانَ صِدْقٍ സൽകീർത്തി, സത്യത്തിന്റെ കീർത്തി. فِی الْآخِرِیْنَ പിൻഗാമികളിൽ, പിന്നീടുള്ളവരിൽ. 85 وَأَجْعَلْنِیْ എന്നെ ആക്കുകയും വേണമേ. جَنَّةِ النَّعِیْمِ സുഖാനന്ദത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ. 86 وَأَغْفِرْ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണമേ. لِأَبِیْ എന്റെ പിതാവിന്. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം ആയിരിക്കുന്നു. مِنَ الضَّالِّیْنَ വഴി പിഴച്ചവരിൽ. 87 وَلَا تُخْزِنِیْ എന്നെ അപമാനിക്കുകയും ചെയ്യരുതേ. یَوْمَ یُبْعَثُونَ അവർ ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം. 88 یَوْمَ لَا یَنْفَعُ ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത ദിവസം. مَالٌ സ്വത്ത്, ഒരു മുതലും. وَلَا بَنُونَ മക്കളും (ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത). 89 إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ ഒരുവനൊഴികെ. أَتَى اللَّهَ അവൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽ വന്നു, ചെന്നു. بِقَلْبٍ ഹൃദയത്തോടുകൂടി, ഹൃദയവുമായി. سَلِیْمٍ നിർദ്ദോഷമായ, ന്യൂനതയില്ലാത്ത, സുരക്ഷിതമായ.

ഈ മഹത്തായ പ്രാർത്ഥനയിൽ അഞ്ചാറ് കാര്യങ്ങളാണ് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ പ്രർത്ഥന നാമും സദാചെയ്യേണ്ടതാകുന്നുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. 1-ാമത്തേത് വിജ്ഞാനം ലഭിക്കുവാനുള്ള അപേക്ഷയാണെല്ലോ. ഈ അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ച് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് വിജ്ഞാനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് ഖുർആനിൽ നിന്നും മറ്റും ധാരാളം വ്യക്തമാണ്, 2-ാ മതായി സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അപേക്ഷയാണ് ഇത് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ഖുർആനിൽ തന്നെ കാണാം. النحل-الصالحین (അദ്ദേഹം പരലോകത്ത് സജ്ജനങ്ങളിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 3-ാ മത്തേത് പിൻഗാമികളിൽ സൽകീർത്തി നിലനിർത്തണമെന്നുള്ളതാകുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ചും

വുർആനിൽ പലേടത്തും കാണുവാൻ കഴിയും അദ്ദേഹത്തിനു മാത്രമല്ല, പുത്രനായ ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام) നബിയെയും പുത്രൻ യഅ്ബൂബ് (عليه السلام) നബിയേയും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഒരിടത്ത് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. **وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا-مريم** (അവർക്ക് നാം ഉന്നതമായ സൽക്കീർത്തി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തരിക്കുന്നു.) ദൈവിക വേദക്കാരായ ഏതു മതസ്ഥരും ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയെ ബഹുമാനിക്കാത്തവരായിട്ടില്ല. പരലോകത്തുവെച്ച് സാധിക്കേണ്ടതായുള്ള രണ്ട് പ്രാർത്ഥനകളും -സ്വർഗ്ഗവാസികളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാനും പുനരുത്ഥാനദിവസം അപമാനത്തിലാക്കാതിരിക്കാനുമുള്ള, അപേക്ഷകളും - തന്നെ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മേലുദ്ധരിച്ച വുർആൻ വചനം സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു അദ്ദേഹം പരലോകത്ത് സജ്ജനങ്ങളിൽ പെട്ടവനാണ്, എന്ന പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് ഇത് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

പിതാവിന് പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ് ഇനി ബാക്കിയുള്ളത്. പിതാവിനോട് അദ്ദേഹം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വാഗ്ദാനമനുസരിച്ചാണ് ഈ പ്രാർത്ഥന അദ്ദേഹം ചെയ്തിരുന്നതെന്നും, പിന്നീട് പിതാവ് അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രു തന്നെയാണെന്ന് വ്യക്തമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒഴിഞ്ഞുകളയുകയുണ്ടായെന്നും സൂ: തൗബ: 114-ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെയും, സൂ: മര്യമിലും, നാം ഇതിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നിർദ്ദോഷമായ-അഥവാ അവിശ്വാസത്തിന്റെ കറ ബാധിക്കാത്തതും, പാപപങ്കിലമല്ലാത്തതുമായ-സുരക്ഷിത ഹൃദയത്തോടുകൂടി അല്ലാഹുവിങ്കൽ വന്നവർക്ക് മാത്രമേ സ്വത്തുക്കളും മക്കളും പരലോകത്തുവെച്ച് ഉപയോഗപ്പെടുകയുള്ളൂവെന്ന് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ കൂടി അല്ലാഹു നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ, തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ നല്ല മാർഗത്തിൽ മാത്രം വിനിയോഗിക്കുന്നവരു തങ്ങളുടെ മക്കളെ സൽപഥത്തിൽ നയിക്കുവാൻ കഴിവതെല്ലാം ചെയ്യുന്നവരുമായിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ് മനുഷ്യന്റെ മരണശേഷവും അവശേഷിക്കുന്ന മൂന്നു സൽക്കർമ്മങ്ങളിൽപ്പെട്ടതാണ് സദ്വൃത്തരായ മക്കളും, നിലനിന്നുവരുന്ന ദാനധർമ്മങ്ങളും എന്ന് നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. (ഹദീസിന്റെ പൂർണ്ണ രൂപം (സൂ: ഫുർഖാൻ 74-ാ ആയത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ കാണാം) നേരെ മറിച്ച്, പാപികളും അക്രമികളുമായ ആളുകൾക്ക് പരലോകത്തിൽ അവ രണ്ടുകൊണ്ടും ഗുണം ലഭിക്കുവാനില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, കൂടുതൽ ദോഷം വരുവാൻ തന്നെ കാരണമായേക്കുകയും സ്വത്തുക്കളും മക്കളും മാത്രമല്ല ഭൂമിയിലുള്ള മുഴുവനും തന്നെ ബലികൊടുത്തിട്ടെങ്കിലും രക്ഷകിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നായിരിക്കും അന്ന് കുറ്റവാളികൾ കൊതിച്ചുപോകുക! (معاذ الله) ആ വമ്പിച്ച ദിവസത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചില സംഭവങ്ങളെ അല്ലാഹു തുടർന്ന് പ്രസ്ഥാവിക്കുന്നു :-

90 (ആ ദിവസം) ഭയഭക്തന്മാർക്ക് സ്വർഗ്ഗം അടുപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾

91 ദുർമ്മാർഗ്ഗികൾക്ക് നരകം (മുന്നിൽ) വെളിവാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

وَبُرُزَّتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾

92 അവരോട് [ദുർമ്മാർഗ്ഗികളോട്] പറയപ്പെടും: “നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്നവർ എവിടെ,-”

وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾

93 “അല്ലാഹുവിനു പുറമെ (ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നവർ) ?! അവർ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നുണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ അവർ (സ്വയം) സഹായ നടപടി എടുക്കുന്നുണ്ടോ?!”

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُم أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾

- 94 അങ്ങനെ, അവരും [ആരാധ്യവസ്തുക്കളും] ദുർമ്മാർഗ്ഗികളും അതിൽ [നരകത്തിൽ] കമഴ്ത്തിത്തള്ളിയിടപ്പെടുന്നതാണ്;-
- 95 'ഇബ്ലീസി'ന്റെ സൈന്യങ്ങൾ മുഴുവനുംതന്നെ (തള്ളിയിടപ്പെടും)
- 96 അതിൽവെച്ച് (പരസ്പരം) വഴക്ക് കൂടി കൊണ്ടിരിക്കെ അവർ പറയും:-
- 97 “അല്ലാഹുവാണ (സത്യം) ! നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമായ വഴിപിഴവിൽ തന്നെയായിരുന്നു;
- 98 “-ലോകരക്ഷിതാവിനോട് നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നതിനായിരുന്നപ്പോൾ!”

فَكَبَّكُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا تَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾

تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾

إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾

90 അടുപ്പിക്കപ്പെടും, സമീപിക്കപ്പെടും. الْحُجَّةُ സ്വർഗ്ഗം. لِلْمُتَّقِينَ ഭയഭക്തന്മാർക്ക്, (അല്ലാഹുവിനെ) സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്ക്. 91 وَبُرْزَتٍ വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യും, പ്രത്യക്ഷമാക്കപ്പെടും. وَالْجَحِيمِ നരകം, കത്തിജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നി. لِلْغَاوِينَ ദുർമ്മാർഗ്ഗികൾക്ക്, വഴികെട്ടവർക്ക്. 92 وَقِيلَ لَهُمْ അവരോട് പറയപ്പെടും. أَيْنَ എവിടെയാണ്. مَا യാതൊന്ന്. كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്ന. 93 مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, അല്ലാഹുവിനെകൂടാതെ. أَهْلُ അവർ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നുണ്ടോ. أَوْ يَنْتَصِرُونَ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് സഹായം ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ, സ്വയം സഹായ നടപടി എടുക്കുന്നുവോ. 94 فَكَبَّكُوا അങ്ങനെ (അപ്പോൾ) അവർ കമഴ്ത്തിവീഴ്ത്തപ്പെടും, മറിച്ചിടപ്പെടും. فِيهَا അതിൽ. هُمْ അവർ, അവരും തന്നെ. وَالْغَاوُونَ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളും, വഴികെട്ടവരും. 95 وَجُنُودُ إِبْلِيسَ ഇബ്ലീസിന്റെ സൈന്യങ്ങളും. أَجْمَعُونَ മുഴുവനും, എല്ലാവരും. 96 قَالُوا അവർ പറയും. وَهُمْ അവരായിരിക്കെ. فِيهَا അതിൽ. يَخْتَصِمُونَ തർക്കിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, വഴിക്കിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. 97 تَاللَّهِ അല്ലാഹുവാണ (സത്യം) . إِن كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരിക്കുന്നു. فِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവിൽതന്നെ. مُبِينٍ പ്രത്യക്ഷമായ, തനി. 98 إِذْ نُسَوِّكُمْ നിങ്ങളെ സമർപ്പിക്കുന്നതിനായിരുന്നപ്പോൾ. بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിനോട്.

[നിങ്ങളെ ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനോട് സമമാക്കി സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവന്നപ്പോൾ,-അല്ലാഹുവാണ-നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ തനി വഴിപിഴവിൽ തന്നെയായിരുന്നു!]

- 99 “(ആ) മഹാപാപികളല്ലാതെ ഞങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിട്ടില്ല!”
- 100 “ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് ശുപാർശകന്മാരായി (ഒരാളും) ഇല്ല!”
- 101 “അനുകമ്പയുള്ള ഒരു ചങ്ങാതിയുമില്ല!”
- 102 “ഇനി, ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു മടക്കം കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ! എന്നാൽ ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഉൾപ്പെടുമായിരുന്നേനെ!”

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾

وَلَا صَدِيقَ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾

- 103 നിശ്ചയമായും അതിൽ (മേൽപറഞ്ഞതിൽ) ഒരു (വലുതായ) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്: അവരിൽ അധികമായും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല. إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾
- 104 നിശ്ചയമായും, നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാണ്, പ്രതാപശാലിയും കരുണാനിധിയും. وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

99 ഞങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിട്ടില്ല. **لَا الْمَجْرُمُونَ** മഹാപാപികളൊഴികെ, കുറ്റവാളികളെല്ലാമെ. 100 ഇനി (ഇപ്പോൾ) ഞങ്ങൾക്കില്ല. **مِنْ شَافِعِينَ** ശുപാർശകന്മാരിൽ നിന്ന് (ഒരാളും). 101 ഒരു ചങ്ങാതിയും ഇല്ല, സ്നേഹിതനുമില്ല. **حَمِيمٍ** ചൂടുള്ള (അനുകമ്പയുള്ള, അനുഭാവം കാണിക്കുന്ന). 102 ഇനി (അതുകൊണ്ട്) ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ. **فَلَوْ أَنَّ لَنَا** ഒരു മടക്കം. **فَتَكُونُ** എന്നാൽ ഞങ്ങളായിരുന്നേനെ. **مِنَ الْمُؤْمِنِينَ** സത്യവിശ്വാസികളിൽ (പെട്ടവർ). 103 നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. **إِنَّ فِي ذَلِكَ** ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. **وَمَا كَانَ** അല്ല, ആയിട്ടില്ല. **أَكْثَرُهُمْ** അവരിൽ അധികവും, മിക്ക ആളുകളും. **مُؤْمِنِينَ** സത്യവിശ്വാസികൾ, വിശ്വസിക്കുന്നവർ. 104 നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്. **هُوَ** അവൻതന്നെയാണ്. **الْعَزِيزُ** പ്രതാപശാലി. **الرَّحِيمُ** കരുണാനിധി.

ഇതാണ് അന്നത്തെ ദിവസം ഉണ്ടാവാനിരിക്കുന്ന ചില സ്ഥിതിഗതികൾ. ഈ ദിവസം അപമാനത്തിലകപ്പെടാതെ രക്ഷ നൽകണേ എന്നത്രെ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി ദുആ ചെയ്യുന്നത്. അന്ന് രക്ഷയും, മോക്ഷവും നൽകി അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ-ആമീൻ.

നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ വൃത്താന്തമാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വരുന്നത്. തുടർന്നു കൊണ്ട് വേറെ ചില നബിമാരുടെ കഥകളും. അവയിലെല്ലാം ആവർത്തിച്ചു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില ഭാഗങ്ങൾ കാണാം. അതും, ഓരോ നബിമാരോടും അവരുടെ സമുദായങ്ങൾ പെരുമാറി വന്ന രീതിയും, അവർ നടത്തിവന്ന കുതർക്കങ്ങളും പ്രത്യേകം മനസ്സിലുത്തേണ്ടതാകുന്നു. മതവിശ്വാസവും ഭയഭക്തിയും കുറഞ്ഞു വരുന്ന ഇക്കാലത്ത് പലരിൽനിന്നും പ്രകടമായി കാണാറുള്ള കടുത്ത മനോഭാവങ്ങളും, മതനിയമങ്ങൾക്കെതിരിൽ അവരാൽ ഉന്നയിക്കപ്പെടാറുള്ള യുക്തിവാദങ്ങളും കാണുമ്പോൾ, ആ പൗരാണിക സമുദായങ്ങളുടെ തനി അനുകരണമാണ് അവയെല്ലാം എന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു.

വിഭാഗം-6

- 105 നൂഹിന്റെ ജനത മുർസലുകളെ (ദൈവദൂതന്മാരെ) വ്യാജമാക്കി; كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾
- 106 -അവരുടെ സഹോദരൻ നൂഹ് അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ: “നിങ്ങൾ (അല്ലാഹുവിനെ) സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!” إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾
- 107 “നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ റസൂലാകുന്നു.” إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾
- 108 “അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ.” فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٠٨﴾

- 109 “അതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം, ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ മേൽ അല്ലാതെ (മറ്റാർക്കും ബാധ്യത) ഇല്ല. وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنَّا أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾
- 110 ‘അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും. എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ.’ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١١٠﴾

105 വ്യാജമാക്കി. قَوْمُ نُوحٍ നൂഹിന്റെ ജനത. الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകൾ. 106 إِذْ قَالَ പറഞ്ഞപ്പോൾ. لَهُمْ അവരോട്. أَخْوَهُمْ نُوحٌ അവരുടെ സഹോദരൻ നൂഹ്. لَا تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ, സൂക്ഷിക്കാത്തതെന്താണ്. 107 إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. رَسُولٌ أَمِينٌ വിശ്വസ്തനായ റസൂലാണ്, ദൈവദൂതനാണ്. 108 فَاتَّقُوا اللَّهَ അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കൂവിൻ. وَأَطِيعُوا എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ. 109 وَمَا أَسْأَلُكُمْ ചോദിക്കുന്നില്ല. عَلَيْهِ അതിന്റെ പേരിൽ, അതിനായി. مِنْ أَجْرٍ ഒരു പ്രതിഫലവും. إِنَّا أَجْرِي എന്റെ പ്രതിഫലമല്ല. إِلَّا عَلَىٰ പേരിലല്ലാതെ. رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ. 110 فَاتَّقُوا اللَّهَ അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കൂവിൻ. وَأَطِيعُوا എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ.

നാം മുസ്ലിം പ്രാസ്താവിച്ചതുപോലെ, എല്ലാ റസൂലുകളുടെയും പ്രബോധനതത്വം ഒന്നായതുകൊണ്ടാണ് നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനത ‘മുർസലുകൾ’ വ്യാജമാക്കി എന്ന് (ബഹുവചന രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞത്. اتَّقُوا اللَّهَ (അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കൂവിൻ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അവനിൽ ശരിയാവണം വിശ്വസിക്കുകയും, അവന്റെ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും, അവന്റെ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ജീവിക്കുക.- അധവാ അല്ലാഹുവോട് ഭയഭക്തിയുള്ളവരായിരിക്കുക. - എന്നത്രെ. അതേ കാര്യങ്ങളാണ് നൂഹ് (عليه السلام) ഉപദേശിക്കുന്നത്. ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കണമെന്നാണ് (أَطِيعُوا (എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ ഉദ്ദേശ്യം.

പ്രസ്തുത ഉപദേശംകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള യാതൊരു പ്രതിഫലവും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ലെന്നും, അതിനുള്ള പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് മാത്രമേ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുള്ളുവെന്നും നൂഹ് (عليه السلام) നബിയും, താഴെ പറയുന്ന നബിമാരും അവരുടെ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞിരുന്നതായി അല്ലാഹു ഈ സുറത്തിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്ക് സദുപദേശങ്ങളും, മതപ്രബോധനങ്ങളും നടത്തുന്ന ആളുകൾ ഗൗരവപൂർവ്വം ഓർമ്മിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യമാണിത്. അവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ എത്രതന്നെ സനാതനമായിരുന്നാലും, അതുവഴി ഭൗതികമായ കാര്യലാഭമാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അതിന് നിലയും വിലയും മില്ലാതെ പോകുന്നതാണ്. അതിന് ആത്മീയവീര്യം ഇല്ലാതായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ ലക്ഷ്യം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലം മാത്രമായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ഉപദേശങ്ങൾക്ക് ആ ജനത നൽകിയ മറുപടിയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യുത്തരവും നോക്കുക:

- 111 അവർ പറഞ്ഞു: “ഈ അധമൻമാരായ ആളുകൾ നിന്നെ പിൻതുടർന്നിരിക്കെ, ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയോ?!” قَالُوا أَتُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾

112 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “അവർ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതിനെപ്പറ്റി എനിക്ക് എന്തറിവാണു ഉള്ളത്?!”

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾

113 “അവരുടെ വിചാരണ നടത്തൽ എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെമേൽ അല്ലാതെ (മറ്റാർക്കും ബാധ്യത) ഇല്ല, നിങ്ങൾക്ക് ബോധമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ!”

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾

114 “ഞാൻ സത്യവിശ്വാസികളെ ആട്ടിക്കളയുന്നവനല്ല തന്നെ.”

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾

115 “ഞാൻ പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് [താക്കീതു]കാരനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.”

إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٥﴾

111 അവർ പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുമോ. **لَكَ** നിന്നെ. **وَاتَّبَعَكَ** നിന്നെ പിൻതുടർന്നിരിക്കവെ. **إِلَّا رَدُّنَا** അധമൻമാർ, താണ കിടയിലുള്ളവർ, നിസ്സാരൻമാർ. 112 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **وَمَا عَلِمِي** എന്റെ അറിവ് എന്താണ് (എനിക്കെന്തറിവാണ്). **بِمَا** യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു. **كَانُوا يَعْمَلُونَ** അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. 113 **إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي** അവരുടെ വിചാരണ അല്ല. **لَوْ تَشْعُرُونَ** എന്റെ രബ്ബിന്റെമേൽ അല്ലാതെ. നിങ്ങൾ ബോധമുള്ളവരാകുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ബോധമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ. 114 **وَمَا أَنَا** ഞാനല്ല. **بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ** സത്യവിശ്വാസികളെ ആട്ടുന്നവൻ. 115 **إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ** ഒരു മുന്നറിയിപ്പുകാരനല്ലാതെ, താക്കീതുകാരനല്ലാതെ. പ്രത്യക്ഷമായ, സ്പഷ്ടമായ.

നൂഹ് (عليه السلام) വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ആളുകൾ അവർക്കിടയിൽ കേവലം നിസ്സാരൻമാരായി ഗണിക്കപ്പെടാറുള്ളവരായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, അവരിൽ അധികഭാഗവും അങ്ങിനെയുള്ളവരായിരുന്നു. ധനം, കുലം, തൊഴിൽ വർഗ്ഗം ആദിയായവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മനുഷ്യർക്ക് ഉച്ചനീചത്വം കൽപിക്കുന്ന സ്വഭാവം മനുഷ്യരിൽ മുന്പേയുള്ളതാണ്. സത്യത്തിന്റെ മുമ്പിലാകട്ടെ, നബിമാരുടെ ദൃഷ്ടിയിലാകട്ടെ, ഇത്തരം വിഭജനങ്ങൾക്ക് യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ലതാനും. ഒരു തത്വത്തിന്റെയോ, ആദർശത്തിന്റെയോ അനുകൂലികൾ ഉന്നതവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരാണോ അല്ലെ എന്നുള്ളതല്ല അതിന്റെ സത്യതയുള്ള മാനദണ്ഡം. പലപ്പോഴും ഒരു സനാതനതത്വം സ്വീകരിക്കുവാൻ ആദ്യമായി മുന്നോട്ടു വരുന്നവർ സാധാരണനിലക്ക് താണതരക്കാരായ ആളുകളായിരുന്നേക്കാം. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രബോധനത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാലും ഇതിന് ഉദാഹരണം കാണാവുന്നതാണ്. ചിലപ്പോൾ, ഒരു തത്വമെന്ന നിലക്ക് ഉന്നതവിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവരും അതിനെ അനുകൂലിച്ചിരുന്നാൽ തന്നെയും, അനുഷ്ഠാനത്തിലേത്തുവോൾ അവർ പിന്നോക്കമായി കാണപ്പെടും. വളരെ മഹത്തായ ഒരു സംരംഭത്തിൽ-അലേങ്കിൽ ഒരു സഭയിൽ-പങ്കെടുക്കുന്നവർ മിക്കവാറും സാധുക്കളും, സാധാരണക്കാരോമാണെന്ന ഒരേ കാരണത്താൽ, ‘ഭേദപ്പെട്ട വിഭാഗക്കാ’യ ആളുകൾ അതിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നതും അപൂർവ്വമല്ല. ഈ ദോഷമാണ് നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതക്കും പിണഞ്ഞത്.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ വിശ്വസിക്കാത്തവരെപ്പറ്റി സൂ: അഹ്ഖാഫിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذَا لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَيَسْقُوقُنَا هَذَا أَفْكَ قَدِيمِ الْإِحْقَافِ ۝ ١١

സാരം: (അവിശ്വസിച്ചവർ വിശ്വസിച്ചവരെക്കുറിച്ച് പറയുകയാണ്: ഇതൊരു നല്ല കാര്യമായിരുന്നെങ്കിൽ ഇതിലേക്ക് ഇവർ ഞങ്ങളെ മുൻകടക്കുകയില്ലായിരുന്നു എന്ന്. അവർ

ഇതുമൂലം സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഇതൊരു പഴഞ്ചൻ നുണയാണ് എന്ന് അവർ പറഞ്ഞേക്കാം.)

ഈ നിസ്സാരൻമാരാണ് നിന്റെ അനുയായികൾ എന്നിരിക്കെ, ഉന്നതൻമാരും, ഭേദപ്പെട്ട വരുമായ ഞങ്ങൾ നിന്നെ പിൻപറുന്നതും ഉചിതമല്ല; അവരെ നീ പുറംതള്ളുന്നപക്ഷം, ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാം എന്നാണ് ആ ജനത പറയുന്നത്. നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ഉത്തരം അർത്ഥഗർഭമാണ്. എന്നിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഏതേതു വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ്, അവർ എന്തെല്ലാമായിരുന്നു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത് എന്നൊക്കെ എനിക്കെങ്ങിനെ അറിയും? അതറിയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമോ ബാധ്യതയോ എനിക്കില്ല. അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു വോ ഇല്ലേ എന്നുള്ളതാണ് എന്നെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം പ്രശ്നം. അവരുടെ രഹസ്യങ്ങൾ അല്ലാഹു പരിശോധിച്ചുകൊള്ളും. ഏതായാലും സത്യവിശ്വാസികളായിത്തീർന്ന അവരെ പുറംതള്ളുവാൻ ഞാനൊരിക്കലും തയ്യാറല്ല, നിങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്തത് മാത്രമാണ് എന്റെ കടമ. അത് ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ സ്വീകരിച്ചേക്കുക. സ്വീകരിച്ചാൽ അതിന്റെ ഗുണവും, ഇല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ദോഷവും നിങ്ങൾക്കു തന്നെ. എന്നൊക്കെയാണ് ആ മറുപടിയുടെ ഉള്ളടക്കം. പക്ഷെ, ആ അഹങ്കാരികളുണ്ടോ അവരുടെ പിടിവാശി ഉപേക്ഷിക്കുന്നു?! അവർ ഭീഷണിയിളക്കി:-

- 116 അവർ പറഞ്ഞു; “നീ (ഇതിൽനിന്ന്) വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ-നൂഹ്-തീർച്ചയായും നീ എറിഞ്ഞാട്ടപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരും സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക) !”
- قَالُوا لَنْ لَّمْ تَنْتَهُ يَنْوُحْ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾

116 അവർ പറഞ്ഞു. നീ നിശ്ചയമായും നീ വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ. നൂഹ്. നീ തീർച്ചയായും നീ എറിഞ്ഞാട്ടപ്പെടുന്നവരിൽ, ആട്ടിടാക്കപ്പെടുന്നവരിൽ, എറിഞ്ഞുകൊല്ലപ്പെടുന്നവരിൽ.

നൂഹ് (عليه السلام) നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടുകാരും കുടുംബങ്ങളുമായ ജനതയെ - ഒന്നും-പത്തുമല്ല-തൊള്ളായിരത്തി അമ്പത് കൊല്ലക്കാലം ഇടതടവില്ലാതെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ആ ജനതയിൽനിന്നുണ്ടായിത്തീർന്ന പ്രതികരണത്തിന്റെ അവസാന രൂപമാണ് ഈ ആയത്തിൽ നാം കാണുന്നത്. അത്രയും കാലത്ത് നടന്ന ഒരു നീണ്ട ചരിത്രത്തിന്റെ രത്ന ചുരുക്കമാണ് ഇക്കഴിഞ്ഞ ചുരുക്കം ആയത്തുകളിൽ നാം വായിച്ചത്. ഇക്കാലത്തിനിടക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനം സ്വീകരിച്ച് സത്യവിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടവരാകട്ടെ, വളരെ കുറച്ചാളുകൾ മാത്രമായിരുന്നു (وما آمن معه الا قليل - ഹുദ) ഇനി, ആ ജനതയിൽ നിന്ന് യാതൊരു ആശങ്കയും വഴിയില്ലെന്ന് ആ പ്രവാചകവര്യന് ബോധ്യം വന്നു

- 117 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “എന്റെ രക്ഷിതാവേ, എന്റെ ജനങ്ങൾ എന്നെ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു!”
- قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾
- 118 “ആകയാൽ, എനിക്കും അവർക്കുമിടയിൽ നീ ഒരു തുറന്ന തീരുമാനം ഏർപ്പെടുത്തിത്തരേണമേ! എന്നെയും, സത്യവിശ്വാസികളായി എന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണമേ!”
- فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

119 അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും നിറക്കപ്പെട്ട കപ്പലിൽ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു.

فَأَنجَيْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾

120 പിന്നെ, ബാക്കിയുള്ളവരെ (അതിന്) ശേഷം നാം മുക്കി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾

121 നിശ്ചയമായും അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദുഷ്ടന്താണ്; അവരിൽ അധികമായും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

122 നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾

117 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ إِنَّ قَوْمِيَّ നിശ്ചയമായും എന്റെ ജനത. 118 فَافْتَحْ അതുകൊണ്ട് നീ തുറന്ന് (ഏർപ്പെടുത്തി) തരേണമേ. يَنِي എന്റെ ഇടയിലും. وَيَبِيئَهُمْ അവരുടെ ഇടയിലും. فَتَحْنَا ഒരു തുറവി (തുറന്ന തീരുമാനം, വ്യക്തമായ വിധി) . وَنَجِّنِي എന്നെ രക്ഷിക്കുകയും വേണമേ. وَمَنْ مَّعِيَ എന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും. مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളായിട്ട്, മുഅ്മിനുകളിൽനിന്ന്. 119 فَأَنجَيْنَاهُ അപ്പോൾ നാം അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. وَمَنْ مَّعَهُ തന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും. فِي الْفُلِّ കപ്പലിൽ. الْمَشْحُونِ നിറക്കപ്പെട്ട. 120 ثُمَّ പിന്നെ. أَغْرَقْنَا നാം മുക്കി, മുക്കി നശിപ്പിച്ചു. بَعْدُ ശേഷം, പിന്നീട്. الْبَاقِينَ ശോഷിച്ചവരെ, ബാക്കിയുള്ളവരെ. 121 إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَةً ഒരു ദുഷ്ടാന്തം. وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ അവരിൽ അധികമായുള്ളല്ല. വിശ്വസിക്കുന്നവർ, വിശ്വസിച്ചവർ. 122 إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്. لَهُوَ الْعَزِيزُ അവൻ തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലി. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ വിജയത്തിനും, അവിശ്വാസത്തിന്റെയും ധിക്കാരത്തിന്റെയും പരാജയത്തിനും, വ്യക്തവും പരസ്യവുമായ ഒരു ദുഷ്ടാന്തം ആയിത്തീരുമാന് ഒരു തുറന്ന തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കിത്തരേണമേ എന്ന് നൂഹ് (عليه السلام) നബി അവസാനം അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആല്ലാഹു അത് സ്വീകരിച്ചു. കൽപന പ്രകാരം അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ കപ്പൽ നിർമ്മിച്ചു. തന്റെ കൂടെ സത്യവിശ്വാസികളായിരുന്നവരെ മുഴുവനും അതിൽ കയറ്റി. അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവർ ആകെ 80 പേരായിരുന്നുവെന്നും, അതിൽ പകുതി സ്ത്രീകളായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെട്ടു കാണുന്നു. اللَّهُ اعْلَم. നാടാകെ മുങ്ങിനശിച്ച ഒരു മഹാജലപ്രളയമുണ്ടായി. കപ്പലിലുള്ളവർ മാത്രം രക്ഷപ്പെടുകയും, മറ്റുള്ളവരെല്ലാം അതിൽ മുങ്ങി നശിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ സംഭവത്തിന്റെ വിശദവിവരം സു: അഅ്റാഫ്, ഹൂദ്, നൂഹ് എന്നിവയിൽ പ്രസ്ഥാവികപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തുടർന്നുള്ള ആയത്തുകളിൽ ഹൂദ് (عليه السلام) നബിയുടെ വൃത്താന്തം ആരംഭിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-7

123 'ആദ്' (ഗോത്രം) മുർസലുകളെ [ദൈവദൂതൻമാരെ] വ്യാജമാക്കി;

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

124 -അവരുടെ സഹോദരൻ ഹൂദ് അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ: “നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നി

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

ല്ലേ?!”

125 “നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ റസൂലാകുന്നു.”

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾

126 “അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿١٢٦﴾

127 “അതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല; എന്റെ പ്രതിഫലം, ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ മേൽ അല്ലാതെ (മറ്റാർക്കും ബാധ്യത) ഇല്ല.”

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنَّا نَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾

128 “നിങ്ങൾ നേരമ്പോക്ക് കാണിച്ചുകൊണ്ട് (വുമ്മാ) എല്ലാ മേടുകളിലും അടയാളസ്തംഭം കെട്ടി (നിർമ്മിച്ചു) വരുകയാണോ?!”

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾

129 “നിങ്ങൾ നിത്യവാസം ചെയ്തേക്കാമെന്ന ഭാവേന നിങ്ങൾ വൻകെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു?!”

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾

130 “നിങ്ങൾ കയ്യുക്ക് നടത്തുക [എതിർക്കുക] യാണെങ്കിൽ, നിഷ്ഠൂരൻമാരായ നിലയിൽ കയ്യുക്ക് നടത്തുകയും [പിടികൂടുകയും] ചെയ്യുന്നു!”

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾

131 “ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ.”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿١٣١﴾

132 “നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് സഹായം നൽകിയിട്ടുള്ളവനെ [അല്ലാഹുവിനെ] നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ;”

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

133 “കന്നുകാലികളെ [ആടുമാടാട്ടകങ്ങളെയും, മക്കളെയുംകൊണ്ട് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് സഹായം നൽകിയിരിക്കുന്നു.”

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾

134 “തോപ്പുകൾക്കൊണ്ടും നീരുറവകൾക്കൊണ്ടും (സഹായം നൽകിയിരിക്കുന്നു) ”

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾

135 “നിശ്ചയമായും ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ നിങ്ങളുടെമേൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു!”

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾

123 كَذَّبَتْ عَادٌ ആദ് വ്യാജമാക്കി. الْمُرْسَلِينَ മുൻസലൂകളെ. 124 إِذْ قَالَ لَهُمْ അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ. 125 إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. رَسُولٌ أَمِينٌ വിശ്വസ്തനായ റസൂലാകുന്നു. 126 فَاتَّقُوا اللَّهَ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. وَأَطِيعُوا എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ. 127 وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നില്ല. عَلَيْهِ അതിന്, അതിന്റെപേരിൽ. إِنَّا ന്റെ പ്രതിഫലം അല്ല. إِلَّا അല്ലാതെ, ഒഴികെ. عَلَى മേൽ,

പേരിൽ. رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ. 128 أَنبُتُونَ നിങ്ങൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നുവോ, കെട്ടിട മുണ്ടാക്കുന്നുവോ. كُلَّ رَيْعٍ എല്ലാ മേടുകളിലും, ഉയർന്ന കുന്നുകളിലും. آيَةً അടയാളം (അടയാളസ്തംഭം). تَعْبُثُونَ നിങ്ങൾ നേരമ്പോക്ക് കാണിച്ചുകൊണ്ട്, വൃഥാ വേല ചെയ്തുകൊണ്ട്, വിളയാടുന്ന നിലയിൽ. 129 وَتَخْلُدُونَ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. مَصَانِعَ വൻകെട്ടിടങ്ങൾ (കൊട്ടാര മന്ദിരങ്ങൾ മുതലായവ). لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാമെന്ന നിലയിൽ, ആകുമെന്ന ഭാവത്തിൽ. تَخْلُدُونَ നിത്യവാസം ചെയ്യുന്ന, ശാശ്വതരായിരിക്കുന്ന(വർ). 130 وَإِذَا بَطِشْتُمْ നിങ്ങൾ കയ്യുക്ക് നടത്തിയാൽ, പിടികൂടിയാൽ, എതിർത്താൽ. بَطِشْتُمْ നിങ്ങൾ കയ്യുക്ക് നടത്തുന്നതാണ്, എതിർക്കുന്നതാണ്. جَبَّارِينَ നിഷ്ഠൂരൻമാരായിക്കൊണ്ട്, സേച്ഛാധിപൻമാരായിട്ട്. 131 فَاتَّقُوا اللَّهَ അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. وَأَطِيعُوا اللَّهَ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. 132 وَاتَّقُوا اللَّهَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. الَّذِي യാതൊരുവനെ. أَمَدَكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ സഹായം നൽകിയിരിക്കുന്നു. بِمَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതുകൊണ്ട്. 133 أَمَدَكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ സഹായം നൽകിയിരിക്കുന്നു. بِأَنْعَامٍ കന്നുകാലികളെക്കൊണ്ട്, ആടുമാടൊട്ടകത്തിൽ. وَبَنِينَ മക്കളെയും. 134 وَجَنَّاتٍ وَجَنَّاتٍ തോപ്പുകളെയും തോട്ടങ്ങളെയും. وَغُرُوبٍ നീരുറവുകളെയും, അരുവികളെയും. 135 إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. أَخَافُ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങളിൽ. عَذَابَ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ. عَظِيمٍ വമ്പിച്ച.

യമൻ പ്രദേശങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഹസ്രമൂത്തി (حضر موت) നടുത്ത് വടക്ക് ഭാഗത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും അഹ്ഖാഫ് (الاحفاق) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതുമായ സ്ഥലങ്ങളായിരുന്നു ആദ്യ സമുദായക്കാരുടെ വാസസ്ഥലം. ഇന്നവിടെ മണൽക്കാടായിക്കിടക്കുകയാണ്. അതിന് വടക്കുഭാഗത്തായി 'റുബ് ഉൽഖാലി' (الربع الخالي) എന്ന പ്രസിദ്ധമായ അറേബ്യൻ മരുഭൂമിയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു വമ്പിച്ച തോട്ടങ്ങൾ, അരുവികൾ, കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ ആദിയായവയാൽ ഫലഭൂയിഷ്ടമായിരുന്ന ആ രാജ്യം ഇപ്പോൾ ജനശൂന്യമായിക്കിടക്കുകയാണ്.

നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതക്ക് ശേഷം നിലവിൽ വന്ന ഒരു സമുദായമാണ് ആദുഗോത്രം എന്ന് സൂ: അത്റഫ്: 99ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അത് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്ക് മുമ്പോ പിമ്പോ എന്ന് ഖണ്ഡിതമായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. മുമ്പായിരുന്നുവെന്നാണ് പലരും പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. കയ്യുക്കിലും മെയ്യുക്കിലും വളരെ കവിഞ്ഞു നിന്നിരുന്ന അവർ പരുത്ത ദേഹമുള്ളവരുമായിരുന്നു. ഇന്ത്യാ, തുർക്കിസ്ഥാൻ മുതലായ, വിദൂരരാജ്യങ്ങളുമായി അവർ കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്നുവത്രെ. ഉയർന്ന് പൊന്തി നിൽക്കുന്ന മേടുകളിൽ വലിയ വലിയ സംതഭങ്ങൾ കെട്ടിപ്പൊക്കുകയും, കൊട്ടാരസമാനമായ വമ്പിച്ച മന്ദിരങ്ങൾ, അണക്കെട്ടുകൾ, വെള്ളത്താവളങ്ങൾ മുതലായവ നിർമ്മിക്കുകയും അവരുടെ പതിവായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം ഉപയോഗത്തെയോ, ആവശ്യത്തെയോ, അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല കേവലം നേരമ്പോക്കിനും അഭിമാനത്തിനും വേണ്ടിമാത്രമായിരുന്നു.

ആദ്യ സമുദായം വിഗ്രഹാരാധനയിൽ മുഴുകിയിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് ഹൂദ് നബി (عليه السلام) അവരിലേക്ക് റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. മേൽക്കണ്ടപ്രകാരം അദ്ദേഹം അവരെ കഴിയുന്നത്ര ഉപദേശിച്ചുനോക്കി. നിഷ്ഠൂര ബുദ്ധികളായിരുന്ന അവരിൽനിന്നുണ്ടായ മറുപടയുടെ ചുരുക്കം ഇതായിരുന്നു:

136 അവർ പറഞ്ഞു: “(ഹൂദ്) നീ സദുപദേശം നൽകിയോ, അല്ലെങ്കിൽ നീ ഉപദേശിക്കാക്കളിൽ പെട്ടവനായില്ലയോ, ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് (രണ്ടും) സമമാകുന്നു.”

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنْ آلِوَعِظِينَ

137 “ഇത് മുൻകഴിഞ്ഞവരുടെ സമ്പ്രദായമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.”

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾

138 “(നീ താക്കീത് ചെയ്യുന്നതുപോലെ) ഞങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരല്ലതന്നെ”.

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾

136 അവർ പറഞ്ഞു. سَوَاءٌ عَلَيْنَا (ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്) സമമാണ്. أَوْعَظْتَ നീ സദുപദേശം ചെയ്തുവോ. مَنْ الْوَاعِظِينَ സദുപദേശം നൽകുന്നവരിൽ. 137 ഇതല്ല. إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ സ്വഭാവമല്ലാതെ, സമ്പ്രദായമല്ലാതെ. മുൻകഴിഞ്ഞവരുടെ, ആദ്യത്തെ കൂട്ടരുടെ, മുൻഗാമികളുടെ. 138 ഞങ്ങളല്ല. بِمُعَذِّبِينَ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർ.

ഹുദേ, നീ വ്യഥാ ഞങ്ങളെ ഉപദേശിച്ച് ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടതില്ല നീ ഉപദേശിച്ചാലും, ഇല്ലങ്കിലും ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ നിന്ന് പന്മാറുവാൻ പോകുന്നില്ല, ഇത് ഞങ്ങൾ പുത്തനായി സ്വീകരിച്ചതൊന്നുമല്ല. പൂർവ്വപിതാക്കളായിട്ടേ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതാണ്. അവർ ജീവിച്ചു മരണപ്പെട്ടുപോയതുപോലെ ഞങ്ങളും ജീവിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നല്ലാതെ ഒരു പുനർജീവിതമോ, ശിക്ഷാനടപടിയോ ഒന്നും ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് അവരുടെ മറുപടി. സു: ഹുദിൽ ഇവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകാണാം,

قَالُوا يَا هُود مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ - هود ൧൩

(അവർ പറഞ്ഞു: ഹുദേ, നീ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു തെളിവും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. നിന്റെ വാക്കിനാൽ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ - ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ - ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരല്ല. ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവരുമല്ല.)

ഇമാം ഇബ്നുജരീർ (رحمته) പറഞ്ഞതുപോലെ, ഇവരും മക്കാമുശ്ശരിക്കുകളുടെ മാതിരി ലോകത്തിനൊരു സൂഷ്ടാവും രക്ഷിതാവുമുണ്ടെന്ന വിശ്വാസക്കരായിരുന്നുവെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്-അഥവാ, നിരീശ്വരവാദികളായിരുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ നടപടികൾ മുൻഗാമികളുടെ നടപടികൾ തന്നെയാണെന്നും, അതുമൂലം ഞങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷബാധിക്കാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും പറയുവാൻ കാരണം അതാണ്. വിഗ്രഹങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ തങ്ങൾക്ക് ശുപാർശചെയ്യുമെന്ന് ഇവരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അതിനായി ഇവരും വിഗ്രഹാരാധന നടത്തിവന്നു.

139 അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ കളവാക്കി. അതിനാൽ, അവരെ നാം [അല്ലാഹു] നശിപ്പിച്ചു. നിശ്ചയമായും, അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തം ഉണ്ട്. അവരിൽ, അധികമായും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

140 നിശ്ചയമായും, നിന്റെ രക്ഷിതാവുതന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും.

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْغَزِيرُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾

139 അങ്ങനെ അവരദ്ദേഹത്തെ കളവാക്കി, വ്യാജമാക്കി. فَأَهْلَكْنَاهُمْ അപ്പോൾ നാമവരെ നശിപ്പിച്ചു. إِنَّ فِي ذَلِكَ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികവും, മിക്കവരും. مُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ, വിശ്വാസികൾ. 140 وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്. الْغَزِيرُ പ്രതാപശാലി. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

ആദ്യ സമുദായത്തിന് ബാധിച്ച ശിക്ഷ അതിഘോരമായ കാറ്റായിരുന്നു. ഏഴു രാത്രിയും ഏട്ടു പകലും നീണ്ടുനിന്ന ഭയങ്കര കൊടുങ്കാറ്റ്! ദീർഘകായന്മാരായിരുന്ന അവരെല്ലാം, ഈത്തപ്പന കടപുഴകി വീണകണക്കെ, അതിൽ വീണിടഞ്ഞു നശിച്ചുപോയി! കാറ്റ് തട്ടിയ വസ്തുക്കളെല്ലാം നശിച്ച് ദ്രവിച്ച് തുരുമ്പകളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ആ സമുദായം പാടെ നാമാവശേഷമായിപ്പോയി!. (فهل ترى لهم من باقية - الحاقة)

വിഭാഗം-8

141 'ഥമൂദ്' (ഗോത്രം) ദൈവദൂതൻമാരെ [മുൻ സലൂകളെ] വ്യാജമാക്കി:

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤١﴾

142 -അവരുടെ സഹോദരൻ സ്വാലിഹ് അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ: “നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿٤٢﴾

143 'നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ റസൂലാകുന്നു.'

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٤٣﴾

144 'അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ.'

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٤٤﴾

145 'അതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല; എന്റെ പ്രതിഫലം, ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ റമേൽ അല്ലാതെ (മറ്റാർക്കും ബാധ്യത) ഇല്ല.'

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

146 ഇവിടെയുള്ളതിൽ [ഭൗതികസുഖങ്ങളിൽ] നിങ്ങൾ നിർഭയരായ നിലയിൽ വിട്ടേക്കപ്പെടുന്നതാണോ?!

أَتَتْرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ ﴿٤٦﴾

147 'അതായത്, തോപ്പുകളിലും നീരുറവകളിലും,-'

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٧﴾

148 'വിളകളിലും, (പഴങ്ങളുടെ ഭാരത്താൽ) കുലയൊടിഞ്ഞു വീഴാറായ ഈത്തപ്പനകളിലും?!

وَزُرُوعٍ وَخَلِّ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿٤٨﴾

149 'ആഹ്ലാദചിത്തരായുംകൊണ്ട് നിങ്ങൾ മലകളിൽ നിന്നും (പാറ) വെട്ടിത്തുരന്ന് വീടുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!'

وَتَنَحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿٤٩﴾

150 “ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ.”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٥٠﴾

151 'അതിക്രമികളുടെ കൽപന നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും അരുത്;-'

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٥١﴾

152 “അതായത്, നാട്ടിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും, (നാട്) നന്നാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ (കൽപന) .”

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٥٢﴾

141 **كَذَّبَتْ ثَمُودُ** മമൂദ് വ്യാജമാക്കി. **الْمُرْسَلِينَ** മുർസലുകളെ. 142 **إِذْ قَالَ لَهُمْ** അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ. **أَخُوهُمْ صَالِحٌ** അവരുടെ സഹോദരൻ സ്വാലിഹ്. **أَلَا تَتَّقُونَ** നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ. 143 **فَاتَّقُوا اللَّهَ** നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക്. **رَسُولٌ آمِنٌ** വിശ്വസ്തനായ റസൂലാണ്. 144 **فَأَطِيعُوا اللَّهَ** ആകയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. **وَأَطِيعُوا** എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. 145 **وَمَا أَسْأَلُكُمْ** നിങ്ങളോട് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നില്ല. **عَلَيْهِ** അതിന്, അതിന്റെ പേരിൽ. **عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ** ഒരു പ്രതിഫലവും. **إِنْ أَجْرِيَ** എന്റെ പ്രതിഫലമല്ല. **إِلَّا** അല്ലാതെ, ഒഴികെ. **لَوْ** ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ മേൽ. 146 **أَتُتْرَكُونَ** നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കപ്പെടുമോ, ഉപേക്ഷിച്ചുവിടപ്പെടുമോ. **فِي جَنَّاتٍ** ഇവിടെയുള്ളതിൽ. **آمِنِينَ** നിർഭയരായിക്കൊണ്ട്, വിശ്വസ്തരായിക്കൊണ്ട്. 147 **وَنَخْلٌ وَتَوَاقُفٌ** തോപ്പുകളിലായിട്ട്. **وَعُيُونٌ** നീരുറവുകളിലും. 148 **وَزُرُوعٌ** വിളകളിലും, കൃഷികളിലും. **وَنَخْلٌ** ഈത്തപ്പനകളിലും. **طَلْعَةً** അവയുടെ കുല. **هَضِيمٌ** ഒടിഞ്ഞു തുങ്ങിയതാണ്, ഒടിഞ്ഞു വിഴാറായതാണ്. 149 **وَنَجْحُونَ** നിങ്ങൾ വെട്ടിത്തുറക്കുന്നു തുറന്നുണ്ടാക്കുന്നു, ശീൽപ വേല ചെയ്യുന്നു. **مِنْ الْجِبَالِ** മലകളിൽ നിന്ന്. **يَبُوتًا** വീടുകളെ, ചില വീടുകളെ. **فَارِهِينَ** ആഹ്ലാദചിത്തരായി, സുഖലോലുപന്മാരായി. 150 **فَاتَّقُوا اللَّهَ** ആകയാൽ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. 151 **وَأَطِيعُوا** എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. **وَلَا تُطِيعُوا** നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയുമരുത്. **أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ** അതിക്രമികളുടെ കൽപന, അതിരുകടന്നവരുടെ നിർദ്ദേശം.. 152 **الَّذِينَ** യാതൊരു കൂട്ടർ. **يُفْسِدُونَ** അവർ കൂഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നു, നാശമുണ്ടാക്കുന്നു. **فِي الْأَرْضِ** ഭൂമിയിൽ, നാട്ടിൽ. **وَلَا يُصْلِحُونَ** മെയ്യുണ്ടാക്കുന്നുമില്ല, നന്നാക്കുകയുമില്ല.

ഹിജാസിൽനിന്ന് സിറിയയിലേക്ക് പോകുന്ന ഒട്ടകപ്പാതയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രാജ്യമായിരുന്നു പ്രാചീന ഗോത്രമായ 'മമൂദ്'ന്റെ വാസ സ്ഥലം, അൽഹിജ്ർ **الحجر** എന്നും 'മദാഇനുസ്വാലിഹ്' (സ്വാലിഹിന്റെ പട്ടണങ്ങൾ= **مدائن صالح**) എന്നും ഇതിന് പേർ പറയുന്നു. മദീനായിൽനിന്ന് വടക്ക് സുമാർ 180 നാഴികയും, തബുക്കിൽനിന്ന് തെക്കുകിഴക്ക് ഏകദേശം 170 നാഴികയും അകലെയായി അത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. മിക്ക ഭാഗവും മലമ്പാറകളാൽ ആവൃതമാണ്. ക്രിസ്താബ്ദം 1880-ൽ അറബി രാജ്യങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച ഡൗട്ടി (*) എന്ന ഒരു യൂറോപ്പ്യൻ സഞ്ചാരി, ആ രാജ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചെഴുതിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അൽഹിജ്റിന്റെ ഒരു വിവരണം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മലമ്പാറകൾ വെട്ടി നിർമിച്ച വീടുകൾ, ക്ഷേത്രങ്ങൾ, ദർബാറുകൾ മുതലായവയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം സ്വാലിഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ഒട്ടകത്തെ അവശ്യാസികൾ അപകടപ്പെടുത്തിയ സ്ഥലം (**مركز الناقة** = ഒട്ടകം മുട്ടുകുത്തിയ സ്ഥലം) അത് വെള്ളം കുടിച്ചിരുന്ന കിണർ മുതലായവ ഇന്നും കാണാവുന്നതായി ആ ചരിത്ര ഗവേഷകൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എത്രയോ കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പു തന്നെ അറബികൾ ദൂരദേശങ്ങളുമായി കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്നു. സുദീർഘമായ ഒട്ടകമാർഗങ്ങളിലൂടെയായിരുന്നു അത്. അറേബ്ബാ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ തെക്കേ അറ്റത്ത് യമനിൽനിന്നു തുടങ്ങി മക്ക, മദീന, തബുക്ക്, മദാഇൻ, ലുത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ രാജ്യങ്ങൾ എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ വഴി അത് മആനി **معان** ൽ എത്തുന്നു. അനന്തരം ഒരു ശാഖ ഈജിപ്തിലേക്കും മറ്റേത് നേരെ ദിമിൾഖി **دمشق** -ഡമാസ്ക്കസ്) ലേക്കും പിരിഞ്ഞുപോകുന്നു. ഈ പാത കേവലം ഒരു വാണിജ്യമാർഗ്ഗം മാത്രമല്ല, അറബികളുടെ പൊതുവായ ഹജ്ജുമാർഗ്ഗം **درب الحج** കൂടിയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്, ലുത്ത് (عليه السلام) നബി സ്വാലിഹ് (عليه السلام) നബി എന്നിവരുടെ സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രം പറയുമ്പോൾ, അറബികൾക്ക് പരിചയമുള്ള സ്ഥലങ്ങളെന്ന നിലക്ക് ഖുർആൻ അവയെ വിവരിക്കുന്നതും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതും.

* C. M. Doughty

നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഒരിക്കൽ ആ നാട്ടിനടുത്തുകൂടി പോയപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപത്തിന് ഇരയായ നാട്ടിൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കരുതെന്ന് സഹാബി കളെ ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായി. ഭൗതികമായ ആർഭാടങ്ങളിലും, ആധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിലും, മുഴുകിയിരുന്ന ഈ സമുദായവും, വിഗ്രഹാരാധനക്കാരായിരുന്നു. ഇതര സമുദായങ്ങളെ പോലേത്തന്നെ അവരും തങ്ങളുടെ പ്രവാചകനോട് പെരുമാറി:-

153 അവർ പറഞ്ഞു: “നിശ്ചയമായും നീ ആഭിചാരബാധിതരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയാണ്.”

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾

154 “നീ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല. ആകയാൽ, നീ സത്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ, ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുവാ?”

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾

155 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഇതാ (ദൃഷ്ടാന്തമായി) ഒരൊട്ടകം! ഒരു (ദിവസത്തെ) വെള്ളം കുടി അതിനും, ഒരു നിശ്ചിത ദിവസത്തെ വെള്ളം കുടി നിങ്ങൾക്കും (ഊഴം) ആകുന്നു.”

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ هَآ شَرِبْتُ وَلَكُمْ شَرِبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾

156 “യാതൊരു (തരത്തിലുള്ള) തിന്മകൊണ്ടും നിങ്ങൾ അതിനെ തൊട്ടുപോകരുത് [ഉപദ്രവിക്കരുത്];- (കാരണം,) അപ്പോൾ ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തെ ശിക്ഷ നിങ്ങളെ പിടികൂടിയേക്കും.”

وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾

157 എന്നാൽ, അവർ അതിനെ (കുതികാൽ വെട്ടി) അറുത്തുകളഞ്ഞു. അങ്ങിനെ, അവർ വേദക്കാരായിത്തീർന്നു.

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿١٥٧﴾

158 ഉടനെ, ശിക്ഷ അവരെ പിടികൂടി. നിശ്ചയമായും, അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. അവരിൽ അധികമായും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾

159 നിശ്ചയമായും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും കരുണാനിധിയും.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

153 അവർ പറഞ്ഞു. إِنَّمَا أَنْتَ നിശ്ചയമായും നീ. مِنَ الْمُسَحَّرِينَ സിഹ്റ (ആഭിചാരം, മാറണം) ബാധിതരിൽ പെട്ടവൻതന്നെ, (മാറണം ചെയ്യപ്പെട്ടവനാണ്). 154 مَا أَنْتَ നീ അല്ല. إِلَّا بَشَرٌ ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ. مِثْلُنَا ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള. فَأْتِ ആകയാൽ നീ വാ. بَآيَةٍ ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ട്. إِنْ كُنْتَ നീ ആണെങ്കിൽ. مِنَ الصَّادِقِينَ സത്യവാൻമാരിൽ, സത്യവാദികളിൽ(പെട്ടവൻ). 155 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. هَذِهِ نَاقَةٌ ഇതാ ഒരൊട്ടകം. هَآ അതിന്, അതിനാണ്. شَرِبْتُ ഒരു കുടി, (ഒരു പ്രാവശ്യത്തെ കുടിക്കൽ). وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്കാണ്, നിങ്ങൾക്കുമുണ്ട്. شَرِبُ ഒരു ദിവസത്തെ കുടി. يَوْمٍ مَّعْلُومٍ നിശ്ചിതമായ, നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട, അറിയപ്പെട്ട. 156 وَلَا تَمْسُوهَا നിങ്ങളിതിനെ തൊടരുത്, സ്പർശിക്കരുത്. بِسُوءٍ ഒരു തിന്മകൊണ്ടും. فَيَأْخُذَكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് പിടിപെട്ടേക്കും, നിങ്ങളെ ബാധിച്ചേക്കും. عَذَابُ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തെ ശിക്ഷ. عَظِيمٍ വമ്പിച്ച. 157 فَعَقَرُوهَا 157

എന്നാൽ അവർ അതിനെ കുത്തി അറുത്തു, കുതികാൽ വെട്ടി. فَأَصْبَحُوا (അങ്ങനെ (അതുകാര
ണം) അവർ ആയി. وَدَّيْنَا (വേദക്കാർ, വ്യസനിച്ചവർ . 158 فَأَخَذَهُمْ (അതിനാൽ) അവരെ
പിടികൂടി. الْعَذَابُ (ശിക്ഷ. ذَلِكَ فِي نَفْسٍ (നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. آيَةً (ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. وَمَا كُنَّا
ആയിരുന്നില്ല, അല്ല. أَكْثَرَهُمْ (അവരിൽ അധികവും. مُؤْمِنِينَ (വിശ്വസിക്കുന്നവർ, വിശ്വാസികൾ. 159
كَرَّيْنَا (നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്. لَهُوَ (അവൻതന്നെ. الْعَزِيزُ (പ്രതാപശാലി. الرَّحِيمُ (കരുണാനിധി.

ആരിൽനിന്നോ ആഭിചാരബാധയേറ്റ് നിനക്ക് ബുദ്ധി ഭ്രമിച്ചുപോയിരിക്കുകയാണ്. അതു
കൊണ്ടാണ് നീ ഇങ്ങിനെയൊക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഞങ്ങളിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു
വിശേഷതയും നിനക്കില്ല. നീ പറയുന്ന വാദം ശരിയാണെങ്കിൽ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഞങ്ങൾക്ക്
കാട്ടിത്തരണം. എന്നാണ് ഇവർ സ്വാലിഹ് (عليه السلام) നബിയോട് പറയുന്നത്. അവസാനം ഒരു
ഒട്ടകത്തെ അല്ലാഹു അവർക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമാക്കിക്കൊടുത്തു. അതിന് എന്തോ ചില
അസാധാരണതയുണ്ടായിരുന്നു. (*) അവരുടെ വെള്ളത്താവളത്തിൽ നിന്ന് വെള്ളം കുടിക്കു
വാൻ-ഒരു ദിവസം ഒട്ടകത്തിനും, ഒരു ദിവസം അവർക്കും എന്ന്-പ്രത്യേകം ഊഴം
നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഇതവർക്ക് സഹിക്കാതായി.

ഒട്ടകത്തിന്റെ തീറ്റ; വെള്ളംകുടി മുതലായ ഒന്നിലും കൈകടത്തരുത് എന്നൊക്കെ
പ്രവാചകൻ അവരെ മുടക്കിയിരുന്നു. അങ്ങനെ വല്ലതും ചെയ്താൽ അവർക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷ
അനുഭവപ്പെടുമെന്ന് താക്കീതും നൽകി. പക്ഷേ, കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അതിനെ
കൊന്നുകളയുവാൻ അവർ ഒരാളെ ശട്ടംകെട്ടി. അവനതിന് ധൈര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.
ഒട്ടകത്തെ അപകടപ്പെടുത്തിയാൽ മൂന്ന് ദിവസംകൊണ്ട് ശിക്ഷബാധിക്കുമെന്നായിരുന്നു
മുന്നറിയിപ്പ്. സംഭവം കഴിഞ്ഞശേഷം അവർ അതിനെക്കുറിച്ച് വേദക്കാരായി. എങ്കിലും
ഫലമെന്ത്?! താക്കീദ് ചെയ്യപ്പെട്ട കറോരശിക്ഷ-ഒരു തരം ഭൂകമ്പവും, ഒരു വമ്പിച്ച ശബ്ദവും,
അഥവാ ഇടിത്തീയും-ഉണ്ടായി. അവർ നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോയി! പ്രവാചകനും, സത്യവി
ശ്വസികളും നേരത്തെതന്നെ സ്ഥലംവിട്ടുപോയി രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. രക്ഷപ്പെട്ടവർ 120 പേരും,
നശിച്ചുപോയവർ 5000 വീട്ടുകാരുമായിരുന്നുവെന്ന് ചിലർ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു. അല്ലാ
ഹുവിന്നറിയാം.

മമൂദ് ഗോത്രക്കാർ ദൃഷ്ടാന്തം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ സ്വാലിഹ് (عليه السلام) ദുആ ചെയ്തു.
ഒരു പാറക്കല്ല് പൊട്ടിക്കീറി അതിൽ നിന്നാണ് ഒട്ടകം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതെന്നും. ആവശ്യ
മുള്ളവർക്കെല്ലാം ഇഷ്ടംപോലെ കുറന്ന് കുടിക്കുമാറ് ധാരാളം പാലുണ്ടായിരുന്ന
ഒട്ടകമായിരുന്നു അതെന്നും മറ്റും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ
ഇതിനൊന്നും വിശ്വാസ്യയോഗ്യമായ തെളിവ് കാണുന്നില്ല. മമൂദ് ഗോത്രക്കാരുടെ ചരിത്രം
അടുത്ത സുറത്തിലും മറ്റു പല സുറത്തിലും അല്ലാഹു ഉദ്ദരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

വിഭാഗം-9

160 ലുത്തിന്റെ ജനത മുർസലുകളെ വ്യാജ
മാക്കി;-

161 അവരുടെ സഹോദരൻ ലുത്ത് അവ
രോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ: “നിങ്ങൾ സൂക്ഷി
ക്കുന്നില്ലേ?!”

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾

* അത് കേവലം ഒരു സാധാരണ ഒട്ടകം മാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ച്
സുറത്തുൽ ഖമിൽവെച്ച് നമുക്ക് സംസാരിക്കാം. ان شاء الله

162 “നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ റസൂലാകുന്നു.”

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾

163 “അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ.”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٦٣﴾

164 “അതിന്റെ പേരിൽ യാതൊരു പ്രതിഫലവും ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം, ലോകരക്ഷിതാവിന്റെപേരിൽ അല്ലാതെ (മറ്റാർക്കും ബാധ്യത) ഇല്ല.”

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنِ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾

160 വ്യാജമാക്കി. 161 മുർസലുകൾ. 162 നിശ്ചയമായും ഞാൻ. 163 നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ. 164 നിങ്ങളോട് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നില്ല. അതിന്റെ പേരിൽ. ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ റസൂലാണ്. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കൂവിൻ. എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ. നിങ്ങളോട് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നില്ല. അതിന്റെ പേരിൽ. ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ. എന്റെ പ്രതിഫലമല്ല. മേലല്ലാതെ. ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ.

അവരുടെ സഹോദരൻ (أخوهم) എന്നും, വിശ്വസ്തനായ റസൂൽ (رسول أمين) എന്നും ഓരോ നബിമാരെപ്പറ്റിയും വിശേഷിപ്പിച്ച് പറഞ്ഞതിൽ ചില സൂചനകളുണ്ട്. അവരെപ്പോലെ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന ആളും, അവർക്ക് സുപരിചിതനും, അവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവനുമായ വ്യക്തിയെയാണിത് ഓരോ സമുദായത്തിലേക്കും റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത് എന്നത്രെ ഒരു സൂചന: പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതുവരെ വശസ്തനും സത്യവാനുമെന്നെന്ന് സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വ്യക്തികളാണ് അവർ എന്നുള്ളതാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഓരോ സമുദായത്തിനും സുപരിചിതനും സുസമ്മതനുമായ അവരുടെ പ്രവാചകനെ നിഷേധിക്കുവാൻ ന്യായമില്ലല്ലോ.

162,163,164 എന്നീ ആയത്തുകളിലെ വാക്യങ്ങൾ ലൂത്ത് (اللُّهُتَّى) നബി മാത്രമല്ല. ഇതിനു മുമ്പ് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട നബിമാരും അവരുടെ സമുദായങ്ങളോട് പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന് നാം കണ്ടു. തുടർന്ന് വരുന്ന ശുഐബ് (الشُّعَيْبُ) നബിയുടെ വാക്യങ്ങളിലും അതേ വാക്കുകൾ കാണാം. എല്ലാ റസൂലുകളുടെയും പരമപ്രധാനമായ പ്രബോധനതത്വം ഏതാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അതിന് പുറമെ, അതത് സമുദായത്തിന്റെയും, സന്ദർഭത്തിന്റെയും പരിതസ്ഥിതിയനുസരിച്ച് ചില പ്രത്യേക വിഷയങ്ങൾ ഓരോ റസൂലിനും പ്രത്യേകം ഉപദേശിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നു- ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിച്ചാൽ-കാണാവുന്നതാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ, ലൂത്ത് (اللُّهُتَّى) നബിയുടെ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നീചപ്രവൃത്തിയെ-പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ ഒരു ദുർന്നടപ്പിനെ-പ്പറ്റി അദ്ദേഹം അവരോട് എടുത്തുപറയുന്നു:

165 “ലോകരിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ (മാത്രം) ആണുങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയോ?!”

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾

166 “നിങ്ങളുടെ ഇണകളായി നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചു

وَتَذُرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَوْجَادِكُمْ ۖ بَلْ

തന്നതിനെ [ഭാര്യമാരെ] നിങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു? എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അതിക്രമകാരികളായ ഒരു ജനതതന്നെ!”

أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿٣٦﴾

165 നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുവോ. الذُّكْرَانِ ആണുങ്ങളുടെ അടുക്കൽ. مِنَ الْعَالَمِينَ ലോകരിൽ നിന്ന്. 166 وَتَذَرُونَّ നിങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. مَا خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ. كُمْ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. مِنْ أَرْوَاجِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇണകളായി, ഭാര്യമാരിൽനിന്ന്. بَلْ എന്നാൽ, പക്ഷേ. أَنْتُمْ നിങ്ങൾ. قَوْمٌ ഒരു ജനതയാണ്. عَادُونَ അതിക്രമകാരികളായ.

സ്വന്തം ഭാര്യമാരെ വീട്ടിൽ വിട്ടെച്ച് അവർക്കുപകരം പുരുഷന്മാരെക്കൊണ്ട് കാമനിവൃത്തിവരുത്തുന്ന അതിനികൃഷ്ടമായ ഒരു സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചാണ് ലൂത്ത് (عليه السلام) നബി ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. ഈ ലജ്ജാവഹമായ വഴക്കം മുബ്ബാറു സമുദായത്തിനും പതിവില്ലാത്തതായിരുന്നു. ഇതുകൂടാതെ, കവർച്ച, കൊള്ള, മുതലായ പല തോന്നിയവാസങ്ങളും ഇവർ നടത്തിയിരുന്നതായി സുറത്തുൽ ‘അങ്കബൂത്തി’ൽ (العنكبوت) കാണാം. ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ ഉപദേശങ്ങളൊന്നും അവർ ചെവിടുകയൊന്നും മാത്രമല്ല, അവർ അദ്ദേഹത്തിന് ഇങ്ങിനെ ഒരു അന്ത്യശ്വാസനവും നൽകി:

167 അവർ പറഞ്ഞു: “നീ വിരമിക്കാത്തപക്ഷം ലൂത്തേ-തീർച്ചയായും നീ പുറത്താക്കപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരുന്നതാണ്”.

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿٣٧﴾

168 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ (ഈ) പ്രവൃത്തിയോട് കഠിനവിദ്വേഷമുള്ളവരിൽ പെട്ടവനാണ്”.

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿٣٨﴾

167 അവർ പറഞ്ഞു. لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ തീർച്ചയായും നീ വിരമിച്ചില്ലെങ്കിൽ. يَلُوطُ ലൂത്തേ. لَتَكُونَ നിശ്ചയമായും നീ ആയിത്തീരും. مِنَ الْمُخْرَجِينَ പുറത്താക്കപ്പെടുന്നവരിൽ. 168 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لِعَمَلِكُمْ നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയോട്. الْقَالِينَ കഠിനവിദ്വേഷമുള്ളവരിൽ പെട്ടവനാണ്, വളരെ വെറുക്കുന്നവനാണ്.

നിന്റെ ഉപദേശങ്ങളൊക്കെ നിറുത്തൽ ചെയ്യാത്തപക്ഷം ഞങ്ങൾ നിന്നെ ബഹിഷ്കരിച്ച് നാട്ടിൽ നിന്ന് പുറം തള്ളുമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ അന്ത്യശ്വാസനം. ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയാകട്ടെ, തന്റെ കഠിനമായ പ്രധിഷേധവും വെറുപ്പും തുറന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു. അവരിൽ നിന്നും ഇനി പ്രതീക്ഷക്ക് പഴുതില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു:-

169 “രക്ഷിതാവേ, ഇവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽനിന്ന് എന്നെയും എന്റെ സ്വന്തക്കാരെയും നീ രക്ഷപ്പെടുത്തണേ!”

رَبِّ خَلِّصْنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

170 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തെയും, തന്റെ സ്വന്തക്കാരെ മുഴുവനും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി;-

فَخَلَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾

171 -അവശേഷിച്ചവരിൽ പെട്ട ഒരു വൃദ്ധ സ്ത്രീ ഒഴികെ.

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾

172 പിന്നെ, മറ്റുള്ളവരെ നാം തകർത്തു (നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു) കളഞ്ഞു.

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٢﴾

173 അവരുടെമേൽ നാം ഒരു (തരം) മഴ വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മുന്നറിയിപ്പ് നൽകപ്പെട്ടവരുടെ (ആ) മഴ വളരെ ചീത്ത!

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾

174 നിശ്ചയമായും, അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദുഷ്ടാന്തം ഉണ്ട്. അവരിൽ, അധികമായും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾

175 നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബുതന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും.

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾

169 رَبَّ രക്ഷിതാവേ. نَجَّى എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തേണ. وَأَهْلِي എന്റെ സ്വന്തക്കാരെയും, ആൾക്കാരെയും, കുടുംബത്തെയും. فَجَنَّبَاهُ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്ന്. 170 فَجَنَّبَاهُ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. وَأَهْلُهُ തന്റെ സ്വന്തക്കാരെയും. 171 إِيَّا عَجُوزًا ഒരു വൃദ്ധസ്ത്രീ ഒഴികെ, ഒരു കിഴവിയെ അല്ലാതെ. فِي الْغَابِرِينَ അവശേഷിച്ചവരിൽപെട്ട, പിന്നിന്നിവരിൽ. 172 ثُمَّ പിന്നെ. دَمَرْنَا നാം തകർത്തു, നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു. الْأَخْرِينَ മറ്റുള്ളവരെ, മറ്റേ കുട്ടരെ. 173 وَأَمْطَرْنَا നാം വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു, മഴ പെയ്യിപ്പിച്ചു. عَلَيْهِمْ അവരിൽ. مَطَرًا ഒരു മഴ. فَسَاءَ വളരെ ചീത്ത, മോശപ്പെട്ടത്. مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകപ്പെട്ടവരുടെ മഴ. 174 إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. آيَةً ഒരു ദുഷ്ടാന്തം. وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ. 175 وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്. هُوَ അവൻ തന്നെയാണ്. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

ലൂത്ത് (لُوطٌ) നബിയുടെ ദുആ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തോടും പ്രഭാതത്തിനുമുമ്പായി നാടുവിട്ടുകൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. ആ നാട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരേ ഒരു വീടല്ലാതെ മുമ്പും വീടുണ്ടായിരുന്നില്ല. (الذاريات: 36) ലൂത്ത് (لُوطٌ) നബിയുടെ ഭാര്യയായിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അവൾ തോന്നിയവാസികളുടെ പക്ഷക്കാരിയായിരുന്നു. അവൾ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പുറത്തുപോകാതെ അവശേഷിക്കുകയും, ജനങ്ങൾക്ക് ബാധിച്ച ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 171-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച (عَجُوز) വൃദ്ധ സ്ത്രീ അവളാകുന്നു. ഈ ജനതയെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ പലേടത്തും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹൂദ്, ഹിജർ (هود، الحجر) എന്നീ സുറത്തുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ സംക്ഷിപ്തം ഇതാണ്:-

ഇബ്റാഹീം (إِبْرَاهِيمُ) നബിയുടെ വാർദ്ധക്യകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു കുട്ടിജനിക്കുവാൻ പോവുന്നു എന്ന സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനായി വന്ന ദൂതന്മാർ (മലക്കുകൾ) അതിനുശേഷം ലൂത്ത് (لُوطٌ) നബിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. കേവലം മൃഗീയ സ്വഭാവമുള്ള തന്റെ നാട്ടുകാർ തന്റെ അതിഥികളെ മാനഭംഗപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുമോ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ഭയമായി. അതിഥികൾ മലക്കുകളാണെന്ന വസ്തുത അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. (അവർ സുന്ദരന്മാരായ യുവാക്കളുടെ രൂപത്തിലായിരുന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നതും.) ആ തെമ്മാടികൾ ഇവരെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞു. അവർ സന്തോഷം അവിടെ എത്താതിരുന്നില്ല. ലൂത്ത് (لُوطٌ) നബിയാകട്ടെ, ധർമ്മസങ്കടത്തിലായി. 'ഹേ ജനങ്ങളേ, വേണമെങ്കിൽ എന്റെ പെൺമക്കളിതാ, അവരെ ഞാൻ വിവാഹംകഴിച്ചുതരാം, എന്റെ വിരുന്നുകാരെ

സംബന്ധിച്ച് നിങ്ങളെന്നെ വഷളാക്കരുത്.’ എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം അവരോട് പറഞ്ഞു. ‘ലുത്തേ, നിന്റെ പെൺമക്കളെയൊന്നും ഞങ്ങൾക്കാവശ്യമില്ല. ഞങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം എന്താണെന്ന് നിനക്കറിയാമല്ലോ’ എന്നായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാരവശ്യം കണ്ടപ്പോൾ മലക്കുകൾ തങ്ങളുടെ സ്ഥിതി വിവരിച്ചു കൊടുത്തു. ‘ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ദൂതന്മാരാണ്. ഈ ജനതയെ നശിപ്പിക്കുവാനായി അയക്കപ്പെട്ടവരാണ്, അതുകൊണ്ട് താങ്കളും കുടുംബവും രാത്രി തന്നെ സ്ഥലം വിടണം, പോകുമ്പോൾ ആരും തിരിഞ്ഞു നോക്കരുത്, താങ്കളുടെ ഭാര്യ തിരിഞ്ഞുനിന്നേക്കും, അവളും ആപത്ത് പിണയേണ്ട വളാണ്. ശിക്ഷ വർഷിക്കുന്നത് നേരം പുലരുന്നതോടെയായിരിക്കും. എന്നീ വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചു. അതേ പ്രകാരം സംഭവം നടക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരുതരം അട്ടഹാസം (ഘോര ശബ്ദം) ആകാശത്തുനിന്ന് അൽഭുതകരമായ ഒരസാധാരണ മഴ. (ചുളക്കല്ലുകളാൽ വർഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട മഴ) എന്നിവ സംഭവിക്കുകയും രാജ്യം കീഴ്മേലായി മരിക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി!

ബൈബിളിലും ഈ സംഭവം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ ശിക്ഷയുടെ സ്വഭാവം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇങ്ങിനെയാണ്: ‘യഹോവ (ദൈവം) സോദോമിന്റെയും, ഗൊമോരയുടെയും () മേൽ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽനിന്ന്, ആകാശത്തുനിന്നു തന്നെ, ഗന്ധകവും, തീയും വർഷിപ്പിച്ചു. ആ പട്ടണങ്ങൾക്കും, പ്രദേശത്തിന് മുഴുവനും ആ പട്ടണത്തിലെ നവാസികൾക്കും, നിലത്തെ സസ്യങ്ങൾക്കും ഉമുലനാശം വരുത്തി. ലോത്തിന്റെ ഭാര്യ അവന്റെ പിന്നിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞുനോക്കി, ഉപ്പുതുണായി ഭവിച്ചു.’ (ഉൽപ്പത്തി, അ: 18,19)

ഈ സംഭവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമായി, അതിന്റെ അറികുറികൾ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് ‘ലൂത്ത് കടൽ بحر لوط ചാവുകടൽ بحر الميث എന്നീ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന തടാകം ഇന്നും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്ന്, സൂ അബിയാഇൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായി. ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതയുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളാണ് സോദോമും, ഗോമോരായും. ഈ രാജ്യങ്ങൾ പ്രസ്തുത തടാകത്തിന്റെ പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലായിരുന്നു. അവ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതോടെ ആ തടാകത്തിൽ ലയിച്ചു പോകുകയാണുണ്ടായത്. ഈ സുറത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കൊടുക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനകുറിപ്പിൽനിന്നും ഈ വിഷയകമായി കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ ശഐബ് (عليه السلام) നബിയുടെ കഥയുടെ ചുരുക്കം കാണാം:-

വിഭാഗം-10

- 176 ‘ഐക്കത്ത്’ [മരക്കാവു]കാർ മുർസലുകളെ വ്യാജമാക്കി;-
- 177 അതായത്, ശുഐബ് അവരോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ. “നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!”
- 178 “നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ റസൂലാകുന്നു.”
- 179 “ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.”

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٧٩﴾

* سدوم وعمورية

- 180 “അതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം, ലോകരക്ഷിതാവിന്റെമേൽ അല്ലാതെ (ബാധ്യത) ഇല്ല.”
- رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنِّي أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

അവർ ഓർത്തു കേൾക്കുക. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

എക്കൽ അല്ലാഹു എന്നാൽ, വ്യക്തികൾ അധികം തിങ്ങിനിൽക്കുന്ന മരക്കാവ് എന്നർത്ഥം. മദ്യനിന്റെ അടുത്തായിരുന്നു ഈ മരക്കാവ്. മദ്യനിൽനിന്നു കടന്നുപോകുന്ന അവിടുത്തെ നിവാസികളിലേക്കാണ് ശുഐബ് (عليه السلام) നബിയെ അല്ലാഹു റസൂലാക്കി നിയോഗിച്ചു. എക്കൽക്കാരും, മദ്യനിൽനിന്നും വെച്ചുവെക്കുന്ന ജനങ്ങളായിരുന്നു എന്നും ശുഐബ് (عليه السلام) നബി ഒരു പ്രാവശ്യം അവരിലേക്കും മറ്റൊരുപ്രാവശ്യം ഇവരിലേക്കും റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായതെന്നും. ചില പഠനങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പക്ഷേ രണ്ടുകൂടും ഒരേ ജനതയായിരുന്നു വെന്നാണ് ശരിയായ അഭിപ്രായമെന്ന് ഇബ്നു കഥീർ (رحمته الله) മറ്റു ചിലരും ഉറപ്പിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും അദ്ദേഹം നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ആ സമുദായം അളക്കുന്നതിലും തൂക്കുന്നതിലും വഞ്ചനയും കൃത്രിമവും നടത്തുന്നവരും കൊള്ള, കവർച്ച മുതലായ അക്രമങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നവരുമായിരുന്നു. ശുഐബ് (عليه السلام) അവരെ ഇങ്ങനെ ഉപദേശിച്ചു.

- 181 “നിങ്ങൾ അളവ് പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുവിൻ; (ജനങ്ങളെ) നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആകരുത്.”
- ۞ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾
- 182 “ശരിയായിട്ടുള്ള തുലാസ്സുകൊണ്ട് തൂക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.”
- وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾
- 183 “ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സാധനങ്ങൾ (കബളിച്ചെടുത്ത്) ചേതപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്; കൂഴപ്പക്കാരായിക്കൊണ്ട് നാട്ടിൽ അനർത്ഥം ചെയ്യുകയും അരുത്.”
- وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾
- 184 “നിങ്ങളെയും, ആദിമ സൃഷ്ടികളെ [പൂർവ്വജനങ്ങളെ] യും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.”
- وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبَلَةَ الْأُولَىٰ ﴿١٨٤﴾

181 നിങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുവിൻ. അളവ്, അളവ്. 182 നിങ്ങൾ തൂക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. 183 നിങ്ങൾ കൂഴപ്പക്കാരായിക്കൊണ്ട് നാട്ടിൽ അനർത്ഥം ചെയ്യുകയും അരുത്. 184 നിങ്ങളെയും, ആദിമ സൃഷ്ടികളെ [പൂർവ്വജനങ്ങളെ] യും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

കയും അരുത്, നഷ്ടമുണ്ടാക്കരുത്. النَّاسُ ജനങ്ങൾക്ക്. أَشْيَاءُ അവരുടെ വസ്തുക്കൾ, സാധനങ്ങൾ. لَا تَعْتَوُوا നിങ്ങൾ അനർത്ഥം(നാശം) ചെയ്കയും അരുത്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. مُفْسِدِينَ കൃഷ്ണമാക്കുന്നവരായി, നാശകാരികളായി. 184 وَأَتَّقُوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. الَّذِي خَلَقَكُمْ الَّذِي സൃഷ്ടിച്ചവനെ. وَالْجَلِيلَةَ സൃഷ്ടികളെയും, ജനങ്ങളെയും. الْأُولِينَ ആദിമൻമാരായ, പൂർവ്വികരായ.

സത്യനിഷേധികളായ ഇതര സമുദായങ്ങൾ അവരുടെ നബിമാരോട് പറഞ്ഞ മറുപടികളിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായിരുന്നില്ല ഇവരുടെ മറുപടിയും. ധാർമ്മികബോധം നഷ്ടപ്പെട്ട ദേഹേച്ഛകൾക്കും ഭൗതികസുഖങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം നൽകിവരുന്ന എല്ലാവരുടെയും നില ഇതു തന്നെയായിരിക്കും. അതിൽ മുൻകാലക്കാരും പിൻക്കാലക്കാരും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നും കാണുകയില്ല. റസൂലുകളെ ധിക്കരിച്ച പല സമുദായങ്ങളുടെയും സ്ഥിതിഗതികൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം അല്ലാഹു ഒരിടത്ത് നബി (ﷺ) യോടായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില വചനങ്ങൾ ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു:-

كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ اتَّوَا صَوَابَهُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ وَذَكَرْ فَإِنْ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ - الذَّارِيَاتِ

സാരം: ഇതുപോലെത്തന്നെ, ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും ഏതൊരു റസൂൽ ചെല്ലുന്നതായാലും, അദ്ദേഹം ജാലവിദ്യക്കാരൻ (അഥവാ ആഭിചാരി) എന്നോ, ഭ്രാന്തൻ എന്നോ പറയാതിരുന്നിട്ടില്ല. അവരന്യോന്യം ഇതുസംബന്ധിച്ച് ഒസിയുത്ത് ചെയ്തിരിക്കുകയാണോ?!. പക്ഷേ, (അതല്ല) അവർ ധിക്കാരികളായ ജനങ്ങളാകുന്നു. അതുകൊണ്ട്, നീ അവരിൽ നിന്ന് മാറിനിന്ന് കൊള്ളുക. (അവരുടെ പാട്ടിന് വിട്ടേക്കുക) എന്നാൽ നീ ആക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്നവനല്ലതന്നെ. നീ ഒർമ്മപ്പെടുത്തുക. (ഉപദേശിക്കുക) യും ചെയ്യുക. കാരണം, ഉപദേശം വിശ്വാസികൾക്ക് ഫലം ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. (51:52-55)

185 അവർ പറഞ്ഞു: “നിശ്ചയമായും നീ, ആഭിചാരബാധിതരിൽ പെട്ടവൻതന്നെയാകുന്നു.”

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾

186 “നീ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല; നീ വ്യാജവാദികളിൽ പെട്ടവൻതന്നെയാണെന്ന് നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെക്കുറിച്ച് ധരിക്കുന്നു.”

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَطُّنَكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾

187 “അതുകൊണ്ട്, ആകാശത്തുനിന്ന് ചില തൂണുങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മേൽ നീ വീഴ്ത്തിക്കൊള്ളുക; -നീ സത്യവാദികളിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ!”

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾

188 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് എന്റെ റബ്ബ് നല്ല വണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.”

قَالَ رَبِّيَّ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾

185 അവർ പറഞ്ഞു. إِنَّمَا أَنْتَ നീ നിശ്ചയമായും നീ. مِنَ الْمُسَحَّرِينَ സിഹ്ർ(ആഭിചാരം, മാറണം) ബാധിച്ചവരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു. 186 وَمَا أَنْتَ നീ അല്ല. بَشَرٌ മനുഷ്യനല്ലാതെ. مِثْلُنَا ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള. وَإِنْ نَطُّنَكَ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ ധരിക്കുന്നു, വിചാരിക്കുന്നു. لَمِنَ الْكَاذِبِينَ കള്ളം പറയുന്നവരിൽ (വ്യാജവാദികളിൽ) പെട്ടവൻതന്നെ എന്ന്. 187 فَأَسْقِطْ എന്നാൽ (അതു

കൊണ്ട്) നീ വീഴ്ത്തുക. عَلَيْنَا ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ. كَسَفًا തുണുങ്ങങ്ങളെ, കഷ്ണങ്ങളെ. ആകാശത്തുനിന്ന്. إِنْ كُنْتَ നീ ആണെങ്കിൽ. مِنَ الصَّادِقِينَ സത്യവാൻമാരിൽനിന്ന്, സത്യവാദികളിൽ (പെട്ടവൻ). 188 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّي أَعْلَمُ എന്റെ റബ്ബ് നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്, കൂടുതൽ അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

(അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് വേണ്ടുന്ന നടപടികൾ അവൻ എടുത്തു കൊള്ളുന്നതാകുന്നു. എന്റെ കടമ ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നുവെന്നുമാത്രം.)

- 189 അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി. അതിനാൽ, മേഘത്തണലിന്റെ ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ അവരെ പിടികൂടി. നിശ്ചയമായും, അത് ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയായിരുന്നു!
- فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾

189 അങ്ങനെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി. فَكَذَّبُوهُ അതിനാൽ അവരെ പിടികൂടി, പിടിപെട്ടു. عَذَابُ ശിക്ഷ. يَوْمِ الظُّلَّةِ മേഘത്തണലിന്റെ ദിവസത്തിലെ. إِنَّهُ كَانَ തീർച്ചയായും അതാകുന്നു. عَذَابُ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ. عَظِيمٍ വമ്പിച്ച.

ആദ്യം അവർക്ക് അധികഠിനമായ ഉഷ്ണം ബാധിച്ചു. തണലും വെള്ളവും പ്രയോജനപ്പെടാതായി, ശ്വാസം കഴിപ്പാൻ പോലും വിഷമമായി. അങ്ങിനെയിരിക്കെ, ഒരു വലിയ കാർമേഘം അന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവരെല്ലാം മൈതാനിയിൽ അതിന്റെ തണലിൽ കൂട്ടമായി ഒരുമിച്ചുകൂടി. പെട്ടെന്ന് മേഘം അവരിൽ ഒരു അഗ്നിവർഷം നടത്തി. അതിൽ അവരെല്ലാം വെന്തുമശിച്ചുപോയി!. ഇതായിരുന്നു അവർക്ക് മേഘത്തണലിന്റെ ദിവസത്തിൽ ബാധിച്ച ശിക്ഷ (عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ) എന്നാണ് പല ഖുർആൻ വ്യഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ആ ദിവസം അവരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം എത്രമേൽ വമ്പിച്ച ദിവസമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ?. കഴിഞ്ഞ കഥകളുടെയെല്ലാം അവസാനത്തിൽ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിച്ചു വന്നതുപോലെ ഇവിടെയും അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു:-

- 190 നിശ്ചയമായും അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദുഷ്ടാന്തമുണ്ട്. അവരിൽ അധികമായും أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

- 191 നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും. وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعَزُّ رَبِّكَ H

190 നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَيْتَ ഒരു ദുഷ്ടാന്തം. وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികമായുള്ളതും അല്ല. مُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുവർ, വിശ്വാസികൾ. 191 وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്. أَعَزُّ അവൻതന്നെയാണ്. أَعَزُّ പ്രതാപശാലി. أَعَزُّ കരുണാനിധി.

ഈ സുറത്തിന്റെ ആദ്യവചനങ്ങളിൽ അവിശ്വാസികൾക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന ഉൽബോധനങ്ങളുടെ നേരെ അവർ കൈകൊണ്ട് അവഗണനയെക്കുറിച്ചും, പരിഹാസത്തെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി, അതിനെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിനും, മഹത്വത്തിനുമുള്ള-പ്രകൃതിപരവും, ചരിത്രപരവുമായ-പല ദുഷ്ടാന്തങ്ങളും വിവരിച്ചു. നബി (ﷺ) അവർക്ക് നൽകുന്ന ഈ ഉൽബോധനം-അതെ അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്ന വിശുദ്ധ ഖുർആൻ-എങ്ങനെയുള്ളതാണ്, അത് നബി (ﷺ) ക്ക് എവിടെനിന്നു ലഭിച്ചു എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഇനിയുള്ള വചനങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്:-

വിഭാഗം-11

- 192 നിശ്ചയമായും അത് [ഖുർആൻ] ലോകരക്ഷിതാവ് അവതരിപ്പിച്ചതുതന്നെ.
- 193 (ആ) വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ് [ജിബ്രീൽ] അതുകൊണ്ട് ഇറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്;-
- 194 നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ, നീ താക്കീത് നൽകുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി;-
- 195 സ്വപ്നമായ അറബിഭാഷയിൽ.

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٩٤﴾

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾

192 وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്. لَتَنْزِيلُ അവതരിപ്പിച്ചതു തന്നെ, ഇറക്കിക്കൊടുക്കൽ തന്നെ. رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ, ലോകരുടെ റബ്ബിന്റെ. 193 نَزَلَ بِهِ അതുമായി അവതരിച്ചു, അതുകൊണ്ട് ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. الرُّوحُ الْأَمِينُ വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ്. 194 عَلَى قَلْبِكَ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ. لِتَكُونَ നീ ആയിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി. الْمُنْذِرِينَ താക്കീത് ചെയ്യുന്നവരിൽ (പെട്ടവൻ). 195 بِلِسَانٍ ഒരു ഭാഷയിൽ. عَرَبِيٍّ അറബിയിൽ. مُبِينٍ സ്വപ്നമായ, വ്യക്തമായ.

‘നീ, ജനങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകുന്ന മുൻസലൂകളുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട ആളായിരിക്കാൻ വേണ്ടി നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അതുമായി - വിശുദ്ധ ഖുർആനുമായി-വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ് ഇറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അത് ലോകരക്ഷിതാവായ ആല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുതന്നെയാകുന്നു. സ്വപ്നമായ അറബിഭാഷയിലാണ് അതുള്ളത്’ എന്നു സാരം. ഈ ചെറിയ നാല് ആയത്തുകളിൽ പല പ്രധാന സംഗതികളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ സംഗ്രഹം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം:-

(1) ‘ആല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചത്’ എന്ന് പറയാതെ, ലോകരക്ഷിതാവ് അവതരിപ്പിച്ചത് (تَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ) എന്നാണല്ലോ ആല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ, സ്വഭാവികമായും ആല്ലാഹുവിന്റെ രക്ഷാകർത്തൃത്വത്തിൻകീഴിൽ നിലകൊള്ളുന്ന എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും മാർഗദർശകവും, അനുയോജ്യവുമായിരിക്കണം അത് (ഖുർആൻ). എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനാൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആ ഗ്രന്ഥം സ്വീകരിക്കുവാൻ കടമപ്പെട്ടവരായിരിക്കും. അവരുടെ യഥാർത്ഥ നന്മകൾ എന്താക്കേയാണെന്നും, ഏതാക്കേയാണെന്നും ശരിക്കും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടായിരിക്കും അത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുക. അവരുടെ നന്മക്കും ഗുണത്തിനും അതിനെക്കാൾ ഉതകുന്ന മറ്റൊരു പ്രമാണം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.

(2) ‘ലോകരക്ഷിതാവ് അവതരിപ്പിച്ചതുതന്നെ’ (وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ الْخ) എന്ന് ഊന്നിപ്പറഞ്ഞതും അർത്ഥവത്താകുന്നു. അത് (ഖുർ ആൻ) മുഹമ്മദ് (ﷺ) നബി സ്വന്തം നിലക്ക് പറഞ്ഞതല്ല. മറ്റു വല്ല മനുഷ്യരിൽനിന്നോ, ജിന്ന്, മലക്ക്, മുതലായവരിൽനിന്നോ രൂപംകൊണ്ടതല്ല. ആല്ലാഹുതന്നെയാണ് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. നബി (ﷺ) ക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുത്തത് ജിബ്രീൽ (عليه السلام) ആയതുകൊണ്ട് അത് ആല്ലാഹുവൽ നിന്നല്ലാതെയാകുന്നുമില്ല. ആല്ലാഹു അദ്ദേഹം മുഖേന അത് എത്തിച്ചുകൊടുത്തുവെന്ന് മാത്രമേയുള്ളൂ. എന്നാക്കെ ഈ പ്രയോഗത്തിൽ സൂചനകളുണ്ട്.

(3) സുറത്തു-ശുറാ (الشورى) 51- ൽ വന്നതുപോലെ, അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് പ്രവാചകന്മാർക്ക്, ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നത്, ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ ആകാവുന്നതാണ്. അവയിൽ ഒന്ന് ഒരു മലക്കിനെ ദൂതനായി അയച്ച് അദ്ദേഹം മുഖാന്തിരം സന്ദേശമെത്തിക്കുക എന്നുള്ളതാകുന്നു. ഇപ്രകാരമാണ് ഖുർആന്റെ അവതരണം നടന്നിട്ടുള്ളത്. 'അതുകൊണ്ട് വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ് ഇറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്, (نزل به الروح الامين) എന്ന്, പറഞ്ഞത് ഇതിനെക്കുറിച്ചാകുന്നു. 'വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ്' കൊണ്ടുദ്ദേശം ജിബ്രീൽ (عليه السلام) തന്നെ. ജിബ്രീൽ തങ്ങളുടെ ശത്രുവാണെന്നും മറ്റും ജൂതന്മാർ പറഞ്ഞുവന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: 'ആരെങ്കിലും ജിബ്രീലിന് ശത്രുവാണെങ്കിൽ (ആയിക്കൊള്ളട്ടെ) എന്നാൽ, അദ്ദേഹം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉത്തരവുപ്രകാരം അത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

(من كان عدوا لجبريل فإنه نزله على قلبك بإذن الله البقرة: 97) ജിബ്രീൽ (عليه السلام) നെ ഉദ്ദേശിച്ച് 'അൽ-റുഹുൽ അമീൻ' എന്നാണല്ലോ ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. ചിലപ്പോൾ 'അൽ-റുഹ്' (روح) ആത്മാവ് എന്നും, ചിലപ്പോൾ 'റുഹുൽ ഖുദ്സ്' (الروح القدس) പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നും പറയാറുണ്ട് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് നബിമാർക്ക് വഹ്യുകൾ (ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ) എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മഹാദൂതനാണ് (الناموس الاكبر) അദ്ദേഹം. അഭൗതിക സൃഷ്ടികളായ ആത്മീയജീവികളത്രെ മലക്കുകൾ. അതുകൊണ്ട് ആത്മാവ് എന്നർത്ഥമുള്ള 'റുഹ്' എന്ന പ്രയോഗം ഇവിടെ സ്പഷ്ടമാണ്. ഒരു പ്രത്യേക ആളെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെയാണ് 'അൽ' (ال) എന്ന അവ്യയം കുറിക്കുന്നത്. ആ പ്രത്യേക ആത്മാവത്രെ ജിബ്രീൽ (عليه السلام) .

(4) ജിബ്രീൽ (عليه السلام) നെ വിശ്വസ്തൻ (الامين) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതിലും രഹസ്യമുണ്ട്. യാതൊരു കൃത്രിമമോ, മാറ്റത്തിരുത്തലുമോ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് സംഭവിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു ഏൽപ്പിച്ച അതേ പ്രകാരംതന്നെ സൂക്ഷ്മമായും കൃത്യമായും അദ്ദേഹം തമ ദൗത്യം നിർവഹിക്കുന്നതാണ് എന്ന താൽപര്യം അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരമല്ലാതെ അത് സംഭവിക്കുകയില്ലെന്ന് മേലുദ്ധരിച്ച ആയത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ.

(5) നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഹൃദയത്തിലാണ് ഖുർആൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് ഇവിടെയും, സു: അൽ ബഖറയിലെ ആയത്തിലും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനും, സ്മരിക്കുവാനുമുള്ള ആ ആന്തരീകശക്തിയാണിവിടെ 'ഹൃദയം' (قلب) കൊണ്ടുദ്ദേശം. അഥവാ ഹൃദയമെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ശാരീരികമായ അംശമോ, അവയവമോ അല്ല ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ജിബ്രീൽ (عليه السلام) ആ വചനങ്ങൾ ഓതിക്കൊടുക്കുന്നു. തിരുമേനിക്ക് അത് ഹൃദിസ്ഥമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീട് മറന്നുപോകുന്നതുമല്ല. (سقروك فلا تنسى الاعلى) (നിനക്ക് നാം ഓതിത്തരും: എന്നിട്ട് നീ മറക്കുകയില്ല.)

ഖുർആനാകുന്ന ദിവ്യവചനങ്ങളുടെ സാരാംശമോ, അർത്ഥമോ അല്ല-അക്ഷരങ്ങൾ സഹിതമുള്ള വചനങ്ങൾ തന്നെയാണ്-നബി (ﷺ) ക്ക് മലക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം (كلام الله) എന്ന് പറയുന്നത്. 'നാം നിനക്ക് അത് പാരായണം ചെയ്തുതരുന്നു (نتلوها عليك - الجاثية) എന്നും, നാം അത് ഓതിത്തരുമ്പോൾ ആ ഓതിത്തന്നതിനെ പിൻപറ്റിക്കൊള്ളുക (فإذا قرأناه فاتبع قرأه - القيامة) എന്നും മറ്റും അല്ലാഹു ഖുർആനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. ഒരിക്കൽ നബി (ﷺ) യോട് ഒരാൾ, അവിടുത്തേക്ക് 'വഹ്യു' വരുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്ന് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ അവിടുന്ന് ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞു:-

احيانا يأتي مثل صلصلة الجرس وهو اشدّه علي فيفصم عني وقد وعيت عنه ما قال واحيانا يمثل لي الملك رجلا فيكلمني فاعى مايقول متفق عليه

(സാരം: ചിലപ്പോൾ മണിയടിക്കുന്നതിന്റെ ചലചല ശബ്ദം പോലെയാണത് എനിക്ക് വരുന്നത്. അതാണ്, എനിക്ക് കൂടുതൽ പ്രയാസകരമായിട്ടുള്ളത്. അങ്ങിനെ, അത് തീരുമ്പോഴേക്കും മലക്ക് പറയുന്നത് എനിക്ക് പാഠമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ,

മലക്ക് മനുഷ്യരൂപത്തിൽ എനിക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടും, അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറയുന്നത് എനിക്ക് പാഠമാകുന്നു(ബു, മു) വഹ്യിന്റെ ഇനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും സു: ശുറ 51-ൽ വെച്ച് കൂടുതൽ വിവരം നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നതാണ്. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**

(6) ‘സ്പഷ്ടമായ അറബി ഭാഷയിലാണ് (بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ) എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഖുർആൻ അറബിഭാഷയിലാകുവാനുള്ള കാരണം, അറബിഭാഷയിൽ തന്നെയുള്ള അവാന്തര വിഭാഗങ്ങളും, പ്രാദേശിക വ്യത്യാസങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ ഖുർആൻ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഷാശൈലിയുടെ സവിശേഷത, അറബിഭാഷാ സാഹിത്യത്തിൽ അതിനുള്ള പ്രത്യേകത മുതലായതിനെപ്പറ്റി മുഖവുര, അദ്ധ്യായം IV-ലും സു: താഹാ 113-ന്റെ വിവരണത്തിലും മറ്റും നാം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ സ്മരിക്കുക. ‘സ്പഷ്ടമായ ഭാഷ’ (لِسَانٍ مُبِينٍ) ഖുറൈശികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഭാഷാശൈലിയെ ഉദ്ദേശിച്ച് പറയപ്പെടാറുണ്ടെന്നും, ഖുർആന്റെ ഭാഷ ഖറൈശികളുടെ ഭാഷാരീതിയോട് കൂടുതൽ അടുപ്പമുണ്ടെന്നും മുഖവുരയിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും, എല്ലാ ഭാഷകളുമെന്നപോലെ അറബി ഭാഷയും കാലാന്തരത്തിൽ-ഭാഷണരീതി, രചനാശൈലി, സാഹിത്യപ്രയോഗം ആദിയായവയിൽ-പല മാറ്റങ്ങൾക്കും വിധേയമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാകുന്നു. എന്നാൽ, ഖുർആന്റെ ഭാഷാശൈലിയാകട്ടെ- അന്നും, ഇന്നും-പുതുമയോടും, നവചൈതന്യത്തോടും കൂടി അതേ സ്പഷ്ടമായ രൂപത്തിൽ തന്നെ അവശേഷിക്കുന്നു. എന്നും അങ്ങിനെത്തന്നെ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യും.

196 നിശ്ചയമായും അത് [ഖുർആൻ] മുൻ
ഗാമികളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുമുണ്ട്.

وَإِنَّهُ لَفِي زُبْرِ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٦﴾

197 ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളിലെ പണ്ഡിതന്മാർക്ക് അതറിയാമെന്നുള്ളത് ഇവർക്ക് [ഈ അവിശ്വാസികൾക്ക്] ഒരു ലക്ഷ്യമാകുന്നില്ലയോ?!

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٦٧﴾

196 നിശ്ചയമായും അത്. **لَفِي زُبْرِ** ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുണ്ട്, ഏടുകളിൽ തന്നെയുണ്ട്. പൂർവ്വികന്മാരുടെ, മുൻഗാമികളുടെ. 197 **أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ** ആകുന്നില്ലയോ, അല്ലേ. അവർക്ക് ഒരു ലക്ഷ്യം, ദൃഷ്ടാന്തം. **أَنْ يَعْلَمَهُ** അതിനെ അറിയുമെന്നത്, അദ്ദേഹത്തെ (നബിയെ) അറിയുമെന്നുള്ളത്. **عُلَمَاءُ** പണ്ഡിതന്മാർ, അറിവുള്ളവർ. **بَنِي إِسْرَءِيلَ** ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളിലെ. ഇസ്രാഇലുകാരുടെ.

അത് അഥവാ ഖുർ ആൻ മുൻഗാമികളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. അതിന്റെ മൂലസിദ്ധാന്തങ്ങളും, പ്രധാന തത്ത്വങ്ങളും മുൻ കഴിഞ്ഞ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഉണ്ടെന്നും, ആകയാൽ ഖുർആൻ പുത്തനായ ഒരു സിദ്ധാന്തം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുകയല്ലെന്നാകുന്നു. ഖുർആനെക്കുറിച്ചും, അതിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചും ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമായിരിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ രണ്ടു വിധത്തിലും ഈ വചനം വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടും വാസ്തവമാണുതാനും. പൂർവ്വഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവയുടെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ ഇന്ന് നിലവിലില്ല. യാതൊരു തരത്തിലുള്ള മാറ്റത്തിനോ, കൈകടത്തലിനോ വിധേയമാകാത്ത ഭാഗമേതെങ്കിലും അവയിൽ ശേഷിപ്പുണ്ടോ എന്നു പോലും തീർത്ത് പറയാൻ സാധ്യമല്ല. നബി(ﷺ) യെയും ഖുർആനേയും സംബന്ധിക്കുന്നത്ര വശങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും കൈകടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നതും സ്മരണീയമാണ്. എന്നിട്ടു പോലും മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടുസംഗതികൾ - ഖുർആന്റെ പ്രധാന സിദ്ധാന്തങ്ങളും തത്ത്വങ്ങളും അവയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും, ഖുർ ആനെയും ഖുർ ആന്റെ മഹത്വത്തെയും, സംബന്ധി

ച്ച് അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിനു-ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അങ്ങിങ്ങായി പല തെളിവുകളും ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടുതാനും.

ബൈബിളിൽ പഴയ നിയമം എന്ന പേരിൽ എന്നറിയപ്പെടുന്ന പൂർവ്വികവിഭാഗങ്ങളിലാണ് താരതമ്യേന കൂടുതൽ തെളിവുകൾ കാണുക. മൂസ(ﷺ) നബിയായും ഹൂസാ (ﷺ) നബിക്ക് മുമ്പുള്ള പല നബിമാരുടെയും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെന്ന നിലക്കാണ് ഈ വിഭാഗം പൊതുവിൽ വേദക്കാർ കരുതിവന്നത്. പുതിയനിയമം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അവ സാനത്തെ ഭാഗം ഹൂസാ (ﷺ) നബിയുടെ ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന് ദിവ്യത്വം കൽപിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഒരടിസ്ഥാനത്തിൽ വിരചിതമായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. ഇന്ന് ഇഞ്ചീലുകൾ (إنجيل) അഥവാ സുവിശേഷ പുസ്തകങ്ങൾ എന്ന പറയപ്പെടുന്ന ഓരോന്നും തന്നെ, അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം ഓരോരുത്തരുടെ കൈക്ക് വിരചിതമായതാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അതേ സമയത്ത് പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ അവ കേവലം ചില നിയമത്തിലെ ഇഞ്ചീലുകളും (സുവിശേഷങ്ങളും) ക്രൈസ്തവ സിദ്ധാന്തങ്ങളുമല്ലാതെ, ന്യായപ്രമാണങ്ങളോ നിയമ സംഹിതയോ അല്ലെന്നും ഒരു വസ്തുതയത്രെ. പഴയനിയമത്തിൽ എത്ര തന്നെ മാറ്റത്തിരുത്തലുകൾ വന്നുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽകൂടി- അവ പരിശോധിക്കുന്ന പക്ഷം-അതിൽ ന്യായപ്രമാണവും നിയമ സംഹിതയും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. ഒരു സമുദായത്തിന്റെ വിജയത്തിനാവശ്യമായ ധാർമിക നിയമ സമൂഹമായിരുന്നു അത് എന്ന ഒരു പ്രതീതി അതിൽ നിന്ന് അനുഭവപ്പെടും. ഇതെല്ലാം ഇവിടെ വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാരണങ്ങളാൽ പഴയ നിയമങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് പുതിയ നിയമത്തിൽ ഖുർആനെക്കുറിച്ചോ വളരെ കുറഞ്ഞ സ്പർശനമേ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്.

ഇന്നത്തെ ബൈബിളിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നാലും ശരി, തൗറാത്തിലും, ഇഞ്ചീലിലും നബി (ﷺ) യെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നതിൽ സംശയമില്ല. സൂ: അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു.

الذين يتبعون الرسول النبى الامى الذى يجدونه مكتوبا عندهم في التوراة والانجيل الخ- الاعراف 157

(.....ങ്ങളുടെ പക്കൽ തൗറാത്തിലും, ഇഞ്ചീലിലും എഴുതിരേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായി അവർ കാണുന്ന അക്ഷര ജ്ഞാനമില്ലാത്ത പ്രവാചകനായ റസൂലുനെ പിൻപറ്റുന്നവർ.....)

നബി(ﷺ) ദിവ്യത്വം (الرسالة) ലഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് വേദക്കാർക്ക് പൊതുവിലും യഹൂദർക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും വരുവാനിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചകന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവിരടെ വേദപ്രമാണങ്ങളിൽ നിന്ന് അറിവായ ആ അടയാളങ്ങൾ സാക്ഷാൽകൃതമായി കാണുന്ന ഒരു അന്ത്യ പ്രവാചകനെ അവർ അക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അവർക്കറിയാമായിരുന്ന അക്കാര്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ പുലർന്നു വന്നപ്പോൾ അവർ അത് നിഷേധിക്കുകയാണുണ്ടായത്. (فلما جاءهم ما عرفوا كفروا به - البقرة: 179) പ്രസ്തുത അടയാളങ്ങൾ കണ്ടതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ വേദക്കാരായ കുറേ ആളുകൾ നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളതും ചരിത്രപ്രസ്ഥമാകുന്നു. അവരിൽ പഠിതന്മാരായിരുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലാം (ﷺ) സൽമാനുൽ ഹാരിസി(ﷺ) എന്നീ പേരുകൾ അക്കൂട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

വേദക്കാരല്ലാതിരുന്ന അറബികളെ സംബന്ധിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിചിതമല്ലെങ്കിലും വേദക്കാർ മഖേന ലഭിച്ച അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരും അതിനെക്കുറിച്ച് അജ്ഞരായിരുന്നില്ല അതുകൊണ്ടാണ്, ഇസ്രായേൽ പഠിതന്മാർക്ക് അറിയുമെന്ന വസ്തുത അവർക്കൊരു ലക്ഷ്യമല്ലയോ എന്ന് അല്ലാഹു ചോദിച്ചത്. നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഇസ്രായേൽ വർഗത്തിൽപെട്ട ആളല്ലാതിരുന്നതാണ് വേദക്കാർ ഈ ഒരൊറ്റ

ലക്ഷ്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മാത്രം നബി (ﷺ) യിൽ വശ്വസിക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. പക്ഷേ തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹാരാധന മുതലായ അനാചാരങ്ങളെ തിരുമേനി ശരിവെക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടും അവരും നബി(ﷺ) യെ എതിർത്തുകളഞ്ഞു.

197-ാം വചനത്തിലെ **هلعلي** എന്ന വാക്കിന് അറിയും എന്ന് നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചത് അത് എന്ന തർവ്വ നാമം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഖുർആനാണെന്നും, നബി(ﷺ) യാണെന്നും വരാവുന്നതാണ്. നബി (ﷺ) യാണെന്നുവെക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ അറിയും എന്നാണർത്ഥം കൊടുക്കേണ്ടത്, ഉദ്ദേശ്യം ഈ രണ്ടിൽ ഏതായാലും സാരത്തിൽ രണ്ടും ഒന്നുതന്നെ, കാരണം, നബി(ﷺ) യും ഖുർആനും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്നു ഒന്നിന്റെ നിഷേധവും, സ്വീകരണവും മറ്റേതിനും ബാധകമാകുന്നതുമാനങ്ങളല്ല. ഖുർആന്റെ സത്യതക്കുള്ള തെളിവും നബി(ﷺ) കുള്ള തെളിവു ഒന്നുതന്നെ.

ഖുർആന്റെ വ്യക്തമായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും, പ്രസ്താവനകൾക്കും എതിരായി ബൈബിളിൽ പലതും കാണാം. അതുമായി യോജിക്കുന്ന (വിഗ്രഹാരാധന തുടങ്ങിയ തുറകളിൽ) ചിലവശങ്ങളും അതിലുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് വേദക്കാർ പറയുന്നത് നിങ്ങൾ സത്യമാക്കുകയും അസത്യമാക്കുകയും ചെയ്യരുത്. (**لا تصدقوا اهل الكتاب ولا تكذبوهم - كما في البخارى**) എന്ന നബി (ﷺ) പറഞ്ഞത്. തക്കതായ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സത്യമാണെന്നു കാണുന്നതിനെ സത്യമായി സ്വീകരിക്കുകയും, അതേ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തെറ്റായി കാണുന്നതിനെ തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും, രണ്ടും തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ തെളിവില്ലാത്ത വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചാണ് നബി(ﷺ) ഇത് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും നാം മുഖവുരയിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. എനി നിലവിലുള്ള ബൈബിളിൽതന്നെ ഖുർആന്റെയും നബി(ﷺ) യുടെയും സത്യതക്ക് തെളിവ് നൽകുന്ന ചില പ്രസ്താവനകൾ ഉദാഹരണാർത്ഥം നമുക്കിവിടെ പരിശോധിച്ചു നോക്കാം:-

1. ആവർത്തന പുസ്തകത്തിൽ മൂസ (عليه السلام) നബിയോടായി യഹോവ (ദൈവം) ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു, നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ ഞാൻ അവർക്ക് (ഇസ്രായീലിയർക്ക്) അവരുടെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നും എഴുന്നേൽപ്പിച്ച് എന്റെ വചനങ്ങളെ അവന്റെ നാവിന്മേലാക്കും. ഞാൻ അവനെ കൽപിക്കുന്നത് ഒക്കെയും അവൻ അവരോട് പറയും. അവൻ എന്റെ നാമത്തിൽ പറയുന്ന എന്റെ വചനങ്ങൾ യാതൊരുത്തനെയെങ്കിലും കേൾക്കാതിരുന്നാൽ അവനോട് ഞാൻ ചോദിക്കും. എന്നാൽ, ഒരു പ്രവാചകൻ ഞാൻ അവനോട് കൽപിക്കാത്ത വചനം എന്റെ നാമത്തിൽ അഹങ്കാരത്തോടെ പ്രസ്താവിക്കുകയോ, അന്യദൈവങ്ങളുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ആപ്രവാചകൻ മരണ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കണം. അതു യഹോവ അരുളിച്ചയ്ക്കുന്ന വചനം എന്നു ഞങ്ങൾ എങ്ങിനെ അറിയും എന്നു നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഒരു പ്രവാചകൻ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുന്ന കാര്യം സംഭവിക്കുകയും ഒത്തുവരികയും ചെയ്താൽ അത് യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതല്ല. പ്രവാചകൻ അത് സ്വയംകൃതമായി സംസാരിച്ചതത്രെ. അവനെ പേടിക്കരുത്. (ആവർത്തനം: 18 ൽ 18-22)

ഈ പ്രവചനം യേശുവാ (**يوشع - ع**) പ്രവാചകനെ സംബന്ധിച്ചാണെന്ന് വേദക്കാർ ദുർവ്യാക്യാനിക്കാറുണ്ട് എന്നാൽ അതേ പുസ്തകത്തിന്റെ അവസാനത്തിലുള്ള മൂസ(ﷺ) നബിയുടെ മരണ വാർത്ത വിവരിച്ചതിനെ തുടർന്ന് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു കൊണ്ടാണ് അത് അവസാനിക്കുന്നത്:മോശെ പ്രവർത്തിച്ച ഭയങ്കര കാര്യമൊക്കെയും വിചാരിച്ചാൽ യഹോവ അഭിമുഖമായി അറിഞ്ഞ മോശയെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകൻ യിസ്രായേലിൽ പിന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ വാക്യങ്ങൾ മൂസ (ﷺ) ക്ക് ശേഷം ആരോ എഴുതിച്ചേർത്തതാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. അദ്ദേഹം മരണമടഞ്ഞ ഉടനെത്തന്നെ ആയിരിക്കാനും തരമില്ല:

കുറേക്കാലം ചെന്ന ശേഷമായിരിക്കണം അതെഴുതപ്പെട്ടത്. എങ്ങിനെ നോക്കിയാലും കേവലം മൂസ (ﷺ) നബിയുടെ വാല്യക്കാരനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയും, പ്രതിനിധിയുമായിരുന്ന യോശുവാ പ്രവാചകനായിരുന്നു മേൽക്കൂർ പ്രവചനം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് സങ്കല്പിക്കാൻ യാതൊരു മാർഗവുമില്ല. യേശുവാ പ്രവാചകനാകട്ടെ, ഒരു വേദഗ്രന്ഥമോ ഒരു പുതിയനിയമ വ്യവസ്ഥയോ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുമില്ല. മൂസ (ﷺ) നബിയുടെ പിൻഗാമി എന്ന നിലയിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ (ഇസ്രായീലിയരെ ഫലസ്ഥീനിൽ കുടിയിരുത്തുക മുതലായവ) പൂർത്തീകരിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു നിർവഹിച്ചതും.

ഇസ്രായീലിയർക്ക് മൂസ(ﷺ) മഖാന്തരം നൽകപ്പെട്ട ഈ പ്രവചനത്തിൽ അവരുടെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രവാചകനെ എഴുന്നേൽപ്പിക്കുമെന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞത്. അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇസ്രായേൽ വർഗത്തിൽ നിന്നായിരിക്കും അതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതായത് അറബികളിൽ നിന്നുതന്നെ. യേശുവാ പ്രവാചകനാകട്ടെ, ഇസ്‌മായിലി വർഗക്കാരനോ അറബിയോ അല്ല. ഈ പ്രവചനം നിവൃത്തിയാക്കുന്നത് യേശു കൃസ്തുവിനെ കൊണ്ടാണെന്നാണു മറ്റൊരു വാദം. അദ്ദേഹവും ഇസ്രായീൽ വർഗത്തിൽ ജനിച്ച ആളാണ്. - ഇസ്‌മായിലിയല്ല. അതിനും പുറമെ, യോഹന്നാൻ എഴുതിയ സുവിശേഷം (ഇഞ്ചിൽ) ഈ വാദത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതും കാണാം. അതിൽ പറയുന്നു:

'നീ ആർ എന്ന് യോഹന്നാനോട് ചോദിക്കുന്നതിന് യഹൂദന്മാർ യെരൂശ്ലേമിൽ നിന്ന് പുരോഹിതന്മാരെയും ലേവ്യരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചപ്പോൾ, അവന്റെ സാക്ഷ്യം എന്തെന്നാൽ അവൻ മറുക്കാതെ പറഞ്ഞു. ഞാൻ കൃസ്തുവല്ല എന്ന് ഏറ്റു പറഞ്ഞു. പന്നെ എന്ത്? എന്ന അവരോട് ചോദിച്ചതിന് അല്ല എന്ന് പറഞ്ഞു. നീ ആപ്രവാചകനാണോ? എന്നതിന് അല്ല എന്ന് അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവർ അവനോട്, നീ ആരാകുന്നു? ഞങ്ങളെ അയച്ചവരോട് ഉത്തരം പറയേണ്ടതിന് നീനിന്നെക്കുറിച്ചുതന്നെ എന്തു പറയുന്നു? എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന് അവൻ: യശയ്യാ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കർത്താവിന്റെ വഴി നേരെ ആക്കുവിൻ എന്ന് ഒരു മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചു പറയുന്നവന്റെ ശബ്ദം ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു..... (യോഹന്നാൻ 1 ൽ 19-24

അവർ അക്കാലത്ത് ഒരു കൃസ്തുവിനേയും. ഒരു ഏലിയാവിനേയും, ഒരു പ്രവാചകനേയും പ്രതീക്ഷിച്ചുവരുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലായല്ലോ. ആ പ്രവാചകനാകട്ടെ, കൃസ്തുവോ, യോഹന്നാനോ, (യഹ്യാ നബിയോ) അല്ലാതെ മറ്റൊരാളായിരിക്കണമെന്നും, തീർച്ചയാണ്. എന്നാൽ യശയ്യാ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കർത്താവിന്റെ വഴി നേരേയാക്കുവിൻ എന്ന് മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചു പറയുന്നവൻ ആരായിരിക്കും? യശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ ഈ പ്രവചനം, യശയ്യാ പുസ്തകം 60 ഉം 61 ഉം അദ്ധ്യായത്തിൽ സുദീർഘമായി വർണിച്ചു കാണാം. അതിന്റെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോഴും, മൊശെ (മൂസ നബി) യിസ്രായേൽ മക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില വാക്യങ്ങൾ നോക്കുമ്പോഴും ആ മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചു പറയുന്ന പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ തിരുമേനി (ﷺ) അല്ലാതെ മറ്റൊരുവരിലൊരിക്കലും. ആവർത്തന പുസ്തകത്തിലെ ആ വാക്യങ്ങൾ ഇപ്രകാരമാകുന്നു.

'യഹോവ സിനായിൽ നിന്നു വന്നു അവർക്ക് സേയീരിൽ നിന്ന് ഉദിച്ചു. പാറാൻ പർവ്വതത്തിൽ നിന്ന് വിളങ്ങി. ലക്ഷോപലക്ഷം വിശുദ്ധന്മാരുടെ അടുക്കൽ നിന്ന് വന്നു..... (ആവർത്തന പുസ്തകം 33ൽ 2) ഇവിടെ സിനായിലെ (طور سيناء) വരവ് മൂസാ (ﷺ) നബിയെയും, സേയീരിലെ (جبل ساعير) ഉദയം ഈസാ (ﷺ) നബിയെയും, പാറാനിലെ (جبل فاران) വിളങ്ങൽ മുഹമ്മദ് നബിയെയും (عليهم الصلوة والسلام) കുറിക്കുന്നു. ആവർത്തന

പുസ്തകത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ മരുഭൂമി, അറേബ്യൻ മരുഭൂമിയെയും, സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മേൽ പറഞ്ഞ ഓരോ മലയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥാനം കൊണ്ട് തന്നെ ഇത് മനസ്സിലാക്കാം.

198 അറബികളിൽ (ഏതെങ്കിലും) ചിലരുടെ മേൽ നാം അത് [ഖുർആൻ] അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ,-

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ

199 എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം അതവർക്ക് ഓതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരായിരിക്കയില്ല.

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ

198 നാം അതിനെ ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ. **وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ** ചിലരുടെമേൽ. **الْأَعْجَمِينَ** അനറബികളിൽ (അറബികളല്ലാത്തവരിൽ) . 199 എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം ഓതിക്കൊടുത്താൽ, വായിച്ചാൽ. **عَلَيْهِمْ** അവർക്ക്, അവരിൽ. **مَا كَانُوا** അവരായിരിക്കയില്ല. **بِهِ** അതിൽ. **مُؤْمِنِينَ** വിശ്വസിക്കുന്നവർ.

മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ) ഒരു അറബിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് ആകമനത്തെക്കുറിച്ച് വേദക്കാരായ പഠിതന്മാർക്ക് അറിയാതെയും ചെയ്യാം. ആ നിലക്ക് ഇവർ -മുശ്ശിക്കുകളായ അറബികൾ- അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വിക്കുവാൻ കടമപ്പെട്ടവരാകുന്നു. അവരത് ചെയ്യുന്നുല്ല. എന്നിരിക്കുമ്പോൾ. അറബിയല്ലാത്ത ഒരാളുടെ കൈക്കാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം- സ്പഷ്ടമായ അറബി ഭാഷയിലുള്ള ഖുർആൻ-അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഇവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ലല്ലോ? എനി ഖുർആൻ അന്യഭാഷയിലും, റസൂൽ അറബിയും ആയാലത്തെ സ്ഥിതിയോ? അതും അങ്ങിനെ തന്നെ. സൂ: ഹാമിം സജദയിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്ഥാവിച്ചത് പോലെ. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾക്ക് ഇത് വിസ്മയമായി വിവരിച്ച് തരേണ്ടതല്ലേ! വേദഗ്രന്ഥം അന്യഭാഷയിലും പ്രവാചകൻ അറബിയും ആയിരിക്കുകയോ? ഇതെന്ത് കഥയാണ്, എന്നൊക്കെ (**خ- حم السجدة: 44**) ചുരുക്കത്തിൽ അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കാനുള്ള കാരണം അതൊന്നുമല്ല. അത് മറ്റൊന്നാണ്. അത് അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

200 അപ്രകാരം (ആ) കുറ്റവാളികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നാം അത് [ആ അവിശ്വാസനായ] കടത്തിയിരിക്കുകയാണ്.

كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

201 വേദനയേറിയ ശിക്ഷ കാണുന്നതുവരേയും അവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ല;

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

202 -അങ്ങനെ, അവർക്കറിയാത്തനിലയിൽ പെട്ടന്ന് അതവർക്ക് വന്നെത്തുകയും (ചെയ്യുന്നതുവരെ) ;-

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

203 അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: “ഞങ്ങൾ താമസം നൽകപ്പെടുന്നവരായോ [ഞങ്ങൾക്ക് വല്ല ഒഴിവു ലഭിക്കുമോ]?!”

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ

204 എന്നാൽ, നമ്മുടെ ശിക്ഷയെപ്പറ്റിയായോ അവർ ധൂതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?!

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

205 ഇനി-നീ കണ്ടുവോ? (ആലോചിച്ചുനോക്കൂ!) - കുറേ കൊല്ലങ്ങളോളം നാം അവർക്ക് സുഖഭോഗം നൽകുന്നതായാൽ,-

أَفَرَأَيْتَ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ

- 206 പിന്നീട്, താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടുവരുന്നത് [ശിക്ഷ] അവർക്ക് വരികയുംചെയ്താൽ,-
- 207 അവർക്ക് സുഖഭോഗം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നത് അവരെ സംബന്ധിച്ച് എന്താണ് ഫലം ചെയ്യുക?! (ഒന്നും തന്നെയില്ല)
- 208 ഏതൊരു രാജ്യവും തന്നെ, അതിന് [ആ രാജ്യക്കാർക്ക്] മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നവർ ഉണ്ടായിരിക്കാതെ നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല,
- 209 -ഉൽബോധനമെന്ന നിലക്ക്. (നശിപ്പിച്ചതിൽ) നാം അക്രമം ചെയ്തവരായിട്ടുമില്ല.

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا هَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾

ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾

200 അപ്രകാരം. سَلَكْنَا അതിനെ നാം കടത്തി, പ്രവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. فِي قُلُوبِ ഹൃദയങ്ങളിൽ. الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളുടെ, പാപികളുടെ. 201 لَا يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. بِه അതിൽ. حَتَّىٰ يَرَوْا അവർ കാണുന്നതുവരെ. الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ. الْأَلِيمَ വേദനയേറിയ. 202 فَيَأْتِيهِمْ അങ്ങനെ അതവർക്ക് വന്നെത്തുകയും. بَعَثَ പെട്ടെന്ന്. وَهُمْ അവരായിരിക്കെ. لَا يَشْعُرُونَ അറിയുന്നില്ല, ബോധമില്ലാത്ത(വർ). 203 فَيَقُولُوا അപ്പോൾ അവർ പറയും. هَلْ نَحْنُ നാമാണോ. مُنْظَرُونَ താമസം ചെയ്യപ്പെടുന്നവർ, ഒഴിവ് നൽകപ്പെടുന്നുവർ. 204 أَفَبَعْدَآيَا എന്നാൽ നമ്മുടെ ശിക്ഷയെ പറ്റിയോ. يَسْتَعْجِلُونَ അവർ ധൂതികൂട്ടുന്നു. 205 أَفَرَأَيْتَ ഇനി നീ കണ്ടുവോ. مَتَّعْنَاهُمْ നാം അവർക്ക് സുഖഭോഗം നൽകിയാൽ, സൗഖ്യം കൊടുത്താൽ. سِنِينَ കുറെ കൊല്ലങ്ങൾ. 206 ثُمَّ يُوْعَدُونَ പിന്നെ അവർക്ക് വരുകയും (ചെയ്താൽ). مَا യാതൊന്ന്. كَانُوا അവരായിരുന്നു. يُوْعَدُونَ താക്കീത് നൽകപ്പെടും. 207 مَا أَغْنَىٰ ഉപകാരം(ഫലം) ചെയ്തുകയില്ല, എന്തുഫലം ചെയ്യുന്നതാണ്. عَنْهُمْ അവർക്ക്, അവരെ സംബന്ധിച്ച്. مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ അവർക്ക് സൗഖ്യം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നത്. 208 وَمَا أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. مِنْ قَرْيَةٍ ഏതൊരു രാജ്യവും. إِلَّا هَا അതിനില്ലാതെ. مُنْذِرُونَ മുന്നറിയിപ്പുകാർ, താക്കീതുകാർ. 209 ذِكْرَىٰ ഉൽബോധനമായിട്ട്, ഉപദേശമായി. وَمَا നാമായിട്ടുമില്ല. ظَالِمِينَ അക്രമം ചെയ്യുന്നവർ.

ഏതു ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള നിഷേധനയമാണവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുന്നതുവരെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. ശിക്ഷ വരുന്നതാകട്ടെ, വളരെ പെട്ടെന്നും. അവർ ഒട്ടും അറിയാത്ത വിധത്തിലുമായിരിക്കും, അത് വന്നെത്തുമ്പോൾ അവർ വേദിക്കും അൽപസമയത്തേക്കെങ്കിലും അതിൽ നിന്നൊരു ഒഴിവ് കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നവർ കൊതിച്ചുപോകും. പക്ഷേ എപ്പോഴാണ് ആ ശിക്ഷ വരുക (متى هذا الوعد) നീ പറയുന്ന ശിക്ഷ ഇങ്ങോട്ട് കൊണ്ട്വാ! (فأتنا بما تعدنا) എന്നൊക്കെ അവർ ബദ്ധപ്പട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ശിക്ഷപെട്ടെന്ന് സംഭവിച്ചില്ലെന്ന് വന്നാൽ അതു കൊണ്ട് അവർക്ക് വല്ല ഒഴിവും ലഭിക്കുവാനുണ്ടോ? ഇല്ല. കൂറേ നീണ്ടകാലത്തോളം അവർക്ക് സുഖജീവിതം നയിക്കുവാൻ സാധിച്ചാൽ തന്നെയും പിന്നീടവർക്ക് അതനുഭവപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ ആ സുഖജീവിതംകൊണ്ട് ഒരു ഫലവും അവർക്ക് ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നില്ല.

ഇവരെപ്പോലുള്ള ധിക്കാരികളായ പല സമുദായങ്ങളും ഇതിന് മുമ്പ് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർക്കൊന്നും തന്നെ പ്രവാചകന്മാർ ഉപദേശവും, താക്കീതും ചെയ്യാനില്ലാതിരുന്നിട്ടില്ല. അവരെ നിഷേധിക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തതാണ് നാശത്തിന് കാരണം. അല്ലാതെ, അല്ലാഹു അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുകയല്ല. അതുപോലെ ഇവരെയും അല്ലാഹു ശിക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം അതൊരിക്കലും അനീതിയായിരിക്കുകയില്ല.

210 ഇതുകൊണ്ട് [ഖുർആനുമായി] പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങുകയുണ്ടായിട്ടില്ല;

وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾

211 അവർക്ക് യോജിക്കുകയുമില്ല; അവർക്ക് (അതിന്) സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല.

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾

212 നിശ്ചയമായും, അവർ (അത്) കേൾക്കുന്നതിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാകുന്നു.

إِنَّهُمْ عَنْ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ ﴿٢١٢﴾

210 ഇറങ്ങിയിട്ടില്ല. وَمَا تَنَزَّلَتْ 211 അത് യോജിക്കുകയുമില്ല. وَمَا يَنْبَغِي 212 അവർക്ക്. وَمَا يَسْتَطِيعُونَ അവർക്ക് അതിനു സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല. 212 إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. عَنْ السَّمْعِ കേൾക്കുന്നതിൽനിന്ന്, കേൾക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്. لَمَعَزُولُونَ നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാണ്, വേറിട്ട് നിറുത്തപ്പെട്ടവരാണ്.

ഖുർആനെപ്പറ്റി അവിശ്വാസികൾ പുറപ്പെടുവിച്ച പല ആരോപണങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്, അത് പിശാചിൽനിന്ന് ലഭിച്ചതാണെന്നുള്ള വാദവും. അതിന് ഖണ്ഡനമാണിത്. പിശാച് ഖുർആൻ കൊണ്ട് വന്നിട്ടില്ല. എന്നുള്ളതിൽ മൂന്ന് തെളിവുകൾ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

1. അവർക്ക് യോജിച്ചതല്ല (مَا يَنْبَغِي لَهُمْ) എന്നാകുന്നു. പിശാചിന്റെ പ്രകൃതിയും. അവന്റെ ഉദ്ദേശലക്ഷ്യവും ഒന്നും തന്നെ ഖുർആനുമായി തീരെ പൊരുത്തപ്പെടാത്തതാകുന്നു. ഏറ്റവും ദുഷിച്ച പ്രകൃതി, തീൻമയും നാശവും വരുത്തണമെന്ന ഉദ്ദേശം, മനുഷ്യനെ വഴിപിഴപ്പിക്കണമെന്ന ലക്ഷ്യം ഇതൊക്കെയാണ് പിശാചിനുള്ളത്. ഖുർആനാകട്ടെ സന്മാർഗത്തിലേക്കാണ് നയിക്കുന്നതും. ദുർമാർഗത്തിൽ നിന്ന് തടയുന്നതും, മനസ്സിനും ആത്മാവിനും പ്രകാശം നൽകുന്നതുമായതാകുന്നു. ഈ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ തമ്മിലെങ്ങിനെ യോജിക്കും.?

2. എന്നി പിശാച് ഖുർആനുമായി വരുന്നതിൽ മേൽപറഞ്ഞ പൊരുത്തക്കേടൊന്നും ഇല്ലെന്ന് സംകൽപിക്കുക: എന്നാലും അവർക്കതിന് സാധ്യമല്ല. (وَمَا يَسْتَطِيعُونَ) ഖുർആന്റെ മഹത്വം താങ്ങുവാൻ അവർക്ക് കെൽപില്ല. ഈ ഖുർആനിനെ നാം ഒരു പർവ്വതത്തിന്റെ മേൽ ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ, ആത് പേടിക്കുന്നതായും, പൊട്ടിപ്പൊളിയുന്നതായും നീ കാണുമായിരുന്നു. (لَوَإِنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ) എന്നാണ് അല്ലാഹു സൂ: അൽ അശ്റിൽ-ഉപമാരുപത്തിൽ-ഖുർആന്റെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നിരിക്കെ മലക്കിനല്ലാതെ-പിശാചിന്-അത് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ഏറ്റുവാങ്ങി പ്രവാചകന്മാർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക സാധ്യമല്ല. വഹ്യ് സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ നബി(ﷺ) തിരുമേനി-വളരെ തണുപ്പുള്ള അവസരത്തിൽ പോലും-വിയർത്തൊലിക്കുമ്പോൾ പ്രയാസമേറിയതാണ് അത്.

3. എന്നിയാലും മാർഗമാണുള്ളത് മലക്കുകളിൽനിന്ന് കേൾക്കുകയും. എന്നിട്ടത് ഭൂമിയിൽ വന്ന് ഓതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാകുന്നു ഇതിനും നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം പിശാചുക്കൾ മുമ്പ് ആകാശം വരെ കേറിപ്പോകുകയും, മലക്കുകളിൽ നിന്ന് ചില വാർത്തകൾ കേൾക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധ്യമാവുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ-നബി(ﷺ) ക്ക് വഹ്യാൽ വരുവാൻ ആരംഭിച്ചത് മുതൽക്ക് --പിശാചുക്കളുടെ ആകാശത്തേക്കുള്ള കയറ്റവും, മലക്കുകളിൽനിന്ന് കേൾക്കുവാനുള്ള സാധ്യതയും തീരെ തടസ്സം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. (إِنَّهُمْ عَنْ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ). നബി(ﷺ) യിൽനിന്നും ഖുർആൻ പാരായണം കേട്ട ഒരു സംഘം ജിന്നുകൾചെയ്ത ഒരു നീണ്ട പ്രസ്താവന സുറത്ത് ജിന്നിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ദരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആതിൽ ജിന്നുകൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായികാണാം:-

انا لمسنا السماء ملئت حرسا شديدا وشهبا وانا كنا نقعد منها مقاعد للسمع فمن يستمع الان يجد له شهابا رصدا-الجن (ഞങ്ങൾ ആകാശത്തെ സ്പർശിച്ചു നോക്കി, അപ്പോൾ അത് ശക്തിമത്തായ പാറാവുകാരാലും, തീജ്വാലകളാലും നിറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അതിൽ പലഇരിപ്പിടങ്ങളിലും കേൾക്കുവാനായി ഇരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ ആരെങ്കിലും കേൾക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായാൽ അവനെ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തീ ജ്വാലയെ അവൻ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്.) കൂടുതൽ വിവരം സുറത്തു-സ്വാഹ്ഫാത്തിൽ വെച്ചുകാണാം. **ان شاء الله** സുറത്തു ഹിജ്റനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പുംശ്രദ്ധിക്കുക.

ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുതന്നെയുള്ളതാണെന്നും, അതിൽ പിശാചിന്റെയോ മറ്റോ കൈകടത്തൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും സ്ഥാപിക്കുകയും അതുവഴി നബി(ﷺ) യുടെ പ്രവാചകത്വത്തിന് സത്യസാക്ഷ്യം നൽകുകയും ചെയ്തശേഷം, തിരുമേനിയോട് തൗഹീദിൽനിന്ന് ഒട്ടും വ്യതിചലിക്കാതെ ഉറച്ച് നിൽക്കുവാനും, സ്വന്തം കുടുംബത്തിന് പ്രത്യേകം താക്കീത് ചെയ്യാനും മറ്റും ഉപദേശിക്കുന്നു:-

- 213 ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിനോടു കൂടി വേറെ ഒരു ആരാധ്യനെയും നീ വിളി (പ്രാർത്ഥി) കരുത്; എന്നാൽ നീ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരും. **فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ**
- 214 നിന്റെ അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾക്ക് (ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച്) മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യണം. **وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ**
- 215 സത്യവിശ്വാസികളായി നിന്നെ പിന്തുടർന്നിട്ടുള്ളവർക്ക് നിന്റെ പാർശ്വം താഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക [അവരുമായി സൗമ്യത്തിൽ പെരുമാറുക.] **وَاحْفَظْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ**
- 216 എന്നാൽ, അവർ നിന്നോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ നീ പറഞ്ഞേക്കുക: “നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിരുത്തരവാദിയാണ്” എന്ന്. **فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ**
- 217 പ്രതാപശാലിയും കരുണാനിധിയുമായുള്ളവന്റെ മേൽ (എല്ലാ കാര്യങ്ങളും) ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക. **وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ**

إِلَهًا آخَرَ ആകയാൽ നീ വിളിക്കരുത്, പ്രാർത്ഥിക്കരുത്. **مَعَ اللَّهِ** അല്ലാഹുവോടുകൂടി. **فَلَا تَدْعُ** വേറെ ഇലാഹിനെ, ആരാധ്യനെ. **فَتَكُونَ** അപ്പോൾ നീ ആയിത്തീരും, ആകും. **مِنَ الْمُعَذِّبِينَ** ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരിൽ(പെട്ടവൻ) . 214 **وَأَنْذِرْ** നീ മുന്നറിയിപ്പ് (താക്കീത്) നൽകുകയും ചെയ്യുക. **عَشِيرَتَكَ** നിന്റെ കുടുംബത്തിന്, ബന്ധുക്കളെ. **الْأَقْرَبِينَ** അടുത്തവരായ. 215 **وَاحْفَظْ** താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുക. **جَنَاحَكَ** നിന്റെ പാർശ്വത്തെ, പക്ഷത്തെ, ഭാഗത്തെ. **لِمَنِ اتَّبَعَكَ** നിന്നെ പിന്തുടർന്നവർക്ക്. **مِنَ الْمُؤْمِنِينَ** സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന്, വിശ്വാസികളായിട്ട്. 216 **وَاحْفَظْ** എന്നാലവൻ നിന്നോട് അനുസരണക്കേട് കാട്ടിയാൽ, എതിർ പ്രവർത്തിച്ചാൽ. **فَقُلْ** അപ്പോൾ നീ പറയുക. **إِنِّي** നിശ്ചയമായും ഞാൻ. **بَرِيءٌ** നിരുത്തരവാദിയാണ്, ഒഴിവായവനാണ്. **مِّمَّا تَعْمَلُونَ** നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്. 217 **وَتَوَكَّلْ** നീ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക, അർപ്പിക്കുക. **عَلَى الْعَزِيزِ** പ്രതാപശാലിയുടെമേൽ. **الرَّحِيمِ** കരുണാനിധിയായ.

‘നിന്റെ അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക. എന്നുള്ള വചനം അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ, റസൂൽ(ﷺ) തിരുമേനി ഖുറൈശി ഗോത്രങ്ങളെ വിളിച്ചുവരുത്തി അവരോട് പൊതുവായും, പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായും ഇങ്ങിനെ അറിയിച്ചതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ദരിക്കുന്നു:

‘ഖുറൈശികളുടെ സമൂഹമേ! നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ നരഗത്തിൽനിന്നും നിങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുത്തുവിൻ! നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഉപദ്രവമാകട്ടെ, ഉപകാരമാകട്ടെ ചെയ്യാൻ നശ്വയമായും എനിക്ക് കഴിയുന്നതല്ല. (انقذوا انفسكم من النار فاني لا املك لكم ضرا ولا نفعا) ലുഅയ്യിൻറെ മകനായ (كعب) കഅബിൻറെ സന്തതികളേ! നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ നരകത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുവിൻ! നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഉപദ്രവമാകട്ടെ ഉപകാരമാകട്ടെ ചെയ്യാൻ നിശ്വയമായും എനിക്ക് കഴിയികയില്ല. ഇങ്ങിനെ ഖുസയ് (قصي) ഗോത്രക്കാരെയും, അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് ഗോത്രക്കാരെയും, വിളിച്ച് ഇതുപോലെ പറഞ്ഞു. പിന്നീട് സ്വന്തം മകൾ ഫാത്തിമ(رضي الله عنها) യെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു:മുഹമ്മദിൻറെ മകൾ ഫാത്തിമ നിന്റെ ദേഹത്തെ നരകത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുക! നിനക്ക് യാതൊരു ഉപദ്രവമോ ഉപകാരമോ ചെയ്യാൻ എനിക്ക് കഴിയികയില്ല. അറിഞ്ഞേക്കൂ: നങ്ങൾക്ക് (എന്നോട്) നിശ്വയമായും രക്തബന്ധമുണ്ട്. അത് ഞാൻ നനക്കേണ്ട പ്രകാരം നനച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ്. അതായത്: ഇഹത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് കുടുംബ ബന്ധം പാലിക്കുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും (ഉണ്ടാകുന്ന) യാതൊന്നും തന്നെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒഴിവാക്കുകയില്ല. (ബുഖാരി മുസ്ലിം)

സ്വന്തം കുടുംബത്തിൻറെ രക്ഷാമാർഗങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ഔത്സുക്യം കാണിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും നേതാക്കൾ തങ്ങളുടെ അനുയായികളോട് വിനയത്തിലും സൗമ്യത്തിലും പെരുമാറേണ്ടതാണെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. വേണ്ടത്ര ഉപദേശിച്ചിട്ടും ജനങ്ങൾ അനുസരിക്കാതെ പിടിവാശിയിൽ നിലകൊള്ളുന്ന പക്ഷം, കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കേണ്ടതാണെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിക്കുക എന്ന് പറയാതെ, പ്രധാപശാലിയും, കരുണാനിധിയായുള്ളവനിൽ ഭരമേൽപിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞത് അർത്ഥവത്താകുന്നു പ്രതാപവും ശക്തിയും ഇല്ലാത്തവരിൽ ഭരമേൽപിക്കുന്നത് കൊണ്ട് പ്രയോചനമൊന്നും ലഭിക്കുവാനില്ലല്ലോ. കാരുണ്യമില്ലാത്തവന് പ്രതാപമുണ്ടായിട്ടും കാര്യമില്ലതാനും. ഈ രണ്ടു ഗുണങ്ങളും അങ്ങേയറ്റം പരിപൂർണ്ണമായവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണ്. കൂടാതെ, അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അനുസ്മരിക്കുന്നത് പോലെ എല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞാനിയും അവനാകുന്നു അപ്പോൾ തവക്കലിന് (കാര്യങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കുവാൻ) ഏതുനിലക്കും അർഹൻ അവൻതന്നെ അവനിൽ ഭരമേൽപിക്കുന്നവൻ ഒരിക്കലും നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവരെ അവൻ സഹായിക്കുകയും വിജയിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും.

218 അതായത്: നീ നിന്ന് (നമസ്കരിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്ത് നിന്നെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ;

الَّذِي يَرْنِكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾

219 ‘സുജൂദ്’ [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നവരുടെകൂട്ടത്തിൽ നീ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും (കാണുന്നവൻ) .

وَتَقَبَّلَكَ فِي السَّجْدِينَ ﴿٢١٩﴾

220 നിശ്വയമായും, അവൻ തന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനും.

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾

218 **الَّذِي** യാതൊരുവൻ. **كَرَّ** അവൻ നിന്നെ കാണുന്നു, കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. **حِينَ تَقُومُ** നീ നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്ത്, എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ. 219 **وَتَقْلُبُكَ** നീ ചലിക്കുന്നതും, നിന്റെ നീക്കവും. **فِي السَّاجِدِينَ** സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ. 220 **إِنَّ** നിശ്ചയമായും അവൻ. **هُوَ** അവൻ തന്നെ. **السَّمِيعُ** കേൾക്കുന്നവൻ. **الْعَلِيمُ** അറിയുന്നവൻ, സർവ്വജ്ഞൻ.

(**حِينَ تَقُومُ**) എന്ന വാക്കിനാണ് നമസ്കരിക്കുന്ന സമയം എന്ന് അർത്ഥം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് നീ നിൽക്കുന്ന സമയം-അഥവാ എഴുന്നേൽക്കുന്ന സമയം എന്നാണ് നേരെ വാക്കർത്ഥം നമസ്കാരത്തിലേക്ക് എഴുന്നേൽക്കുന്ന-അഥവാ നമസ്കാരത്തിന് പുറപ്പെടുന്ന-സമയം എന്നും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമാകാം. ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഈ അർത്ഥമാണ് കൽപിച്ചിട്ടുള്ളതും രണ്ടിൽ ഏതർത്ഥം കൽപിച്ചാലും ഇവിടെ ആയത്തിന്റെ താൽപര്യത്തിൽ വ്യത്യാസം വരുവാനില്ല. അല്ലാഹു നിന്റെ ഓരോ അവസ്ഥയെയും പ്രവൃത്തിയെയും കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണ് എന്നത്ര ചുരുക്കത്തിൽ ആയത്തിന്റെ താൽപര്യം. പല ഘലചങ്ങൾ കൂടിച്ചേന്നതാണ്, നമസ്കാരർത്ഥം. അതിലെ മൂന്ന് പ്രധാന ഘടകങ്ങളത്രെ നിറുത്തം, (**الْقِيَامُ**) റുക്വ്, (**الرُّكُوعُ**= കുന്ദിട്ടനിൽകൽ) സുജൂദ് (**السُّجُودُ**=സ്രാഷ്ടാങ്ങം ചെയ്യൽ) എന്നിവ. ആകയാൽ ഈ മൂന്നു വാക്കുകൾ അവയിൽനിന്നുള്ളവാക്കുന്ന ക്രിയാരൂപങ്ങളും നാമവിശേഷണങ്ങളുമെല്ലാംതന്നെ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽനമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു പ്രയോഗിക്കപ്പെടുക സാധാരണമാകുന്നു.

നമസ്കാരത്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ നബി(ﷺ) തിരുമേനി എത്രമാത്രം താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നവസ്തുത പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അഞ്ചുനേരത്തെ നിർബന്ധ നമസ്കാരത്തിന് പുറമെ, അവയുടെമുമ്പും പിമ്പുമായിക്കൊണ്ടും, ചിലപ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിലായി കൊണ്ടും അവിടുന്ന് പല ഐശ്വരിക നമസ്കാരങ്ങളും (**النوافل**) പതിവാക്കിയിരുന്നു. രാത്രിയിൽ വളരെയേറെസമയം അവിടുന്ന് നമസ്കാരത്തിൽ ചിലവഴിച്ചിരുന്നതും ചിലപ്പോൾ കാലിൽ നീരുകെട്ടിവീങ്ങുമാറ് നിന്ന് നമസ്കരിച്ചിരുന്നതും, അങ്ങേയറ്റം ഭക്തിനിർഭരമായ നിലയിൽ അത് നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതും, നബിചര്യയിൽ പരക്കെ അറിയപ്പെട്ട സംഗതികളാണ്. വല്ല ആപൽഭയവും നേരിട്ടാൽ അവിടുന്ന് നമസ്കാരത്തെ അഭയം പ്രാപിക്കുക പതിവായിരുന്നു. നമസ്കാരമാണെങ്കിൽ ശാരീരികമായ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായതും അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഏറ്റവുമധികം ഭക്തി അർപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു കർമ്മവും! ഈ നിലക്ക് നീ നിന്ന് നമസ്കരിതും-അഥവാ നമസ്കാരത്തിന് നിൽക്കുന്നതും-സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും-അഥവാ നമസ്കരിക്കുന്നവർക്ക് നേതൃത്വം നൽകിക്കൊണ്ട് അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതും-അല്ലാഹു കാണുന്നുണ്ടെന്ന് നബി(ﷺ) യോട് അഭിമുഖമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് നബി(ﷺ) യെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം. മഹത്തായ ഒരു സന്തോഷ വാർത്തയും, അനുമോദനവും തന്നെയാകുന്നു. അതൊന്നും അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ല. അതിനെല്ലാമുള്ള വമ്പിച്ച പ്രതിഫലങ്ങളും, ഉന്നതമായ സ്ഥാനങ്ങളും, താങ്കൾക്കു ലഭിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും: അങ്ങേ അറ്റത്തെ ഭക്തിപുരസ്സരം നടത്തുന്ന താങ്കളുപ്രാർത്ഥനാകർമ്മങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നിങ്ങനെയുള്ള സൂചനകൾ അതിലടങ്ങുന്നു.

അതേ സമയത്ത് നമ്മെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം, മറ്റൊരു സൂചനയും അതിൽ അന്തർഭവിക്കുകയാണാം നമസ്കാരത്തിൽ മനസ്സാന്നിദ്ധ്യവും, ഭയഭക്തിയും ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്നും അല്ലാഹു നമ്മെ നേക്കിക്കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന ബോധത്തോടു കൂടിയായിരിക്കണം നമസ്കരിക്കുന്നതെന്നും അത് ധനിപ്പിക്കുന്നു. നബി(ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്. **عَبْدُ اللَّهِ كَأَنكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ -مُحَمَّدٌ** (നീ അല്ലാഹുവെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രകാരം അവന്ന് ഇബാദത്ത്-ആരാധന-ചെയ്യുക

എന്നാൽ നീ അവനെ കാണുന്നില്ലെങ്കിലും നിശ്ചയമായും അവൻ നിന്നെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.(മുസ്ലിം)

221 ആരുടെമേലാണ് പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങുന്നതെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വർത്തമാനം അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ?!

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾

222 മഹാ വ്യാജകനും ദുഷ്ടനുമായ എല്ലാവരുടെയും മേലത്രെ (പിശാചുക്കൾ) ഇറങ്ങുന്നത്.

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾

223 അവർ ചെവിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്; അവരിൽ അധികമായും വ്യാജം പറയുന്നവരാകുന്നു.

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُهُمْ كَذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾

221 ആരുടെ മേലാണ് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വർത്തമാനം അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ. ആരുടെ മേലാണ്. 222 അവ ഇറങ്ങുന്നത്. (എന്ന്) . 223 അവ ഇറങ്ങുന്നത്. എല്ലാവരുടെയും മേലത്രെ (പിശാചുക്കൾ). 222 മഹാ വ്യാജകന്റെ മേലും, വലിയ നുണക്കാരന്റെ മേൽ. ദുഷ്ടനായ, വളരെ കുറ്റം ചെയ്യുന്നവനായ. 223 അവർ ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നു. കേൾവി, കേട്ടത്. അവരിൽ അധികമായും. വ്യാജം (കളവ്) പറയുന്നവരാണ്.

ഖുർആൻ പിശാച് മുഖേന അവതരിച്ചതല്ല, അത് പിശാചിന് യോജിച്ചതും. സാധ്യമാകുന്നതും അല്ല. എന്നൊക്കെ ഇതിന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. എന്നാൽ പിശാച് ഏതു തരത്തിലുള്ള ആളുകളുമായിട്ടാണ് ബന്ധപ്പെടുക അവന്റെ വരവും ഉപദേശവും ഉണ്ടാകുക ആർക്കാണ് എന്നത്രെ ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. കള്ളവും നുണയും പതിവാക്കിയ മഹാ വ്യാജന്മാർ. പാപങ്ങളും ദുശ്ചര്യങ്ങളും പതിവാക്കിയ ദുഷ്ടന്മാർ. ഇവരാണ് പിശാചിന്റെ ബന്ധുക്കൾ. അവരിലാണ് പിശാചിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും, ഉപദേശവും ഉണ്ടാവുക. മനുഷ്യർക്ക് അറിയാൻ കഴിവില്ലാത്ത ചില കാര്യങ്ങൾ പിശാചുക്കൾക്ക് അറിയാൻ സാധിച്ചേക്കും അവർ ഒരുതരം അദൃശ്യ സൃഷ്ടികളാണല്ലോ. നബി(ﷺ) തിരുമേനിക്ക് പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അവർ ആകാശം വരെ കയറിയിരുന്നുവെന്നും, മലക്കുകളിൽനിന്ന് ചില വാർത്തകൾ കട്ടുകേട്ടിരുന്നുവെന്നും നാം മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള വാർത്തകൾ പിശാചുക്കൾ അത്തരക്കാർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അതിൽകൂടി ധാരാളം വ്യാജങ്ങളും കൂട്ടിക്കലർത്തി അവർ ജനമധ്യേ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ഇമാം ബുഖാരി (رحمته) യിൽ നിന്നും ഉദ്ദരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസ് ഈ വിഷയം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഹദീസ് ഇപ്രകാരമാണ്, ചില ആളുകൾ ഗണിതക്കാരെ (ജോത്സ്യക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് നബി(ﷺ) യോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു ليسوا بشيء (അവർ ഒന്നും തന്നെയല്ല-അഥവാ അതിൽ യാതൊരുസ്ഥാനവുമില്ല. അപ്പോൾ അവർ ചോദിച്ചു: അവർ ചിലകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നത്, യാഥാർത്ഥ്യമാകാറുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞു. تلك الكلمة من الحق يخطئها الجنى فيقرقروا في اذنه وليه كقرقرة الدجاج فيخلطون معها (യഥാർത്ഥ്യമായി പുലരുന്ന ആ വാക്ക് ജിന്നുവർഗത്തിൽ പെട്ടവർ തട്ടിയെടുക്കുന്നതാണ്. എന്നിട്ട് അവർ തന്റെ ബന്ധുക്കളുടെ കാതിൽ, പിടക്കോഴി കറ കറ എന്ന് കുറുകും പ്രകാരം അത് കുറുകി-മന്ത്രിച്ച്-കൊടുക്കുന്നു. അങ്ങിനെ അവർ അതിൽ കൂടി നൂറിലേറെ കളവും കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നു. ഈ വിഷയകമായി ബുഖാരി(رحمته) , മുസ്ലിം(رحمته) മുതലായവർ പലമാർഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഹദീസുകൾ വേറേയും ഉദ്ദരിച്ചുകാണാം.

പിശാചുക്കൾ മലക്കുകളിൽ നിന്ന് കട്ടുകേൾക്കുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഈ ഹദീസിൽ ജിന്നുവർഗത്തൽ പെട്ടവർ തട്ടിയെടുക്കുന്നത് (يخطفها الجن) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

പിശാചിന്റെ വൈതാളികരായ ചില പ്രശ്നക്കാരിൽ നിന്നും, ഗണിതക്കാരിൽ നിന്നും- അവർ പല പേരുകളിലും അറിയപ്പെടാറുണ്ടെങ്കിലും ശരി-കേൾക്കാറുള്ള ചുരുക്കം ചില വാർത്തകൾ ശരിയായി അനുഭവപ്പെട്ടു കാണുന്നതിനാൽ ഇന്നും എത്രയോ ആളുകൾ വഞ്ചിതരായിക്കണ്ടിരിക്കുന്നു. അത്തരക്കാരെ സമീപിക്കുന്ന പാമരന്മാർക്കോ, പ്രസ്തുത വൈതാളികന്മാർക്കോ കണ്ടറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും വാർത്തകൾ പിശാച് കണ്ടറിയുകയും, പല വ്യാജമന്ത്രങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആ വാർത്തയും അവൻ അവർക്ക് ദുർബോധനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തേക്കുന്നതാണ്. അത് കൊണ്ടാണ്- ഹദീസിൽ സൂചിപ്പിച്ച പ്രകാരം- ഏതോ ചില കാര്യങ്ങൾ പ്രശ്നക്കാർ പറയുന്നത് ഒത്തുവരുന്നത്. ഈ വാസ്തവം അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. (പിശാചുക്കളേയും, അവർ മലക്കുകളിൽ നിന്ന് ചിലത് കട്ടുകേട്ടിരുന്നതിനെയും കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരം സുറത്ത് വസ്സഫ്-ഫാത്തിൽ കാണാം. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** സു: ഹിജിറിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും നോക്കുക.

223 ഓം വചനത്തിൽ (يَلْقَوْنَ السَّمْعَ) എന്ന വാക്കിനാണ് അവർ ചെവിക്കൊടുക്കുന്നുവെന്ന് നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുക-കേൾക്കുവാനായി ചെവിയോർക്കുക,-എന്ന് താൽപര്യം: എന്നാൽ السَّمْعَ (സംഘ) എന്നാൽ കേൾവി എന്നും يَلْقَوْنَ (യൽകുന) എന്നാൽ ഇട്ടുകൊടുക്കും എന്നുമത്രെ പമാഅർത്ഥം. രണ്ടും കൂടി മേൽപ്രകാരം ഘടിപ്പിക്കുമ്പോൾ, നാം പറഞ്ഞ ഉദ്ദേശാർത്ഥം വരുന്നു. ഈ പ്രയോഗം ഇതേ അർത്ഥത്തിൽ സു: ഖാഫ് 37 ലും കാണാം. കൂടാതെ (السَّمْعَ) എന്ന വാക്ക് കേൾക്കപ്പെട്ട കാര്യം (السَّمْعُ) എന്ന അർത്ഥത്തിലും വരാവുന്നതാണ്. يَلْقَوْنَ എന്ന ക്രിയയിൽ അതിന്റെ കർത്താവായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സർവ്വനാമം പശാചുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചും, മഹാവ്യാജകന്മാരും ദുഷ്ടന്മാരുമായ ആളുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആയിരിക്കാനും ഇടയുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ അവരിൽ അധികവും എന്ന് നാം അർത്ഥം കൽപിച്ച واكثرتهم എന്ന വാക്കിലെ هم എന്ന സർവ്വനാമവും ഈ രണ്ടു കൂട്ടരിൽ ഓരോന്നിലേക്കും മടങ്ങുന്നതാകുകയും ചെയ്യാം. ഈ വസ്തുതകൾ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് ഈ വചനത്തിന്റെ സാരം താഴെ കാണുന്ന രൂപങ്ങളിലെല്ലാം വിവരിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. പക്ഷേ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവ ഏറെക്കുറെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായി തോന്നാമെങ്കിലും നാം മുകളിൽ നൽകിയ വിവരണത്തിൽ നിന്ന് പുറത്ത്പോവുന്നില്ലതാനും.

(1) പിശാചുക്കളിൽ നിന്ന് ചില വാർത്തകൾ അറിയുവാനായി ചെവിക്കൊടുക്കുകയും-പരിശ്രമം നടത്തുകയും-അങ്ങിനെ അവർക്ക് ലഭിച്ചേക്കുന്ന വാർത്തകളിൽ ധാരാളം കളവും കുട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളായ ഗണിതക്കാർ മുതലായവർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. (2) പിശാചുക്കൾ കേട്ട വാർത്തകളെ അവർ തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കൾക്ക് രഹസ്യമായി ബോധനം നൽകുകയും. ആ ബന്ധുക്കൾ അതിൽ ധാരാളം കളവുകൾ കുട്ടിച്ചേർത്തു ജനമധ്യ പ്രചാരം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു. (3) വ്യജക്കാരികളായ ദുഷ്ട ജനങ്ങൾ പിശാചുക്കളിൽ നിന്ന് വാർത്തകൾ ലഭിക്കുവാനായി ശ്രമം നടത്തുകയും അവർ ഈ ദുഷ്ടന്മാർക്ക് കള്ളവാർത്തകൾ രഹസ്യബോധനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. (4) പ്രസ്തുത ദുഷ്ട വർഗം പിശാചുക്കളിൽ നിന്ന് കേൾക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ കള്ളം കലർത്തിക്കൊണ്ട് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. (كما في الرازي وغيره)

ഖുർആൻ ഒരുതരം കവിതയാണ്, മുഹമ്മദ് ഒരു കവിയാണ് എന്നിങ്ങനെയും ശത്രുക്കൾ ആരോപിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇതിന്റെ നിരർത്ഥതയെക്കുറിച്ചാണ് അടുത്തവചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

224 കവികളാകട്ടെ, അവരെ പിൻപറ്റുക ദുർ
മ്മാർഗ്ഗികളാകുന്നു.

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾

225 നീ കണ്ടിട്ടില്ലേ, അവർ (ഭാവനയുടെ)
എല്ലാ താഴ്വരയിൽകൂടിയും അലഞ്ഞു
നടക്കുന്നതാണ് എന്ന് ?!-

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾

226 അവർ, തങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാത്തത് പറ
ഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും (കണ്ടിട്ടില്ലേ)
?!

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾

224 وَالشُّعْرَاءُ കവികളാകട്ടെ. يَتَّبِعُهُمُ അവരെ പിൻപറ്റുന്നു, അനുഗമിക്കും. الْغَاوُونَ വഴിതെറ്റിയവർ, ദുർമ്മാർഗ്ഗികൾ. 225 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടിട്ടില്ലേ. أَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. فِي كُلِّ وَادٍ എല്ലാ താഴ്വരയിൽ കൂടിയും എല്ലാ തുറയിലും. يَهِيمُونَ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നു, ചുറ്റിത്തിരിയുന്നു(എന്ന്) . 226 وَأَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. يَقُولُونَ പറയുന്നു (എന്നും) . لَا يَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യാത്തത്.

ഖുർആൻ കവിവാക്യമല്ലെന്ന് സു: അൽഹദ്ഖ് (الحاقة) . 41 ലും നബി(ﷺ) ക്ക് കവിത അറിഞ്ഞുകൂട അത് അവിടുത്തേക്ക് യോജിക്കുന്നതുമല്ല എന്ന് സുറത്ത് യാസീൻ 69 ലും അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നബി(ﷺ) ക്ക് അതു യോജിച്ചതല്ലെന്നുള്ളതിൽ അടങ്ങിയ രഹസ്യം ഈ വചനത്തിൽ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ജനങ്ങളെ സ്വാതീനിക്കുവാനും ഹൃദയങ്ങളെ വശീകരിക്കാനും കവിതക്കുള്ള ശക്തി വളരെ വമ്പിച്ചതാണ്. ഏറെക്കുറെ എല്ലാകാലത്തും, ഏതുഭാഷക്കാർക്കുമിടയിലും കവികൾക്ക് ജനമദ്ധ്യേ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കും. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തുള്ള അറബികൾക്കിടയിൽ കവികൾക്കുള്ള സ്ഥാനം ഏറ്റവും വമ്പിച്ചതായിരുന്നു. പ്രധാപശാലിയായ ഒരു ഭരണനേതാവിനെപ്പോലും വെല്ലുന്നസ്വാതീനം ഒരു കവിക്ക് ചിലപ്പോൾ സംസിദ്ധമായേക്കും. ദീർഗ്ഗകാലം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന യുദ്ധങ്ങൾക്കും, ഒരു വമ്പിച്ച ഗോത്രത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിനും, നേരെമറിച്ച് പുരോഗതിക്കും ഒരു പക്ഷേ ഒരു കവിയുടെ ചില കവിതാശലകങ്ങൾ കാരണമായേക്കാം. ഖുർആനെ നേർക്കുനേരെ സഭൈര്യം മുന്നോട്ടുവന്ന് പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കാതെ ഗതിമുട്ടിയ ശത്രുക്കൾ അതന്റെ അസാധാരണമായ സാഹിത്യ വൈഭവത്തിന്റെയും അതിന്റെ അമാനുഷികമായ വശ്യശക്തിയുടെയും മുമ്പിൽ ചിറച്ചുനിൽക്കേണ്ടിവന്നു. അതിൽനിന്ന് ഉടലെടുത്ത ഒരു വാദമാണ് ഈ കവിതാവാദം. പ്രസ്തുത വാദത്തിന്റെ നിരർത്ഥത യുക്തമായ ന്യായങ്ങൾ മുഖേന ഈ വചനങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

കവികളെപിൻപറ്റി നടക്കുന്നവർ - അവരുടെ അനുയായികളും. ഭക്തന്മാരും -ദുർമ്മാർഗ്ഗികളുമായിരിക്കും. മറ്റൊരുപ്രകാരത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ കവികളിൽ നിന്ന് അവരുടെ അനുയായികൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന പ്രചോദനങ്ങൾ സന്മാർഗ്ഗത്തിന് പകരം ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള വാസനയും, സൽകർമ്മത്തിന്പകരം ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാനുള്ള പ്രോത്സാഹനവും ആയതിക്കും. എന്നാൽ നബി(ﷺ) യുടെയും. അവിടുത്തെ അനുയായികളുടെയും സ്ഥിതി അതിന് വിപരീതമാകുന്നു, നബി(ﷺ) യാണെങ്കിൽ അവരെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും, സന്മാർഗത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു. അവർക്ക് സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പ്രേരണ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ അവർ സന്മാർഗികളും സുകൃതവാന്മാരുമാണ്. നബി(ﷺ) ഒരു കവിയായിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഇതാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിലെ ആശയം. ഇപ്പറഞ്ഞതിന് രണ്ടുകാരണങ്ങളാണ്-അനുഭവം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന രണ്ട് വസ്തുതകളാണ്-പിന്നത്തെ രണ്ട് വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

1-ാമത്തേത്: കവികൾ എല്ലാ താഴ്വരകളിലൂടെയും അലഞ്ഞുനടക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്,

അതെ: ഭാവനാ ലോകത്ത് സഞ്ചാരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് കവികൾ. അവരുടെ മനോഭൂഷ്ടിയിൽപ്പെടുന്ന എല്ലാതാഴ്വരയിലും-ഗുണ ദോഷ വിചാരമന്വേഷം-യഥേഷ്ടം അവർ വിഹരിക്കും. തങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും കഴിവുകേടല്ലാതെ ആ സ്വൈര്യസഞ്ചാരത്തിന് പരിധി നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഒരു മാനദണ്ഡം അവർക്കില്ല. കവികളുടെ പൊതു സ്വഭാവമാണിത്. ഈ സഞ്ചാരത്തിൽ നിർവിഘ്നം എത്രകണ്ടു മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ കഴിയുന്നുവെന്നുള്ളതാണ് കവികളുടെ സ്ഥാനം കണക്കാക്കുന്നതിനുള്ള അളവുകോലും. പ്രേമകഥനം കാമചേഷ്ടകൾ സ്ത്രീസൗന്ദര്യം, സൗന്ദര്യവർണ്ണന, അധിക പ്രശംസ, പരദൂഷണം, പഴി എന്നിത്യാതികളിൽ നിറഞ്ഞതാണ് മിക്കവാറും അവരുടെ ഭാവനാ ലോകം. നല്ലതിനെ ചീത്തയായും, ചീത്തയായതിനെ നല്ലതായും ചിത്രീകരിക്കുക, നിസ്സാരമായതിനെ പർവ്വതീകരിച്ചും, മറിച്ചും അവതരിപ്പിക്കുക, പരിപാവനവും, പവിത്രവുമായ കാര്യങ്ങളെ അപഹാസ്യമാക്കിക്കാണിക്കുക. അധർമ്മികവും നികൃഷ്ടവുമായതിനെ പരിശുദ്ധവും പുരോഗമനവുമായി സമർത്ഥിക്കുക. ഇല്ലാത്തതിനെ ഉള്ളതായും, മറിച്ചും സ്ഥാപിക്കുക. ജനസാമാന്യങ്ങൾക്കും കക്ഷികൾക്കുമിടയിൽ ശത്രുതയും വൈരാഗ്യവും വളർത്തുക. ആഭിജാത്യത്തിലും സ്ഥാനമാനാദി യോഗ്യതകളിലും അഹങ്കരിക്കുക, ധീരതയും ഗുണകാംക്ഷയും അഭിനയിക്കുക മുതലായ വയത്ര കവിസാധാരണമായ ആശയങ്ങൾ.

2-ാമത്തേത്: കവികൾ, തങ്ങൾ പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവരാത്തതു പറയുന്നുവെന്നുള്ളതാകുന്നു. ഒന്നാമത്തെ കാരണത്തിന് അനിവാര്യ ഫലമാണിത്. അന്യരെ ഉപദേശിക്കുവാനും, ആക്ഷേപിക്കാനും പ്രശംസിക്കുവാനും, വിമർശിക്കുവാനുമെല്ലാം കവികൾ മിടുക്കന്മാരായിരിക്കും. പക്ഷെ സ്വന്തം കാര്യം വിസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യും. ചെയ്യാത്തതും ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തതും എടുത്തുകാട്ടി പ്രകീർത്തനം ചെയ്യാൻ മടിക്കുകയുമില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ വസ്തുതകൾ ഉള്ളതുപോലെ മാത്രം വർണ്ണിച്ചും, മാന്യവും ഉത്തമവുമായ നിലയിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചും കവിതകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന കവികൾ വളരെ വിരളമത്രെ.

മുൻകാലത്തെ കവിതകളിൽ മാത്രമല്ല മേൽകണ്ട ദോഷങ്ങളുള്ളത്. യാതൊരു ഉത്തമ ലക്ഷ്യമോ, സദുദ്ദേശമോ ഇല്ലാത്ത ഇന്നത്തെ സാഹിത്യങ്ങളിലും, ധർമ്മികമൂല്യങ്ങളും മനുഷ്യഗുണങ്ങളും നാമാവശേഷമാക്കിക്കൊണ്ട് കേവലം പൈശാചികമായ ദുർവാസനകളും മുഗ്ധമായ നടപടികളുമുള്ള പ്രചരിപ്പിച്ചുവരുന്ന ഇന്നത്തെ വിവിധ കലാസാഹിത്യങ്ങളിലും ഉപരിസൂചിതങ്ങളായ ദോഷങ്ങൾ തികച്ചും-അല്ല അൽപം എത്രയോ കൂടുതലായിതന്നെ കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ കവിവർഗത്തിൽപ്പെട്ട എല്ലാവ്യക്തികളും ഇങ്ങനെയുള്ളവരാണെന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ല. ബഹുഭൂരിഭാഗവും ഏറെക്കുറെ അങ്ങിനെയായിരിക്കുമെങ്കിലും ചിലർ ഇത്തരം ദോഷങ്ങൾ ബാധക്കാത്തവരുമുണ്ടായിരിക്കും. അവർക്ക് ഈ ആക്ഷേപം ബാധകവുമല്ല. മാത്രമല്ല അത്യാകർഷകമായ നിലയിൽ സാരോപദേശങ്ങൾ ചെയ്യാനും, ഉന്നതമായ ആദർശങ്ങളും തത്വങ്ങളും പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും ജനങ്ങൾക്ക് സൽപാഥാവിലേക്ക് ആവേശം നൽകാനും കവിതവഴി സാധിക്കുന്നതാണ്. ഈ വഴിക്ക് തങ്ങളുടെ കവിതാവാസന തിരിക്കുന്നപക്ഷം അവരുടെ കൃത്യം പ്രശംസനീയവും പുണ്യകരവുമായിരിക്കും. എന്നാൽ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച കവിദോഷങ്ങൾ ബാധിക്കാത്തവർ ആരായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്തവചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം:-

227 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം സ്മരിക്കുകയും, തങ്ങൾ അക്രമിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം (പ്രതികാരംവഴി) ക്ഷാനടപടിയെടുക്കുകയും ചെയ്തവ

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ

രൊഴികെ. [ഇവർ അതിൽനിന്ന് ഒഴിവാ
ണ്.] അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ ഉടനെ
അറിഞ്ഞു കൊള്ളും, ഏതൊരു പര്യവ
സാനത്തിലാണ് അവർ തിരിഞ്ഞെത്തുക
യെന്ന്!

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٧﴾

227 الَّذِينَ لَا يَأْتُوا اللَّهَ بَدُوءَ غَضَبٍ مِنْهُمْ وَلَا تَرْجَاءُ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٢٧﴾
അവർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രവർത്തി
ക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الصَّالِحَاتِ സൽകർമ്മങ്ങൾ. وَذُكِّرُوا അവർ സ്മരിക്കുകയും (ഓർക്കു
കയും, പ്രസ്താവിക്കുകയും) ചെയ്തു. اللَّهُ അല്ലാഹുവിനെ. كَثِيرًا ധാരാളം, വളരെ. وَانْتَصَرُوا
അവർ രക്ഷാനടപടി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു, പ്രതീകരണപടി എടുക്കുകയും ചെയ്തു
വിജയം നേടുകയും ചെയ്തു. مَا ظَلَمُوا അവർ അക്രമം ചെയ്യപ്പെട്ടതിന്റെ.
ഉടനെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും, വഴിയെ അറിയാറാകും. الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്തവർ. أَيَّ
എന്തൊരു പര്യവസാനത്തിലാണ്. يَنْقَلِبُونَ അവർ തിരിഞ്ഞെത്തുന്നത്, എന്തിനായിത്തീർന്നത്,
മടങ്ങിയെത്തുന്നത് (എന്ന്) .

ആക്ഷേപത്തിന് വിധേയരല്ലാത്ത നല്ല കവികളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ
ആല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. 1) സത്യവിശ്വാസം, സൽകർമ്മം, അല്ലാഹുവിനെ ധാരാള
മായി സ്മരിക്കൽ. 4) ഇങ്ങോട്ട് കവിതവഴി അക്രമം നടത്തിയവരോട് പ്രതികാരമായി
അങ്ങോട്ടും കവിതവഴി നടപടിയെടുക്കുക. ഇവയാണ്.

സത്യവിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായതും, അതിനെതിരായ ഭാവന ഗതികളില്ലാത്തതും,
സൽകർമ്മങ്ങൾക്ക് പ്രചോദനവും മാതൃകയും നൽകുന്നതും, അല്ലാഹുവിന്റെ മഹൽ
ഗുണങ്ങളെയും അവന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളെയും എടുത്തുകാട്ടുകവഴി അവനെ ധാരാളം
ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതുമായിരിക്കണം മുസ്ലിങ്ങളുടെ കവിത. ഇങ്ങനെയുള്ള കവികളെ മേൽ
കാണിച്ച ദോഷങ്ങൾ മലിനപ്പെടുത്തുകയില്ലെന്നുള്ളത് സ്വാഭാവികമാണ്. ശത്രുക്കളുടെ
ഭാഗത്തുനിന്ന് അക്രമമായി തൊടുത്തുവിടുന്ന പരിഹാസത്തിന്റെയും ധിക്കാരത്തിന്റെയും
കവിതകൾക്ക് പകരം അങ്ങോട്ടും അതേനിലയിൽ കവിതകൾ തൊടുത്തുവിടാവുന്നതാണ്.
പക്ഷേ അവാസ്തവവും അതിരുകവിച്ചലും ഉണ്ടായിരിക്കരുത്.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സഹാബികളിൽ ഒരു പ്രസിദ്ധ കവിയായിരുന്നു ഹസ്സാൻ.
(حسان بن ثابت رضي) തിരുമേനിയെ പഴിച്ചുകൊണ്ടും, ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടും മുശരിക്കുകൾ
കവിതകൾ രചിക്കലും, പാട്ടുപാടലും പതിവായിരുന്നു. അവർക്ക് മറുപടി പറയാൻ തിരുമേനി
അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. (أحب عنى اللهم ايدى بروح القدس - متفق) എന്നിക്ക് വേണ്ടി
മറുപടി പറയുക, അല്ലാഹുവേ അദ്ദേഹത്തിന് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ട് ശക്തി കൂട്ടേണ
മേ.) മറ്റൊരിക്കൽ തിരുമേനി ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി,
اهجوا قريشا فانه اشد عليهم من رشق النبل - مسلم (വുറൈശികളെ പഴിച്ച് പാടിക്കൊള്ളുവിൻ. അതവർ
ക്ക് അമ്പ് തൊടുത്തു വിടുന്നതിനേക്കാൾ കഠിനമായിരിക്കും.) കവിതയെ സംബന്ധിച്ച് ഹദീ
സുകളിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്. ان من للشعر حكمة - البخارى (നിശ്ചയമായും കവിതയിൽ ചിലത്
വിജ്ഞാനമത്രെ) കവികളെ സംബന്ധിച്ച്, ഖുർആൻ അവതരിച്ചതിനെപ്പറ്റി കഅ്ബുബ്നു
മാലിക് (رضي) നബി (ﷺ) യോട് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായി അഹ
്മദ് (رضي) ഉദരിക്കുന്നു: ان المؤمن يجاهد بسيفه ولسانه - احمد (സത്യവിശ്വാസി അവന്റെ വാളു
കൊണ്ടും, നാവുകൊണ്ടും സമരം ചെയ്യുന്നതാണ്.

കവിതകളെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് (224-226) ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ അവതരിച്ചപ്പോൾ:
ഹസ്സൻ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു വോഹ്:,കഅ്ബുബ്നുമാലിക്

حسن بن ثابت وعبد الله بن رواحة وكنى مالك رضى
 പങ്ങൾക്ക് വിധേയരാണെന്ന് ഭയപ്പെട്ട്) കരഞ്ഞുകൊണ്ട് നബി(ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വരുക
 യുണ്ടായി. അവരോട് നബി(ﷺ) തിരുമേനി ഈ (227-ാം) വചനം ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ട്
 ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. انتصرو ولا تقولوا الاحقا ولا تذكروا الا بآء والا مهات-رواه ابن جرير عن محمد بن إسحاق
 സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. യഥാർത്ഥമല്ലാതെ നിങ്ങൾ പറയരുത് പിതാക്കളെയും
 മാതാക്കളെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുകയും-പഴിപറയുകയും-ചെയ്യരുത്)

അനസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം ഉദ്ദരിക്കുന്നു:
 നബി(ﷺ) ക്ക് വാഹനം തെളിക്കുന്ന ഒരാളുണ്ടായിരുന്നു. അൻജശ: الخشبة എന്നായിരുന്നു
 പേർ. വളരെ നല്ല ശംബ്ദമുള്ള ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ (താൻ പാട്ടുപാടിക്കൊ
 ണ്ടിരിക്കെ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: അൻജശാ, നിൽക്കട്ടെ (ക്ഷമിക്കൂ) പളുകുകൾ പൊട്ടിക്കരുത്!
 ദുർബ്ബലഹൃദയരായ സ്ത്രീകളുടെ മനസ്സ് ഇളക്കിവിടരുത്.എന്നാണ് ഈ വാക്കിന്റെ
 താൽപര്യം എന്ന് ഖത്താദ: (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിക്കുന്നു. متفق

നബി(ﷺ) തിരുമേനിക്ക് മനസ്സമാധാനം നൽകുന്നതും. അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തെ
 സ്ഥാപിക്കുന്നതുമായ പല ലക്ഷ്യങ്ങളും തത്വങ്ങളും ഈ സുറത്തിൽ വിവരിച്ചു.
 യുക്തിപരവും ചരിത്രപരവുമായ പല തെളിവുകളും എടുത്തുകാട്ടി. ഇതെല്ലാം അറിഞ്ഞു
 കൊണ്ട് പിന്നെയും അവിശ്വാസവും നിഷേധവും കൈവിടാതെയുള്ള അക്രമികൾക്ക് വളരെ
 കനത്ത ഒരു താക്കീതും നൽകിക്കൊണ്ട് സുറത്ത് അവസാനിക്കുന്നു. അക്രമം പ്രവർത്തി
 ച്ചവർ ഉടനെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും, ഏതൊരു പര്യവസാനത്തിലാണ് അവർ തിരിഞ്ഞെ
 ത്തുന്നതെന്ന്. وسيعلم الذين ظلموا اي منقلب ينقلبون

അല്ലാഹു അവന്റെ മഹത്തായ കാരുണ്യംകൊണ്ട് നമ്മെയെല്ലാം നല്ല പര്യവസാനത്തിൽ
 എത്തിച്ചേരുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.- آمين

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്

ലുത്ത് കടൽ (بحر لوط)

സറിയ-ഫലസ്തീൻ തടാകങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ തടാകമാണ് ലുത്ത് കടൽ
 (ബഹ്ർ ലുത്ത്) അഥവാ ലുത്ത് തടാകം (ബുഹൈറത്ത് ലുത്ത്) അൽ-ഖുദ്സ് പട്ടണത്തിൽ
 നിന്ന് ഏതാണ്ട് തെക്ക് കിഴക്ക് ഭാഗത്ത് 18 നാഴിക അകലെയായി ഇത് സ്തിതി ചെയ്യുന്നു.
 തടാകം തെക്ക് വടക്കിൽ 50 നാഴിക നീളവും കിഴക്ക് പടിഞ്ഞാറിൽ 10 നാഴിക വീതിയും
 കാണും സമുദ്രവിതാനത്തിൽ നിന്നും 1316 അടി താഴെയാണ് തടാകത്തിന്റെ ഉപരിതലം
 നിലകൊള്ളുന്നത്. വടക്ക്ഭാഗത്ത് 400 മീറ്റർ വരെ ആഴമുണ്ടെങ്കിലും തക്കെ വശം മിക്കവാറും
 6 മീറ്റർ ആഴമേയുള്ളൂ. ജോർദ്ദാൻ നദിയിൽ (نهر الاردن) നിന്നും മറ്റുമായി ധാരാളം ജലം
 നത്യേന അതിൽ പതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും അതിന്റെ ജലവിതാനത്തിൽ
 ഏറ്റക്കുറവ് കാണാറില്ല. നിരീക്ഷകന്മാരുടെ കണക്കുപ്രകാരം ദിനംപ്രതി 60 ലക്ഷം ഘനമീറ്റർ
 വെള്ളം അതിൽ വന്നു ചേരുന്നുണ്ട് ഈ വെള്ളനത്രയും നീരാവിയായിപ്പോയിക്കൊണ്ടിരി
 ക്കുകയാണോ? അതല്ല തടാകത്തിന്റെ അടിഭാഗത്തുള്ള വല്ല നീരുമാർഗത്തിലൂടെയും
 സമുദ്രത്തിലോ മറ്റോ ചെന്നു ചേർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ. എന്നു തീരുമാനിക്കുവാൻ
 അവർക്ക് കഴിഞ്ഞട്ടില്ല.

തടാകത്തിന്റെ എല്ലാഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള വെള്ളം ഒരേ തോതിലുള്ള ഘനമല്ല ഉള്ളത്.
 ഉപ്പുരസവും അതുപോലെതന്നെ വ്യത്യസ്തമാകുന്നു. പൊതുവിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ.

ഇരുപത്തിയഞ്ച് ശതമാനംകണ്ട് ഉപ്പ് കലർന്നിട്ടുള്ളത് കൊണ്ട് അതിൽ ജീവികൾ വളരുന്നില്ല. സാധാരണ സമുദ്ര ജലത്തിൽ നാലുശതമാനം വരെയാണ് ഉപ്പ് കലരാറുള്ളത്. മേൽപറഞ്ഞ തോതിൽ മുക്കാൽ ഭാഗം സാധാരണ കറിയുപ്പും ബാക്കിമാത്രം മറ്റു ധാതുക്കളുമാകുന്നു കാഴ്ചയിൽ ജലം ശുദ്ധമായും, തെളിഞ്ഞുമിരിക്കും. പക്ഷേ വെള്ളം ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഉപദ്രവകരമാകുന്നു. ഒരു തരം എണ്ണപ്പശ ദേഹത്തിൽ പതിയുന്നതിനാൽ വെള്ളം തട്ടിയ സ്ഥലം നല്ല വെള്ളംകൊണ്ട് വേറെ കഴുകാത്ത പക്ഷം ശരീരത്തിൽ ഒരു തരം ചൊറിയുണ്ടാ യിത്തീരുന്നു. കടൽസ്പനാനത്തിന് പോകാറുള്ളവർ തന്നെയും ജോർദാൻനദീമുഖത്താണ് അതിന് പോകുക. മാത്രമല്ല, അനന്തരം അവർ നദീജലത്തിൽ നിന്ന് കുളിക്കുകയും ചെയ്യും വെള്ളത്തിന്റെ കട്ടികാരണമായി, വേഗം വെള്ളത്തിൽ ആണ്ടുപോകുന്ന ചില സാധനങ്ങൾ കൂടി ഇതിൽ പൊന്തി നിന്നേക്കും , ആകയാൽ നീന്തം അറിയാത്ത ആൾക്ക് തല മാത്രം പൊക്കിപ്പിടിച്ച് വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോകാതെ രക്ഷപ്പെടുവാൻ സാധിക്കും.

തടാകത്തിന്റെ താഴ്വാര പ്രദേശങ്ങൾ ജനവാസവും വൃക്ഷങ്ങളുമില്ലാത്തവയാണ്. സഞ്ചാരി വർഗങ്ങളായ ചുരുക്കം ചിലർ, ശൈത്യകാലത്ത് അവിടവിടെ തമ്പ് കെട്ടി താമസിച്ചുവെന്നുവരാം. വടക്ക് കിഴക്ക് പ്രദേശം ഒഴിച്ച് ബാക്കി ഭാഗമെല്ലാം മലമ്പ്രദേശങ്ങളും വനങ്ങളുമാകുന്നു. മലകളില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങൾ സസ്യലതാതികളില്ലാത്ത ഉപ്പുകലർന്ന മൈതാനങ്ങളുമാണ്. നദീതീരങ്ങൾ മാത്രം ഫലവത്തായിക്കാണാം. മുൻകാലത്ത് അവിടെ ഒരുതരം കൈപ്പുള്ള മുന്തിരി വളർന്നിരുന്നതായി ബൈബിളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. ഇപ്പോഴും തടാകത്തിന്റെ അടുത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ കായാക്കാറുള്ള മിക്ക വൃക്ഷങ്ങളുടെയും ഫലങ്ങൾ, കാണുവാൻ കൗതുകമുണ്ടാകിലും അവയുടെ ഉള്ളിൽ ഒരുതരം ചാരപ്പെടിയാ യിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. ഇക്കാലം വരെയും ആ പ്രദേശങ്ങൾ ഉൽപാദനയോഗ്യമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എങ്കിലും മണ്ണെണ്ണ, ഗന്ധകം, താർ മുതലായ പല വസ്തുക്കളും അവിടെ നിന്ന് ലഭിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ തടാകത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത നാമങ്ങൾ തന്നെ അതിന്റെ സ്വഭാവവും ചരിത്രവും സൂചിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. ആകയാൽ അതിവിടെ എടുത്തുകാട്ടുന്നത് ഉപകാരമായിരിക്കും:-

നമ്പർ	പേരുകൾ		കുറിപ്പുകൾ
	അറബിയിൽ	മലയാളത്തിൽ	
1	بحر لوط	ലൂത്ത് കടൽ (Lut Sea)	ലൂത്ത്(ﷺ) നബിയെ അല്ലാഹു രക്ഷിച്ചതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയെ നശിപ്പിച്ചതും 1ഉം 2ഉം പേരുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു
2	بحيرة لوط	ലൂത്ത് തടാകം	നാലു പുറവും കരയാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടത് കൊണ്ട് തടാകമെന്നും കേവലം വലുതാകകൊണ്ട് കടൽ എന്നും പറയുന്നു
3	البحر الميت	ചാവുകടൽ	ജീവികൾ വളരുന്നില്ല, അതിയായ കാറ്റില്ലാത്തപ്പോൾ നിശ്ചലമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും
4	البحر الممتن	ദുർഗന്ധക്കടൽ	വെള്ളത്തിൽ ധരാളം ദ്രവവസ്തുക്കളുള്ളതുകൊണ്ട് അതിൽനിന്ന് അസഹ്യമായ ഒരുതരം നാറ്റം വമിക്കുന്നു.

5	بحيرة الملح	ഉപ്പുതടാകം, ഉപ്പുകടൽ	ഉപ്പിന്റെ അംശം അധികമുണ്ട്.
6	البحيرة الزفت	താർതടാകം, താർകടൽ	ഒരു തരം താറിന്റെ അംശം കലർന്നിരിക്കുന്നു.
7	البحر الشرقي	കിഴക്കേ കടൽ	മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയുടെ കിഴക്കു ഭാഗത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.
8	البحيرة البرية	മരുഭൂ തടാകം	സിറിയൻ മരുഭൂമിയെയും, അറേബ്യൻ മരുഭൂമിയെയും തൊട്ടുകിടക്കുന്നു.
9	البحيرة سدوم	സോദോം തടാകം	ലൂത്ത് നബിയുടെ സമുദായക്കാർ നിവസിച്ചിരുന്ന അഞ്ച് രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട സോദോം പട്ടണം അതിൽ മുങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു പ്രധാന രാജ്യമായിരുന്ന ഗോമോറായും (غمرية) വേറെ മൂന്നു രാജ്യങ്ങളും ശിക്ഷയിൽ നശിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഈ കടലിന്റെ ഏതേതു ഭാഗങ്ങൾസിലായിരുന്നു നാമാവശേഷമായവിപ്പോയ രാജ്യങ്ങളെ നുള്ളതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിലും, ആ രാജ്യങ്ങൾ ഈ കടലോരപ്രദേശങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും, അവ അഞ്ചും അല്ലാഹുവിന്റെ കോപാശാപങ്ങൾക്ക് പാത്രമായി നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുവെന്നുമുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

ഖുർആനിലും, ബൈബിളിലും വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഈ ചരിത്രസംഭവം, ഒരു പഴങ്കഥയോ, കടങ്കഥയോ മാത്രമാണെന്നും മതപ്രമാണങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ചിലർ പ്രസ്താവിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ, അടുത്തകാലത്തു നടത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഡോക്ടർ ആൽബർട്ടി നേർതുപോലുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങൾ, 4000 കൊല്ലം മുമ്പ് കഴിഞ്ഞ ആ സംഭവം-അതിന്റെ എല്ലാ വിശദീകരണങ്ങളോടും കൂടിത്തന്നെ-തികച്ചും വാസ്തവമാണെന്ന് തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (*)

ഹിജാസ് മുതലായ അറേബ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഫലസ്തീനിലേക്കും ശാമിലേക്കും (സിറിയയിലേക്കും) കച്ചവട സംഗങ്ങൾ യാത്ര ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. ആ യാത്രകൾ ഈ തടാകത്തിന്റെ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടിയിരിക്കുകയോ അവിടെ അവിടങ്ങളിലെ സ്ഥിതി ഗതികൾ നേരിൽ കണ്ട് മനസ്സിലാക്കുവാനും, ആ പ്രദേശത്തെ ആപ്രദേശങ്ങളിലെ നിവാസികളായ വേദക്കാരിൽ നിന്ന് കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനും സാധിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഖുർആനിൽ മുൻ സമുദായങ്ങളുടെ കഥകൾ വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ: ലൂത്ത്(ﷺ) നബിയുടെ സമുദായത്തിന്റെ സംഭവത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ അക്കാര്യം പ്രത്യേകം അവിശ്വാസികളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു കാണുന്നത്.

(1) സു: ഫുർഖാനിൽ ولقد اتوا على القرية الخ എന്ന് തുടങ്ങിയുള്ള 40-ാം വചനത്തിൽ ആ

* غالب مامر في وصف البحر مأخوذ عن تفسير الجواهر للطنطاوى وتفسير المراعى - م بى

ചീത്ത മഴ വർഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട നാട്ടിലൂടെ അവർ വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ അവരത് കണ്ടിരുന്നില്ലേ?! എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു (2) ഈ രാജ്യത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് സു: അങ്കബൂത്ത് 35 ൽ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيْنَ اقْلَوم يَعْقِلُونَ (തീർച്ചയായും മനസ്സിരുത്തുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അതിൽനിന്നും വ്യക്തമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം നാം ബാക്കിയാക്കിയിരിക്കുന്നു.) എന്നു പറയുന്നു. (3) നശിച്ചുപോയ ആ സമുദായത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് സു: വസ്സാഫ്-ഫാത്തി 137-138ൽ وَأَنْكُمْ لَتَعْرُونَ عَلَيْهِمْ مَصَبِحِينَ وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (നിങ്ങൾ പ്രഭാത വേളയിലായി അവരിൽക്കൂടി കടന്നുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രാത്രിയുലും പോകാറുണ്ട് എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തുന്നില്ലേ!) എന്നു ചോദിക്കുന്നു. വെളുക്കാൻ കാലത്തോ, രാത്രിയോ ആയിരിക്കും യാത്രാസമയം സാധാരണ അതുവഴി കടന്നു പോകാറുള്ളത്. എന്നുകൂടി ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. اللَّهُ اعْلَم

Translation & Intereptation by:

Muhammed Amani Moulavi

Published by:

Kerala Nadvathul Mujahideen – Mujahid Centre – Calicut -4

Prepared by:

www.islamhouse.com as per the copyright received from the Publishers:

To be used for Reference and Daawa purpose only.

27 സൂറത്തുനംൽ النمل سورة النمل

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 93 . വിഭാഗം (റുകുഅ്) 7

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

- 1 'ത്വാ-സീൻ. ഇവ ഖുർആന്റെയും, സുവ്യക്തമായ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും ആയത്തുകളാകുന്നു [വചനങ്ങളാകുന്നു].

طس ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾

﴿٣﴾

- 2 (അവ) സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും, സന്തോഷവാർത്തയുമാകുന്നു.

هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤﴾

- 3 അതായത്, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, 'സകാത്ത്' കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ; അവർ പരലോകത്തെക്കുറിച്ചാകട്ടെ, ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഇങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക്.)

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٥﴾

- 4 നിശ്ചയമായും, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ, അവർക്ക് തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾ നാം ഭംഗിയാക്കി കാണിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ, അവർ അന്ധാളിച്ചു (പരിഭ്രമിച്ചിരുന്നതായി) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٦﴾

- 5 കഠിന ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കുന്നവരെത്ര അക്കൂട്ടർ. അവർ പരലോകത്തിലാകട്ടെ, ഏറ്റവും നഷ്ടപ്പെട്ടവരും തന്നെ.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسَرُونَ ﴿٧﴾

- 6 നിശ്ചയമായും, അഗാധജ്ഞനും, സർവ്വജ്ഞനുമായുള്ള ഒരുവന്റെ പക്കൽനിന്ന് നിനക്ക് ഖുർആൻ ഏറ്റുതരപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

وَإِنَّكَ لَتَلْقَىٰ الْقُرْآنَ مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٨﴾

1 طس ത്വാ-സീൻ. ത്ലക് അവ, ഇവ. آيَاتُ الْقُرْآنِ ഖുർആന്റെ ആയത്തുകളാണ്. وَكِتَابٍ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും. مُبِينٍ സ്പഷ്ടമായ, സുവ്യക്തമായ. 2 هُدًى മാർഗ്ഗദർശനം. وَبُشْرَىٰ സന്തോഷവാർത്തയും. لِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്. 3 الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ സകാത്ത്. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തെപ്പറ്റി. هُمْ അവർ. يُوقِنُونَ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. 4 إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ വിശ്വസിക്കാത്തവർ. زَيَّنَّا لَهُمْ നാം ഭംഗിയാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അലങ്കാരമാക്കിയിരിക്കുന്നു. أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ, കർമ്മങ്ങളെ. فَهُمْ അതിനാൽ അവർ. يَعْمَهُونَ അന്ധാളിച്ചു (പരിഭ്രമിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 5 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ അവർ യാതൊരു കൂട്ടരത്രെ. لَهُمْ അവർക്കാണ്. أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ അവരാകട്ടെ. فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. هُمْ അവർതന്നെ. الْآخَسَرُونَ ഏറ്റവും നഷ്ടപ്പെട്ടവർ. 6 وَإِنَّكَ لَتَلْقَىٰ الْقُرْآنَ നിശ്ചയമായും നീ. مِنَ لَّدُنْ നിനക്ക് ഏറ്റു തരപ്പെടുന്നു. الْقُرْآنِ ഖുർആൻ. حَكِيمٍ പക്കൽനിന്ന്, അടുക്കൽ നിന്ന്. عَلِيمٍ ഒരു അഗാധജ്ഞന്റെ. സർവ്വജ്ഞനായ.

പരലോക ജീവിതത്തിലും, മരണാനന്തരമുള്ള രക്ഷാശിക്ഷയിലും വിശ്വസിക്കാത്ത കാരണത്താൽ, തങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെല്ലാം തന്നെ നല്ല കാര്യങ്ങളാണെന്ന ഒരു ധാരണ അല്ലാഹു അവരിൽ ഉളവാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ തങ്ങളുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചോ ഭാവിക്കുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചോ അവർക്ക് ഒട്ടും ശ്രദ്ധയില്ല. അങ്ങിനെ അവർ ദുർനടപ്പിലും ദുർമാർഗത്തിലും മുഴുകി മതിമറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുക. ബന്ധനത്തിൽ അകപ്പെടുക മതലായ കടുത്ത ശിക്ഷകൾ അവർക്ക് ഇഹത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ അനുഭവപ്പെടും പരലോകത്താകട്ടെ ഏറ്റവും വമ്പിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങൾക്ക് അവർ പാത്രമാണുതാനും. സർവ്വജ്ഞനും അഗാധജ്ഞനുമായ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും നൽകപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഖുർആന്റെ പ്രബോധനം സ്വീകരിക്കുക ഒന്നുമാത്രമാണ് അവർക്കുള്ള രക്ഷാമാർഗം.

- 7 മുസാ തന്റെ വീട്ടുകാരോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) : “നിശ്ചയമായും, ഞാൻ ഒരു തീ കണ്ടിരിക്കുന്നു; അതിനടുത്തുനിന്ന് വല്ലവർത്തമാനവും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരാം; അല്ലെങ്കിൽ (അതിൽനിന്ന്) കൊളുത്തിയെടുത്ത ഒരു തീപന്തം നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരാം. നിങ്ങൾക്ക് തീകായാമല്ലോ.”
- إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا خَبِرٌ أَوْ أَمَّا يَكُونُ لَكُمْ مِّنْهَا لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾

7 إِذْ قَالَ مُوسَىٰ (അപ്പോൾ) മുസാ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. لِأَهْلِهِ തന്റെ വീട്ടുകാരോട്, സ്വന്തക്കാരോട്. أَنَسْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു. نَارًا ഒരു തീ. سَآتِيكُمْ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വന്നേക്കാം. مِنْهَا അതിൽ നിന്ന്, അവിടെനിന്ന്. خَبِرٌ വല്ല വർത്തമാനവും കൊണ്ട്. أَوْ അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വരും. مِّنْهَا ഒരു തീപന്തംകൊണ്ട്, തീനാളംകൊണ്ട്. لَكُمْ കൊളുത്തിയെടുത്ത, പകർത്തിയെടുത്ത. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങൾക്കാവാം. تَصْطَلُونَ തീ കായും, ശൈത്യശമനം വരുത്തും.

മുസാ (عليه السلام) നബി ഭാര്യാസമേതം മദ്യനിൽനിന്ന് സ്വദേശത്തേക്ക് പോകും മുമ്പേ സീനാ താഴ്വരയിൽ എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. രാത്രിയും, തണുപ്പും വഴി അറിയാതെയും - എല്ലാം കൂടി-വിഷമത്തിൽപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലാണ് അങ്ങനെയൊരു തീ അദ്ദേഹം കാണുന്നത്. സൂ: ത്വാഹയിലും മറ്റും ഈ സംഭവം ഇതിനു മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചു പോയിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

- 8 അങ്ങിനെ, അദ്ദേഹം അതിനടുത്തുവന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോട് വിളിച്ചുപറയപ്പെട്ടു: “(ഈ) തീയിൽ ഉള്ളവരും, അതിന്റെ പരിസരത്തുള്ളവരും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു മഹാപരിശുദ്ധനുമത്രെ!”
- فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾
- 9 “മുസാ, നിശ്ചയമായും (കാര്യം): പ്രതാപശാലിയായ, അഗാധജ്ഞനായ അല്ലാഹു വത്ര ഞാൻ.”
- يَلْمُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

8 فَلَمَّا جَاءَهَا അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അതിനടുത്തു വന്നപ്പോൾ. نُودِيَ വിളിച്ചുപറയപ്പെട്ടു, വിളിക്കപ്പെട്ടു. أَنْ بُورِكَ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ആശീർവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന്. مَنْ فِي النَّارِ തീയിൽ ഉള്ളവർ. وَمَنْ حَوْلَهَا അതിന്റെ പരിസരത്തുള്ളവരും, ചുറ്റുപാടുള്ളവരും. سُبْحَانَ اللَّهِ

അല്ലാഹു മഹാ പരിശുദ്ധനുമത്രെ. رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവായ. 9. يَا مُوسَى മൂസാ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത് (കാര്യം) . اللَّهُ ഞാൻ അല്ലാഹുവാണ്. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലിയായ. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ, യുക്തിമാനായ.

തീയ്യിൽ ഉള്ളവരും-അഥവാ അതിനടുത്തുള്ളവരും - അതിന്റെ പരിസരത്തുള്ളവരും എന്നു പറഞ്ഞതിൽ മൂസ(ﷺ) നബിയും, അവിടെ സന്നിഹിതരായ മലക്കുകളും, ആ പരിശുദ്ധ താഴ്വരയുടെ പരിസര പ്രദേശങ്ങളായ ഫലസ്ഥീൻ, ശാം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ളവരും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കും. കേവലം അഭൗതികമായ ആ തീ, അപ്രമേയമായ ദിവ്യവെളി പാടിന്റെ മഹത്തായ ഒരു പ്രകാശനമായിരുന്നു. അത് അല്ലാഹുവല്ല, നമുക്ക് പരിചയപ്പെട്ടതീയുമല്ല. അതിൽനിന്ന് മൂസ(ﷺ) നബി കേട്ട സംസാരവും തന്നെ, നമ്മുടെ ഊഹത്തിനും ധാരണക്കും അതീതമായ സ്വഭാവത്തിലുള്ളതായിരിക്കും . നമ്മുടെ അനുമാനത്തിനും, രൂപനിർണ്ണയത്തിനും, ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ല. ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു നമ്മുടെ ഊഹങ്ങളിൽനിന്നും അനുമാനങ്ങളിൽനിന്നുമെല്ലാം വളരെ പരിശുദ്ധനത്രെ. (وسبحان الله رب العالمين) . അല്ലാഹു മൂസ(ﷺ) നബിയോട് പറഞ്ഞു.

- 10 “നിന്റെ വടി (നിലത്ത്) ഇടുക!” (അദ്ദേഹം അത് ഇട്ടു.) അനന്തരം, അതൊരു സർപ്പമെന്നോണം പിടഞ്ഞ് നടക്കുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പിന്തിരിഞ്ഞോടി- പിന്നോക്കം നോക്കിയതുമില്ല. (അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:) “മൂസാ, നീ ഭയപ്പെടേണ്ട; നിശ്ചയമായും ഞാൻ: എന്റെ അടുക്കൽ ‘മൂർസലൂ’കൾ ഭയപ്പെടുന്നതല്ല;-”

وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا خَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾

- 11 “പക്ഷേ, ആരെങ്കിലും, അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയും, പിന്നീട് തിന്മക്കുശേഷം നന്മ പകരമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ,- അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.”

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾

- 12 “നിന്റെ കൈ നിന്റെ കുപ്പായമാറിൽ കടത്തുക; യാതൊരു ദുഷ്ടവും കൂടാതെ അത് വെളുത്തതായി (പ്രകാശിച്ചു കൊണ്ട്) പുറത്തു വരുന്നതാണ്;- ഫിർഔനിയുടെയും, അവന്റെ ജനങ്ങളുടെയും അടുക്കലേക്കുള്ള ഒമ്പത് ദൂഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ് (ഈ രണ്ടു ദൂഷ്ടാന്തങ്ങൾ) . നിശ്ചയമായും, അവർ തോന്നുവാസികളായ ഒരു ജനതയായിരിക്കുന്നു.”

وَادْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٢﴾

10 ഇടുക (എന്നും) . عَصَاكَ നിന്റെ വടി. فَلَمَّا رَءَاهَا അനന്തരം (എന്നിട്ട്) അദ്ദേഹം അത് കണ്ടപ്പോൾ. تَهْتَزُّ പിടഞ്ഞു നടക്കുന്നതായി, തുള്ളിച്ചലിക്കുന്നതായി. جَانٌّ അതൊരു സർപ്പമെന്ന പോലെ. وَلَّى അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞു, പിൻവാങ്ങി. مُدْبِرًا പിൻതിരിഞ്ഞവനായി, പിന്നിട്ടുകൊണ്ട്. وَلَمْ നീ لَا تَخَفْ. يَا مُوسَى ഹേ മൂസാ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ. يُعَقِّبْ അദ്ദേഹം പിന്നോക്കം നോക്കിയതുമില്ല, മടങ്ങിയതുമില്ല. يَمُوسَى ഹേ മൂസാ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لَا تَخَفْ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. إِنِّي എന്റെ അടുക്കൽ. الْمُرْسَلُونَ മൂർസലൂകൾ. 11. إِلَّا പക്ഷേ, എങ്കിലും. مَنْ ظَلَمَ ആരെങ്കിലും അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു. ثُمَّ

فَوْزٌ പിന്നെ പകരമാക്കി. حُسْنًا നന്മയെ. بَعْدَ سُوءٍ തിന്മയുടെശേഷം. فَإِنِّي എന്നാൽ ഞാൻ. غُفُورٌ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَحِيمٌ കരുണാനീയീയാണ്. 12. وَأَدْخِلْ നീ കടത്തുകയും ചെയ്യുക. كَذَّابٍ നിന്റെ കൈ. جَبَّارٍ നിന്റെ കുപ്പായമാറിൽ. تَخْرُجُ അത് പുറത്തുവരും. بَيِّنَاتٍ വെളുത്തതായി. مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ഒരു ദുഷ്ടവും (കേടും) കൂടാതെ. فِي سَعِ آيَاتٍ ഒമ്പതു ദുഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ടതായി. إِلَىٰ فِرْعَوْنَ ഫിറഔന്റെ അടുക്കലേക്ക്. وَقَوْمِهِ അവന്റെ ജനങ്ങളുടെയും. إِنَّهُمْ كَانُوا നിശ്ചയമായും അവർ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. قَوْمًا ഒരു ജനത. فَاسْقِنَ തോന്നുവാസികളായ.

വലുപ്പത്തിൽ പെരുമ്പാമ്പുപോലെയും, കുതിച്ചോട്ടത്തിലും, ശക്തിയിലും. ചെറുസർപ്പം പോലെയുമായിരുന്നത് കൊണ്ടാണ് ഈ പാമ്പിനെപ്പറ്റി ചിലപ്പോൾ ثَعْبَان (പെരുമ്പാമ്പ്) എന്നും, ചിലപ്പോൾ كَنْهَ جَان (സർപ്പമെന്ന പോലെ) എന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. വേഗത്തിൽ കുതിച്ചുപായുന്ന സർപ്പങ്ങൾക്ക് جَان (ജാൻ) എന്നും പറയാറുണ്ട്.

ഫിറഔനും ജനതക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്ന് മുസ(ﷺ) നബി കൈക്ക് വെളപ്പെട്ട ഒമ്പത് ദുഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ രണ്ടെണ്ണമായിരുന്നു വടി പാമ്പാകുന്നതും, കൈവെളുത്ത പ്രകാശിതമാകുന്നതും. ഈജിപ്തിൽ വെച്ചുണ്ടായ മറ്റു ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ ജല പ്രളയം, വെട്ടുകിളി, പേൻ, തവള, രക്തം, മഴയില്ലായ്മ നിമിത്തമുണ്ടായ വരൾച്ച, ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ ദൗർല്ലഭ്യം എന്നിവയായിരുന്നു. (സു: അഅ്റാഫ് 130-133) ഫിറഔനും ജനതയും നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പുണ്ടായതാണ് ഇതെല്ലാം. പിന്നീട് ഇസ്രാഇലിലെ വെളിപ്പെട്ട ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല.

- 13 അങ്ങനെ, അവർക്ക് നമ്മുടെ ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ണുതുറപ്പിക്കത്തക്ക നിലയിൽ (വ്യക്തമായി) വന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: “ഇത് പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു ജാലവിദ്യയാണ്” എന്ന്!

فَأَمَّا جَاءَهُمْ ءَايَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

- 14 തങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ അവയെ ദുഃഖമായി ഉറപ്പിച്ചിരിക്കെ-അക്രമവും, പൊങ്ങച്ചവുമായിക്കൊണ്ട്-അവർ അവയെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നിമിത്തം നോക്കുക: (ആ) കുഴപ്പക്കാരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിത്തീർന്നു?!

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

13 അങ്ങനെ അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ. آيَاتُنَا നമ്മുടെ ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ. مُبْصِرَةً കണ്ണു തുറപ്പിക്കുന്ന നിലയിൽ, കാണാത്തക്കവിധം. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. هَذَا سِحْرٌ ഇത് ആഭിചാരമാണ്, ജാലവിദ്യയാണ്. مُبِينٌ പ്രത്യക്ഷമായ, തനി. 14 وَجَحَدُوا بِهَا അവർ അവയെ നിഷേധിച്ചു, നിരാകരിച്ചു. وَاسْتَيْقَنَتْهَا അവയെ ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നിട്ടും, ദുഃഖമായിക്കണ്ടിരിക്കെ. أَنْفُسُهُمْ അവരുടെ മനസ്സുകൾ. ظُلْمًا അക്രമമായിട്ട്. وَعُلُوًّا പൊങ്ങച്ചമായും, ഔന്നത്യമായും. فَانْظُرْ തന്നിമിത്തം നോക്കുക. كَيْفَ എങ്ങിനെ ആയിത്തീർന്നു, എങ്ങിനെയുണ്ടായി. عَاقِبَةُ പര്യവസാനം, കലാശം. الْمُفْسِدِينَ നാശകാരികളുടെ.

സംശയത്തിനു പഴുതില്ലാത്ത വിധം അവരുടെ മനസ്സിന് ബോധ്യം വന്നിട്ടുപോലും ആ ദുഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർ നിഷേധിച്ചു കളഞ്ഞു. പൊങ്ങച്ചവും അക്രമമനസ്ഥിതിയും മാത്രമാണിതിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. അതിന്റെ ഫലമോ?, ഏറ്റവും കടുത്തതുതന്നെ. ചിരകാലമായി അവർ ആസ്വദിച്ചുവന്നിരുന്ന എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളും, സകലവിധ പ്രതാപങ്ങളും

അടുത്ത ആയത്ത് മുതൽ സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ വൃത്താന്തം ആരംഭിക്കുന്നു:-

15 തീർച്ചയായും, ദാവൂദിനും സുലൈമാനും, നാം ജ്ഞാനം നൽകുകയുണ്ടായി. ഇണ്ടാളും പറയുകയും ചെയ്തു: “സത്യവിശ്വാസികളായ തന്റെ അടിയാന്മാരിൽ മിക്കവരെക്കാളും ഞങ്ങൾക്ക് ഭൂശ്രഷ്ടനാൽ നൽകിയവനായ അല്ലാഹുവിന് സർവ്വസ്തുതിയും!

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا
 الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ فَضَّلَنَا عَلٰی کَثِیْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ
 الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۱۵﴾

പ്രവാചകവര്യന്മാരും, അതോടൊപ്പം അനിതരസാധാരണമായ പ്രതാപശക്തിയും, അതിശക്തമായ ഭരണാധികാരവും ഒത്തിണങ്ങിയ രണ്ടു മഹാരാജാക്കളും കൂടിയായിരുന്നു ദാവൂദ് നബിയും, സുലൈമാൻ നബിയും(ﷺ) . മുമ്പുള്ളവർക്ക് അപരിചിതമായിരുന്ന, പടയങ്കിനിർമ്മാണം, ഇരുമ്പുകൊണ്ടുള്ള വിവിധ സാമഗ്രികളുടെ ഉപയോഗം, പർവ്വതങ്ങളുടെ 'തസ്ബീഹും'(സ്തുതി കീർത്തനങ്ങൾ) പക്ഷിമൃഗാദികളുടെ സംസാരവും, മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള പ്രത്യേക അറിവ് ഇങ്ങിനെ പലതും ഈ രണ്ടു പ്രവാചകശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ സവിശേഷതകളാകുന്നു. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കും '.....മിക്കവരെക്കൊളും ഞങ്ങൾക്ക് ശ്രേഷ്ഠന്മാരായി നൽകിയ അല്ലാഹുവിന് സർവ്വസ്തുതിയും' എന്ന് രണ്ടുപേരും പറഞ്ഞത്. അടുത്ത വചനം നോക്കുക:

16 സുലൈമാൻ ദാവൂദിന് അനന്തരാവകാശിയായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഹേ മനുഷ്യരെ, നമുക്ക് പക്ഷികളുടെ സംസാരം [ഭാഷണം] പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എല്ലാ (ആവശ്യമായ) വസ്തുക്കളിൽനിന്നും (വേണ്ടുന്നത്ര) നമുക്ക് നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, ഇതു തന്നെയാണ് പ്രത്യക്ഷമായ യോഗ്യത (അഥവാ അനുഗ്രഹം.)

وَوَرَّثَ سُلَيْمَنُ دَاوُدَ ^{صَلَّ} وَقَالَ يَتَرْتَّبُهَا النَّاسُ
عُلَمَانَا مِنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ^{صَلَّ} إِنَّ
هَذَا هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ

16 **وَوَرَّثَ** അവകാശമെടുത്തു, അന്തരാവകാശിയായി. **سُلَيْمَانَ** സുലൈമാൻ. **دَاوُدَ** ദാവൂദിനെ, ദാവൂദിന്. **وَقَالَ** അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു. **يَا أَيُّهَا النَّاسُ** ഹേ മനുഷ്യരേ. **عَلَّمَنَا** നമുക്ക് പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. **مَنْطِقَ الطَّيْرِ** പക്ഷികളുടെ സംസാരം (ഭാഷണം). **وَأَوْتَيْنَا** നമുക്ക് നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. **مِنْ كُلِّ شَيْءٍ** എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും. **إِنْ هَذَا** നിശ്ചയമായും ഇത്.

هُوَ ഇതുകൊണ്ട്. الْفَضْلُ യോഗ്യത, ശ്രേഷ്ഠത, അനുഗ്രഹം, ദയവ്. الْمُئِينَ സ്പഷ്ടമായ.

ദാവൂദ്(ﷺ) നബിയെപ്പോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായ സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയും പ്രവാചകനും, രാജാവുമായി. രാജാവെന്ന നിലക്ക് കൂടുതൽ വ്യാതിയും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി. (قِتَادَةُ رَضٍ) ചത്താദഃ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു:- പിതാവായ ദാവൂദ് (ﷺ) നബിയിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം പ്രവാചകത്വവും രാജത്വവും അറിവും അനന്തരമെടുത്തു. (അഥവാ, ഈ കാര്യങ്ങൾ പിതാവിനെപ്പോലെ പുത്രനും ഉണ്ടായിരുന്നു.) ദാവൂദ് നബിക്ക് നൽകപ്പെട്ടതെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനും കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കൂടുതലായി പിശാചുക്കളെയും കാറ്റിനെയും അദ്ദേഹത്തിന് വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഭരണ സ്ഥലത്തിന്റെ വൈപുല്യത്തിലും, ന്യായാധിപത്യവിഷയത്തിലും അദ്ദേഹം പിതാവിനേക്കാൾ യോഗ്യനായിരുന്നു. സുലൈമാൻ (ﷺ) നബിയെക്കാൾ ഇബ്രാദത്തിൽ മുഴുകിയ ആളും, അല്ലാഹുവിനോട് കൂടുതൽ നന്ദിയുള്ള ആളുമായിരുന്നു പിതാവ്.

തങ്ങൾക്കുമാത്രം അപൂർവ്വമായി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രത്യേക അനുഗ്രഹങ്ങളെ ജനങ്ങളിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകവഴി, അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോട് തനിക്കുള്ള നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും, അവന്റെ ദയാദാക്ഷ്യണ്യം സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്. ഓരോ ജീവികൾക്കും അതിന്റെ വിചാരവികാരങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ ചില ശബ്ദങ്ങളോ, ചേഷ്ടകളോ അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കും അത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിക്ക് അവൻ സാധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കും. എന്നിങ്ങിനെയാണ് (القاضي البضاوى-رح) ഇമാം ബൈലാവിയെപ്പോലുള്ള ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നത്. **الله اعلم**

ഈ 'പുരോഗമനയുഗ'ത്തിൽ പോലും-ജന്തുശാസ്ത്ര വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ സുദീർഘമായ നിരീക്ഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് ശേഷം-വളരെ ചുരുക്കം ജീവികളുടെ മാത്രം ചില ഇംഗിതങ്ങളും, ശബ്ദ വ്യത്യാസങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാനേ ഇതുപര്യന്തം സാധിതമായിട്ടുള്ളൂ. തുടർന്നുവരുന്ന പരിശ്രമഫലമായി കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവർക്ക് ഏറെക്കുറെ സാധിച്ചെന്നുവന്നേക്കാം. എന്നാൽ സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിക്കും, ദാവൂദ് (ﷺ) നബിക്കും ഈ തുറയിൽ ലഭിച്ച അറിവ് അത്തരത്തിൽപ്പെട്ടതല്ല. അത് തനി ദൈവികവും, തികച്ചും സൂക്ഷ്മവും വ്യക്തവുമായിട്ടുള്ളതും ആയിരുന്നുവെന്ന് താഴെ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയും. സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹു അവന്റെ പ്രവാചകന്മാർ മുഖേന വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഇതുപോലെയുള്ള അസാധാരണ കാര്യങ്ങളെ വളച്ചുതിരിച്ച് വ്യഖ്യാനിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് പരമ വിഡ്ഢിത്തവും, അവന്റെ ശക്തിമാഹാത്മ്യത്തെയും മഹാനുഗ്രഹങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസക്കുറവുമാകുന്നു. സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിക്ക് ലഭിച്ച പ്രത്യേക അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ചിലത് തുടർന്നുള്ള ആയത്തുകളിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

17 സുലൈമാൻ ജിന്ന്, മനുഷ്യൻ, പക്ഷി എന്നിവയിൽ നിന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യങ്ങൾ ശേഖരിക്കപ്പെട്ടു. എന്നിട്ട് അവർ [സൈന്യങ്ങൾ] തടഞ്ഞു നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്;-

وَحِشْرَ لِّسْلِيمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾

18 അങ്ങനെ, അവർ ഉറുമ്പിൻ താഴ്വരയിൽ കൂടി ചെന്നപ്പോൾ, ഒരു ഉറുമ്പ് പറഞ്ഞു: “ഹേ! ഉറുമ്പുകളേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിടങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; സുലൈമാനും, തന്റെ സൈന്യങ്ങളും നിങ്ങളെ (ചവിട്ടി) ചതച്ചുകളയാ

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ لَا تَحْطَمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾

തിരിക്കട്ടെ; അവരാകട്ടെ, (അത്) അറിയുന്നതുമല്ല.

17 ശേഖരിക്കപ്പെട്ട്, ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെട്ടു. **لَسْلَيْمَانَ** സുലൈമാൻ. **وَجُنُودُهُ** അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യങ്ങൾ. **مِنَ الْجِنِّ** ജിന്നുകളിൽനിന്നുള്ള. **وَالْإِنْسِ** മനുഷ്യരിൽനിന്നും. **وَالطَّيْرِ** പക്ഷികളിൽനിന്നും. **فَهُمْ** എന്നിട്ട് അവർ. **يُوزَعُونَ** തടയപ്പെട്ടുകൊണ്ട് (നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ട്) ഇരിക്കുന്നു, വിഹിതിക്കപ്പെടുകയാണ്. 18 **حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا** അങ്ങനെ അവർ ചെന്നപ്പോൾ. **عَلَىٰ وَادِ التَّمَلُّ** ഉറുമ്പിൻ താഴ്വരയിലൂടെ. **قَالَتْ** പറഞ്ഞു. **نَمْلَةٌ** ഒരു ഉറുമ്പ്. **لُفَّهَا التَّمَلُّ** ഹേ, ഉറുമ്പുകളേ. **ادْخُلُوا** പ്രവേശിക്കുവിൻ. **مَسَاكِنَكُمْ** നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിടങ്ങളിൽ. **لَا يَخْطَمَنَّكُمْ** നിങ്ങളെ ചതിക്കാതെ ഇരിക്കട്ടെ. **لَسْلَيْمَانَ** സുലൈമാൻ. **وَجُنُودُهُ** തന്റെ സൈന്യങ്ങളും. **وَهُمْ** അവരാകട്ടെ. **لَا يَشْعُرُونَ** അറിയുന്നതുമല്ല, അവർ ഗ്രഹിക്കുകയുമില്ല.

സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ സൈന്യത്തിൽ മനുഷ്യവിഭാഗം മാത്രമല്ല, ജിന്നുകളും, പക്ഷികളുമുണ്ട്. എന്നാൽ ജിന്നുവിഭാഗത്തെയും, പക്ഷിവിഭാഗത്തെയും, ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള സൈനിക സേവനങ്ങൾക്കാണ് അദ്ദേഹം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നതെന്ന് ഇവിടെ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ജിന്നുകളെയും പിശാചുക്കളെയും സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിക്ക് അല്ലാഹു കീഴ്പെടുത്തയിരുന്നുവെന്നും, മനുഷ്യന് കേവലം പ്രയാസപ്പെട്ട പല ഭാരിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളും അവരെക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം നടത്തിവന്നിരുന്നുവെന്നും, ഖുർആൻ (21:82:34:12,13:38:37) മുതലായ പലേടത്തും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. 39-ാം വചനത്തിൽ, ബൽഖീസ് റാണിയുടെ സിംഹാസനം സബഇൽനിന്നും അതിവേഗം കൊണ്ടു വരുവാൻ ഒരു ജിന്ന സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിച്ച വിവരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും കാണാം. ചിലതരം പക്ഷികൾക്ക് പ്രത്യേക പരിശീലനങ്ങൾ നൽകി അവ മുഖാന്തിരം വാർത്തകളും ദൗത്യങ്ങളും ദൂരദിക്കുകളിലേക്ക് എത്തിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മുൻകാലത്ത് വിശേഷിച്ചും നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. സലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ പക്ഷി സൈന്യവിഭാഗത്തിൽ ഒരു മരക്കൊത്തിപ്പക്ഷിയും ഉണ്ടായിരുന്നതായും ആ പക്ഷി സബഇലെ ജനങ്ങളെയും ബൽഖീസ് റാണിയെയും സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് സമർപ്പിച്ചതായും അതിന്റെ പക്കൽ തന്നെ റാണിക്ക് ഒരു കത്ത് കൊടുത്തയച്ചതായും അടുത്ത ചില വചനങ്ങളിലും കാണാം. പക്ഷികളുടെ ഭാഷ അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാമായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു ഇതിന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. ആ നിലക്ക് അദ്ദേഹം പക്ഷിവിഭാഗത്തെ പല പ്രകാരത്തിലും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയെന്നതിലും ഒരു അസാധാരണതയുമില്ല.

ഇബ്നു അബ്ബാസും(رضي الله عنه) മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചതായി മുജാഹിദ്(رضي الله عنه) , സഹുദുബ്നു ജുബൈർ(رضي الله عنه) മുതലായവർ ഉദരിക്കുന്ന ഒരു നിവേദനത്തിൽ പ്രസ്തുത മരക്കൊത്തിയെക്കൊണ്ടുള്ള പ്രയോചനത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു: മരുഭൂമിയിൽകൂടി യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ സുലൈമാൻ നബിക്ക് വെള്ളത്തിന്റെ ആവശ്യം നേരിടുന്നപക്ഷം ഭൂമിക്കടിയിൽ വെള്ളം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം ആ പക്ഷി അറിയിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു; അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ജിന്നുകളെക്കൊണ്ട് യഥാസ്ഥാനത്ത് കുഴിപ്പിച്ച് വെള്ളം എടുത്തിരുന്നു; അങ്ങിനെ ഒരു ദിവസം വെള്ളത്തിന്റെ സ്ഥാനം പരിശോധിക്കേണ്ടുന്ന ഘട്ടം നേരിട്ടപ്പോഴാണ് (20-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ) മരക്കൊത്തിയെ അന്വേഷിച്ചതും, അങ്ങിനെ കാണാതായതും. ഇതാണ് പ്രസ്തുത നിവേദനത്തിലുള്ളത്.

സുലൈമാൻ (ﷺ) നബി തന്റെ സൈന്യസമേതം ഒരു യാത്രയിലാണ്. അതിന്റെ ബഹുലതയും വിഭാഗവൈവിധ്യവും നിമിത്തം അതിലെ ഓരോ സംഘവും ഓരോ വിഭാഗവും നീങ്ങുന്നതും, ചലിക്കുന്നതുമെല്ലാം ക്രമം തെറ്റാതെ ചിട്ടയനുസരിച്ച് വേണമല്ലോ അതിനായി ഇന്നിന്നവർ ഇന്നിന്നപ്രകാരമെന്നുള്ള ശരിയായ ഒരു നിയന്ത്രണത്തോടെയാണ്

സൈന്യം നീങ്ങുന്നത്. അതിനിടക്ക് ഒരു ഉറുമ്പിൻ നഗരത്തിന്റെ അടുക്കൽ സൈന്യം എത്തിച്ചേർന്നു. അപ്പോഴാണ് ഒരു ഉറുമ്പ് തന്റെ കുട്ടുകാരെ-അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത് പോലെ-താക്കീത് ചെയ്യുന്നത്. ആ പട്ടാള സംഘം അക്രമമായി തങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുമെന്ന് ഉറുമ്പിന് അഭിപ്രായമില്ല. പക്ഷേ, സൈന്യം അതിന്റെ തിരക്കു കോലാഹലങ്ങൾക്കിടയിൽ ആ പാവങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കാതെ-തങ്ങളെ ചവിട്ടിത്തേക്കുവാൻ കാരണമായേക്കുമെന്നാണതിന്റെ ഭയം എന്നാൽ, സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബി ഒരു സാധാരണ രാജാവല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യവിഭാഗംതന്നെ അതിന് തെളിവാണ്. ഉറുമ്പിന്റെ താക്കീത് അദ്ദേഹം കേട്ടു.

- 19 അപ്പോൾ, അതിന്റെ വാക്കുനിമിത്തം അദ്ദേഹം പുഞ്ചിരിക്കേണ്ട ചിരിച്ചു. അദ്ദേഹം (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്തു:- “റബ്ബേ, എനിക്കും, എന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും നീ ചെയ്തതനിട്ടുള്ള നിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന് നന്ദികാണിക്കുവാനും, നീ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുവാനും എനിക്ക് നീ പ്രചോദനം നൽകേണമേ! നിന്റെ കാരുണ്യം കൊണ്ട്, സദ്വൃത്തരായ നിന്റെ അടിയാൻമാരിൽ എന്നെ നീ ഉൾപ്പെടുത്തിത്തരുകയും വേണമേ!”

فَتَبَسَّمْ صَاحِبًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾

19 അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പുഞ്ചിരിയ്ക്കുക. **صَاحِبًا** ചിരിച്ചുകൊണ്ട്. **مِّنْ قَوْلِهَا** അതിന്റെ വാക്ക് നിമിത്തം. **وَقَالَ** അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു. **رَبِّ** റബ്ബേ. **أَوْزِعْنِي** എനിക്ക് പ്രചോദനം നൽകേണമേ, തോന്നിപ്പിക്കേണമേ, എന്നെ നിയന്ത്രിക്കേണമേ. **أَنْ أَشْكُرَ** ഞാൻ നന്ദി കാണിക്കുവാൻ. **نِعْمَتَكَ** നിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന്. **الَّتِي أَنْعَمْتَ** നീ അനുഗ്രഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള. **عَلَيَّ** എനിക്ക്, എന്റെ മേൽ. **وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ** എന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും. **وَأَنْ أَعْمَلَ** ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുവാനും. **صَالِحًا** സൽക്കർമ്മം, നല്ലത്. **تَرْضَاهُ** നീ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന. **وَأَدْخِلْنِي** എന്നെ പ്രവേശിപ്പിക്കുക (ഉൾപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്യേണമേ. **بِرَحْمَتِكَ** നിന്റെ കാരുണ്യംകൊണ്ട്. **فِي عِبَادِكَ** നിന്റെ അടിയാൻമാരിൽ. **الصَّالِحِينَ** സദ്വൃത്തരായ, നല്ലവരായ.

ഉറുമ്പിന്റെ സംസാരവും, താക്കീതും കേട്ടതോടെ, ഉറുമ്പിൻ കുട്ടത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന നടപടികൾ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുമെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിനേക്കാൾ വലിയ ഒരു മാതൃകാ സ്വഭാവമാണ് നമുക്കിവിടെ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് പഠിക്കുവാനുള്ളത്. ഉറുമ്പിന്റെ സംസാരം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിലുള്ള അഭിമാനമോ, കേവലം നിസ്സാര ജന്തുവായ അതിന്റെ താക്കീതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവഗണനയോ ഒന്നുമല്ല അദ്ദേഹത്തൽ നിന്ന് പ്രകടമായത് അത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചത് അല്ലാഹു തനിക്ക് ചെയ്ത വലിയ ഒരനുഗ്രഹമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ബോദ്ധ്യമാണ്. അതിലും, അതുപോലെയുള്ള മറ്റുപല അനുഗ്രഹങ്ങളിലും അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവോട് നന്ദികാണിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്നറിയാം. ആ കടമ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന പ്രചോദനത്തിനായി അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്. തനിക്കു മാത്രമല്ല, തന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കു സിദ്ധിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളും അദ്ദേഹം വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. ഇതാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ആ പ്രാർത്ഥന പ്രത്യേകം എടുത്തുദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

ഉറുമിന്റെ സംഭവത്തിൽനിന്ന് നമുക്ക് മറ്റൊരു പാഠവും കൂടി ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ആ ഉറുമിന്റെ-മിക്കവാറും ഉറുമിൻകൂട്ടത്തിലെ വീട്ടുനായികയായിരിക്കാം അത് - ദീർഘ ദൃഷ്ടിയും, ഉത്തരവാദിത്വബോധവും, മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ അതിന്നുള്ള താൽപര്യവും നോക്കുക. കാര്യങ്ങളിൽ ചിട്ട, സ്ഥിരോത്സാഹം സഹകരണം ആദിയായവയിൽ ഉറുമ്പ് മനുഷ്യരെ കവച്ചുവെക്കുന്നു. ഒരു ഉറുമ്പുമായ പരിശോധിച്ചാൽ, ഭൂമിക്കുള്ളിൽ പല അറകളും നിലകളും, തെരുവുകളും കാണാം. വേനൽക്കാലത്തേക്കും മഴക്കാലത്തേക്കുമുള്ള ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. നനവ് പറ്റിയ ധാന്യങ്ങൾ വെയിലുള്ളപ്പോൾ പുറത്ത്കൊണ്ടുവന്നു ഉണക്കി വീണ്ടും സൂക്ഷിക്കും. മുളച്ചു നഷ്ടപ്പെടുവാൻ ഇടയാകുന്ന വിത്തുകൾക്ക് തുളയുണ്ടാക്കിവെച്ചിരിക്കും. മഴവെള്ളം കുത്തനെ ഉള്ളിൽ വീഴാതിരിക്കുവാനായി ഉള്ളറകൾ തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും താണും പൊന്തിയും കൊണ്ടായിരിക്കും തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുക. ഉറുമിന്റെ പ്രാണശക്തിയാണെങ്കിൽ, ആശ്ചര്യമാവണ്ണം വമ്പിച്ചതാണ്. വളരെ ദൂരത്തുള്ള വസ്തുക്കൾപോലും മണത്തറിഞ്ഞ അതിവേഗം ഉറുമിൻ കൂട്ടം വരിവരിയായി അങ്ങോട്ട് ഘോഷയാത്ര നടത്തുന്നത് നാം സാധാരണ കാണാറുള്ളതാണ്. ഇതുപോലെത്തന്നെ ഇതര ജീവികളിൽനിന്നും നമുക്ക് അനേകം പാഠങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനുണ്ട്. ഓരോന്നിനും അതിന്റേതായ സവിശേഷതയും, സാമർത്ഥ്യവും സർവ്വശക്തനാൽ പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നബി(ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി ഇമാം അഹമ്മദ് (رحمته الله) മുതലായവർ ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'സുലൈമാൻ(عليه السلام) (*) നബി മഴക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പുറപ്പെടുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ ഒരു ഉറുമ്പ് മലർന്നുകിടന്ന് അതിന്റെ കാലുകൾ ആകാശത്തിനുനേരെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. 'അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങളും നിന്റെ സൃഷ്ടികൾ തന്നെ. ഞങ്ങൾക്ക് നീ വെള്ളം കുടിക്കുവാൻ തരാതെ ഞങ്ങൾക്ക് നിവൃത്തിയില്ല'. اللهم انا خلقك من خلقك ليس بناغى عن سقياك അപ്പോൾ അദ്ദേഹം (കൂടെയുള്ളവരോട്) പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്ക് മടങ്ങാം. മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രാർത്ഥനമൂലം നിങ്ങൾക്ക് വെള്ളം കിട്ടിപ്പോയി!' أرجعوا فقد سقيتم بدعوة غيركم - رواه احمد وصححه الحاكم

സാധാരണക്കെതിരായി ഖുർആനിൽ കാണപ്പെടുന്ന എല്ലാ സംഭവങ്ങളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുവാൻ താൽപര്യപൂർവ്വം മിനക്കെടാറുള്ളവർ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഉറുമിന്റെ കഥയിലും, തുടർന്ന് വരുന്ന മരക്കൊത്തിപ്പക്ഷിയുടെ കഥയിലും-എന്നുവേണ്ട ഈ സുറത്തിലെ പല പ്രസ്താവനകളിലും- അവരുടെ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും വ്യാജ പ്രസ്താവനകളും ഇറക്കുമതിചെയ്ത് പൊതുജനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെ കുറിച്ചുള്ള നിരൂപണം ഈ സുറത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറപ്പിൽ കാണാം. അത് സശ്രദ്ധം വായിച്ചറിയേണ്ടതാകുന്നു.

സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയുടെ യാത്രയിലുണ്ടായ മറ്റൊരു പ്രധാന സംഭവം അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

- 20 അദ്ദേഹം പക്ഷികളെ പരിശോധിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "എന്താണെന്നിക്ക്? (ആശ്ചര്യം തന്നെ;) മരക്കൊത്തി(പ്പക്ഷി) യെ കാണുന്നില്ലല്ലോ! അഥവാ, അത് ഹാജരില്ലാത്ത

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْدَ
أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾

* ദാറുഖുത്തന്റീ (رحمته الله)യുടെ രിവായത്തിന്റെ ഒരു 'പ്രവാചകൻ' نبى من الانبياء എന്നാണുള്ളത്.

വരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കുകയാണോ?

- 21 “സത്യമായിട്ടും, ഞാൻ അതിനെ കഠിനമായ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ അറുത്തു (കൊന്നു) കളയും. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഒരു വ്യക്തമായ ന്യായവും കൊണ്ട് അത് എന്റെ അടുക്കൽ വരുകതന്നെ വേണം”.

لَا أُعَذِّبُهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْخَنُهُ أَوْ لِيَأْتِيَنِي بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾

20 അദ്ദേഹം പരിശോധിച്ചു. الطَّيْرَ പക്ഷികളെ. فَقَالَ അപ്പോൾ (എന്നിട്ടും) പറഞ്ഞു. مَا لِيْ എന്നിരിക്കെയാണ്. لَا أَرَى ഞാൻ കാണുന്നില്ല. الْمُهْدَدُ മരക്കൊത്തിയെ. أَمْ كَانَ അഥവാ അതായിരിക്കുന്നുവോ. ഹാജരില്ലാത്തവരിൽ, മറഞ്ഞുപോയവരിൽ. 21 لَّا أُعَذِّبُهُ സത്യമായും ഞാനതിനെ ശിക്ഷിക്കും. عَذَابًا شَدِيدًا കഠിനമായ ശിക്ഷ. أَوْ അല്ലെങ്കിൽ. لَا أَذْخَنُهُ ഞാനതിനെ തീർച്ചയായും അറുക്കും. أَوْ لِيَأْتِيَنِي അല്ലെങ്കിൽ അത് എന്റെ അടുക്കൽ വരണം (വന്നാലൊഴികെ). بِسُلْطٰنٍ ഒരു ന്യായംകൊണ്ട്, വല്ല രേഖയുമായി. مُّبِينٍ വ്യക്തമായ.

സുലൈമാൻ (عليه السلام) തന്റെ സൈന്യത്തിലെ പക്ഷി വിഭാഗം പരിശോധിച്ചപ്പോൾ മരക്കൊത്തിപ്പക്ഷിയെ കണ്ടില്ല. നിയമപ്രകാരം അതും ഹാജരുണ്ടാകേണ്ടിയിരുന്നു. അതിന്റെ അഭാവത്തിന് കാരണം മനസ്സിലായതുമില്ല. അതുകൊണ്ട് തക്കതായ ന്യായമില്ലാത്തപക്ഷം, സൈന്യത്തിൽ ഹാജരില്ലാത്തതിന്റെ പേരിൽ അതിനെ അറുത്ത് കൊലചെയ്തോ മറ്റോ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് താക്കീത് പുറപ്പെടുവിച്ചു. പക്ഷേ കാര്യം അദ്ദേഹം ഊഹിച്ച പോലെയായിരുന്നില്ല. അത് ഹാജരില്ലാതിരിക്കാൻ മതിയായ കാരണം-പ്രവാചകവര്യനും, മഹാരാജാവുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് അജ്ഞാതമായിരുന്ന ഒരു വമ്പിച്ച വർത്തമാനം -അതിന് പറയുവാനുണ്ടായിരുന്നു.

- 22 അങ്ങനെ, അത് [മരക്കൊത്തി] വിദൂരമല്ലാത്തവണ്ണം (അൽപം) താമസിച്ച്. എന്നിട്ട് (വന്ന് ഇങ്ങിനെ) പറഞ്ഞു: “അങ്ങുന്ന് സൂക്ഷ്മമായറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ സൂക്ഷ്മമായറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ‘സബഇ’ൽനിന്നും ദൃഢമായ ഒരു വാർത്തയുമായി ഞാൻ അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുകയാണ്.”

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

- 23 “നിശ്ചയമായും, അവരെ [സബഇകാരെ] ഭരിച്ചുവരുന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ ഞാൻ കണ്ടെത്തുകയുണ്ടായി. എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും (ആവശ്യമായത്ര) അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു വമ്പിച്ച സിംഹാസനവും അവർക്കുണ്ട്.”

إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

22 فَقَالَ അങ്ങനെ അത് താമസിച്ച്. غَيْرَ بَعِيدٍ വിദൂരമല്ലാത്ത നിലയിൽ (കുറച്ചുസമയം). എന്നിട്ട് അത് പറഞ്ഞു. أَحَطْتُ ഞാൻ സൂക്ഷ്മമായറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. بِمَا യാതൊരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും. لَمْ تُحِطْ بِهِ അങ്ങുന്ന് (താങ്കൾ) അതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായറിഞ്ഞിട്ടില്ല. وَجِئْتُكَ ഞാൻ അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു. مِنْ سَبَإٍ സബഇൽനിന്ന്. بِنَبَإٍ ഒരു വാർത്തയും കൊണ്ട്. يَقِينٍ ദൃഢമായ, ഉറപ്പായ. 23 إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. وَجَدْتُ ഞാൻ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. أَمْرًا ഒരു സ്ത്രീയെ. تَمْلِكُهُمْ അവൾ അവരെ ഭരിക്കുന്നു. أُوتِيَتْ അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും. وَلَهَا അവൾക്കുണ്ടുതാനും. غَرْشٌ ഒരു സിംഹാസനം. عَظِيمٌ വമ്പിച്ച, മഹത്തായ.

അറേബ്ബാ അർദ്ധദ്വീപിന്റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറേ മൂലയിലായി യമനിലാണ് 'സബദ്' (سَبَأٌ) സാമ്രാജ്യം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. വമ്പിച്ച ഒരു പ്രാചീന അറബിഗോത്രമാണ് സബദ് അബീസീനിയക്കാർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഹബ്ശ (الحَبَشَةُ) ഗോത്രങ്ങൾ ഇവരിൽ നിന്നും അബീസീനിയയിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തവരാണെന്നാണ് കരുതപ്പെടുന്നത്. തെക്കേകടൽ തീരത്തിനും, അബീസീനിയയുടെ വടക്കുകിഴക്കേ കടൽതീരത്തിനുമിടയിൽ ചെങ്കടലിന് 12 നാഴിക മാത്രമേ വീതിയുള്ളൂ. ഈ കടലിടുക്കാണ് (باب المَنْدَب) ബാബുൽമൻദബ് എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. ക്രിസ്താബ്ദത്തിന് 10-11 നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ് അറേബ്ബായിൽ നിന്ന് അബീസീനിയയിലേക്ക് ആക്രമങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നുവത്രെ. സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ ഭരണകാലം ക്രിസ്താബ്ദത്തിന് മുമ്പ് 992 മുതൽ 952 വരെയുള്ള 40 കൊല്ലക്കാലമായിരുന്നു വെന്നാണ് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അബീസീനിയയിലെ ഭാഷയായ എത്തോപ്യൻ ഭാഷയുടെ അക്ഷരമാല, സബ്ഇയൻ അക്ഷരമാല- അഥവാ ഹിംയരിയൻ അക്ഷരങ്ങൾ (الحروف الحميرية) തന്നെയായിരുന്നു.

അനേകം ശാഖോപശാഖകൾ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന സബദ് ഗോത്രത്തിന്റെ ജനയിതാവ് യശ്ജൂബ് മകൻ സബദ് (سَبَأُ بْنُ يَشْجَبَ) ആയിരുന്നു. അറേബ്യൻ ഗോത്രങ്ങളുടെ പതിവനുസരിച്ച് സബഇന്റെ സന്താന പരമ്പരകൾ അതേ പേരിൽതന്നെ അറിയപ്പെട്ടു. മആരിബിലെ അണക്കെട്ട് (سد مارب) എന്ന ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ പ്രാചീന അണക്കെട്ട് സബദ് നിർമ്മിച്ചതാണ്. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ ഈ അണക്കെട്ടിനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു ചരിത്രപാഠം സുറത്ത് സബഇൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ നമുക്ക് അവിടെവെച്ച് കാണാവുന്നതാണ്. തുബ്ദ് രാജാക്കൾ (النبأعة) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഹിംയരീ രാജവംശമായിരുന്നു അവിടുത്തെ നാടുവാഴികൾ. ഇവരിൽ സ്ത്രീകളുമുണ്ടായിരുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ, വളരെ പ്രതാപത്തോട് കൂടി നാടുവാണിരുന്ന ഒരു റാണിയെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ബിൽഖീസ് (بَلْقِيسُ) എന്ന പേരിലാണ് ഈ റാണി അറിയപ്പെടുന്നത്.

ബൈബിളിൽ സബഇലെ (ശേബായിലെ) രാജ്ഞി സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നതും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്ഞാനവും, പ്രതാപവും കണ്ട് വളരെയധികം പ്രശംസിച്ചതും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. (1. രാജാക്കൾ, അ: 10: 5.ദിനവൃത്താന്തം, അ: 9 നോക്കുക.) പക്ഷേ ഖുർആനിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സംഭവങ്ങൾ അതിൽ പ്രതിപാദിച്ചു കാണുന്നില്ല.

ഒരു മഹാരാജാവിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന എല്ലാവിധ ശക്തികളും, വിഭങ്ങളും, അവൾക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അനിതരസാധാരണമായ ഒരു വമ്പിച്ച സിംഹാസനവും അവൾക്കുണ്ടെന്നും ഉണർത്തിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആചരണവിവരണം വഴി ബൽഖീസിന്റെ രാജകീയ പ്രതാപങ്ങളും, ഭൗതിക യശസ്സും മരക്കൊത്തി സുലൈമാൻ (ﷺ) നബിയെ തെരുപ്പെടുത്തി. തുടർന്ന് കൊണ്ട് ആ ജനതയുടെ മതപരമായ നിലപാടും വിവരിക്കുന്നു:-

24 “അവളെയും, അവളുടെ ജനതയെയും അല്ലാഹുവിനെ വിട്ട് സൂര്യന് സുജൂദ് [സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ പിശാച് അവർക്ക് ഭംഗിയാക്കിക്കാണിച്ചു അവരെ (നേരായ)

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي تَخْرُجُ الْحَبَّةُ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا
تُعْلِنُونَ ﴿٢٠﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٠﴾

12

- 27 അദ്ദേഹം [സുലൈമാൻ] പറഞ്ഞു: “നീ സത്യം പറഞ്ഞതാണോ, അഥവാ നീ അസത്യവാൻമാരിൽപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ എന്ന് നാം നോക്കാം: ﴿ قَالِ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴾
- 28 “എന്റെ ഈ എഴുത്തുകൊണ്ട് നീ പോകുക; എന്നിട്ട് അവർക്ക് ഇട്ടു കൊടുക്കുക. പിന്നീട് നീ അവരിൽ നിന്ന് മാറിനിന്ന് അവർ (അതിനെപ്പറ്റി) എന്ത് മറുപടി പറയുന്നുവെന്ന് നോക്കുക.” ﴿ اذْهَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴾

27 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. സَنَنْظُرُ നാം നോക്കാം. أَصَدَقْتَ നീ സത്യം പറഞ്ഞിരിക്കയാണോ. أَمْ അഥവാ നീ ആയിരിക്കുന്നുവോ. مِنَ الْكَاذِبِينَ വ്യാജകാരൻമാരിൽപ്പെട്ട (വൻ) . 28 اذْهَبْ നീ പോകുക. بِكِتَابِي هَذَا എന്റെ ഈ എഴുത്തുകൊണ്ട്. فَأَلْقِهْ എന്നിട്ട് ഇട്ടേക്കുക. إِلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരിലേക്ക്. ثُمَّ تَوَلَّ പിന്നീട് നീ പിൻമാറിക്കൊള്ളുക. عَنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. فَانْظُرْ എന്നിട്ട് നോക്കുക. مَاذَا എന്തൊന്നാണ്. يَرْجِعُونَ അവർ മടക്കുന്നത് (മറുപടി പറയുന്നത്) .

എഴുത്തുകൾ കൊടുത്തയക്കുവാനും മറ്റും പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടാറുള്ള സാധാരണ പക്ഷികളെപ്പോലെ ഒരു പക്ഷിയല്ല സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ മരക്കാത്തിയെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. കാരണം കത്ത് കൊണ്ടുപോയിക്കൊടുക്കുവാൻ മാത്രമല്ല, അത് കൊടുത്തശേഷം മാറിനിന്ന് അവിടെയുണ്ടാകുന്ന പ്രതികരണം മനസ്സിലാക്കി വരുവാനും കൂടി അദ്ദേഹം അതിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നു. സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിക്ക് അതിന്റെ ഭാഷ മനസ്സിലാകുന്നത് പോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷ അതിനും മനസ്സിലായിരുന്നുവെന്നും ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഇതിലെല്ലാം അടങ്ങിയ രഹസ്യം അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയൂ.

മരക്കാത്തി കത്തുമായി പറന്ന് യമനിലെത്തി, എങ്ങിനെയോ റാണിയുടെ മുവിൽ കത്തിട്ടു. അവൾ ദിഭാഷികൾ മുഖേന അത് വായിച്ചറിഞ്ഞു. ഉള്ളടക്കം കണ്ട് പരിഭ്രമിച്ചു. തന്റെ കാര്യലോചന സഭ വിളിച്ചുകൂട്ടി ആലോചന നടത്തി.

- 29 അവൾ പറഞ്ഞു: “ഹേ, പ്രധാനികളേ! നിശ്ചയമായും, എനിക്ക് മാന്യമായ ഒരു എഴുത്ത് (ഇതാ) ഇട്ടുതരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! ﴿ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴾
- 30 “അത് സുലൈമാനിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. അത്: പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ;- ﴿ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾
- 31 “എന്നോട് നിങ്ങൾ ഔന്നത്യം കാണിക്കരുത്; നിങ്ങൾ ‘മുസ്ലിംകളായി’ക്കൊണ്ട് എന്റെ അടുക്കൽ വരുകയും ചെയ്യുക. എന്നത്രെ.” ﴿ أَلَّا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَآتُونِي مُسْلِمِينَ ﴾

29 അവൾ പറഞ്ഞു. يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ ഹേ പ്രധാനികളേ, പ്രമുഖ സംഘമേ. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. أُلْقِيَ إِلَيَّ എനിക്ക് ഇട്ടുതരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. كِتَابٌ ഒരെഴുത്ത്. كَرِيمٌ മാന്യമായ, ബഹുമാനപ്പെട്ട. 30 إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്. مِنْ سُلَيْمَانَ സുലൈമാനിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്. بِسْمِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ. الرَّحْمَنِ പരമകാരുണികനായ. الرَّحِيمِ കരുണാനിധി

യായ. 31 **لَا تَعْلَمُوا** നിങ്ങൾ ഔന്നത്യം (മേന്മ-യോഗ്യത) കാണിക്കരുതെന്നാണ്. **عَلَيَّ** എന്റെ മേൽ -എന്നോട്. **وَأَتُونِي** നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വരുകയും ചെയ്യണം. **مُسْلِمِينَ** മുസ്ലിംകളായിക്കൊണ്ട് അനുസരിക്കവരായിട്ട്.

സബളകാരുടെ മതപരവും, രാജകീയവുമായ നിലപാട് മരക്കാത്തിയുടെ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് സുലൈമാൻ(ﷺ) നബി മനസ്സിലാക്കിയ ശേഷം, അവരെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അയച്ച ആ കത്തിലെ ഉള്ളടക്കമാണിത്. ഇബ്രാഹീം(ﷺ) നബിയും, മുസാ(ﷺ) നബിയും അവരവരുടെ കാലത്തെ രാജാക്കളെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുള്ള പല രാജാക്കൾക്കും അവിടുന്നും ഇങ്ങിനെ കത്തുകൾ അയച്ചിട്ടുള്ളത് പ്രസിദ്ധമാണ്.

‘മുസ്ലിംകൾ’, എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ‘അനുസരണമുള്ളവർ, കീഴൊതുങ്ങിയവർ’ എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വാക്കർത്ഥത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ട് ഇവിടെ രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, സുലൈമാൻ നബിക്ക് കീഴൊതുങ്ങിക്കൊണ്ടുവരണം എന്നും, അല്ലാഹുവിനോട് അനുസരണമുള്ളവരായി-അഥവാ ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് -വരണം എന്നുമാണത്. എന്നാൽ 44-ാം വചനത്തിൽ ‘ഞാൻ സുലൈമാനോടൊപ്പം ലോകരക്ഷിതാവിന് കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുന്നു’വെന്ന് രാജ്ഞി സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് കാണാം. എന്നിരിക്കെ, ഇവിടെയും 38,42 എന്നീ വചനങ്ങളിലും ‘മുസ്ലീകൾ’ എന്ന വാക്കിന് ഈ അർത്ഥം കൽപിക്കുവാനാണ് ന്യായമുള്ളത്. (കൂടുതൽ വിവരം വഴിയെ വരും.)

വിഭാഗം-3

- 32 അവൾ പറഞ്ഞു: “ഹേ, പ്രധാനികളേ! എന്റെ കാര്യത്തിൽ (ഞാൻ എന്തു വേണമെന്ന്) നിങ്ങൾ എനിക്ക് തീരുമാനം പറഞ്ഞു തരണം. നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ സന്നിഹിതരായിട്ടല്ലാതെ, ഞാൻ ഒരു കാര്യവും ഖണ്ഡിതമായി തീരുമാനിക്കുന്നവളല്ല.”
- قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾
- 33 അവൾ പറഞ്ഞു: “നാം പ്രാബല്യമുള്ളവരും, ശക്തിമത്തായ സമരവീര്യമുള്ളവരുംകൂടും; അധികാരം അവിടുത്തേക്കാകുന്നു; ആകയാൽ, എന്താണ് കല്പിച്ചുരുളുന്നതെന്ന് അവിടുന്നു (തന്നെ ആലോചിച്ചു) നോക്കുക.”
- قَالُوا حَنْ أُولُوا قُوَّةً وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾

32 അവൾ പറഞ്ഞു. **يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ** ഹേ പ്രധാനികളേ, പ്രമുഖ സംഘമേ. **أَفْتُونِي** നിങ്ങൾ എനിക്ക് തീരുമാനം പറഞ്ഞുതരണം. **فِي أَمْرِي** എന്റെ കാര്യത്തിൽ. **مَا كُنْتُ** ഞാനല്ല, ഞാനായിട്ടില്ല. **قَاطِعَةً** ഖണ്ഡിതമായി തീരുമാനിക്കുന്നവൾ, ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നവൾ. **أَمْرًا** ഒരു കാര്യവും. **حَتَّى تَشْهَدُونِ** നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ സന്നിഹിതരാവാതെ. 33 അവൾ പറഞ്ഞു. **حَنْ** നാം ഞങ്ങൾ. **أُولُوا قُوَّةً** പ്രാബല്യം (ശക്തി) ഉള്ളവരാണ്. **وَأُولُوا بَأْسٍ** സമരവീര്യം (അക്രമണശക്തി) ഉള്ളവരും. **شَدِيدٍ** ശക്തിമത്തായ. **وَالْأَمْرُ** അധികാരം, കാര്യം. **إِلَيْكِ** അങ്ങേയ്ക്കാണ്, അങ്ങയുടെ അടുക്കലാണ്. **فَانْظُرِي** അതുകൊണ്ട് (ആലോചിച്ചു) നോക്കുക. **مَاذَا** എന്തെന്നാണ്. **تَأْمُرِينَ** അങ്ങുന്ന് കൽപിക്കുന്നത്.

വേണമെങ്കിൽ ഒരു യുദ്ധത്തിനുള്ള കഴിവും, കോപ്പും നമുക്കുണ്ട് നാമെന്ത് ചെയ്യണമെന്ന് തീരുമാനിക്കേണ്ടത് അവിടുന്ന് തന്നെയാണ്. അവിടുത്തെ കൽപന ഏതും നിറവേറ്റാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണ്, എന്നത്രെ ഉപദേശക സമിതിയുടെ മറുപടി. ഇതിൽ ഒരു സമര സൂചനയുണ്ടെന്ന് റാണിക്ക് തോന്നിയിരിക്കാം.

- 34 അവൾ പറഞ്ഞു: “നിശ്ചയമായും, രാജാക്കൾ ഒരു രാജ്യത്തു പ്രവേശിച്ചാൽ, അവരതിനെ നാശപ്പെടുത്തുകയും, അന്നാട്ടുകാരിലുള്ള പ്രതാപശാലികളെ നിന്ദുന്മാരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അങ്ങിനെയാണവർ പ്രവർത്തിക്കുക. قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٢٤﴾
- 35 “ഞാൻ അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് ഒരു സമ്മാനവും കൊണ്ട് ആളയക്കുകയാണ്; എന്നിട്ട് എന്ത് (വിവരവും) കൊണ്ടാണ് ദൂതൻമാർ മടങ്ങിവരുന്നതെന്ന് നോക്കുക യുമാണ്.” وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِم بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٢٥﴾

34 അവൾ പറഞ്ഞു. إِنَّ الْمُلُوكَ നിശ്ചയമായും രാജാക്കൾ. إِذَا دَخَلُوا അവർ പ്രവേശിച്ചാൽ. قَرْيَةً ഒരു രാജ്യത്ത്, നാട്ടിൽ. أَفْسَدُوهَا അവരത് നശിപ്പിക്കും, കൂഴപ്പെടുത്തും. وَجَعَلُوا അവർ ആക്കുകയും ചെയ്യും. أَعِزَّةَ പ്രതാപശാലികളെ. أَهْلِهَا അതിലെ ആളുകളിൽ. أَذِلَّةً നിന്ദുന്മാർ, നിസ്സാരന്മാർ. وَكَذَلِكَ അപ്രകാരമത്രെ. يَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യുക. 35 وَإِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. مُرْسِلَةٌ അയക്കുന്നവളാണ് (അയക്കുകയാണ്). إِلَيْهِمْ അവരുടെ അടുക്കലേക്ക്. هَدِيَّةً ഒരു സമ്മാനവും കൊണ്ട്. فَنَاظِرَةٌ എന്നിട്ട് നോക്കുന്നവളാണ് (പരിശോധിക്കുകയാണ്). بِمَ എന്തും കൊണ്ട് മടങ്ങുന്നു എന്ന്. الْمُرْسَلُونَ ദൂതൻമാർ, അയക്കപ്പെട്ടവർ.

ഒരുനാട്ടിനെ ആക്രമിക്കുമ്പോൾ അവിടെ പലവിധ നാശനഷ്ടങ്ങളും വരുത്തലും, അവിടെയുള്ള പ്രധാനികളുടെ നേരെ കയ്യേറ്റം നടത്തലും രാജാക്കളുടെ സാധാരണ പതിവാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ എഴുത്തയച്ചവർ നമ്മുടെ നാട്ടിനെ അങ്ങിനെ നശിപ്പിക്കാൻ ഇടവരുത്തുന്നത് ശരിയല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും മനസ്സിലാക്കിവരത്തക്കവണ്ണം തൽക്കാലം കുറെ സമ്മാനങ്ങളുമായി ഒരു ദൗത്യസംഘത്തെ അയക്കാനും, അവർ മടങ്ങിവന്നശേഷം വേണ്ടത് ചെയ്യാനുമാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇതായിരുന്നു റാണിയുടെ അഭിപ്രായം. അനന്തരം, വളരെ വിലപിടിച്ച ഒരു രാജകീയ സമ്മാനവുമായി ഒരു സംഘത്തെ റാണി ശാമിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലേക്കയച്ചു. (*)

- 36 അങ്ങനെ, അവൻ [ദൂതൻ] സുലൈമാന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ എനിക്ക് ധനം കൊണ്ട് സഹായം നൽകുകയാണോ?! എന്നാ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَيْنِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَيْتُكُمْ بَلْ أَنْتُمْ

* റാണി സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയുടെ കീർത്തികേട്ട അദ്ദേഹത്തെ പരിശോധിക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ അനവധി സ്വർണ്ണവും, രത്നങ്ങളും, സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും ഒട്ടകങ്ങളിൽ കയറ്റിക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്നുവെന്ന് ബൈബിളിൽ (I രാജാക്കൾ 10-ലും മറ്റും) പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.

ൽ, (അറിഞ്ഞെക്കുക:) എനിക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ളത് നിങ്ങൾക്കവൻ നൽകിയിട്ടുള്ളതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതാണ്. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സമ്മാനം മൂലം സന്തോഷംകൊള്ളുന്നു (എന്നു മാത്രം) .

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا تَفَرَّحُوْا

37 “നീ അവരുടെ [നിന്നെ അയച്ചവരുടെ] അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങിക്കൊള്ളുക; തീർച്ചയായും, നാം അവരുടെ അടുക്കൽ അവർക്ക് നേരിടുവാൻ കഴിവില്ലാത്ത സൈന്യങ്ങളുമായി വരുന്നതാണ്. നിസ്സാരൻമാരായിക്കൊണ്ട്-നിന്ദ്യന്മാരായ നിലയിൽ - അവിടെ നിന്നും നാം അവരെ പുറത്താക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.”

اَرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُوْدٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَا اَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُوْنَ

36 അങ്ങനെ അവൻ വന്നപ്പോൾ. **سُلَيْمَانَ** സുലൈമാന്റെ അടുക്കൽ. **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **فَمَا آتَانِيْ** എനിക്ക് സഹായം നൽകുകയാണോ. **بِمَالٍ** ധനംകൊണ്ട്. **مِّمَّا آتَاكُم** എന്നാൽ എനിക്കു നൽകിയിട്ടുള്ളത്. **اللّٰهُ** അല്ലാഹു. **خَيْرٌ** ഉത്തമമാകുന്നു, നല്ലതാണ്. **نِصْرًا** നിങ്ങൾക്കവൻ നൽകിയതിനെക്കാൾ. **بَلْ** പക്ഷേ, എങ്കിലും. **أَنْتُمْ** നിങ്ങൾ. **بِهَيْبَتِكُمْ** നിങ്ങളുടെ സമ്മാനം കൊണ്ട്. **تَفَرَّحُوْنَ** നിങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു. 37 നീ മടങ്ങിപ്പോകുക. **اِلَيْهِمْ** അവരുടെ അടുക്കലേക്ക്. **فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ** എന്നാൽ തീർച്ചയായും നാമവരുടെ അടുക്കൽ വരും. **بِجُنُوْدٍ** സൈന്യങ്ങളുമായി. **لَّا** നേരിടുവാൻ കഴിവില്ലാത്ത. **لَهُمْ** അവർക്ക്. **بِهَا** അതിനെ. **وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ** നാമവരെ തീർച്ചയായും പുറത്താക്കയും ചെയ്യും. **مِّنْهَا** അവിടെനിന്ന്. **اَذِلَّةً** നിന്ദ്യൻമാരായി. **وَهُمْ** അവർ. **صَاغِرُوْنَ** നിസ്സാരൻമാർ (എളിയവർ) ആയിട്ട്.

കുറെ ധനം തന്ന് തൃപ്തിപ്പെടുത്തി എന്നെ പാട്ടിലാക്കാമെന്ന് കരുതണ്ട; നിങ്ങളെക്കാൾ എത്രയോ ഉന്നതമായ നിലയിൽ യശസ്സും, സമ്പത്തുമെല്ലാം അല്ലാഹു എനിക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ സമ്മാനങ്ങൾകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് സന്തോഷിക്കാമെങ്കിലും എനിക്കതിന് ആവശ്യമില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ സുലൈമാൻ(ﷺ) നബി പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

സമ്മാനം കൊണ്ടുവന്ന ദൗത്യസംഘത്തിൽ നിന്നും, അവരുടെ കൈവശം റാണി സ്വാഭാവികമായും ഏൽപ്പിച്ചയച്ചിരിക്കാനിടയുള്ള ദൗത്യങ്ങളിൽനിന്നും സബുഖ്കാരെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ചില വസ്തുതകൾ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമല്ലോ. കൂടാതെ 33-ാം വചനത്തിൽ ‘നാം പ്രാബല്യവും ശക്തിമത്തായ സമരവീര്യവും ഉള്ളവരാണെന്ന് റാണിയുടെ ഉപദേശകസമിതി അഭിമാനപൂർവ്വം റാണിയോട് പ്രസ്താവിച്ചതും, വേണ്ടിവന്നാൽ ഒരു യുദ്ധത്തിന് തങ്ങൾ ഒരുക്കമാണെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചതും സലൈമാൻ(ﷺ) ഇതിനകം അറിഞ്ഞിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കും. കത്ത് കൊടുത്തയച്ചപ്പോൾ, കത്ത് കൊണ്ടുപോയി അവർക്ക് ഇട്ടുകൊടുത്തശേഷം അവരിൽനിന്ന് മാറിനിന്ന് അവരുടെ മറുപടി എന്താണെന്ന് നോക്കി വരാൻ അദ്ദേഹം മരക്കാത്തതിനെ ഏൽപ്പിച്ചതും സ്മരണീയമാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ, തൗഹീദിന്റെ രാഷ്ട്രമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യത്തോട് ശിർക്കിന്റെ സാമ്രാജ്യമായ സബുഖ് രാഷ്ട്രം ഒരു സമരത്തിന് പുറപ്പെടുവാൻ ഭാവമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടു. ആ ഭാവം മുളയിൽതന്നെ അദ്ദേഹം നുളളിക്കളയുന്നതാണ്, 37-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അങ്ങിനെ, ദൗത്യസംഘം തിരിച്ചുപോയി. ബൽഖീസും സൈന്യവും മുസ്ലിംകളായിക്കൊണ്ട് തന്റെ അടുക്കൽ വരുമെന്ന് വഹ്യ് മൂലമോ മറ്റോ അദ്ദേഹത്തിന് മനസ്സിലായി.

38 അദ്ദേഹം (തന്റെ ആളുകളോട്) പറഞ്ഞു: “ഹേ, പ്രധാനികളേ! നിങ്ങളിൽ ഏതൊരുവനാണ്, അവർ എന്റെ അടുക്കൽ ‘മുസ്ലിംകളായി വരുന്നതിനുമുമ്പ്’ അവളുടെ സിംഹാസനം എനിക്ക് കൊണ്ടുവന്നുതരുക?”

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ
أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾

39 ജിന്നുകളിൽപെട്ട ഒരു ‘ഇഹ്റീത്ത്’ [മല്ലൻ] പറഞ്ഞു: “അങ്ങയുടെ (ഇ) സ്ഥാനത്തുനിന്നും അങ്ങുന്ന് എഴുന്നേൽക്കുന്നതിനുമുമ്പായി ഞാൻ അത് അങ്ങേക്ക് കൊണ്ടു വന്നു തരാം. നിശ്ചയമായും, ഞാൻ അതിന് കഴിവുള്ളവനും, വിശ്വസ്തനുമാണ്.”

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنَّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ
أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾

40 തന്റെ പക്കൽ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന് ഒരു ജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരുന്നവൻ പറഞ്ഞു: “താങ്കളുടെ ദൃഷ്ടി താങ്കളിലേക്ക് തിരിച്ചു വരും മുമ്പായി ഞാനത് താങ്കൾക്ക് കൊണ്ടു വന്നു തരാം. അങ്ങനെ, അത് [സിംഹാസനം] തന്റെ അടുക്കൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഇത് എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽപെട്ടതാണ്; ഞാൻ നന്ദി കാണിക്കുമോ, അതല്ല ഞാൻ നന്ദികേട് കാണിക്കുമോ എന്ന് എന്നെ അവൻ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് (ഇത്) ആരെങ്കിലും നന്ദി കാണിക്കുന്നപക്ഷം, അവൻ തനിക്കു തന്നെ വേണ്ടിയാണ് നന്ദി കാണിക്കുന്നത്. വല്ലവനും നന്ദികേട് കാണിക്കുന്നുവെങ്കിലോ, എന്നാൽ നിശ്ചയമായും, എന്റെ രക്ഷിതാവ് അനാശ്രയനാണ്; ഉൽകൃഷ്ടനുമാണ്.”

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا
آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا
رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ
رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا
يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ءَمَنَ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾

38 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ നിങ്ങളിൽ ഏതൊരാളാണ്, ആരാണു്. قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي എനിക്ക് കൊണ്ടുവന്നുതരുക. بِعَرْشِهَا അവളുടെ സിംഹാസനത്തെ. 39 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. قَالَ عِفْرِيتٌ മല്ലൻ (ഭൂതത്താൻ) പറഞ്ഞു. أَنَا آتِيكَ താങ്കൾക്ക് ഞാൻ വരാം. أَنِ അതുംകൊണ്ട്. قَبْلَ أَنْ تَقُومَ താങ്കൾ എഴുന്നേൽക്കും മുമ്പ്. مِنْ مَّقَامِكَ താങ്കളുടെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന്. وَإِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. عَلَيْهِ അതിന്, അതിന്മേൽ. لَقَوِيٌّ ശക്തൻ (കഴിവുള്ളവൻ) തന്നെ. أَمِينٌ വിശ്വസ്തനായ, വിശ്വസ്തനുമാണ്. 40 الَّذِي യാതൊരുവൻ പറഞ്ഞു. عِنْدَهُ തന്റെ പക്കലുണ്ട്. عِلْمٌ ഒരു അറിവ്. مِنَ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന്, ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന്. أَنَا آتِيكَ ഞാൻ താങ്കൾക്ക് കൊണ്ടുവരാം. أَنِ അതിനെ. قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ മടങ്ങിവരുംമുമ്പ്, തിരിച്ചുവരും മുമ്പ്. إِلَيْكَ താങ്കൾക്കു താങ്കളിലേക്ക്. طَرْفُكَ താങ്കളുടെ ദൃഷ്ടി, കണ്ണ്. رَآهُ അങ്ങനെ അതിനെ അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ. مُسْتَقِرًّا സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതായി. عِنْدَهُ തന്റെ അടുക്കൽ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. هَذَا ഇത്. مِنْ فَضْلِ അനുഗ്രഹത്തിൽ പെട്ടതാണ്. رَبِّي എന്റെ രബ്ബിന്റെ. لِيَبْلُوَنِي എന്നെ അവൻ പരീക്ഷണം ചെയ്യാൻവേണ്ടി. أَشْكُرُ ഞാൻ നന്ദി കാണിക്കുമോ. أَمْ

അഥവാ, അതല്ലെങ്കിൽ. **كُفْرٌ** ഞാൻ നന്ദികേട് കാണിക്കുമോ (എന്ന്). **وَمَنْ شَكَرَ** വല്ലവനും നന്ദി കാണിച്ചാൽ. **فَأَيُّمَا يَشْكُرْ** എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവൻ നന്ദി കാണിക്കുന്നു. **لِنَفْسِهِ** തനിക്ക് വേണ്ടിത്തന്നെ. **وَمَنْ كَفَرَ** വല്ലവനും നന്ദികേട് കാണിച്ചാൽ. **فَإِنَّ رَبِّي** എന്നാൽ നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ്. **غِيٌّ** അനാശ്രയനാണ്, ധന്യനാണ്. **كَرٌّ** മാനുനാണ്, ഉൽകൃഷ്ടനാണ്.

ദുസ്സാമർത്ഥ്യക്കാരൻ, പോക്കിരി, ഊക്കൻ, മല്ലൻ, ദുഷ്ടൻ' എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥങ്ങൾ വരാവുന്ന ഒരു വാക്കാണ് **عَفْرِيَّت** (ഇഫ്രിത്ത്) മനുഷ്യർക്ക് കഴിയാത്ത പല കാര്യങ്ങൾക്കും കഴിവുള്ളവരാണല്ലോ ജിന്നുവർഗം. ജിന്നുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തന്നെ കൂടുതൽ ശക്തിയും, സാമർത്ഥ്യവുമുള്ള ഒരു മല്ലൻ -അഥവാ ഭൂതത്താൻ -എന്നത്രെ ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. 'അങ്ങയുടെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് എഴുന്നേൽക്കും മുമ്പ്' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അങ്ങുന്ന് പതിവ് പ്രകാരം രാജസഭയിൽ നിന്ന് പിരിഞ്ഞു പോകാറുള്ള സമയത്തിന് മുമ്പ് എന്നത്രെ മിക്ക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇത്രയും വേഗത്തിൽ ആ സിംഹാസനം ഇവിടെ എത്തിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന കഴിവുണ്ടെന്ന് മാത്രമല്ല അതിൽ യാതൊരു ക്രമക്കേടും വഞ്ചനയും കൂടാതെ തികച്ചും വിശ്വസ്തമായ നിലയിൽ അത് നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നും അയാൾ സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയെ ഉണർത്തി. പക്ഷേ അതിനെക്കാൾ വേഗത്തിൽ സിംഹാസനം തന്റെ മുമ്പിൽ എത്തിക്കാണെന്നാണ് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അത് ഞാൻ നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് രണ്ടാമതൊരാൾ ഏറ്റു പറയുന്നു.

ഈ രണ്ടാമൻ ആരാണെന്ന് ഖുർആൻ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. 'തന്റെ പക്കൽ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് -അഥവാ കിതാബിൽനിന്ന്-ഒരു അന്താനം ഉണ്ടായിരുന്ന ആൾ' എന്നാണ് ഇദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. 'കിത്താബ്' എന്ന് പറഞ്ഞത് ഏതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്? അതിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന ആ അന്താനം എന്തായിരുന്നു? എന്നൊന്നും ഇവിടെ പറയുന്നില്ല. 'കിതാബു' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം പൊതുവിലുള്ള ദൈവിക വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്നാണെന്നും സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിക്ക് പ്രത്യേകം നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന ദൈവിക ഗ്രന്ഥമാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന അന്താനം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അതിവേഗത്തിൽ സിംഹാസനം കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരാത്മീയശക്തി സിദ്ധിക്കുവാനുപകരിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും വിജ്ഞാനമായിരിക്കാം അത്. ഒന്നും തീർത്തുപറയുവാൻ നമുക്ക് തെളിവുകളില്ല. അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിച്ചാൽ നശ്വയമായും ഉത്തരം കിട്ടുന്ന അവന്റെ അതിമഹത്തായ ചില തിരുനാമങ്ങൾ (**اسم الله الاعظم**) അവനുണ്ടെന്ന് ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്, അതാണ് ഇവിടെ ആ പ്രത്യേക അന്താനംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. 'താങ്കളുടെ ദൂഷ്ടി താങ്കൾക്ക് തിരിച്ചുവരും മുമ്പായി ഞാൻ കൊണ്ടുവരാം.' എന്നാണല്ലോ ഇദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ഈ വാക്കിന്റെ താൽപര്യം, താങ്കൾ കണ്ണു ചിമ്മി മിഴിക്കുന്നതിനിടക്ക് കൊണ്ടുവരാമെന്നാണെന്നും, താങ്കൾ ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിലേക്ക് ദൂഷ്ടി പതിച്ചശേഷം, അതിൽനിന്ന് കണ്ണെടുക്കുമ്പോഴേക്കു -അഥവാ തുറന്ന കണ്ണടക്കുമ്പോഴേക്കും- കൊണ്ടുവരാമെന്നാണെന്നും വരാം. ഇങ്ങിനെ ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ ഈ വാക്കിനും അർത്ഥം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഏതർത്ഥമായിരുന്നാലും ഒട്ടും താമസം കൂടാതെ-തൽക്ഷണം തന്നെ-കൊണ്ടുവരാമെന്നാണ് അത് കൊണ്ട് വിവക്ഷ.

ഇത് പറഞ്ഞ വ്യക്തി ഒരു പക്ഷേ ആദ്യം മമ്പോട്ടുവന്ന 'ഇഫ്രിത്തി'നെക്കാൾ യോഗ്യനായ ഒരു ജിന്നോ മറ്റോ ആയിരിക്കാനിടയുണ്ട്. ഒരു മലക്കായിരുന്നുവെന്നും, ജിബ്രീൽ (ﷺ) എന്ന മലക്കായിരുന്നുവെന്നും സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ ഒരു മന്ത്രിയായിരുന്നു

വെന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വാക്താവ് സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിതന്നെ യായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹം ആദ്യം പറഞ്ഞ ‘ഇഹ്ദിത്തീ’നോട് അങ്ങോട്ട് പറഞ്ഞ വാക്കാണിതെന്നുമത്രെ ഇമാം റാസി(رحمته الله) മുതലായ ചിവരുടെ ബലമായ അഭിപ്രായം. (الله اعلم) ഒരു രാജാവും പ്രവാചകവര്യനും കൂടിയായ അദ്ദേഹത്തിന് മറ്റാർക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ചില ജ്ഞാനങ്ങൾ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ അൽഭുതപ്പെടുവാനില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്ക് വെളിപ്പെട്ട ചില അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെ വിവരിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ വ്യക്തമായോ, സൂചനയായോ-പ്രസ്താവിക്കാതിരിക്കാനും ‘വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും ഒരു ജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്ന ആൾ’ എന്നിങ്ങനെ അവ്യക്തമായ രൂപത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുവാനും കാരണം കാണുന്നില്ല. (*)

എത്ര സമയം കൊണ്ടാണ്, ഏതു വിധേനയാണ് സിംഹാസനം കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതെന്ന് ഖുർആൻ സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടില്ല. കണ്ണടച്ചു മിഴിക്കുമ്പോഴേക്ക് - അധവാ തുറന്ന കണ്ണ് അടക്കുമ്പോഴേക്ക് - തന്നെ അത് എത്തിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നാണ്, ‘അങ്ങിനെ അത് തന്റെ അടുക്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ’ എന്ന വാചകത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്. അല്ലാഹു സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഒന്നാണ് ഈ സംഭവമെന്ന് അദ്ദേഹം തുടർന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല അതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതജ്ഞതയും, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് മനുഷ്യൻ നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയും നന്ദികേട് കാണിക്കുന്നതിന്റെ കെടുതലും ആ പ്രസ്താവനയിൽ അദ്ദേഹം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു.

സംഭവം വിവരിക്കുന്നത് അല്ലാഹു, വിവരണമാകട്ടെ വ്യക്തമായ ഭാഷയിലും. സംഭവമാണെങ്കിൽ അനിതരസാധാരണമായ അനേകം അനുഗ്രഹങ്ങളും, കഴിവുകളും നൽകപ്പെട്ട പ്രവാചകവര്യനും, മഹാരാജാവുമായ സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയെ സംബന്ധിക്കുന്നതും. ഒരു ചരിത്രവിവരണമെന്ന നിലക്കല്ല-കേവലം ഒറ്റപ്പെട്ട പ്രധാന സംഭവങ്ങളെന്നനിലക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിമാഹാത്മ്യത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമെന്നനിലക്കുമാണ്- അതു ഉദ്ധരിക്കുന്നതും; എന്നിരിക്കെ, ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും അതിന്റെ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകളെ അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിവാൻ പാടുള്ളതല്ലതന്നെ, ഖുർആന്റെ വാചകങ്ങളെ അവയുടെ പാട്ടിന് വിട്ടാൽ ഗ്രാഹ്യമാകുന്നതെന്നോ അതപ്പടി സ്വീകരിക്കുക, ഇതാണ് ഓരോരുത്തന്റെയും കടമ

- 41 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ അവൾക്ക് അവളുടെ സിംഹാസനം (രൂപ) മാറ്റം വരുത്തുവിൻ; അവൾ (യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി) നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുമോ, അഥവാ (മനസ്സിലാക്കാതെ) നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാത്തവരിൽപ്പെട്ടവളായിത്തീരുമോ എന്ന് നമുക്കുനോക്കാം.”
- قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾

41 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. قَالَ നിങ്ങൾ മാറ്റം വരുത്തുവിൻ, അപരിചിതമാക്കുവിൻ. لَهَا അവൾക്ക്. عَرْشَهَا അവളുടെ സിംഹാസനം. نَنْظُرْ നമുക്ക് നോക്കാം, നാം നോക്കുക. أَتَهْتَدِي അവൾ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുമോ (യഥാർത്ഥം കണ്ടെത്തുമോ) . أَمْ تَكُونُ അതല്ല (അഥവാ) അവൾ ആയിത്തീരുകമോ. مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപി

* كما ذكره المرحوم الشيخ السيد قطب في تفسيره في ظلال القرآن

ക്കാത്ത (യഥാർത്ഥം കണ്ടെത്താത്ത) .

ബിൽഖീസ് രാജ്ഞി തന്റെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ, അവളുടെ ബുദ്ധിശക്തി പരീക്ഷിക്കണമെന്നും, അല്ലാഹു തനിക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള പ്രവാചകത്വം തുടങ്ങിയ വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളിലേക്ക് അവളുടെ ശ്രദ്ധതിരിക്കണമെന്നും, സുലൈമാൻ(ﷺ) നബി ഉദ്ദേശിച്ചു. അതിനായി, അവൾക്ക് വേഗത്തിൽ തിരിച്ചറിയാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം സിംഹാസനത്തിന്റെ ഭാഹ്യരൂപത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം തന്റെ സേവകന്മാരോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ഒരു പക്ഷേ, സ്വാഭാവികമായും ആ സിംഹാസനത്തിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന അനിസ്ഥാമിക കലാ വൈഭവത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളായ വശങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയായിരിക്കും ചെയ്തിരിക്കുക. **اللَّهُ اعْلَم**

- 42 എന്നിട്ട് അവൾ വന്നപ്പോൾ (അവളോട്) ചോദിക്കപ്പെട്ടു: “നിങ്ങളുടെ സിംഹാസനം ഇതുപോലെയാണോ?” അവൾ പറഞ്ഞു: “ഇത് അതു തന്നെയാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ഇതിന് [ഈ സംഭവത്തിന്] മുമ്പു തന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് അറിവ് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ ‘മുസ്ലിംകളാ’ കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു”

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ

42 എന്നിട്ട് അവൾ വന്നപ്പോൾ. **قِيلَ** പറയപ്പെട്ടു. **أَهَكَذَا** ഇപ്രകാരമാണോ. **عَرْشُكِ** നിന്റെ (നിങ്ങളുടെ) സിംഹാസനം. **قَالَتْ** അവൾ പറഞ്ഞു. **كَأَنَّهُ** ഇതാണെന്ന പോലെയുണ്ട്, ഇതാണെന്ന് തോന്നുന്നു. **هُوَ** അത്. **أُوتِينَا** ഞങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. **الْعِلْمَ** അറിവ്, ജ്ഞാനം. **مِنْ قَبْلِهَا** ഇതിനു മുമ്പ് തന്നെ. **وَكُنَّا** ഞങ്ങളാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. **مُسْلِمِينَ** മുസ്ലിംകൾ, അനുസരണമുള്ളവർ.

താൻ യമനിൽ തന്റെ കോട്ടക്കകത്ത് സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള അതേ സിംഹാസനം തന്നെയാണിതെന്ന് അവൾക്ക് ബോധ്യമായി. എങ്കിലും, ഒരു പക്ഷേ, ഏതാണ്ട് അതേ രൂപത്തിലുള്ള മറ്റൊന്നും ആവാൻ സാധ്യതയുണ്ടല്ലോ. ആകയാൽ ‘ഇത്’ അതുതന്നെ (**إنه هو**) എന്ന് പറയാതെ, ‘ഇത് അത് തന്നെയാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ’ (**كأنه هو**) എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു മാത്രമല്ല അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ ശക്തി സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ പ്രവാചകത്വം, അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹു കൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെ വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തി പ്രഭാവം എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ ഇവിടെ എത്തിച്ചേരുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ബഹുദൈവ വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ച് മുസ്ലിംകളായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. (‘മുസ്ലിംകൾ’ എന്ന പ്രയോഗത്തെപ്പറ്റി ഇതിന് മുമ്പ് നാം സംസാരിച്ചു. കൂടുതൽ വിവരം 44-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിലും കാണാം.)

സുലൈമാൻ (ﷺ) നബിയുടെ കത്തിൽനിന്നും സമ്മാനവുമായി അയക്കപ്പെട്ട ദൗത്യ സംഘത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നും ഏറെക്കുറെ സ്ഥിതിഗതികൾ അവൾക്ക് മുമ്പേ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പരീക്ഷണത്തിൽനിന്ന് രാജ്ഞി ബുദ്ധിമതിയും, സദ്വിചാരക്കാരിയുമാണെന്നും വ്യക്തമായി. എന്നാൽ അവൾ ഇതേവരെ സത്യമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുവാനുള്ള കാരണം എന്തായിരുന്നു, ഇതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

43 അവൾ അല്ലാഹുവിനുപുറമെ (സൂര്യൻ മുതലായവയെ) ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്നത് അവളെ തടഞ്ഞുകളഞ്ഞതാണ്; (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവൾ അവിശ്വാസികളായ ഒരു ജനതയിൽ പെട്ടവളായിരുന്നു.

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾

43 അവളെ തടഞ്ഞുകളഞ്ഞു. مَا അവൾ ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്നത്. مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ (പുറമെ). إِنَّهَا كَانَتْ നിശ്ചയമായും അവളായിരുന്നു. مِنْ قَوْمٍ ഒരു ജനതയിൽപെട്ട(വൾ). كَافِرِينَ അവിശ്വാസികളായ.

ബിൽഖീസിനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ സഹസിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു കൊട്ടാരം സുലൈമാൻ (عليه السلام) തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. അതിന്റെ അടിഭാഗത്ത് വെള്ളം നിറച്ച് അതിൽ മത്സ്യങ്ങളും മറും അടക്കം ചെയ്ത് മീനെ സഹസികം കൊണ്ട് വിതാനം ചെയ്തിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

44 “കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുക” എന്ന് അവളോട് പറയപ്പെട്ടു. എന്നിട്ട് അവളത് കണ്ടപ്പോൾ അതൊരു ജലാശയമാണെന്ന് അവൾ കണക്കാക്കുകയും, അവളുടെ ഇരുകണങ്കാലുകളിൽനിന്നും (വസ്ത്രം പൊക്കി) നീക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഇത് പളുങ്കുകളാൽ മിനുക്കിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു കൊട്ടാരമത്രെ.” അവൾ പറഞ്ഞു: “രക്ഷിതാവേ! ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനോട് (എന്നോടുതന്നെ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഇതാ ഇപ്പോൾ) സുലൈമാനോടൊപ്പം ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിന് ഞാൻ കീഴ്പ്പെടുകയും [മുസലിമാവുകയും] ചെയ്തിരിക്കുന്നു.”

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ ۖ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

44 അവളോട് പറയപ്പെട്ടു. ادْخُلِي നീ പ്രവേശിക്കുക, കടക്കുക. الصَّرْحَ കൊട്ടാരത്തിൽ. فَلَمَّا അവൾ അത് കണ്ടപ്പോൾ. حَسِبَتْهُ അവളതിനെ കണക്കാക്കി, ധരിച്ചു. لُجَّةً ഒരു ജലാശയമാണെന്ന്. وَكَشَفَتْ അവൾ നീക്കുകയും (വെളിവാക്കുകയും) ചെയ്തു. عَنْ سَاقَيْهَا അവളുടെ ഇരുകണങ്കാലുകളിൽനിന്ന്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنَّهُ صَرْحٌ നിശ്ചയമായും അത് ഒരു കൊട്ടാരമാകുന്നു. مُّمَرَّدٌ മിനുസ്സമായുണ്ടാക്കപ്പെട്ട, മിനുക്കപ്പെട്ട. مِّن قَوَارِيرَ പളുങ്കുകളാൽ, സഹസികങ്ങളാൽ. قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു. رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ രക്ഷിതാവേ. إِنِّي ظَلَمْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. نَفْسِي എന്റെ ആത്മാവിനോട്, എന്നോടുതന്നെ. وَأَسْلَمْتُ ഞാൻ കീഴ്പ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. مَعَ سُلَيْمَانَ സുലൈമാനോടൊപ്പം. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവായ.

മുമ്പുതന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് വിവരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ഞങ്ങൾ മുസ്ലിംകളായിട്ടുണ്ടെന്നും ബിൽഖീസ് സന്ദർഭവശാൽ ആദ്യമേ(42-ാം വചനത്തിൽ) പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. അത് അവൾ സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയുടെ അടുക്കൽ എത്തിയ ഉടനെയായിരുന്നു. സ്വീകരണം

കഴിഞ്ഞ് അതിഥിയുടെ ഔദ്യോഗിക വാസസ്ഥലത്ത്-അവൾക്കായി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട പളുങ്കു കൊട്ടാരത്തിൽ- പ്രവേശിച്ച ശേഷമുള്ള പ്രഖ്യാപനമാണ് ഈ ആയത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കാണുന്നത്. താൻ ഇതിനു മുമ്പ് ശിർക്കിന്റെ മതം അനുഷ്ഠിച്ച് വന്നത് നിമിത്തം തന്നോട് തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്ന് തനിക്ക് ബോധ്യമാണ്, ഇപ്പോൾ ആ മതം വിട്ടേച്ച്, സുലൈമാൻ (عليه السلام) ഏതൊരു മതത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നുവോ ആ മതം-ഇസ്ലാമാകുന്ന തൗഹീദിന്റെ മതം-സ്വീകരിച്ചു മുസ്ലിമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, എന്നൊക്കെയത്രെ ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ ബിൽഖീസ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

اسلمت (അസ്സംതു) എന്ന വാക്കിന് 'ഞാൻ അനുസരിച്ചു, ഞാൻ കീഴൊതുങ്ങി' എന്നിങ്ങനെയാണ് വാക്കർത്ഥം അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുങ്ങി എന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ (الله) എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്ക് കീഴൊതുങ്ങി എന്നും ആകുമായിരുന്നു. 'അല്ലാഹുവിന് എന്ന് വ്യക്തമാക്കിയതുകൊണ്ട് ഞാൻ മുസ്ലിമായി-അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകൾക്ക് കീഴൊതുങ്ങി-എന്ന് മാത്രമേ അതിന് വിവക്ഷ നൽകാവൂ. എന്നാൽ, ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രവാചകത്വത്തിൽ (നുബുവ്വത്തിൽ) വിശ്വസിക്കലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവ്യദൗത്യത്തെ(രിസാലത്തിനെ) അനുസരിക്കലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകൂടത്തിന് കീഴൊതുങ്ങലും സ്വാഭാവികമായി ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. مسلم (മുസ്ലിം) എന്ന പദം ഇതേക്രിയയിൽ നിന്നുള്ള (اسم الفاعل) കർത്തൃനാമം അ ആകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 38, 42 എന്നീ വചനങ്ങളിലെ 'മുസ്ലിംകൾ' എന്ന വാക്കിനും ഇതേ വിവക്ഷ നൽകേണ്ടതാണെന്ന് നാം അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത്.

പിന്നീട് തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്, ബിൽഖീസ്, സ്വരാജ്യത്തേക്ക് തിരിച്ചുപോയി രാജ്യഭരണം തുടർന്ന് നടത്തിയോ, അല്ലെങ്കിൽ സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയോ മറ്റോ അവളെ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നുവോ, എന്നൊന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. അതിന് വിശ്വസനീയമായ ചരിത്രം കാണപ്പെടുന്നുമില്ല. ബൈബിളിൽ ബിൽഖീസിന്റെ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞുകാണുന്നതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണ്:- 'ശേബാ രാജ്ഞി (സബഇലെ രാജ്ഞി) യഹോവയുടെ നാമം സംബന്ധിച്ച് ശലോമോനുള്ള(സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിക്കുള്ള) കീർത്തി കേട്ടിട്ട് പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിനായി വന്നു. മഹത്തായ പരിവാരത്തോടും, സുഗന്ധവർഗ്ഗവും, പൊന്നും, രത്നവും ചുമന്ന ഒട്ടകങ്ങളോടും കൂടി യരുശലേമിൽ (ബൈത്തുൽമുഖദുസിൽ) വന്നു. തന്റെ മനോരമമൊക്കൊക്കെയും അവനോടു പ്രസ്താവിച്ചു. സകല ചോദ്യങ്ങൾക്കും ശലോമോൻ സമാധാനം പറഞ്ഞു അവന്റെ ജ്ഞാനം, അരമന, ഭക്ഷണം, ഭൂതൃന്മാർ, അവരുടെ ഉടുപ്പ്, പാനപാത്രവാഹകന്മാർ, യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കുള്ള എഴുന്നള്ളത്ത് എന്നിവ കണ്ടിട്ട് അവൾ അമ്പരന്നു. അവൾ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ എന്റെ ദേശത്തുവെച്ച് കേട്ട വർത്തമാനം സത്യംതന്നെ. ഞാൻ വന്നു കാണുന്നതുവരെ അത് വിശ്വസിച്ചില്ല. പാതി പോലും ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കേട്ട കീർത്തിയേക്കാൾ അധികമാണുള്ളത്. നിന്റെ ഭാര്യന്മാരും നിന്റെ ജ്ഞാനം കേൾക്കുന്ന ഭൂതൃന്മാരും ഭാഗ്യവാന്മാർ. നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ.....' ശലോമോൻ രാജാവ് സ്വമേധയാ ശേബാ രാജ്ഞിക്ക് രാജൗചിത്യംപോലെ കൊടുത്തത് കൂടാതെ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു ചോദിച്ചതുമെല്ലാം കൊടുത്തു. അങ്ങിനെ അവൾ ഭൂതൃന്മാരുമായി സ്വദേശത്തേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി.' (രാജാക്കൾ 10-ൽ1-13 നോക്കുക.) الله اعلم

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ
اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ تَخْتَصِمُونَ

قَالَ يَقُومُ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ
الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

قَالُوا أَطِيرَنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَيْرُكُمْ عِنْدَ
اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾

45 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نَاوَا അയക്കുകയുണ്ടായി, തീർച്ചയായും അയച്ചു. إِلَى ثَمُودَ മമൂദ് ഗോത്രത്തിലേക്ക്. أَخَاهُمُ അവരുടെ സഹോദരനെ. صَالِحًا സ്വാലിഹിനെ. أَنْ عِبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ എന്ന്. اللَّهُ അല്ലാഹുവിനെ. فَإِذَا അപ്പോഴതാ. هُمْ അവർ. فَرِيقَانِ രണ്ടു കക്ഷികൾ, രണ്ട് വിഭാഗങ്ങൾ. يَخْتَصِمُونَ കക്ഷി വഴക്കുകൂട്ടുന്ന, തർക്കിക്കുന്ന. 46 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ. لِمَ എന്തിന്. تَسْتَعْجِلُونَ നിങ്ങൾ ധൃതികൂട്ടുന്നു, ബദ്ധപ്പെടുന്നു. بِالسَّيِّئَةِ തിന്മക്ക്. قَبْلَ നന്മയുടെ മുമ്പ്. أُولَا تَسْتَغْفِرُونَ നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടാത്തതെന്താണ്, തേടിക്കൂടെ. اللَّهُ അല്ലാഹുവോട്. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, നിങ്ങളാകുവാൻ വേണ്ടി. تَرْحَمُونَ കരുണ ചെയ്യപ്പെടുന്ന(വർ) . 47 فَأُولَا അവർ പറഞ്ഞു. أَطَّيَّرْنَا ഞങ്ങൾ ശകുനപ്പിഴയിലായി, ഞങ്ങൾക്ക് ലക്ഷണക്കേട് ബാധിച്ചു. بَكَ നിന്നെക്കൊണ്ട്. وَبَيْنَ مَعَكَ നിന്റെ കൂടെ (ഒന്നിച്ചു) ഉള്ളവരെക്കൊണ്ടും. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. طَائِرُكُمْ നിങ്ങളുടെ ലക്ഷണക്കേട്, ശകുനപ്പിഴ. عِنْدَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനിലാണ്. بَلْ പക്ഷേ (അത്രയുംമല്ല). أَنْتُمْ നിങ്ങൾ. قَوْمٌ ഒരു ജനതയാണ്. تُفْتَنُونَ പരീക്ഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന.

islamhouse.com

സ്വാലിഹ്(ﷺ) നബിയും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരും നിമിത്തം തങ്ങൾക്ക് ശകുനപ്പിഴ ബാധിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും. നിലവിലുള്ള ക്ഷാമം, വരൾച്ച, കക്ഷിത്തം ആദിയായ വക്കല്ലാം കാരണം അതാണെന്നുമായിരുന്നു. വാസ്തവം നേരെമറിച്ചാണെന്നും, അവരുടെ ദുഷ്ചെയ്തികൾ കാരണമായി അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പരീക്ഷണത്തിന് വിധേയരായിരിക്കുകയാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുനോക്കി. പക്ഷേ, അവരുടെ ധിക്കാരം വർദ്ധിക്കുകയാണുണ്ടായത്:

48 (ആ) നഗരത്തിൽ ഒമ്പതാളുകളുള്ള ഒരു സംഘം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ നാട്ടിൽ നന്മയുണ്ടാക്കാതെ, കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയായിരുന്നു.

وَكَاثَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾

49 അവർ (തമ്മിൽ) പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ പരസ്പരം അല്ലാഹുവിൽ ശപഥംചെയ്ത് (ഇങ്ങിനെ) പറയണം: “നിശ്ചയമായും, ഇവനെ [സ്വാലിഹിനെ]യും, ഇവന്റെ ആൾക്കാരെയും ഞങ്ങൾ രാക്കാല നടത്തുന്നതാണ്; പിന്നീട് അവന്റെ അവകാശിയോട്: തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ നാശസംഭവത്തിങ്കൽ ഞങ്ങൾ ഹാജറുണ്ടായിട്ടില്ല എന്നും, ഞങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവർതന്നെയാണ് എന്നും പറയുകയും ചെയ്യും.”

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ
لَنَقُولَنَّ لَوْ يَكُنَّا شَاهِدِينَ مَهْلِكِ أَهْلِهِ وَإِنَّا
لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾

48 ഉണ്ടായിരുന്നു. فِي الْمَدِينَةِ നഗരത്തിൽ, രാജ്യത്തിൽ. تِسْعَةُ رَهْطٍ ഒരു സംഘത്തിലെ ഒമ്പതാളുകൾ (ഒമ്പതാളുള്ള സംഘം). يُفْسِدُونَ അവർ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നു. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ). وَلَا يُصْلِحُونَ അവർ നന്മയുണ്ടാക്കുകയുമില്ല(നന്മയുണ്ടാക്കാതെ). 49 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. تَقَاسَمُوا നിങ്ങൾ പരസ്പരം സത്യംചെയ്തു പറയണം, ശപഥം ചെയ്യുവിൻ. بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്. لَنُبَيِّتَنَّهُ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളവനെ രാക്കാലചെയ്യും, രാത്രി ഏർപ്പാട് ചെയ്യും. وَأَهْلَهُ അവന്റെ ആൾക്കാരെയും, സ്വന്തക്കാരെയും. لَنَقُولَنَّ പിന്നെ ഞങ്ങൾ പറയും. لَوْ يَكُنَّا شَاهِدِينَ مَا شَهِدْنَا ഞങ്ങൾ ഹാജറായിട്ടില്ല, കണ്ടിട്ടില്ല. مَهْلِكِ നാശസംഭവത്തിൽ. أَهْلِهِ തന്റെ സ്വന്തക്കാരുടെ (കുടുംബത്തിന്റെ). وَإِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. لَصَادِقُونَ സത്യം പറയുന്നവർ തന്നെയാണ്.

ഥമൂദ് ഗോത്രത്തിന് പ്രത്യക്ഷ ദുഷ്ടാന്തമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒട്ടകത്തെ അവർ കുതികാൽ വെട്ടി അറുത്തുകളയുകയുണ്ടായി. അതിനെത്തുടർന്ന് ഇനി അവർക്ക് മൂന്നു ദിവസത്തെ അവധി മാത്രമേയുള്ളൂവെന്ന് സ്വാലിഹ്(ﷺ) നബി അവർക്ക് അന്ത്യശാസനം നൽകിയിരുന്നു. (ഹുദ 65) ഈ അവസരത്തിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെയും കൂടെയുള്ള സത്യവിശ്വാസികളെയും രാക്കാല നടത്തുവാൻ അവർ തമ്മിൽ ഗൂഢമായി പരിപാടിയിട്ടത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ എതിരാളികൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയിരുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ധിക്കാരികളെക്കുറിച്ചാണ് ഒമ്പതു പേരുള്ള ഒരു സംഘം എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഇവരിൽ ഏറ്റവും നികൃഷ്ടനായ ഒരാളായിരുന്നു ഒട്ടകത്തിന്റെ നേരെ കയ്യേറ്റം നടത്താൻ ധൈര്യ പൂർവ്വം മുമ്പോട്ടു വന്നത് അങ്ങിനെ, ഗൂഢമായി സാലിഹ്(ﷺ) നബിയെയും കൂട്ടുകാരെയും ഏകോപിപ്പിച്ച് കൊല ചെയ്യാനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തക്കാരോട് കുറ്റം നിഷേധിക്കുവാനും അവർ പരസ്പരം ശബദം ചെയ്തു തീരുമാനിച്ചു. പക്ഷേ അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയത്തിനെതിരിൽ ആരുടെ ഗൂഢതന്ത്രവും നടക്കുകയില്ലല്ലോ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

50 അവർ ഒരു (ഗൂഢ) തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു; അവർ അറിയാതെ നാമും ഒരു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു.

وَمَكْرُوا مَكْرًا وَمَكْرَنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾

51 എന്നാൽ, നോക്കുക: അവരുടെ തന്ത്രത്തിന്റെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയാണുണ്ടായതെന്ന്; അതായത്: അവരെയും അവരുടെ ജനതയെ മുഴുവനും നാം തകർത്തുകളഞ്ഞത് (എങ്ങിനെയാണെന്ന്) ?!

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾

52 എന്നിട്ടതാ അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചതു നിമിത്തം അവരുടെ വീടുകൾ വീണിങ്ങത് (ശൂന്യമായി) കിടക്കുന്നു! നിശ്ചയമായും, അതിൽ അറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾

53 വിശ്വസിക്കുകയും സൂക്ഷിച്ചുവരുകയും ചെയ്തവരെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

وَأَخْرَجْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

50 അവർ തന്ത്രം നടത്തി, കുതന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. മക്രം ഒരു തന്ത്രം. നാമും തന്ത്രം നടത്തി. മക്രം ഒരു തന്ത്രം. وَهُمْ അവർ, അവരാകട്ടെ. لَا يَشْعُرُونَ അറിയാതെ, അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. 51 എന്നാൽ നോക്കുക. كَيْفَ എങ്ങിനെയാണോ, എപ്രകാരമുണ്ടായി. عَاقِبَةُ പര്യവസാനം. وَقَوْمَهُمْ അവരുടെ തന്ത്രത്തിന്റെ. أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ അതായത് നാം അവരെ തകർത്തുകളഞ്ഞത്. അവരുടെ ജനതയെയും. أَجْمَعِينَ മുഴുവനും, എല്ലാവരെയും. 52 എന്നിട്ടതാ. فَتِلْكَ അവരുടെ വീടുകൾ. خَاوِيَةٌ വീണിങ്ങത് കിടക്കുന്ന നിലയിൽ. بِمَا ظَلَمُوا അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചതു നിമിത്തം. فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. لِّقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്. يَعْلَمُونَ അറിയുന്ന. 53 وَأَخْرَجْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. وَكَانُوا വിശ്വസിച്ചവരെ. يَتَّقُونَ സൂക്ഷിച്ചുവരുകയും ചെയ്ത.

സൂ: ശുഅറാഇലും മററും ഫമൂദിന്റെ സംഭവം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. അടുത്ത ലുത്ത് (الطَّٰئِفَةُ) നബിയുടെ സംഭവം വിവരിക്കുന്നു:-

54 ലുത്തിനെയും (പ്രസ്താവിക്കുക) ; അതായത്, അദ്ദേഹം തന്റെ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ: “നിങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ടു തന്നെ (ഈ) ദൃഷ്ടപ്രവൃത്തി ചെയ്യുകയാണോ?!”

وَلَوْ طَآءُ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾

54 ലുത്തിനെയും (പ്രസ്താവിക്കുക) . إِذْ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ. لِقَوْمِهِ തന്റെ ജനതയോട്. أَتَأْتُونَ നിങ്ങൾ ചെയ്യുകയാണോ (ചെയ്യുകയാണോ) . الْفَاحِشَةَ ദൃഷ്ടപ്രവൃത്തി (നീചവൃത്തി) ക്കു. وَأَنْتُمْ നിങ്ങൾ, നിങ്ങളാകട്ടെ. تُبْصِرُونَ കണ്ടുകൊണ്ട്.

‘നിങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ടു തന്നെ’ എന്ന വാക്ക് രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽക പ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതായത്: ദുഷ്ടതയും നീചത്വവുമാണെന്ന് കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്നും, പരസ്പരം ഗോപ്യമാക്കുവാൻ പോലും ശ്രമിക്കാതെ പരസ്യമായി അന്യോന്യം നോക്കി കൊണ്ട് തന്നെ എന്നും, ദുഷ്കൃത്യങ്ങളുടെ കൊള്ളരുതായ്മയെപ്പറ്റി അറിയാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കാൾ വമ്പിച്ച തെറ്റാണല്ലോ, അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് കൽപിച്ചുകൂട്ടി അതിന് മുതിരുന്നത്. അതുപേലെത്തന്നെ, പരസ്യമായും നിസ്സങ്കോചമായും ചെയ്യുന്ന അപരാധം, സ്വകാര്യമായും മറ്റുള്ളവർ അറിയുന്നതിൽ സങ്കോചപ്പെട്ടുകൊണ്ടും ചെയ്യുന്നതി നേക്കാൾ വമ്പിച്ച ധിക്കാരമായിത്തീരുന്നു മനുഷ്യന് ലജ്ജയില്ലാത്തപക്ഷം ഏത് നീച വൃത്തിയും ചെയ്യാൻ മടിയുണ്ടാവുകയില്ല. സു: അങ്കബൂത്തിൽ ഇവരെ അഭിമുഖീകരിച്ച് കൊണ്ട് ലൂത്ത്(ﷺ) നബി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായിക്കാണാം: **وَأَتَاوْنَ فِي نَادِيكَ الْمُنْكَرِ - الْعَنْكَبُوتِ** (നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സദസ്സിൽ വെച്ച് ദുഷ്പ്രവൃത്തി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.) ഇവിടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തി (**الْفَاحِشَةُ**) കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ലൂത്ത്(ﷺ) തുടർന്ന് പറയുന്നു:-

- 55 “നിങ്ങൾ കാമ (നിവാരണ)ത്തിന് സ്ത്രീ കളെ വിട്ട് പുരുഷന്മാരുടെ അടുക്കൽ തന്നെ ചെല്ലുകയാണോ (ചെയ്യുന്നത്) ?! മാത്രമല്ല, നിങ്ങൾ വിഡ്ഢിത്തം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ജനതയത്രെ.”

أَبْنَيْكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٢٧﴾

INDIAN ISLAHI CENTRE OMAN

കെ.എൻ.എം. പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവിയുടെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വിവരണം

JUZA: 19

QVP Open Exam

- ❖ ഉത്തരങ്ങൾ കെ.എൻ.എം.പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവിയുടെ തസ്തിരിലെ പത്തൊൻപതാമത് ജുസ് അ് നെ (ജുസ് അ് 19 - സൂറ ഹുർഖാൻ 21 മുതൽ സൂറ സൂറത്തു നംൽ 55 വരെ) ആസ്പദമാക്കിയിരിക്കണം എഴുതേണ്ടത്.
- ❖ ഉത്തരങ്ങൾ വൃത്തിയായി ഇതോടൊപ്പമുള്ള Answer sheet ൽ എഴുതി +968 9146 2341 എന്ന നമ്പരിലേക്ക് വാട്സാപ്പ് ചെയ്യുകയോ, ഗൂഗിൾ ഫോം ലിങ്ക് വഴി Submit ചെയ്യുകയോ ആവാം. (ഉത്തരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന അവസാന തീയതി: 14/01/2026)
- ❖ Open Exam ൽ നിന്ന് 15 % ചോദ്യങ്ങൾ Final Exam ൽ ഉണ്ടായിരിക്കും
- ❖ സ്വന്തമായ പരിശ്രമത്തിലൂടെ തന്നെ വെട്ടും തിരുത്തുമില്ലാതെ എഴുതാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക (യാതൊരു കാരണവശാലും മറ്റൊരാളുടെ സഹായം ഇല്ലെന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്തണം)
- ❖ പരീക്ഷാർഥിയുടെ പേര്, റെജിസ്റ്റർ നമ്പർ, വാട്സാപ്പ് നമ്പർ എന്നിവ കൃത്യമായി ഉത്തരപേപ്പറിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കണം. (അല്ലാത്തവ പരിഗണിക്കുന്നതല്ല)
- ❖ പരീക്ഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംശയങ്ങൾക്ക് ഈ നമ്പറിൽ മാത്രം ബന്ധപ്പെടുക. (91462341)
- ❖ ഏരിയ കൺവീനർമാർ - മസ്കത് : 91395567, സീബ് : 93991295 സുവൈഖ് : 98402383, സഹം : 99371430 സോഹാർ : 92498428, സലാല : 99478149, നിസ് വ : 92317782, സൂർ : 99545052 റുസ്താഖ് : 92100651, ബുറൈമി : 95946677, ദുഖം : 97455718

1. സൂര്യൻ കേന്ദ്രമാണെന്നുള്ളത് എത്ര ആയത്തുകൾ ഉണ്ട്?
A. 227 B. 121 C. 226
2. വിയാമത്ത് നാളിലെ ഒരു ദിവസത്തിലെ ദൈർഘ്യം?
A. അയ്യായിരം കൊല്ലത്തോളം B. അമ്പതിനായിരം കൊല്ലത്തോളം
C. അമ്പതിനായിരം ദിവസത്തോളം
3. വിയാമത്തുനാളിൽ ജനങ്ങൾ എത്ര തരക്കാരായി ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടും?
A. ഏഴ് B. രണ്ട് C. മൂന്നു.
4. ആദ്യ ജനതയിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകൻ?
A. നൂഹ് (അ) B. ഹുദ് (അ) C. ഇബ്രീസ് (അ)
5. സ്വാലിഹ് നബിയുടെ സമുദായം?
A. ആദ്യ B. മദ്ധ്യ C. റസ്ത
6. ഏത് പ്രവാചകനെ ധിക്കരിച്ചതിന്റെ പേരിലാണ് ഒരു ജനത അഗ്നിയാലുള്ള ശരവർഷം കൊണ്ട് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്?
A. ലൂത് (അ) B. നൂഹ് (അ) C. ഹുദ് (അ)
7. ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും, അവയ്ക്കിടയിലുള്ളതും എത്ര ദിവസങ്ങളിലായാണ് അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചത്?
A. പത്തുണ്ട് ദിവസം B. ആറ് ദിവസം C. ഒരു ദിവസം
8. രാശിമണ്ഡലങ്ങൾ മാസത്തിന് ഒന്നുവീതം എത്ര രാശികളായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു?
A. 12 B. 24 C. മുഹമ്മദ് (സ)
9. ഒരാൾ മരണപ്പെട്ടാൽ മുറിഞ്ഞു പോകാതെ നിൽക്കുന്ന എത്ര കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്?
A. മൂന്ന് B. അഞ്ച് C. ഏഴ്
10. വടി നിലത്തിട്ടാൽ പാമ്പായി മാറുന്ന ദുഷ്ടാന്തം നൽകപ്പെട്ട പ്രവാചകൻ?
A. മുഹമ്മദ് (സ) B. മൂസാ (അ) C. ഇബ്രാഹീം (അ)

Name:..... Area (Oman/Kerala).....

Mobile (Oman): Whatsapp:..... Reg No:.....

II. ശരിയായ അർത്ഥം എഴുതുക.

11. فَسَيَاتِبُهُمْ أَنْبَاُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

- A. ഏതൊന്നിൽ അവർ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നുവോ അതിന്റെ [ആ ശിക്ഷയുടെ] വൃത്താന്തങ്ങൾ അവർക്ക് വന്നുകൊള്ളും.
- B. ഏതൊന്നിൽ അവർ പരിഹാസം കൊള്ളുന്നുവോ അതിന്റെ [ആ ശിക്ഷയുടെ] വൃത്താന്തങ്ങൾ അവർക്ക് വന്നുകൊള്ളും.
- C. ഏതൊന്നിൽ നിങ്ങൾ പരിഹാസം കൊള്ളുന്നുവോ അതിന്റെ [ആ ശിക്ഷയുടെ] വൃത്താന്തങ്ങൾ അവർക്ക് വന്നുകൊള്ളും.

12. وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ

- A. അതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം, ലോകരക്ഷിതാവിന്റെമേൽ അല്ലാതെ ഇല്ല.
- B. അതിന്റെ പേരിൽ യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം, ലോകരക്ഷിതാവിന്റെമേൽ അല്ലാതെ ഇല്ല.
- C. അതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം, സ്വർഗ്ഗമല്ലാതെ അല്ലാതെ ഇല്ല.

13. وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ ؕ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ

قديم

- A. അവിശ്വസിച്ചവർ വിശ്വസിച്ചവരെക്കുറിച്ച് പറയുകയാണ്: ഇതൊരു നല്ല കാര്യമായിരുന്നെങ്കിൽ ഇതിലേക്ക് ഇവർ ഞങ്ങളെ മുൻകടക്കുകയില്ലായിരുന്നുവെന്ന്. അവർ ഇതുമൂലം സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഇതൊരു പഴഞ്ചൻ നുണയാണ് എന്ന് അവർ പറഞ്ഞേക്കാം.
- B. വിശ്വസിച്ചവർ അവിശ്വസിച്ചവരെക്കുറിച്ച് പറയുകയാണ്: ഇതൊരു നല്ല കാര്യമായിരുന്നെങ്കിൽ ഇതിലേക്ക് ഇവർ ഞങ്ങളെ മുൻകടക്കുകയില്ലായിരുന്നുവെന്ന്. അവർ ഇതുമൂലം സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഇതൊരു പഴഞ്ചൻ നുണയാണ് എന്ന് അവർ പറഞ്ഞേക്കാം..
- C. വിശ്വസിച്ചവർ അവിശ്വസിച്ചവരെക്കുറിച്ച് പറയുകയാണ്: ഇതൊരു നല്ല കാര്യമായിരുന്നെങ്കിൽ ഇതിലേക്ക് ഇവർ പ്രവേശിക്കുകയില്ലായിരുന്നുവെന്ന്. അവർ ഇതുമൂലം സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഇതൊരു പഴഞ്ചൻ നുണയാണ് എന്ന് അവർ പറഞ്ഞേക്കാം.

14. كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

- A. അപ്രകാരം അവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നാം അത് കടത്തിയിരിക്കുകയാണ്.
- B. അപ്രകാരം കുറ്റവാളികളിൽ നാം അത് കടത്തിയിരിക്കുകയാണ്.
- C. അപ്രകാരം കുറ്റവാളികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നാം അത് കടത്തിയിരിക്കുകയാണ്.

Name:..... Area (Oman/Kerala).....

Mobile (Oman): Whatsapp:..... Reg No:.....

15. وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا

- A. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന് സൂജുദ് ചെയ്യുന്നവരും, നിന്ന് നമസ്കരിക്കുന്നവരുമായിക്കൊണ്ട് രാക്കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവരുമാകുന്നു.
- B. നമസ്കാരത്തിൽ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന് സൂജുദ് റുക്ഉം ചെയ്യുന്നവരായി രാക്കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവരുമാകുന്നു.
- C. നമസ്കാരത്തിൽ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന് സൂജുദ് റുക്ഉം ചെയ്യുന്നവരായി രാക്കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവരുമാകുന്നു.

III. വാക്കുകളുടെ ശരിയായ അർത്ഥം എഴുതുക.

16) سِرَاجًا

- A. ദീപം B. സൂര്യൻ C. പ്രകാശം

17) حَجْرٍ

- A. കല്ല് B. അടിമ C. തടസ്സം

18) تَفْسِيرٍ

- A. വിവരണം B. പൂർത്താനിന്റെ മറ്റൊരു പേര് C. ദൂർവ്യാഖ്യാനം

19) وَزِيرٍ

- A. മന്ത്രിമാർ B. സഹായി C. നേതാക്കന്മാർ

20) هُزُؤًا

- A. പരിഹാസം B. ദുഷിച്ചു പറയുക C. കുത്തി പറയുക

IV. ശരിയോ തെറ്റോ എന്നെഴുതുക

21) രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾ' കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് രണ്ടു സമൂഹമാകുന്നു.

- A. ശരി B. തെറ്റ്

22) അവിശ്വാസികൾക്ക് നമ്മുടെ ശിക്ഷയെ താക്കീതുചെയ്യുന്ന പ്രവാചകൻമാരെ ഓരോ നാട്ടിലേക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അയക്കുവാൻ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല.

- A. ശരി B. തെറ്റ്

23) തൗഹീദിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുക എന്നതാണ് എല്ലാ റസൂലുകളുടെയും രണ്ടാമത്തെ കടമ..

- A. ശരി B. തെറ്റ്

Name:..... Area (Oman/Kerala).....

Mobile (Oman): Whatsapp:..... Reg No:.....

24) പാപങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വമ്പിച്ചതും, ഏറ്റവും ശിക്ഷാർഹവുമാണ് ശിർക്ക്, കൊല, വ്യഭിചാരം.

A. ശരി B. തെറ്റ്

25) ഹാറ്റൺ (അ) തൻറെവടി (താഴെ) ഇട്ടു; അപ്പോഴതാ, അതൊരു പ്രത്യക്ഷമായ പാമ്പ്!.

A. ശരി B. തെറ്റ്

V. വിട്ടുപോയത് പൂരിപ്പിക്കുക.

26. يُوسَى أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

A. إِنِّي B. إِنَّهُ C. إِنِّي

27. وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

A. فَضَّلَنَا B. فَضَّلَهَا C. فَضَّلْنَا

28. ارْجِعُوا فَقَدْ بِدَعْوَةِ غَيْرِكُمْ

A. سَقَيْتُمْ B. سَقَيْتُمْ C. سَقَيْتُمْ

29. وَزَيْنَ هُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلُهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

A. فَصَادَهُمْ B. فَصَيَّدَهُمْ C. فَصَادَهُمْ

30. أَنتُمْ لَتَأْتُونَ الرَّجَالَ مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ جَاهِلُونَ

A. شَحْوَةً B. شَهْوَةً C. شَهْوَةً

VI. ഏത് സൂറത്തിൽ എത്രാമത്തെ ആയത്ത് എന്നെഴുതുക.

31) അതിൽ ഒരു ദീപവും, പ്രകാശം നൽകുന്ന ഒരു ചന്ദ്രനും അവൻ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു...

A. ഹുർഖാൻ 61 B. മുഅ്മിനുൻ 16 C. നംല് 18

32) യാതൊരു കൂട്ടർ മാത്രമേ നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളൂ: അവർക്ക് അവകൊണ്ട് ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ അവർ സുജൂദ് (സാഷ്ടാംഗം) ചെയ്യുന്നവരായുംകൊണ്ട് വീഴുകയും, തങ്ങളുടെ റബ്ബിന് സ്തോത്രം ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അവർ അഹംഭാവം നടിക്കുകയുമില്ല..

A. സു: സജദ: : 15 B. ഹുർഖാൻ 71 C. നംല് 46

33) إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا

A. ഹുർഖാൻ 18 B. മരയം: 73 C. നംല് 22

Name:..... Area (Oman/Kerala).....

Mobile (Oman): Whatsapp:..... Reg No:.....

34) ഇപ്പോൾ, ആരെങ്കിലും കേൾക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായാൽ, അവനെ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തീജാലയെ അവൻ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്.

A. നംബ് 18

B. ജിന് 08

C. ജിന് 09

35) മഹാ വ്യാജകനും ദുഷ്ടനുമായ എല്ലാവരുടെയും മേലത്രെ (പിശാചുക്കൾ) ഇറങ്ങുന്നത്.

A. ശുഅറാത് 222

B. ഹുർഖാൻ 56

C. നംബ് 48

VII. ശരിയായ അറബി വാചകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുക

36) നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവരുടെ മേൽ ഒരു ദുഷ്ടാന്തം ആകാശത്തുനിന്നും നാം ഇറക്കുന്നതാണ്; അപ്പോൾ അവരുടെ പിരടികൾ അതിന് കീഴൊതുങ്ങുന്നതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

A. إِنْ نَّشَأْ نُنْزِلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَضَلَّتْ أَعْنَفُهُمْ لَهَا خُضِعِينَ

B. إِنْ نَّشَأْ نُنْزِلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَفُهُمْ لَهَا خُضِعِينَ

C. إِنْ نَّشَأْ تُنْزِلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَفُهُمْ لَهَا خُضِعِينَ

37) 'അങ്ങനെ, നിങ്ങളെ ഭയപ്പെട്ടപ്പോൾ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഞാൻ ഓടിപ്പോയി. അനന്തരം എൻറെ റബ്ബ് എന്നിക്ക വിജ്ഞാനം പ്രദാനംചെയ്തു; എന്നെ അവൻ മുൻസലുകുകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു..

A. فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُمْكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

B. فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُمْكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

C. فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُمْكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

38) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഉദയസ്ഥാനത്തിൻറെയും, അസ്തമയ സ്ഥാനത്തിൻറെയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിൻറെയും റബ്ബാകുന്നു (അവൻ) -നിങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ!'

A. قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

B. قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

C. قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَأْكُلُونَ

39) അങ്ങിനെ, ജാലവിദ്യക്കാർ വന്നപ്പോൾ അവർ ഫിരഔനോട് പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളാണ് വിജയികളാകുന്നതെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും വല്ല പ്രതിഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കുമോ?'.
A. فَلَمَّا جَاءَ السَّهْرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّا لَنَا أَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ
B. فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّا لَنَا أَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ
C. فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّا لَنَا أَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ

40) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഇതാ (ദൃഷ്ടാന്തമായി) ഒരൊട്ടകം! ഒരു (ദിവസത്തെ) വെള്ളം കുടി അതിനും, ഒരു നിശ്ചിത ദിവസത്തെ വെള്ളം കുടി നിങ്ങൾക്കും (ഊഴം) ആകുന്നു.
A. قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ هَا شَرِبْ وَلَكُمْ شَرِبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ
B. قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ هَا شَرِبْ وَلَكُمْ شَرِبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ
C. قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ هَا شَرِبْ وَلَكُمْ شَرِبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

VIII. ശരിയായ അറബി പദങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുക

41) വിളക്ക്

C. مُنِير

B. سِرَاج

A. قَمَر

42) തിരിച്ചുകളയണേ

C. إِسْرَف

B. إِرْجِعْ

A. اصْرَفْ

43) നിന്ദ്യനായ

C. مُهَانًا

B. خَزِي

A. ذَلَل

44) കൃത്രിമം

C. لَغْو

B. زُور

A. شَهَادَة

45) ഉന്നതമാളിക

C. الْقَصْرُ الْمَلَكِي

B. حُجْرَة

A. غُرْفَة

Name:..... Area (Oman/Kerala).....

Mobile (Oman): Whatsapp:..... Reg No:.....

IX. ഉത്തരം തിരഞ്ഞെടുക്കുക.

46) 'നിശ്ചയമായും, ഇവൻ അറിവുള്ള (നിപുണനായ) ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരൻതന്നെ. ആരാണ് ഇത് പറഞ്ഞത്?

47) 'അവർ എന്നിക്കു ശത്രുക്കളാണ് - ലോകരക്ഷിതാവൊഴികെ.' ഏത് പ്രവാചകനാണ് ഇത് പറഞ്ഞത്?

48) 'ഈ അധമൻമാരായ ആളുകൾ നിന്നെ പിൻതുടർന്നിരിക്കെ, ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയോ?' ഇത് ആരുടെ വാക്കുകൾ?

49) 'ലോകരിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ ആണുങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയോ'?! ഏത് പ്രവാചകനാണ് ഇത് ചോദിച്ചത്?

50) "വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ് അതുകൊണ്ട് ഇറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്". ഇവിടെ വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ് എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ആരെയാണ്?

A	ഇബ്രാഹീം (അ)	B	ലൂത്ത് (അ)
C	ഫിർഔൻ	D	ജിബ്തീൽ
E	നൂഹ് നബിയുടെ ജനത		

QVP - OPEN BOOK HOME EXAMINATION- JUZA - 19

ANSWER SHEET

Name:..... Area

Mobile :.....Whatsapp:..... QVP Reg No:.....

1 മുതൽ 50 വരെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരത്തിന് നേരെയുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് അക്ഷരം രേഖപ്പെടുത്തിയാൽ മതി. Answer Sheet +96891462341 എന്ന നമ്പരിലേക്ക് വാട്സാപ്പ് ചെയ്യുക.

I. 1 മുതൽ 10 വരെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം എഴുതുക..

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

II. 11 മുതൽ 15 വരെ ശരിയായ അർത്ഥം എഴുതുക.

11	12	13	14	15

III. 16 മുതൽ 20 വരെ വാക്കുകളുടെ ശരിയായ അർത്ഥം എഴുതുക.

16	17	18	19	20

IV. 21 മുതൽ 25 വരെ ശരിയോ തെറ്റോ എന്നെഴുതുക

21	22	23	24	25

V. 26 മുതൽ 30 വരെ വിട്ടുപോയത് പൂരിപ്പിക്കുക

26	27	28	29	30

VI. 31 മുതൽ 35 വരെ ഏത് സൂത്രത്തിൽ എത്രാമത്തെ ആയത് എന്ന് എഴുതുക.

31	32	33	34	35

VII. 36 മുതൽ 40 വരെ ശരിയായ അറബി വാചകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുക

36	37	38	39	40

VIII. 41 മുതൽ 45 വരെ ശരിയായ അറബി പദങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുക

41	42	43	44	45

IX. 46 മുതൽ 50 വരെ ഉത്തരം തിരഞ്ഞെടുക്കുക.

46	47	48
49	50	